

மதிக னுன்கையும் கடந்தினை படைத்தினை
 புல்கென மதி பொன்றிற்
 கதிக னுன்கையும் கடந்தினை படைத்தினை
 பகதியைக் கதி பின்றிற்
 துதிக னுன்கையும் கடத்தெனார் துறவுடைச்
 சுகதனெம் பெருமாளே.

(சு - க) விதிகள் நான்கையும் = காதிக துத்தபுத்தினை, கடந்தினை - தான்
 டினாய், விசுவமில் - குற்றமில்லாத, ஒரு - ஒப்பற்ற, நான்மை - அனந்த சதுர
 பத்தை, அடைந்தினை - அடைந்தாய், மதிகள் நான்கையும் - (மதி, சீருத, அவிதி,
 மனப்பரிய - மென்னும்) காஞ்சுருள்களையும், கடந்தினை - தாண்டினாய்; உலகு
 வலம் - வேளாலோக சமஸ்தங்களையும், மதிமென்றில் - கேட்கவந்தானமொன்றி
 னால், அடைந்தினை - அடைந்தாய், கதிகளுக்கையும் - சதுரத்தின்களையும்,
 கடந்தினை - தாண்டினாய், அகதியை - மோட்ச கதியை, கதிபின்றி - அதற்கு
 மேல் - சதியில்லாமல், அடைந்தினை - சேர்ந்தாய், துதிகளான்கையும் - (அரகத்த
 கித்த ஸாது தம்மென்ற) சதுரத்துதிகளையும், கடத்தது - தாண்டியதாயிற்று,
 ஓர் - ஒப்பற்ற, துறவுடை - பரத்திரையாபேட்சையின்கினை சுத்தாத்தமதிபாண
 மாண, சுகத - ஸௌக்கியமுடைய, எம்பெருமாளே - எங்கள் தலைவனே, எ - து.

174. உலக மூன்றையு மேத்திடு மாற்றல் பொருகணத் துலகத்தின்

அலக வீனமு மகலமு முயாமு மனுயினு லனக்கிற்கும்
 இலகு தன்மைமைய பிபல்பெலவ் அயிர்களு மியற்றமத் தொழில்
 [செய்து]

வினகி தின்றிழம் விசித்திரக் கிரிணயநல் வீரிய விறல்வேந்தே.

(சு - க) உலக மூன்றையும் = குலகலகலையும், வந்திழம் - தரித்திரா
 கின்ற, ஆற்றல் - ஞானசக்தியையுடையாய், ஒருகணத்து - ஒரு கணத்தில்,
 உலகத்தின் - உலகத்தினுடைய, அலகில் - கணக்கில்லாத, நீளமும் - நீளத்தையும்,
 அகலமும் - அகலத்தையும், உயரமும், உன்னத்தையும், அனுவினல் - பா
 மா துறவினாலே, அனக்கிற்கும் - அனக்கும்படியான, இலகும் - விளங்குகின்ற, தன்
 மையை - ஸ்வபாவமுடையாய், இயல்பில் - ஸ்வபாவகுணமாகிய ஞான தரிசு
 னத்தினது முடிவில்லாத விருத்தியினால், எவ்வளவுகளும் - லகல் வீரன்களும்
 இயற்றும் - செய்தின்று, அத்தொழில் - அந்தக் காரியத்தினை, செய்து - பாடித்
 மத்தினால் சகலருக்கும் தெரியச்செய்து, வினகித்திழம் - ஒன்றிலும் பற்றாமல்
 நீக்கித்திரும், விசித்திரகிரியை - ஆச்சரியமாகிய கிரியையையுடைய, அன்
 நன்மையாகிய, வீரிய - அனந்தவீரியமாயிற்று, விறல் - பாடிக்கொடுத்தபுணையு
 வேந்தே - காதனே, எ - து.

175. மறைதன் மாப்பந்திப வான் பொதி வுபந்தையு

மாற்றிமற் தவற்ற னாம்

முதையு நீக்கமு வுண்ணெ டலோகின்முக்

காலத்தி னிகழ்வெவ்வாம்

உறவு மோத்தல மின்றியே யோர்கணத்

தொற்றுமை முதலாய

அறிவு நின்னறி வறிவதோ ரறினெமக்

கருள்செய்யம் பெருமானே.

(இ - டு) மறைதன் - ஸ்வபாவஞ்ஞானம்மறைதற்கும் ஆவாணிய கருமத் தன், மாப்பந்தி - சீங்க, வான் - பெரிதாகிய, பொறியைப்பந்தையும் - பஞ்சேந்திரியத் தையும், மாத்தி - விஷயங்களிற்செல்லாமல் தடுத்த, மற்ற - பின்னே, அவற் றும் - அவ்வித்திரியங்களால், ஆம் - ஆகின்ற, முதையும் - சிவமும், நீக்க - நீக்கி விட்ட, முடிவெனினி - முற்றுடைவனோடு, அலோகின் - அலோகத்தினுடையவும், முக்காலத்தின் - பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான மென்னும் திரிசாலக்ஷணினுடையவும், நிகழ்வெவ்வாம் - நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், உறவும் - அடைந்தும், ஓர் தனம் - நிகழ்த்தலும், இன்றி - இல்லாமல், ஓர் கணத்த - ஒரு மையத்திவ், ஒற்றுமை முதலாய - ஊமானாய முதலாகிய எவ்வா விசேஷங்களையும், அறியும் - அறிவின்ற (கேவலஞ்ஞானமாயி), நின்னறிவு - உணது ஸ்வபாவ ஞானமானது, அறிவது - ஸ்வதந்தையும் அறியுபடியான, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறிவு - திவ்யியுஞ்ஞானமும், எம்பெருமானே - எவ்வகத் திவ்யானாகிய ஸ்வாமியே!, எமக்கு - எங்களுக்கு, அருள் செய்து - ஸ்வபாவஞ்ஞானமாயி அந்தச் சந்த ஞான ததைப் பெறும்படியாக உபதேசம் புண்ணியுள்ளவாக, ஏ - து.

(உ.உ)

176. பொறிக னாறினம் புலத்தினத் கதிரின்முக் காலத் திருபோகத்

தறவிபாவையு முற்றமின்பத்தினெடுன தின்பத்தின்பொப்பித்

தறியின் மற்றவை யனாவமுர் காயமு மனைபவுன் பேரின்பத்

தறதறி புண்ணீ புன்னுளே யனாவித் துலகவுத் தமனியே.

(இ - டு) பொறிகள் ஆறில் - ஷட்பந்திரியங்களில், தும்புலத்தின் - பஞ்ச விஷயங்களில், காத்கதிரின் - சதுர்ச்சதிகளில், முன்னலத்த - முன்று காலத் தளில், இருபொகத்த - பேரகோப போகங்களில், உறவிபாவையும் - (அதப விபாவின்ற) ஸகல ஜீவன்களும், உற்ற - அடைந்த, இன்பத்தினெடு - செனக் கிவத்தினெடு, உணது - உன்னுடைய, இன்பத்தன்னை - செனக்கியத்தை, ஒப் பித்து - ஒன்று சேர்த்து, அறியின் - அறியுமிடத்திவ், மற்றவை - (ஸகல ஸம்ஸாரப் பிராணிகளுடைய) ஊதன்கள், அனாவும் - அனாவையும், ஆகல மும் - ஆராயத்தலும், அறிவ - திவ்யபாவமும், (இத்தனாய்) உன் - உறவு

பேரின்பத்து - பெரிதாயி அணந்த வெளக்கியத்தில், உவமதி - நீ தங்கியிருப்பாயாக, உன்னை - உன்னை, நீ - நீ, உன்னுள்ளே - உன்னுள்ளே, அது பரித்து - அதுபலித்து, உணகம் - இம்முடிவகத்துக்கும், உத்தமன் - மேலானவன், ரீபே - ரீபேயாகும், எ - று.

(கஉ)

வேறு.

177. செறித்த மாதவன் நிருணடித் தலத்திலிப் படிச்சில துதிசொன்னார்
எறிந்த காதிரி சென்னுண னாயின செய்தின னுலகுச்சி
பறந்து வந்துதற் பழுமரப் பறவையின் பன்னகர் முதலானோர்
நிறங்கொள் மாமலர் சொரிந்தன ரேத்தினர் வேர்த்தன விரையெல்

[லாம்.

(சு - உ) செறித்த - செந்திராகின்ற, மாதவன் - மதுராதபன்னையுடைய சஞ்சயன் பட்டாரகாது, திரு - அழகிய, அடித்தலத்து - பாதமுலத்தில், இப்படி - இந்தப் பிரகாரம், சில - சிலவாகிய, துதி - ஸ்தோத்திரங்களை, சொன்னார் - அவர்கள் சொன்னார்கள், (அப்போது) எறிந்த அகரதியின் - அதாதி என் மயங்கினதெடுத்ததினால், என்னுணையினன் - அஷ்டகுணர்களை யுடையவனாய், உலகுச்சி - உலகுச்சியாகிய வித்தி கேடத்திரத்தது எய்தினன் - அவன் அண்டதான், பன்னகர் முதலானோர் - பன்னலோக முதலாகிய மூவுலகத்துள்ள தேவர் களும், கல் - கண்ணையாகிய, பழுமரம் - பழங்கையுடைய மரத்தில், பறவையின் - பட்சிகன்வந்து சேர்வதுபோல், பறந்துவந்து - வேகமாகவந்து, நிறங்கொள் - அங்கு நிறத்தகச்செண்ட, மாமலர் - சிறந்த புஷ்பங்களை, சொரிந்தனர் - பெரித்தவர் களாய், ஏத்தினர் - ஸ்துதித்தார்கள், விரையெல்லாம் - அவர்களையுடைய கருமக்கெல்லாம், வேர்த்தன-வேர்த்துப்போயின, (அதாவது: நிலைதளர்ந்தன), எ - று.

வேறு.

178. அயிர்தினு நஞ்சு கண்ணுக் கழகிதென் றுண்ட வன்போல்
தியிரமாம் விரையை நீக்கிச் சித்திசெய் தவத்திற் காக்கும்
அமரன றானுண் கொண்ட முனிவனுங் குமரன் றுணும்
தமரென மகிழ்ந்து கெஞ்சிற் காலவும் பணிந்து நின்றான்.

(சு - ஊ) அயிர்தினும் - அயிர்த்தவது பார்ச்சினும், நஞ்சு - விஷமானது, கண்ணுக்கு - நேத்திரத்தினது பார்வைக்கு, அழகிதென்று - அழகாயிருக்கிறதென்று, வண்டவன்போல் - அநீனப் புசித்தவன்போன்று, தியிரமாம் - யித்திரமத்து அந்தகாரத்தினுளாகிய, விரையை-கருமங்களை, நீக்கி - விலக்கி, சித்தி - வித்தியை, செய் - செய்நும்படியானது, தவத்திற்று - தவத்திற்று, ஆகும் -

(தொலிவில்லாத தன்மை பெற்று அதாவது: மித்தியாத்துவமுடைந்து, சம்ஸ-
ர்த்தம்) ஆங்குமபடியான, அமானது - பவணதேவனுடைய தானேந்திரனது, உரு-
கண்டிணைட்டருபத்தலத்தொண்ட, முனிவனும் - பூர்வம் சயந்தமுனியாகிய, ரூ-
சன்குறும் - இவையனுடைய தானேந்திரனும், தமரென - இச்சஞ்சயந்த பட்டபாக-
தனது பந்துவென்று, கொஞ்சில் - மனதில், மகிழ்ந்து - சந்தேகமற்றித்து, சாஷன் -
மிசையும், பணிந்து - வணங்கி, சின்னான் - சின்னான், எ - று. (உஅ)

179. வில்லொடு கண்கள் வேல்கேரல் விட்டெறி பிண்டி பாலம்

கல்லொடு மாரும் வாலி திடர்படர் கிடந்த காணு

வெங்கைசெய் தவதி யாற்பார்த் திவன்செய வேலி தென்னாப்

பல்லவர் கழங்க வேரடிப் பாதத்தா னுடைப்ப விழந்தான்.

(இ - ஊ) வில்லொடு - வித்திலொடு, கண்கள் - அம்புகளும், வேல் -
வேல்களும், விட்டெறிகேரல் - கைவிட்டெறியும் கேல்களும், பிண்டிபாலம் -
பிண்டிபாலம் என்கிற ஆயுதங்களும், கல்லொடு - சற்களோடு, மாரும் - மாரும்
களும், வாலி - அத்தடாகுமைய சேந்திரத்தில், திடர்பட - மேலிட, கிடந்த -
கிடந்தவற்றை, காணு - கண்டு, எல்லெ செய்து - அனவுசெய்து, அனதுபால் -
அவதி ஞானத்தினால், பார்த்து - தெரிந்து, இவன் - இவ்வித்துத்தந்தனது, செய-
வே - செய்வையோ, சுது - இது, என்னு - என்று, பல்லவர் - பலரும், கல்க -
பயப்பெம்படியாக, ஒடி - வேகமாகச் சென்று, பாதத்தால் - தனது காலினால்,
உடைப்ப - உடைக்க, விழந்தான் - வித்துத்தந்தன் பூமியில் விழுந்தான், எ - று.

180. மேகபா சத்திற் றோன்று பின்னன் தந்தத் தானைப்

போகபா சத்தின் வந்து பொருத்திய சுற்றந் தோடும

காகபா சத்திற் கட்டி கடுக்கட விடுவென்னன்

சோகபா சத்தி னுனா யுடைத்தன் தாயா முற்றான்.

(இ - ஊ) மேகபாசத்திற் - மேகக்கூட்டத்திலே, தோன்றும் - தோன்று
வன்ற, பின்னன் - பின்னல்போன்ற, தந்தத்தானை - பற்களையுடைய வித்துத்
தந்தனை, போகபாசத்திற் - போகபாசஞ்சாரால், வந்து - உடவந்து, பொருத்திய -
சேந்தி, சுற்றத்தோடு - பத்துத்தோடு, காகபாசத்திற் - காகபாசத்தினாலே,
கட்டி - கட்டி, கடுக்கடல் - வழுத்திர சலிலிலே, இடுவென் - போடுவென், என்ன -
என்று சொல்லு, சோகபாசத்திற் - துக்க வழுத்தால், காலையுடைத்தவர் - (கட-
லிலே) கப்பலுடை பட்டவர்களுது, தாயா - துக்கத்தை (அதாவது: கடல் நடுவில்
கப்பலுடைபட்டவர் அடைந்த துன்பத்தைப்போன்ற துன்பத்தை), உற்றான் -
(வித்தியா தாரகன்) பொருத்தினான், எ - று. (உப)

181. தரணன்றன் கோபங் கருளுந் தானவர் தலைவ ரெல்லாம்

மரணமின் தொழிந்-தொன்னு மயங்கிய மனத்த ரசவீச

சாணமுன் சாண மென்னுள் சார்த்தவர் பலருஞ் சோர்த்தார்
காணந்தம் புலங்கள் காணுள் கைதொழு திறைஞ்சி மாதோ.

(கு - உ) தாணந்தன் - தாணந்திரனது, கோயம் - கோபத்தை, காணு - பார்க்கு, தாணவர் - வித்தியாதரர்களில், நிலைவர் எவ்வாம் - நிலைமை பெற்றவர் கெனவ்வாம், இன்று - இப்போது, மாணம் - மாணமானது, எய்திற்று - வந்தது, என்னு - என்று, மயங்கிய - யிமித்த, மனத்தாகி - மனதுடையவர்களாகி, காணம் - (சபித்துக்கொள்ளும்) செய்கையை, தம் - தந்தனாடைய, புலங்கள் - விஷயங்களில், காணு - (கேளுருவலாயினும்) அறியாதவர்களாகி, கைதொழுது - கைகடப்பி, இறைஞ்சி, வணங்கி, உன் சாணம் - (வாராய் தாணந்திரனே) உனது பாதம், சாணம் - (எங்களுக்கு) சகலனை, என்னு - என்று சார்த்தவர் - அடைச்சனமானார்கள், பலரும் - அவர்களைச் சேர்ந்த வேறு பல பேர்களும், சோர்த்தார் - சோர்த்துந்ருர்கள், ஏ - று.

(சஉ)

182. மின்னெடுத்த தந்தந் திரந்தப் பாவிதான் விதேயத் தின்று

முண்ணுத்தன் பாவத் தாலே முனிவனைக் கொண்டு வந்து
கன்மொய்த்த தினிதின டோளாய் கபத்திடை யிட்டி ளம்மைத்
தின்னத்தா னாக்கன் வந்தா னின்றெனச் செப்ப லோமம்.

(கு - ஊ) மின்னெடுத்த - மின்னலைப்போன்ற, தந்தத்து - பற்களையுடைய, இந்தப்பாவிதான் - இந்தப் பரிமிதனாகியவன், முண்ணு - பூர்வத்தில் செய்யப் பட்ட, தன் - தன்னுடைய, பாவத்தாலே - பாவகருமோதயத்தாலே, இன்று - இப்போது, விதேயத்து - விதேய கோத்திரத்தினின்றும், முனிவனை - இச் சஞ்சயத் தட்டாசனா, கொண்டுவந்து - தனது விமானத்தில் தாங்கிக் கொண்டு வந்து, கன்மொய்த்த - கல்லைப்போன்ற, தினி - கெட்டியாகிய, தின் தோளாய் - வலிமைபெற்ற புலத்தை யுடையவராகிய தாணந்திரனே, கயத்திடை - இத்தத் தடாகத்தினிடத்திலே, இட்டி - தன்னிடமிட்டி, ளம்மை - ளம்மெல்லவாயும், தின் னத்தான் - தின்னுப்படியாக, அரக்கன் - ஓரிரக்கன், இன்று - இப்பொழுது, வந்தான் - இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறான், என - என்று, செப்பலோமம் - அவன் சொல்லவும், ஏ - று.

(சஉ)

183. அறிவினான் சொல்லி மெய்யென் றஞ்சினோ மடையக் கூடி

மறுவினான் மறுத்தின் றன்மைப் பபத்தைநா மதிக்க மாட்டரச்
சிறியர்பாஞ் செய்த தீமை பெரினாகி பொறுக்கல் வேண்டு
மிகறவனே பெடுத்துக் காட்டா மென்றவர் பணிந்து நின்றான்.

(கு - ஊ) அறிவினான் - புத்தியில்லாதவனுடைய, சொல்லி - வானத்தை, மெய்யென்று - உண்மையானதென்று, அஞ்சினோம் - பயந்தவர்களாகி, அடைய -

முழுமையுள், உட - செர்த்து, மறவிலான் - களங்கமில்லாத முனிவனது, தவத்தின் தன்மை - தபலினுடைய மேலான குணத்தினது, பவத்தை - பவினா, னம் - காங்கள், மதிக்கமாட்டா - மதித்தறிய முடியாத, சிறியர் - அற்பங்கள், யாம் - அத்தகைய காங்கள், செய்க - இயற்றிய, தீமை - பொல்லாங்குசெய்த, பெரியை - பெரியோனாகிய, தீ - தீ, பொறுக்கல் வேண்டும் - கடினமயன்ணி யுருளவேண் டும், இறைவினை - இச்சஞ்சயந்த பாவனே, எடுத்துக் காட்டாம் - எங்கனங் செய்யப்பட்ட தீமைகளைப்பொறுத்து உயர்க்கத்தற்குத் திருவடங்குதல் விராஜினரார், என்று - என்றுசொல்லி, அவர் - அவ்வித்தியாதாரிகள், பணிந்து - வணங்கி, சின் றார் - சின்ருர்கள், ஏ - று. (சுரு)

184. புலியினைக் கண்டு போக்கற் றடைத்தபுல் வாய்கள் போல
மெலியவ ருரைக்க நெஞ்சங் குழைந்துபா சத்தை நீக்கிப்
பலனாயும் போக விட்டிப் பாவியைச் சுற்றத் தோடு
மொளிகட லிடுவ னென்னு வுடன்றவ னெழுந்த போற்றில்.

(சு - னு) புலியினை - புலியை, கண்டு - பார்த்து, போக்கற்று - நீக்கிப் போக்கச் சத்தியற்று, அடைத்த - அதனிடத்தில் சேர்த்த, புல்லாய்கள்போல - மான்கூட்டங்களையோல, மெலியவர் - அற்பங்களாகிய வித்தியாதாரிகள், உரைக்க - தானேத்திரவியும் சொல்லி வேண்டுகின்றன, நெஞ்சம் - மனதானது, குழைந்து - நளர்த்து, பாசத்தை - காசபாசத்தை, நீக்கி - விலக்கி, பலனாயும் - அக்கூட்டத்தராகிய பல பேர்களையும், போகவிட்டி - அனுப்பிவிட்டி, இப்பாவியை - இந்த வித்துத்தக்கனை, சுற்றத்தோடு - இவனது நெருங்கிய பந்துக்களுடன், ஒலி - அலகனாகச் சப்தியாகின்றி, கடல் - ஸமுத்திரத்தில், இடுவன் - போயிடுவன், என்று - என்று, உடன்று - கோபித்து, அவன் - அத்தானேத்திரன், எழுந்த போற்றில் - உத்தேசித்தெழுந்த கலத்தில், ஏ - று. (சுரு)

185. நீதிதா னாத்தி னுலெண் டினகளை வென்ற வீரன்
பாதது மவரக னேத்திப் பரிவிண்ணக் கிரியை முற்றி
ஆதிதா பத்து காமத் துமரனின் தவனை கோக்கிக்
கோபதா பத்தை நீக்கிக் குணங்கொளக் கூறலுற்றான்.

(சு - னு) நீதிதானத்தினால் - வரிசைச்சமத்தினால், எண் டினகளை - அஷ்ட கருமங்களையும், வென்ற - வெயித்திரவின்றி, வீரன் - சஞ்சயந்தபட்டா ரகருடைய, பாததாமரைகள் - பாதகமலங்களை, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரமயன்ணி, பரிவிண்ணக்கிரியை - பரிநீர்வண பூணுயை, முற்றி - செய்து முடித்து, ஆதிதாபத்து காமத்து - ஆதிநீயுடனென்னும் பெயரையுடைய, அமான் - கல்ப லாபிதேவன், சிந்தவனை - இப்படிச் சோயித் தெழுந்துநின்ற தானேத்திரன்.

யோக்கி - பார்த்து, கோபதாபத்தை - கோபமெப்பத்தை, கீக்கி - விலங்கி, குணம்
கொள் - குணத்தைவண்டபுமயமாக, உறதுந்ருன் - சொன்னான், ஏ - டு. (சவி)

186. இவன்செய்த குற்ற மென்கொ ளெருதுபோ லெருந்த வேழை
இவன்செய்த போழ்தித் சால வருள்செய வேண்டு மன்றி
இவன்நன்றை யவையா குன்றன் கோபத்துக் கிடமு மல்ல
உவந்தின்ன மொன்று கேளா யுகாக்கின்றே னாகக் கோவே.

(கு - ள்) - பாசுகோவே - வாயாய் தானேந்தினே!, இவன் - இவனால்,
செய்த - செய்யப்பட்ட, குற்றம் - தப்பிதம், என்செய்வ - என்ன, எருதுபோல் -
விருஷபத்தைப்போல், இருந்த - இராகின்ற, ஏழை - அஞ்ஞானியாகும், இவன் -
இப்படிப்பட்டவன், செய்தபோழ்தில் - (தப்பிதம்) செய்தகாலத்தில், சால - யிச
வும், அருள்செய்யவேண்டும் - நயவுசெய்யவேண்டும், அன்றி - அதுவல்லாமலும்,
இவன் நன்றை யவையா - இவனுக்குச் சமானமானவர்கள், உன்றன் - உன்னு
டைய, கோபத்துக்கு - கோபத்திற்கு, இடமுமல்ல - உரித்தானவர்களுடன்,
இன்னமொன்று - மட்டுமேரு குளகாரம், உலாக்கின்றேன் - யான் - சொல்லு
கின்றேன், உவந்து - சந்தோஷித்து, கேளாய் - அவைகே கேட்பாயாக, ஏ - டு. ()

187. ஆதிவே தத்து நாதன் புருஷிந்த வுலக மேத்த

நீதிமா தலத்தைத் தாங்கி நிறைந்தபோ கத்தி னின்ற
போதினா தரத்தின் வந்தார் போகவா தரத்தி னார்கள்
நீதிலாக் குணத்தி னார்கள் விகமியு கமியு மென்பார்.

(கு - ள்) - ஆதி - முதன்மையாகிய, வேதத்து - வேதசாஸ்திரத்துக்கு,
நாதன் - முதன்மையாகிய, புரு - விருஷப தீர்த்தஸ்காராகிய ஆதிநாதன், இந்த
வுலகம் - இந்த வுலகத்திலுள்ள ஞானிகள், எத்த - எத்தோத்திரம்செய்ய, நீதி -
நீதிவரிசையுடைய, மாதவத்தை - மதுரதபணை, தாங்கி - தரித்து, நிறைந்த -
நிறைவுபெற்ற, யோகத்தின் - பிரதிமையோகத்திலே, நின்றபோதின் - (காலோத்
ஸக்கமமாக) நின்றகாலத்தில், நீதிலா - பொல்லாங்கில்லாத, குணத்தினார்கள் -
குணத்தைவுடையவர்களாகிய, விகமியும் கமியுமென்பார் - விகமி கமி என்ற
இருவர்கள், போக வாதத்தினார்கள் - போகோப போகங்களிலே பிரியத்தை
புண்டலவர்களாய், ஆதரத்தின் - அப்பிரீதியினாலே, வந்தார் - அங்கிடத்தில் வந்தார்
கள், ஏ - டு. (சவ)

188. வந்தவ ரினைவன் பாதம் வலங்கொண்டு வணங்கி வாழ்த்தி

அந்தமி வரிது காடு மரசருக் கீந்த வந்தான்

வந்தில மடிசு னின்றே வந்தன மண் னொமக்குத்

தந்தபின் னன்றிப் போகோ மென்றுதாழ்ந் தேத்தி னாரே.

(இ - ள்) வந்தவர் - வந்த அஞ்சுமாரர்கள், இறைவன் - சாதனாபை, பாதம் - பாதவரின, வலங்கொண்டு - வலம்வந்து வரண்கி - கமல்கரித்து, வாழ்த்தி - வீதோத்திரம்பண்ணி, அந்தமில் - அனலில்லாத, நிதியும் - ஐயவரியமும், காடும் - தேசமும், அச்சுக்கு - இராஜர்களுக்கு, சக்த அகரன் - உயர்மால் புகிந்துகொடுத்த அந்நாளில், வந்திலம் - காங்கள் வரவில்லை, அடிகள் - எவரையினே!, இன்றே - இப்பொழுதே, வந்தனம் - வந்தேனம், எமக்கு - எங்களுக்கு, மண் - பூமிராஜ்ஜியம் சிறிதாகிலும், தந்தபின்னன்றி - உயர்மால் கொடுக்கப்பட்ட பின்னல்லது, போகோம் - நமங்கள் இவ்விடம் விட்டுப் போகமாட்டோம், என்று - என்று சொல்லி, தாழ்த்து - பணிந்து, ஏதென்று - வீதோத்திரம் பண்ணினார், எ - று.

(ச.அ)

வேறு.

189. மூன்றுலக மேத்தவரு முத்திக் கிளவரசா
யான்ற வணுத்தாத்து ளன்றமர்ந்தாய் நீயே
யான்ற வணுத்தாத்து ளன்றமர்ந்து வந்தாயை
மூன்றுலக மேத்திய வாறுசொல்ல முடியாதே.

(இ - ள்) மூன்றுலகம் - மூன்றுலகத்திலுமுள்ள தேவாதிதேயர், எத்த-
வீதோத்திரம்பண்ண, வரும் - வரவந்த, முத்திக்கு - மோகித்திற்கு, இள-
வரசா - யெனராஜ பதநையுடையவனே!, நீ - நீ, ஆன்ற - மேலாவியு, அணுத்-
தாத்தன் - பஞ்சாணுத்தாமென்னும் அலுவலர்நிர வலகத்தில், அன்று - இசற்கு
மூன் ஐன்மன்கொண்ட அக்காலத்தில், அமர்ந்தாய் - பொருத்தினாய், ஆன்ற -
மேலான, அணுத்தாத்தன் - பஞ்சாணுத்தாத்தில், அன்று - அப்போது, அமர்ந்து-
பொருத்தி, வந்தாயை - இப்போது பூமியிலவநித்த உன்னை, மூன்றுலகம் - இம்
மூன்றுலகமும், ஏற்றியவாறு - ஸ்துதித்த விதத்தை, சொல்லமுடியாது - எவ்வளவு
வசனித்தல் முடியாததாகும், எ - று.

ஸ்துதியாவது: ஸ்வர்க்காவதான, ஐன்மாபிஷேக, கல்யாணங்களில் தேவன்
என் செய்த வீதோத்திரங்கள்.

(ச.உ)

190. அந்தாமொன் நின்றிவரு முத்திக் கிளவரசா
மந்தாத்தின் மாண்ட சிறப்பமர்ந்தாய் நீயே
மந்தாத்தின் மாண்ட சிறப்பமர்ந்து மண் ணுலகத்
தந்தாத்தை நீக்கு மாசுகரித்தாய் நீயே.

(இ - ள்) அந்தாமொன் - மந்தோரு விக்ஷமும், இன்றி - இவ்வாய்,
வரும் - உண்டாவின்ற, முத்திக்கு - மோகித்திற்கு, இளவரசா - யெனராஜிய
பதநையுடையவனே!, நீ - நீ, மந்தாத்தின் - மந்தமேரு பவதத்தில், மாண்ட-

மாட்சிமையுடைய, சிறப்பு - ஐன்மாபிகேத கல்யாணத்தை, அமர்த்தாய் - (மேவர்
கனல் செயல்) பொருத்தினும், நீ - நீ, மந்தாத்தின் - மஹம்மேரு பர்வதத்தில்,
மாண்ட - மாட்சிமையுடைய, சிறப்பு - ஐன்மாபிகேதத்தை, அமர்த்தா -
பொருத்தி, மண்ணுக்கத்த - இரத்தப்பூமியில், அந்தாத்தை - தீமைகளை, நீக்கும் -
போக்கும், அரசு - இராஜ்ஜியத்தையும், அவித்தாய் - செத்தவனினும், ஏ - ஐ. (1)

191. ஆதிபேய் டந்தமின முத்திக் கொவரசாய்

மாதவனுய் மண்ணின் மிசைபமர்த்தாய் நீயே

மாதவனுய் மண்ணின் மிசைபமர்த்தோய் வான்புகழே

யோதிய மூவுலகு மேத்தாவா றுண்டோ.

(இ - வ) ஆதிபேய் - முதலோய், அந்தமின - மூடியுமில்லாத, முத்திக்ரு-
மோட்சத்திற்கு, இவ்வரசாய் - புவராஜ பதவிபுடையவனும், நீ - நீ, மாதவனுய் -
மஹா தபஸையுடையவனும், மண்ணின்மிசை - பூமியின்பேரிலும், அமர்த்தாய் -
பொருத்தினும், மாதவனுய் - மஹா தபஸையுடையவனும், மண்ணின்மிசை -
இப்பூமியில், அமர்த்தோய் - பொருத்திய ஸ்வாமியே!, வான்புகழ் - உனது
பெரிதாய் புகழ்ச்சியே, மூவுலகும் - மூன்றுலோகமும், ஓதிய - சொல்லியன,
(ஆகையால்) ஏத்தாவாறு - உன்னை வந்துதித்தவனாக, உண்டோ - உனதோ?
(இவ்வை என்பது), ஏ - ஐ. (இ)

வேறு.

192. பாடினார் பறைய பெல்லார் தரையின்மேல் வீழ்ந்த மண்மே

லோடுவார் தாங்க னெல்லா மொருங்குகின் றுவந்து கேட்டார்

பீடினா சிறைவ னின்றான் பிறங்குகார் நிறங்கொள் சென்னி

யாடுமா னாக ராச னவதிர லுதின் தண்டன்.

(இ - வ) பாடினார் - (மேற்கொண்ட வகையான ஸ்துதிகளை விவரி, சரி
குமார்க்கன் கங்கேதகனாகப்) பாடினார், (அப்போது) பறையபெல்லாம் - பட்டிக
வெல்லாம், (அச்சுக்கித்தால்) தரையின்மேல் - இப்பூமியின்மேல், வீழ்ந்த -
வீழ்த்தன, மண்மேல் - பூமியின்மேல், ஓடுவார் தாங்கனெல்லாம் - செல்லப்பட்ட
வர்கனெல்லாம், ஒருங்கு நின்ற - ஒன்றுசேர்ந்து நின்ற, உனது - சந்தோஷித்து,
கேட்டார் - கேட்டார்கள், பீடினா - (போகத்தித் தளர்வின்றிப்) பெருமையி
னாலே, இதைவன் - ஸ்வாமியான தலைவன், கின்றான் - சன்னியஸி இருந்தான்,
அதனை - அந்த வித்ததை, பிறங்குகார் - விளங்குகின்ற மாவையை யணிந்த, நிறங்
கொள் - பிரகாசங்கொண்ட, சென்னி - மருடத்தில், ஆடு - படமெடுத்தாடுகின்ற,
யால் - பெரிய, காகாஜன் - வரப்பராஜனாகிய தானேத்தான், அவதிரால் - அவ
திருநாள் தாங்கு, தண்டன் - அறித்தான், ஏ - ஐ. (இ)

193. கண்டவன் கலை சொல்லாம் கடந்துப சாந்தி சென்ற
பண்டித நெருவு குளிப் பாதம்வாய் கைமு சத்தாந்
புண்டி சத்தை வென்று புலமைவை கடிப்பான் போலத்
கொண்டதோர் வேடந் தன்னு விதைவனைக் குறுக வந்தான்.

(இ - ஊ) கண்டவன் - அல்லிதமறிந்த தானேந்திரன், கலைசொல்லாம் - கலைஞானக்கலை பெயர்வாம், கடந்து - கரைகண்டு, உபசாந்திசென்ற - சாந்த பரிணாமமடைந்த, பண்டிதநெருவுகுளி - ஒரு வித்துவானுக்குச் சமமானாகி, பாதம் - பாதத்தினாலும், காய் - வாயினாலும், கை - கைகளாலும், முகத்தாய் - முகத்தினாலும், புண்டிசத்தை - தாமரை மலரை, வென்று - ஜெயித்து, புலமைவை - வித்வத்திறத்தை, கடிப்பான் போல - அபிஷயத்தால் காட்டுவான்போல, கொண்டது - தன்னால் நிர்மித்தாகக் கொள்ளப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வேடச் சன்னால் - ரூபத்தால் (அதாவது: ரூபத்தோடு), இதைவனை - நிலைவனை, குறுக - அடைய (சமீபத்தில்), வந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், ஏ - று. (இஉ)

194. வந்தவன் மைந்தர் செய்கை வடிவுகண் டெவந்து வானிற்
சுந்தர மலர்க ளிவி யிதைவனை வணங்கிச் சொன்னு
னிந்திரர்க் கிதைவன் செந்தா மரைவடி கிணசலி வந்த
வந்தாம் பலவுஞ் செய்தி ரநிலினிர் போக வென்றான்.

(இ - ஊ) வந்தவன் - அல்லாறு வந்த தானேந்திரன், மைந்தர் - இக் குமாரர்களுடைய, செய்கை - செய்கையையும், வடிவு - ரூபத்தையும், கண்டு - பார்த்து, உவந்து - சந்தேகமின்றித்து, வானில் - ஆகாயத்தினின்றும், சுந்தரம் - அழகிய, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், தவி - இதைவன்மேற் சொரிந்து, இதைவனை - ஸ்வாமியை, வணங்கி - வணங்கித்து, சொன்னான் - சொல்லினான், (என்ன வென்றால்), இந்நிரர்க்கு - தேவேந்திரர் முதலானவர்களுக்கெல்லாம், இதைவன் - நாந்நாய ஸ்வாமியினது, செம் - சிவந்த, தாமரை - தாமரைப்பூப்போன்ற, அடிக்கு - பாதங்களுக்கு, இசைவிலாத - பொருந்தாத, அந்தரம் - பனவும் - பன யிக்கினங்களையும், செய்திர் - உண்மையுணர்வீர்கள், அநிலினிர் - புத்தியில்லாதவர் களே!, போக - இவ்விடம் விட்டி நீக்கிப் போகக்கடவீராக, என்னான் - என்று சொல்லினான், ஏ - று. (இச)

195. ஏன்றலாக் குமாரர் சொன்னு ரிதைவன்நன் பெருமை யாமே
பொன்றிமற் றறிது நீர்போ முன்கரு மத்து மேலே
பன்மெனீ ஸ்நிதி னானை புழமைவல் தடைபு மென்றார்க்
கின்றாரீ ரிதைவன் தன்னை யிரக்கின்ற தென்கொ ளென்றான்.

(சு - க) என்றதும் - என்ற சொன்னமத்திரத்தில், குமார் - குமாரன், சொன்னார் - சொன்னார்கள், (எப்படியெனில்) இவ்வகை தன் - காதலன், பெருமை - மஹாத்மியத்தை, யாமே - காங்களை, ஒன்றி - பொருந்தி, அரிதம் - தெரித்திருத்தின்கேளும், கீர் - கீர், உங்கருமத்து மேலே - உம்முண்டை காரியத்தின் பேரில், போம் - போவீராக, அன்றெனில் - அல்லாவிட்டால், அறிவினமை - மூடத்தன்மையது, உம்மை - உம்மிடத்தில், வந்தையம் - வந்துகேளும், என் றாங்கு - என்ற சொல்லிய குமாராச்சரித்து, துன்று - இப்பொழுது, கீர் - கீர் கன், இவ்வகை தன்னை - பகவானே, இரக்கின்றது - யாமிக்கின்றது, எங்கொல் - வன்ன? , என்னுன் - என்ற தன்னை கேட்டான், எ - து. (இரு)

196. அரசராய்ச் சிலரை நாட்டி பரும்பொரு வீந்து மண்ணை
விரகிஞற் கண்டஞ் செவ்வு வேண்டினாரக் கீந்து போந்தா
னரசரே நாங்களைக்க ளவனிக்கு வந்தோ மென்ன
வுரைசெய்த பொருளின் குண்டோ வுதவனு யிறைவு னின்றால்.

(சு - க) அரசராய் - இராஜாக்களாக, சிலரை - சிலபேர்களே, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, அரும் - அரிதாயிய, பொருள் - இவ்வியக்களையும், வீந்து - (அவர்களுக்குக்) கொடுத்து, மண்ணை - பூமியை, விரகிஞன் - இரமத்தன், கண்டஞ்செய்து - பங்கு செய்து, வேண்டினாரக்கு - வேண்டினவர்களுக்கு, வீந்து - கொடுத்து, போந்தான் - இவ்விடம் வந்து தப்பஞ்செய்கின்றான், நாங்கன் - நாங்களும்தான், அரசரே - இராஜா குமாரர்களே, (அவர்களுள்) எங்கள் - எங்கள் ஸம்பந்தமாகிய, அவனிக்கு - பூமி இராஜாஜியத்துக்காக, வீந்தோம் - இவ்விடம் வந்தோம், என்ன - என்று குமாரர்கள் சொல்ல, (தரணன்) உதவனுய் - முனிவனாய், இவ்வகை - காதல், கின்றால் - தபஸில் கின்றால், வுதவனெய்த் - உங்களைச் சொல்லப்பட்ட, பொருள் - பொருள்களானவை, இங்கு - இவ்விடத்தில், உண்டோ - இருக்கின்றதனவோ? (இவ்வகை வந்து சொன்னான்), எ - து. (இரு)

197. உலகமுன் துண்டய கோமாற் கொன்றமற் தில்லை பெயந்தீர்
பலமருத் துண்டு தீராப் பழம்பித்தர் கீவி ரென்ன
கிலமெனாம் பாதஞ்சி யவனுவுழச் செவ்வு மென்ற
துலகிஞ்சு குறுதி சொல்ல வும்மைபோ விடுத்த தென்றார்.

(சு - க) உலகமுன் துண்டய - முன்னாலும் ஆட்சியாகவுண்டய, கோமாற்று - கோமானாகிய ஸ்வாமிக்கு, ஒன்றும் - யாதொன்றும், இவ்விடமென்றீர் - இவ்விடம் தென்ற சொன்னீர், பலமருத்த - பல ஒளவுகளை, உண்டி - தின்றும், தீரா - கீங்காத, பழம் - பழைய, பித்தர் - ஸபத்தியந்தையுண்டையர், கீவி - கீவே, வன்ன - என்ற குமாரர்கள் சொல்லவும், கிலமெனாம் - பூமிமுழுதும், பாதன் - பாதாஜா

துண்டிய, ஆதி - ஆளுகையாகும், (ஆலகயால்), அவனுமழ - அவனிடத்தில், செல்லும் - சீலன் வேண்டியவாரியத்துக்காகச் செல்லுகாக, என்ருன் - என்ரு நான் சொன்னான், உலகினுக்கு - இர, உலக ஜனங்களுக்கு, உறம் - உற திணை, சொல்ல - சொல்வதற்கு, உம்மையோ - உம்மைத்தானே, விடுத்தது - அனுப்பியது, என்ருர் - என்ரு குமாரரிருவரும் சொல்லினார்கள், ஏ - த. (இரு)

198. மறுவிலாக் குணத்தி னீர்கன் லடிவொடு வாக்குண் டேன
மறிவினாற் சிறியீர் சால வப்பானீ ரோலுங் கேண்பின்
பிறர்வின வாழத் செப்பல் பேர்ந்துழி செறிதல் பின்சென்
நிறைவகாப் பிறிந்தி டாமெ யேழைந கியற்றைக கண்டீர்.

(இ - ள்) மறுவிலா - குற்றமில்லாத, குணத்தினீர்கன் - குணங்களைப்படைப
சீல்கள், லடிவொடு - உருவத்தோடு, வாக்கு உண்டேனும் - (உங்களுக்கு) காண
சாமர்த்தியமிருந்தபோதிலும், அறிவினாற் - புத்தியினாலே, சால - நிகவும், மறிவீர் -
ஏழையுடையவர்களாவீர், ஏனம் - இது உங்கட்குப்பொருத்தம், அப்பயன்ரீர் -
ஐயன்மர்களாவிய சீல்கள், கேண்பின் - என் சொல்வதைக் கேளுங்கள், பிறர் -
எதிரிலிருக்கும் மற்றவர், வினவாமல் - கேளுது விடவும், செப்பல் - (ஒன்றைச்)
சொல்லுகிறதும், பேர்ந்துழி - ஒரு பெரிய மனதின் நீர்வின் விடத்தில், பின் -
அவன் பின்னாலேயே, சென்று - போய், செறிதல் - அவனிடத்தில் செல்ததும்,
நிறைவரை - பெரியோராயுள்ளவர்களை, பிறிந்திடாமெ - பிரியாமல் கூடவேறே
யோடாதேயுமறியாமல் சுற்றித் திரிதிறதும் (ஆகிய இவைகள்), ஏழைகள் - அறிவில்
வாதவர்களுடைய, இயற்றைக - சுபாவமாகும் (என்று நான் சொன்னான்), ஏ - த.

கண்டீர் - அரை.

(இரு)

199. நாதன்பா னா னாக் கொன்று பெற்றுநல் லவர்க ளேத்த
போதலோ டொக்கு மோயிப் பூமியற் தான்கள் பெற்றால்
ஆதலாற் பாத னான்றித் தேவர்கோ னளித்த தேனும்
யாதுதாம் வேண்டல் செல்லோ மினியுரை யொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) நாதன்பால் - ஸ்வாமியினிடத்தில், நான்கள் - நான்கு, ஒன்று -
(எங்களுடைய இஷ்டமவந்து) ஒன்றை, பெற்று - அடைந்து, கல்வன்கள் வந்த -
மேலோர். துதிக்க, போதலோடு - செல்வதோடு, இப்பூய் அந்தாண்கள் பெற்றால் -
இப்பூவுடைத்தையும் விண்ணுடைத்தையும் பெற்றாலும், ஒக்குமோ - அது பொருத்
துமே, ஆதலால் - (எங்களுக்கெல்லாம் அவ்விதம்) ஆனகயினாலே, பாதன் அன்றி -
பாதரானே அவ்வமல், தேவர்கோன் - தேவன்தான், அளித்ததேனும் -
கொடுத்ததானும், யாதும் - எந்தையும், எம் வேண்டல்செல்லோம் - என்னித்
சிக்கமாட்டோம், இனியுரை - (ஆனையால்) இனி விருகாவாகப் பேசுவதை, ஒழிச -
விடக்கிடக்க, என்ருர் - என்ரு குமாரர்கள் சொன்னார்கள், ஏ - த. (இரு)

200. என்றது மென்னை மண்ணை ஸமந்தத்தும் பெருமை பெய்ந்துச்
சென்றவன் சென்னி சாய்த்திட் டுதையவன்ருன் செய்துக் கேட்ட
தொண்டுவ தென்ப வண்டு:யா னுருவுகொண் டதனி நீங்கி
நின்றான் முடியும் புது மாரமும் குழையு மின்ன,

(இ - கூ) என்றதும் - என்று குமாரர் சொல்லவும், என்னை - என்ன ஆத்
சரியம்!, மண்ணை ஸமந்தத்தும் - இராமகுமாரர்களைய இவர்களது, பெருமை -
பெருமையானது, என்னு - என்று மண்ணி, அவன் - அத்தானைத்தான்,
சென்று - ஸ்வாமியின் ஸமீபத்தில் சென்று, சென்னி சாய்த்திட்டி - நிலையம்
சாய்த்து அமைத்து, இறைவன் - ஸ்வாமி, செப்ப - சொல்ல, தான் - கேட்டது
கேட்டதிர்த்தவிய, ஒன்று - ஒருவாரியம், உவது - இரகுவின்றது, என்பவன்
மோல் - ஒன்று தெரிவிப்பவன்போல கடித்து, அதனினின்று - ஸ்வாமி ஸமீபத்திற்
சென்றிருந்ததாகிய அக்காரியத்தினின்றும் நீங்கி வந்து, உருவுகொண்டு - தனது
சுய ரூபத்தை பெரித்துக்கொண்டு, முடியும் - மருடமும், புதுமம் - ஆரணமும்,
மாரமும் - கழுத்திலுண்டிழை மாலையாகும், குழையும் - குண்டலமும், மின்ன - பிர
காசிக்க, மின் தான் - குமாரர்களுக் கெதிரில் நின்றான், எ - று. (க0)

201. முன்னத்தன் னுருவங் காட்டி முனிவனீர் வேண்டித் தீய
வெண்ணின் தருளிச் செய்தா நெழுநகீ ரென்னோ டென்ற
மின்னுமோர் விமான மேந்தி வேதண்ட மவரோ டெய்தி
மண்ணாய் காட்டி விட்டான் மலைபிசை யாசுக் கெல்லாம்.

(இ - கூ) (அப்படி நின்ற அவன்) முன்ன - குமாரர்களுக் கெதிரில், தன் -
தன்னுடைய, உருவம் - ரூபத்தை, காட்டி - காண்பித்து, முனிவன் - ஸ்வாமி
யானவன், தீர் - நீங்கல், வேண்டிற்று - இச்சித்ததை, என்னை - என்னை, எய -
கொடுக்கும்படியாக, இன்று - இப்பொழுது, அருளிச்செய்தான் - காட்சித்து
உரை செய்தான் (ஆசையால்), தீர் - நீங்கல், என்னோடு - என்னுடன்கூட, எழுந
கன்று - வரங்கடவீரோடு என்று, மின்னும் - பிரகாசியானிற, ஒர் - ஒப்பற்ற,
விமானம் - விமானத்தில், ஏற்றி - அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு, அவரோடு - அவர்
களுடன், வேதண்டம் - விஜயரத்த பர்வதத்தை, எய்தி - அடைந்து, மலைபிசை -
அப்பர்வத்தின் மேலுள்ள, அரசுக்கெல்லாம் - அரசர்களுக்கெல்லாம், மண்ண
ாய் - அநிராஜாக் ஆக, காட்டியிட்டான் - வதாபித்தான், எ - று. (க1)

202. மனமளி அடக்கிற் சேடி உறுபதுக் காச குக
வினமினு காட்டிப் பூசம் கனகபல் லவத்தை யீந்தா
னையவை தெற்கிற் சேடி ஸயம்பது கமிக்கு மீந்து
புனைந்து சக்க வான மிரதது புரத்த வலத்தான்.

(இ - ஊ) மனமணி - மனதுக்கு நிறைவுபெற்ற, வடக்கிற்செடி - உத்தர
மேரணியில், அறுபதுக்கு - அறுபது நகரங்களுக்கு, அரசனாக-இராஜாவாக, வின
மியை - வினமி குமாரனை, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, பூசம் எனக் பல்லவத்தை - எனக்
பல்லவமென்றும் பட்டணத்தை, சுந்தரன் - அவனுக்கு இராஜாநாளியாக வனித்
தான், அனாயவை - அந்தன்மையனவாகிய, தெற்கிற்செடி - தென்னமேரணி
யில், ஐம்பது - ஐம்பது நகரங்களை, ஈயிக்கும் - ஈயி குமாரனுக்கும், சுந்து -
கொடுத்து, புனைவரும் - வருணித்தற்கரிய, சக்கவான் மிரத்தபரத்தை - இரத்த
புர சக்கவானுமென்றும் பட்டணத்தை, வைத்தான் - இராஜாநாளியாக ஸ்தாபித்
தான், எ - று.

‘பூசம்’ ஐம்பது, ‘பூசம்’ எனச் செய்யுள் விகாரம்பற்றி உண்டது. (கஉ)

203. விஞ்ஞகக ளஞ்சு துறுஞ் சிறியா வேழு துறுஞ்
தஞ்சமா யனர்கட் கீந்து தானவர் தம்மை பெல்லா
மஞ்சிரீ சிவர்க ளானே கேட்டுவந் திகழஞ்சி. ராகிற்
துஞ்சினீ ரென்று ரொண்டின் மலையுமொர் துகள நயமே.

(இ - ஊ) விஞ்ஞகக - மறையித்தககன், அஞ்சுததும் - ஐந்ததும், சிறி
யன் - கூடல்வசலித்தககன், ஏழுததும் - ஏழுததும், தஞ்சமாய் - துணையா
கும்படியாக, அவர்க்கு - அக்குமாரர்களுக்கு, சுந்து - கொடுத்து, தானவர் தம்மை
பெல்லாம் - வித்தியாதர்களை பெல்லாம் (பார்த்து), சீர் - சீர்கன், அஞ்சி - இவர்
களுக்குப் பயித்து, இவர்கன் - என்னுள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இவர்களு, ‘ஆனை’ -
ஆக்கினையை, கேட்டுக்கேட்டு ஆக்கிகரித்து, உவந்து - வந்தேதவழித்து, இவரது
சொல்லு - வணங்காமல் போவீர்களானால், துஞ்சினீரென்று - இவர்க்கென்று,
கொண்டின் - நிறைத்துக்கொண்டுகன், மலையும் - பரவதமும், இச் துகள நயம் -
ஒரு துஞ்சுஞ் சாணமாகும், எ - று. (கஉ)

204. என்றவர்க் காக நாட்டி யிலங்குபன் னகர்க்கு நாதன்
சென்றுதன் பவனம் புக்கான் செழுமணி முடியில் வீச
வன்றுதொட் டின்றகாறு மருளும்மிற் பெற்று வந்த
மின்றிசமு தந்த னந்த மினமிதன் குலத்தி ளுள்ளான்.

(இ - ஊ) வன்று - வன்றுசொல்லி, அவர்க்கு - அக்குமாரர்களுக்கு, அரசு -
இராஜ்யத்தை, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, இவர்கும் - வினக்கும், பன்னகர்க்கு -
பன்னகர்களுக்கு, நாதன் - அபிமானிய தானன், செழு - செழுமை பெற்று,
மணி - இரத்தினத்தினாலாகிய, முடி - கிரீடமானது, வல்லி - வானத்தை
பெயரிக்க, சென்று - போய், தன்பவனம் - தனது விமானத்தை, புக்கான் -
அடைந்தான், அன்று தெய்தி - அன்றுமுதல், இன்றுதான் - இன்றுதான்

பிலம், அருள் - தயவு, உய்யில் - உய்யாக். முன்னோர்சொல், பெற்றவந்தல்
அடைந்த வந்த, அந்த வினயிதன். குலத்தில் - அந்த வினயி வம்சத்திலே, பின்
திருந்ததன் - மின்னலைப்போல் பிரகாசியாவன்ற பற்களையுடைய இவ்வித்தல்
தந்தன், உண்ணான் - உண்டானவனு யிராநின்றான், எ - று. (கச)

205. கஞ்சனாட மரத்தை யேனு கட்டுகீ சட்டி யாக்கி (க - ௭)

விஞ்சிய வந்தான் தாமே விட்டுத லிதி யார்க்கு

மென்பதில் வுணை னின்ற தறிதியே நீயின் கட்ட

விஞ்சையர் குலத்து மேலீ வெகுள்வதென் விடுத வென்றான்.

(க - ௭) கஞ்சனாட - விஷத்தையுடைய, மரத்தையேனும் - மரத்தை
பாளுதும், கட்டி - ஸ்தாபித்து, நீர் - ஜலத்தை, அட்டியாக்கி - பிசாவிட்டு, விஞ்சி
யவந்தான் - பிஞ்சினவர்க்கு அதை, தாமே - தாங்களே, விட்டுதல் - போக்கடித்தல்
(அதாவது: வெட்டிப்போடுதல்), யார்க்கும் - எவ்வகைப் பட்டவர்க்கும் அரிது +
கட்டாது, என்பது - என்னிட பழமொழி, இவ்வருகின் - இவ்வருகத்தில், சின்றது -
சிலிபெற்றிருப்பதை, அறிதி - ? அறிவாயாக, (இக்கிப்படியிருந்தும்), நீயின் - நீ
என், கட்ட - ஸ்தாபித்த, விஞ்சையர் குலத்துமேல் - வித்தியாதா குலத்தின்பேரில்,
நீ - நீ, வெகுள்வது - கோப்பது, என் - என்ன?, விடுக-(இதின்) விடக்கடவாய்,
என்றான் - என்று ஆதித்யரபிதவன் சொன்னான், எ - று. (க௭)

206. வினையற வெறிந்த வீரன் விதேகத்து வீத சோகக்

தனையுடை வைசயந்தன் நன்மக சென்முன் நன்மைக்

சினையல வெவர்க்கு மேத மனத்தினு லினத்தி டாதான்

தனையிலை செய்தான் யாவ னாயினுந் தடிவன் கண்டாய்.

(க - ௭) வினா - கருமக்கார, அற - (முழுதும்) நீக்க, வறித்த - செவ்வத்,
வீரன் - வீரனாகிய இச்சஞ்சயந்த பட்டாகன், விதேகத்து - விதேக கோத்தி
ர்த்த, வீதசோகத்தனையுடை - வீதசோகபூத்ததிபதியான, வைசயந்தன் நன் -
வைசயந்த மகாராஜனுடைய, மகன் - குமாரனாகிய, என்முன் - எனது தமைய
னாகும், தன்மைக்கு - உவபாவத்தன்மை அடைவதற்கு, இனையவன் - இப்பழம்
பொருளிய தபஞ்செய்யப்பட்டவன், எவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், எதும் - பொல்
வாய்க்குளை, மனத்தினும் - மனத்தினாலும், சினைத்திடாதான் தனை - என்னாதுவா
கிய இவனுக்கு, இவை - இந்த உபசருக்கவகை, செய்தான் - செய்தவன், யாவனா
யினும் - எவனாகுந்தபோதிலும், தடிவன் - யான் சினைசெய்யவேன், (என்று
தானேத்திரன் சொன்னான்.) எ - று.

கண்டாய் - அவச.

(க௭)

சஞ்சலத்தின் முத்திரைக்காய்

207. உணக்கிவன் தமைய ஒரு பிறப்பு யறிந்த தொன்றே
உணக்கும சிலனு மாய பிறப்பென்னி னுரைக்க வந்தா
வினைக்குவித் திட்ட வேண்டி வெகுநினைபுப் பெருக்கி மெய்மையை
நினைத்திதற் சுற்ற மன்றி நின்றவ ரிலலை உண்டாய்.

(கு - ஊ) (அணந்தகேட்டு) உணக்கு - உணக்கு, இவன் - இச்சஞ்சலத்தின்-
தமையருய - அண்ணனுதைய, பிறப்பு ஒன்றே - இவ்வொரு பிறப்பே, நீ - நீ,
அறிந்தது - தெரிந்தது, உணக்கு - உண்ணக்கு, முன் - முன்னே, இவ-
னும் - இச்சஞ்சலத்தனும், ஆய - உண்டாய், பிறப்பு - பிறப்புக்கலை, என்-
னின் - இத்தனைபென்று என்னினால், உணக்கல் - வணத்தினுற் சொல்வது,
ஆற்ற - முடியாது, (அதாவது: அணந்தகையினின்றும்; ஆகையால்), வெகு
நினை - கோபத்தை, பெருக்கி - விருத்தியாக், வினைக்கு - கருணைக்குக்கு,
வித்து - விதைதைய, திட்டவேண்டி - சம்பாதிக்கவேண்டாம், மெய்மைய - (பிறப்-
பினது) உண்மையை, நினைத்திடில் - நினைக்குமிடத்தில், சுற்றமன்றி - பற்றுக்
கொல்லாமல், நின்றவர் - இருக்கப்பட்டவர், இல்லை - இவ்வுயகத்தில் ஒருவரு
யில்லை, எ - த.

உண்டாய் - அணச.

(கௌ)

வேறு.

208. வருதிலை மணலினும் வளியி னுற்றிரன்
சருகிலை போலவுஞ் சாணய போலவும்
மருவிய வினைவசம் வருவ தல்லதில்
கொருவர்க ணுறவொரு நாளு பில்லைபோ.

(கு - ஊ) திணை - சமுத்திரத்தில் (அணகனினுலே), வரு - வரப்பட்டிருந்-
தது, மணலினும் - மணலையிப்போலவும், வளியினால் - காற்றினால், திரன் - உய்-
ப்பட்ட, சருகிலைபோலவும் - காந்த இலைபோலவும், சாணயபோலவும் - தண்ணீ-
ரானது தன்னுடனிற்பதுபோலவும், மருவிய - சொத்திரானின்ற, வினைவசம் -
கைவசத்தினால், வருவதல்லது - வருவதெய்வல்லாமல், இவரு - இவ்விடத்தில்
(அதாவது: வம்வாரத்தில்), ஒருவர்கள் - ஒருவரிடத்தில், உறவு - நிலையான
பற்றுத்துவமானது, ஒருநாளும் - ஒரு தினமும், இல்லை - இடையாது, எ - த. ()

209. பின்னிது பிணககனிதோன்றி வீதவினை
உன்னா) மன்னிய வுயிர்தமன் மருவி னாதனை
முன்னேழு வுலகினு னில்கை யாழினும்
பின்னிது பிணககனிதோன்றி பில்லைபோ.

(இ - ன) மின்னினும் - மின்னெப்பார்க்கிலும், மிகளனி - மிகவும் அதிகமாக, நோன்றி - பிறந்து, வீதவின் - மண்ணத்தை அடைவதில், மூன்றை - அளவியாகவே, மன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, மூவுயிற்றுள் - மூன்றுவோகத்திலும், (உள்ள), உயிர்தவின் - உயிர்களுள், மருவியாநின் - சேர்த்த பந்துவல்லாதவைகள், இல்லையாயினும் - இல்லாமல் உதவாகவே விருத்தமாதிலும், பின்னிய - அப்படிச் சேர்ந்திராநின்ற, உதவிது - இத்தப் பந்துத்துவமானது, பெரிதும் - மிகவும், இல்லை - சான்றுமாத நிலத்திருக்கப்பட்டதில்லை, ஏ - று. (கக)

210. உற்றவ ரோயுற பனாகு ராயுள்
செற்றவ ரேசிறத் தாரு மாகுவர்
மற்றவ ரேமறித் திரண்டு மாகுவர்
அற்றவ ரொருவரிக் காகு மில்லையே.

(இ - ன) உற்றவரே - (இந்த ஜன்மத்தில்) பந்துவாகப் பெரிருந்தவர்களே. (மறுஜன்மத்தில்), உறு - அடையப்பட்ட, பனாகுராகுவர் - சத்துருக்களாகவர்கள், செற்றவரே - பனாகவர்களே, சிறத்தாரு மாகுவர் - சிறப்பையுடைய பந்துகளும் மித்திரர்களுமாவார்கள், மற்றவரே - பனாகவரிகள் உதவாளிகளாகிய அகவிருவருமே, மறித்து - நிரும்பவும், இன்னொருவர் - அப்படியே இரண்டு விதமாகவும் பிறந்தாலும் பிறப்பார்கள், (ஆகையினால்), அற்றவர் - சத்துருமித்தருவல்லாதவர்களாகிய, ஒருவர் - ஒருவர், இங்கு - இந்த ஸம்ஸாரத்தில், ஆரும் - எனரும், இல்லை - இவ்வளவு, ஏ - று. (கஃ)

211. அரசர்க ளேயரு நாக ராகுவர்
நாகர்க ளேநல வாக ராகுவர்
காரவ ரேதொழு புலவ ராகுவர்
காரவ ரேகரு நாயு மாகுவர்.

(இ - ன) அரசர்களே - இராஜாக்களே, அரு - அரிய துன்பத்துக்கிடமானிய, நாகராகுவர் - நாகர்களாகவும் பிறப்பார்கள், நாகர்களே - நாகர்களானவர்களே, கல்ல - கன்மையான, அரசராகுவர் - இராஜாக்களாகவும் பிறப்பார்கள், காரவரே - தேவர்களே, தொழு - தொழுநெய்யையுடைய, புலவராகுவர் - கீழ் மக்களாய்ப் பிறப்பார்கள், காரவரே - மனுஷ்யர்களானவர்களே, கரு - கரிய, காயுமாகுவர் - காயாகவும் பிறப்பார்கள், ஏ - று. (கௌ)

212. மங்கைப ரேமண வான ராகுவர்
தங்கைய ரேமறுத் தாயு மாகுவர்
அங்கவ ரேயடி யாகு மாகுவர்
இங்குதி பிறைய திபல்பின் வண்ணமே.

(இ - ஊ) மங்கையரே - ஸ்திரீமார்க்களே, மணவாளராகுவன் - புருஷக்களாகவும் பிரதீபார்க்கள், தக்கையரே - தக்கையாவனவர்களே, மறுத்து - மீண்டு, அடிமருவன் - மந்திரிசவுமாவார்கள், அங்கையரே - அங்கு அப்படிப்பட்டவரே, அடிமருமாகுவன் - (மறு சன்மத்தில்) அடியாளர்களாகவுமாவார்கள், பிரவியது - எம்மை உத்தரித்து, இயல்பின் - ஸ்வபாவமொழியின், வண்ணம் - விதாயமானது, இத்தித - இத்தே இத்தன்மையாகி விராகின்றது, ஏ - து.

(எஉ)

213. சுற்றமும் பகையுமென் றிரண்டு பிச்சியை
மற்றித்த வழங்கினுன் மதியின் மாந்தர்கள்
பெற்றியைப் பரக்கொடா னொற்ற தென்றிலே
செற்றமு மார்வமுஞ் சென்ற டித்திரே.

(இ - ஊ) சுற்றமும் - உறவினரும், பகையுமென்று - சத்துருக்களுமென்று, இரண்டு - இவ்விரண்டு தன்மையும், இயல்பாயம் - தலைபாத ஆகப்பட்ட, மை இயல்பாயாகும், மற்ற - பின்னர், இத்த வழங்கினுன் - இத்த நிலையிலவாத வழக்கத்தினாலு, மதியின் - புத்தியையுடைய, மாந்தர்கள் - குரளிகளாவார்கள், பெற்றியை - மேன்மைத் தன்மையை, பார் - இயல்புதலிலே, கொடா - கொடுக்கும்படியாக, பெற்றது - அடையப்பட்டதாகிய, ஒன்றிலே - இம்மனிதப்பிறப்பொன்றிலே, செற்றமும் - பகையினின்றும், ஆர்வமும் - ஆசையினின்றும், சென்ற - கிடை, வந்த - சமத்துவ பாவனையில் சிற்பார்கள், ஏ - து.

(எஉ)

214. அனந்தமாம் பிறையு ளருந் தவனுந்
புணர்த்தவும் பகைவனு யனந்தம் போலுமா
வனத்தமே யினதுற வாதி வந்தவும்
நினைத்தபி வ்விழுபகை யுறவி னீர்மையே.

(இ - ஊ) அனந்தமாம் - முடிவில்லாதனமாம் இதுவரைவிலாகிய, பிறையுள் - பிரதீபுகளில், அருந்தவன் - அரிய தபத்தையுடைய, சஞ்சயத்தன், உரின - உண்டிய, பகைவனுய் - சத்துருவாக, புணர்த்தவும் - செருத்தனவும், அனந்தம் போலுமாய் - அனந்தமென்கிறதற்குச் சமமானமாயும் ஆகும், இவன் - இவ்வித ஆத்திரத்தன், உறவாகி வந்தவும் - உறவினனாகி வந்தனவும், அனந்தம் - அனந்தமாகும், பின் - பிறகு (அதாவது அவற்றிற்குப் பந்தின ஜன்மமாகிய இதிவ்), திரிந்த - நீ செறித்த, பகையறவின் கீழமை - சத்துருத்தவமித்துருத்தவ மையானது, இது - இங்குக் கூறிய இத்தன்மையதாகும் (அதாவது: கீழையில் வாக தன்மையையுடையதாகும்), ஏ - து.

ஆன், ஏ - அனந்தன்.

வேறு

18

215. எப்பிறப்பினும் பகையுனக் கிவனலன் முனியுமோ குறவல்லன்
எப்பிறப்பினும் பகையினர்க் குன்றிமற் றறவுனக் கிவனல்லன்
இப்பிறப்பினிப் பகையுற வுக்குநீ பிப்படி பெருவாயேம்
செப்பிறத்துழிப் பகையுற வுக்குநீ செப்பெதன் னிருவானா.

(இ - க்) எப்பிறப்பினும் - (முன் அனந்தமாகிய) எந்த ஜன்மங்களிலும், உனக்கு - உனக்கு, இவன் - இவ்வித்துத்தன், பகையல்லன் - சத்தருவாகிக் காப்பட்டவனுமல்லன், முனியும் - சஞ்சயந்தமுனியும், ஓர் - ஒரு, உறவல்லன் - மித்திரானாகிய வாப்பட்டவனுமல்லன், எப்பிறப்பினும் - (இதற்குமுன் அடுத்த) எந்த ஜன்மங்களிலும், பகை - சத்தருவான தன்மை, இவர்க்கு - இவ்விருவர்க ளுக்கும், உண்டு - சில சமயம் உளது, மற்ற - பின்னர், இவன் - இவ்வித்துத் தன், உனக்கு - உனக்கு, உறவு அவ்வன் - உறவானவனுமல்லன், இப்பிறப் பில் - இந்த ஒரு ஜன்மத்தில் உண்டாகிய, பூப்பகையுறவுக்கு - இச்சத்தருயித் துருத் தன்மைக்கு, நீ - நீ, இப்படி - இத்தன்மையாக, எழுவாயேல் - ராகத வேஷங்களுடன் கூடிச் செல்வையுறவு, இறந்துழி - இதற்குமுன் சென்ற ஜன்மங்களிலுண்டாகிய, பகையுறவுக்கு - சத்தருயித்திரத் தன்மைக்கு, நீ - நீ, செய்வது - செய்வது, என் - என்னவிற்குக்கின்றது?, பசப்பு - (அதை ஓராய்ந்து தெளிந்து) சொல்வாயாக, (இவற்றை யெய்தித்து) இன்னா - பெரிதிகுப் பாடின, ஏ - து.

(எக)

வேறு.

(21)

18

216. ஐம்பரி வட்டின் யகத்தில் வாழுகிர்க்
கென்பல சொல்லினின் நிவன் நீவிடு
முன்பின் நன்கிந்த முனிக்க ணையதே
வென்புறு வேரத்தா விவர்க்கி தாயதே.

(இ - க்) ஐம்பரி வட்டின் - பஞ்சபரி ஊர்த்தனையாகிற, அகத்தில் - பெரி தாகிய எம்மாரத்தினிடத்தில், வாழ் - ஜிவக்கப்பட்ட, உயிர்க்கு - ஆய்ந்த ளுக்கு, பசியசால்வின் - அநேகமாகச் சொல்லினும், என் - என்ன? (அதாவது: என்ன மிகையாகப்படுகிறது? எவ்வளவு வேண்டியானாலும் சொல்லலாம்; ஆத் மின்), இன்ற - இப்பொழுது, இவனை - இவ்வித்துத்தனனை, நீவிடு - நீவிட்டு விடக்கடவாயாக; முன்பு - பூர்வத்தில், இவன் தனக்கு - இவ்வித்துத் தன்னைக்கு, இத்த முனிக்கண் - இச்சஞ்சயந்த முனியினிடத்தில், ஆயது - உண்டாகியதாய், ஓர் - ஒரு, என்புறம் - எழும்புருள்ளும் ஊடுருவிச் செல்லும்படியாய், வேர்த் தான் - வைப்பாவத்தால், இவர்க்கு - இவ்விருவருக்கும், இவையது - இத்தன்மை யான செய்கை உண்டானது, ஏ - து.

(எக)

217. ஆதலால் வெகுளியே படை கமக்கெலாம்
தீதெல்லாம் வினையினும் தீக்க திப்பெயும்
காதலார் தம்மையு மொருக ணத்துளே
ஏதில ராக்ருயிற் திகழத் தக்கதே.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையினால், வெகுளியே - கோபமே, கமக்கு - ஆத்மச்சொலிய கமக்கு, படை எல்லாம் - சத்துருவல்லாமாகும், தீதெல்லாம் - தீங்குகளெல்லாமாகும், வினையினும் - (தன்னுடைய) கருமங்களினால், தீக்கதி - செட்டகதிகளிலே, பெய்யும் - (கம்மை) அடைவிக்கும், காதலார் தம்மையும் - உறவினர்களையும்கூட, ஒரு சண்டத்தினே - ஒரு கூண்டத்திற்குள்ளே, ஏதிலராக்ருயிற் - பணவர்களாகவும் செயலிக்கு, (ஆகலின்), இஃது - இக்கோபமானது, திகழத்தக்கது - இஃதெ செய்யத்தக்கது, ஏ - று.

(எஃ)

வேறு.

218. மந்திவன் செய்த தீமைந் தேதுமா முனிவ னேழன்
கொற்றவ னாகச் செய்த கொடுமைநெய் கோபத் தீயால்
வெற்றியே லுண்ட நீர்போ னின்றிலே ரத்தின் வீழி
பிறழ்சிப் பிறப்பிச் வேரத் திவனிலைவ செய்த தென்றான்.

(இ - ள்) மந்த - பின்னையும், இவன் - இவனால், செய்த - செய்யப்பட்ட, தீமைக்கு - பொல்லாக்கிற்கு, ஏது - காரணம், மாமுனிவனே - இச்சஞ்சயந்த மஹாமுனியே, (இவன்) முன் - பூர்வத்தில், கொற்றவனாகி - ஸிம்மபிஷாணனென்றும் அரசனாயிற்று, செய்த - செய்ததாகிய, கொடுமை செய் - துன்பஞ் செய் - ஈழப்படிவாண, கோபத்தீயால் - கோபாக்கிலியினால், வெற்றி - வெற்றியைத்தருகின்ற, வேலுண்ட - காய்ச்சிய வேலாயுதமானது உட்கொண்ட, நீர்போல் - ஜலத்தைப்போல, பிறழ - தடுவிராண்டு, வேரத்தின் - ஸ்வரபாஷத்தோடு, வீழி - இறந்து (தீக்கதிகளில் செல்பவனாகிய), இவன் - இவ்வித்துத்தந்தன், இத்தவன் பிறப்பின் - (ஸிம்மபிஷாண வரசனுக்கு) அந்தியயுமமாகிய சஞ்சயந்த னாம் இப்பிறப்பினிடத்தே, வேரத்த - அவ்வரசத்தால், இவைசெய்தது - இப்படிப்பட்ட உபசரணங்களினைச் செய்ததுண்டாகியது, என்றான் - என்று ஆதித்யரப தேவன் சொல்லினான், ஏ - று.

(எஃ)

219. இத்தருமுன் போன நான்கு பிறப்பிலிவ் வீரன் செய்கை
... மதித்தவன் பிறவி கோறும் வபிரத்தால் வானத் துய்த்தான்
அதற்கெனாந் செய்வ தென்கொ ளருந்தவன் நிரிந்து வாராக்
கதிகளினிவ் முனி வந்தன் தீமைபுரத் கண்ட துண்டே.

(கு - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேறும்) இத்தற்குமுன் - இத்தற்கு முன்னும், போன - நீங்கிப்போன, ஈன்கு பிறப்பில் - ஈன ஐன்மங்களில், இவ்வீசன் - இவ் சஞ்சயத்தன், செய்கை - பொதுமையாகிற காரியத்தை, மதித்து - மணத்தி னெண்ணி, அவன் - அவ்வித்துத்தத்தன், பிறவீதோறும் - அந்த ஈன பிறப்புக் காலிலும், வயித்தால் - வயிர்பாணத்தினால், (அநேக துன்பங்களைச் செய்து), வானத் துய்த்தான் - (இச்சஞ்சயத்த முனியை) தேவலோக மடையுடையாகவுஞ் செய் தான், அதற்கெனம் - அப்படி அவன் செய்திருக்கெல்லாம், செய்வது - உன்னால் செய்யப்படுவது, எங்கெல் - என்னவிருந்தது, அருத்தவன் - இச்சஞ்சயத்தன், இவ்வன் தீயமயால் - இவன் செய்த துன்பத்தால் (அதாவது: அகலி வறத்திற் குணத்தினின்றிமே கருமங்கள் விலகி), திரித்து வரசா - திருப்பி வராமையாவது, கதிக்கணின்ருன் - காங்குத கதியில் சேர்ந்து நிலைப்பற்றான், கண்டதுண்டோ - இதை நீ அறிந்ததுண்டோ, ஏ - று. (எக)

220. இன்றிவன் செய்த தெல்லா முறுதியே பிணைவற் கென்று
நின்றிதம் புதுமை வித்தி நெடும்பழி விளைத்துக் கொண்டான்
அன்றியு மிவன்செய் துன்பம் பொறுத்ததா லெதி புக்கான்
ஒன்றியின் விண்ணின் மிக்க நொண்டுகண்டோ வரகர் நோவே.

(கு - ள்) உரகர் கோவே - தானேத்திரனே!, இன்று - இப்போது, இவன் - இவனாக, செய்தெல்லாம் - செய்யப்பட்ட பொல்லாங்கெல்லாம், இறை வற்கு - சஞ்சயத்த பட்டாசுக்கு, உறுதியே - உறுதியானதே, (இதனால்), என்றும் - எப்பொழுதும், கின்றிதம் - நிலவிற்கும்படியான, புதுமை - கீர்த்தியை, வித்தி - அவருக்குண்பெண்ணி, நெடும்பழி - நீங்காத பழிச்சொல்லி, விளைத்துக்கொண் டான் - இவன் தனக்கு உண்பெண்ணிக்கொண்டான், அன்றியும் - அது வல்லமலும், இவன் செய்துன்பம் - இவன் செய்த தீமையை, பொறுத்ததால் - சரித்திரி னாலே, அகதி - போட்ககதியை, ஒன்றி - பொருத்தி, புக்கான் - சஞ்சயத்தன் அடைந்தான், இவ்வீரன்முன் - இந்தத் தீமை நன்மைகளைக் காட்டிலும், மிக்கது - மேலானது, ஒன்றுண்டோ - ஒன்றிருக்கின்றதோ? (நீ யொத்தநரிவாயாக.) ஏ - று.

221. என்றது மூரக ராக விறத்தநாட் பிறவி தோறுஞ்
சென்றிவன் செய்த வெண்ணுஞ் செப்பெனத் தேவராசன்
நின்றின் வெகுளி வெப்பங் கருணையா ளவித்து நின்றா
வென்றவர்ப் பணிர்துவாரீ வினவிய துரைப்ப னென்றான்.

(கு - ள்) என்றதும் - என்று ஆதித்யாபன் சொன்னமாத் தீர்த்தில், உரக ராசன் - தானேத்திரனாவான், இறந்தவன் - சென்ற ஈன்களில், பிறவிதோறும் சென்று - மூன் ஒவ்வொரு சன்மங்களிலும் சென்று, இவன் - இவ்வித்துத்தத் தன், செய்தல்வல்லாம் - செய்த தீமைகளைப்பெய்தல், செப்பென - சொல்லி

உடம்பென்ற கேட்பு, தேவாசன் - இலங்கைப்பத்துத் தேவிலந்தினாலு
ஆதித்யாபன், சிவன் - நிலைபெற்ற, கின் - வண்ணமைய, வெருளி - கோபமாகிய,
வெப்பம் - வெறுப்புந், கருணையால் - தயவாகிய ஜலத்தால், அவித்து - அவி-
யப்பண்ணி, சிவன் - கவந்தபாவத்தில் நிலையாகி, வென்றவர்-கருணையின்கொன்ற
கஞ்சயந்தப்பட்டாசனா, பணிந்து - வணங்கி, வா - வாக்கடவாய், (அப்படி-
வருவையெய்யாமலில்) நீவினவியது - நிகேட்ட ஸமாசாரத்தை, உரைப்பன் -
(அப்போது) சொல்லேன், என்னுன் - என்னு சொன்னான், ஏ - னு. (அ)

222. சிவனவன் சிவன் கோபத் தெளிமையு விடருந் குப்போன்
அன்றவன் சொன்ன வின்கொன் மாரியர லயிந்த தாக்கண்
சென்றது தெளிவு சிவன சிவனவன் சரண் முழி
சிவனவன் சமஸ்தாதித் தரபனார் பட்ட தெத்தே.

(இ - ஷ) எவ்நதம் - என்னு சொன்னவுடனே, சிவன் - நிலைபெற்ற,
கோபத்து - கோபத்தாறுண்டாகிய, எரி - அந்தினியானது, மறை - மறைவினால்,
இடருந் குப்போன் - கெட்டகுப்போன், அன்று - அப்போது, அவன்சொன்ன -
அந்தேவனால் சொல்லப்பட்ட, இன்னொன்றையால் - இனிப்பவசனமாகிய மறைவி-
னால், அவித்து - கெட்டு சிவ்ந்து, ஆக்கண் - அப்படியாகிட்டு, தெளிவு-தெளி-
வானது, சிவன - அவன் மனதில், சென்றது - அடைந்தது, (அவ்வாறுகே-
அவன்) சிவனவன் - இவ்வையானது, சரணம் - பாசங்களில், முழி - படித்து
வணங்கி, கமலம் - தாண்டாப்பலானது, ஆதித்யாபன் - சூரியனுடைய, சேர் - எதி-
ரில், பட்டதெத்தே - அடைந்து மலர்ந்ததுபோல், சிவனவன் - (ஆதித்யாபதேவ-
னுக்கெதிரில்) சிவ்நான், ஏ - னு. (அ)

223. சிவனவன் தன்னை கோக்கி முனிவனு நீயு நாணும்
மின்றிசுழ் தந்த னேனும் விரும்பிய மனத்த ராகிச்
சென்றவர் பிறவி தொட்டு வந்தன மின்று கரணம்
ஒன்றுமெஞ் சாணம கேனீ யுனாக்கின்றே னாகர் கோவே.

(இ - ஷ) சிவனவன் தன்னை - அப்படி சிவனவனை, கோக்கி - பார்த்து,
முனிவனும் - இச்சஞ்சயந்தனும், நீயும் - நீயும், நாணும் - நாணும், மின் - பிரகாச-
மானது, திகழ் - விளங்குகின்ற, தந்தனேனும் - இவ்வித்துத் தந்தனேனும், விரும்-
பிய மனத்தராகி, விரும்புக்கொண்ட மனத்தையுடையவர்களை, சென்ற - முன்
சென்ற, அப்பிறவிதொட்டு - அந்தப் பிறப்பாகிய கிம்மலேன் வசனப்படி முதற்
கொண்டி, இன்றுகரணம் - இன்றைய வகையிலும், வந்தனம் - சேர்ந்து பிறந்து
வராவின்னேனும், உராக்கோவே - தரணத்தினே! ஒன்றும் - அச்சந்திரவரிவொன்-
றும், என்னும - குறைவில்லாமல், உரைக்கின்றேன் - யான் சொல்லுகின்றேன், சி-
வ, சேவ் - கேட்டாயாக, (என்று ஆதித்யாபதேவன் உறத்தொடங்கினான்), ஏ - னு.

இரண்டாவது:

சஞ்சயந்தன் முத்திரைக்கம் முற்றப்பெற்றது.

முன்னுரை :

பத்திரமித்திரன் அறங்கேள்விச்சருக்கம்

224. மந்தர நடுவ தாகக் குலமலை பாறின் வந்த
அந்தாத் தேழு நாடா மாறமீ ரேழு தாகிச்
கந்தரத் தடங்க ளாறிற் குழந்தலே திகைத்து மரதி
கந்திய மதியி னின்ற நாலைந் தீவி னுள்ளால்.

க - ஐ
நி - ந
ப - ப
க - க
க - க
க - க

(க - க) மந்தரம் - மறம்மேருபர்வதமானது, நடுவதாக - மந்தியிலுள்ள
தாமிருக்க, குலமலைபாறின் - ஆறுகுலமலையினால், வந்த - உண்மையிலு, அந்த
ரத்து - இடைவெளியில், ஆம் - இருக்கின்ற, ஏழுநாடு - பத்திர மருவியினையும்,
அந்த சேழுதாகி - பதினான்கு ஆறுகளையுமுடையதாகி, கந்தரம் - அழகிய, ஆறின்
குறென்னுமெண்ணிற்றையையுடைய, தடங்கள் - பெய்கைகளையும், குழந்தை
குழந்திராநின்ற, (மறமாவண ஸமுத்திரத்தினுடைய), வேதிகைத்து மரதி - கந்த
வேதிகையையுமுடையதாகி, கந்திய - நிறைந்திராநின்ற, மதியின் - கந்தியுள்ள
கந்திராநிப்போல, கின்ற - வட்டமாய் நிறைபெற்றிருக்க, நாலைந்நிலை - மும்
பூதலிபத்திலே, ஏ - த.

ஆறம் என்பதில் உம்மை - அரை.

(க)

225. பாகதுண் டத்தைப் போலும் பாதகண் டத்துச் செம்பொன்
காகதுண் டத்தை யொக்குந் தருமகண் டத்து நல்ல
போகதுண் டத்தைப் போலுஞ் சீயமா புரத்தைச் சூழ்ந்து
மேகதுண் டங்கள் மேயுஞ் சோலைகா குண்டு திங்கள்.

க - க
க - க
க - க
க - க
க - க

(க - க) திங்கள் - சந்திரனுடைய, பாகதுண்டத்தைப் போலும் - போலிப்
பாகத்துக்குச் சமானமாய், பாதகண்டத்து - பாதகேந்திரத்தில், செம்பொன்
காகத்துடன் பொன்னுடைய, காகதுண்டத்தை யொக்கும் - தேவனாகத்தின் ஒரு
பாகத்துக்குச் சமானமாய், தருமகண்டத்து - தருமகண்டத்திலே, நல்ல - வன்
ணமாய், போகதுண்டத்தைப் போலும் - உத்தரபோக பூமிக்குச் சமானமுதல்
போகங்களில் யிருந்தான, சீயமாபுரத்தை - விமல மஹாபுரமென்னும் பட்ட
ணத்தை, சூழ்ந்து - விளைந்து, மேகதுண்டங்கள் - மேகவழங்கன், மேயும் -
வியாபித்து சித்கும், சோலை - (உள்ளமரையி) தோப்புகளையுடைய, கால - தேச
மானது, உண்டு - உடது, ஏ - த.

(உ)

226. சேயமா புரத்தின் தன்மை செப்புவன் சிந்தி சேன்மோ
காயமா ரூகச் செல்வோர் கண்டபின் கடந்து பேரகார்
தூயவாக் தலஞ்செய் குன்றஞ் சோலைகள் மடல் தம்மாற்
சேயிழை மடகல் லார்போல் சித்தத்துக் கிளிய் தொன்றே.

(கு - க) சேயமாபுரத்தின் - அந்த ஸிம்மமழை புரத்தினது, தன்மை - தன்
மைவையு, சிந்தி - கொஞ்சம், செப்புவன் - சொல்லுவேன், சேன்மோ - கேட்டா
யாக, காயமா ரூக - ஆதாயமாக்கமாக, செல்வோர் - செல்பவர்களாகிய தேவர்கள் வித்
திராதார்கள் முத்தியவர்கள், கண்டபின் - அங்காதலைப் பார்த்த பின்பு, கடந்து -
தாண்டி, பேரகார் - பேரகராட்டமல், தங்குவார்கள், தூயவாக் - பரிசுத்தமானவ்,
தலம் - தலங்கடும், செய்குன்றம் - கிரீடத்திரிபர்வதங்கடும், சோலைகள் -
தேவர்களுக்கும் மட்டம் தம்மால் - உபயோககருகும் (ஆசிய) இவைகளால், (புரங்கு
மிடத்தில் - அது) சேயிழை - சிவந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களை யணிந்திராமிகள்,
மடல் - மூன்றுபாமைவையுடைய, லல்லார்போல் - ஸ்திரீமார்க்கோப்போல், சித்தத்
துக்கு - மனதுக்கு, இனிப்பெதான்று - இனிமையான தோற்றத்தையுடையதாகிய
ஒன்றாகும் - து. (க)

227. செப்பிய கைக்கு காதல் சேயமா சேன னென்பான்.
வெப்பின் நறாத வேளான் வேந்தரை வென்ற பெற்றிக்
கொப்புமை மின்றி நின்ற னுதலிகற் பகத்தை யொப்பான்
துப்புறத் தொண்டை வாயார் தொழுதெழு காமன் கண்டாய்.

(கு - க) செப்பிய - சொல்லப்பட்ட, கைக்கு - அந்த ஸிம்ம மழைபுரத்
திற்கு, காதல் - இரதரவானவன், சேயமாசேன னென்பான் - சிம்மசேனனென்ப
வனாகும், வெப்பம்கின்ற - சத்தருக்கன்பேரில் ஏற்படும் கோபவ்லதுப்பம்கின்ற,
அருத - சிவந்த, வேளான் - வேளாயுத்தையுடைய ஆக்வாசன், வேந்தரை - சத்
தரு இராஜாக்களை, வென்ற - வெய்தித், பெற்றிக்கு - பெருமைத்தன்மைக்கு,
ஒப்புமையின்றி - உலையையின்மல், கின்றான் - நிலபெற்றிருந்தான், உதலி -
உதலி செய்வதில், கற்பகத்தையொப்பான் - கற்பகவிருட்சத்துக்குச் சமானமான
வன், துப்பு - பவசத்தை, உறழ் - ஒத்த, தொண்டை - கொஞ்சவைக் கவிபோன்ற,
வாயார் - சிவந்த வையுடைய ஸ்திரீமார்க்கன், தொழுதெழு - வணங்கிச் செல்
துப்புகளான, காமன் - மனமத்தருகும், கண்டாய் - தெரிந்தனையா?, ஏ - து. (ச)

228. வானமிழ் திண்கும் காவேல் மன்னவ னுள்ளத் துள்ளான்
தேனமிழ் திண்கு மைம்பாற் தேவிதா விராம தத்தை
வானமிழ் திண்கு மின்போல் அருந்துதன் வரிடையாள் வாரி
நானமிழ் தமிழ்து பெய்த கலசம்போற் தனத்தினுளே.

(கு - க) ஊன் - மாயிசுந்லத, உமிழ்த்து - கக்கி, இலங்கும் - விளங்கும், வை - கூர்மையான, வேல் - மேலாயுத்தையுடைய, மன்னவன் - அவ்வரசனது, உள்ளத்து - மனதில், உள்வாய் - தஞ்சிவிராநிலைநலமாகிய, தேன் - தன்னிடம் அணிவப்பட்டிருக்கும் மணிலுள்ள மதுவை, உமிழ்த்து - செலித்து, இலங்கும் - விளங்கும், ஐம்பால் - ஐந்து பருப்பையுடைய உந்தலைப்பெற்று, தேவிதான் - பட்டத்தரசியானவன், இராமதந்தை - இராமதந்தை யென்றும் பெயரிடையுடையான், (அவன்) வான் - ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தால், உமிழ்த்து - வெளிப்படுத்தப் பட்டு, இலங்கும் - விளங்கும், மின்போல் - மின்னல் செழுபோல, ஈருந்தம் - (அவச்சிபால்) வறுந்தாண்ட, றண் - மெல்லிய, இடையான் - இடையிலையுடையான், வாய்தான் - கசிரைமுத்திரத்தால், உமிழ்த்து - தரப்பட்ட, அமிழ்து - அமிர் தந்தை, பெய்த - உண்ணவச்சப்பட்ட, கவசம்மேல் - இது குமரத்துக்குச் சமானமான, தனத்தினுள் - கொக்கைக்கொடியுடையான், எ - து.

வான் இடையருப்பையால் மேகத்தை யுணர்த்திற்று. தான் இரண்டும் அசைகள். உமிழ்த்துந்லத என்பதில் அகரவொக்கது. (கு)

229. வேதநாள் கங்க மாதம் புராணமும் விரிக்குஞ் சொல்லிற்
நீதிவாக் சத்திய கோட னுமஞ்சே சூதி பென்பான்
போதுள முடியி னுதுக் கணமச்சனும்ப் புணர்ந்து பின்னைத்
நீதெலா மசந்நி லையஞ் செவ்வியந் காக்கு ளானால்.

(கு - க) வேதநாளுக்கு - சதர்வேதங்களுக்கும், அங்கமாதம் - ஆறுவிதமான காலநிசத்தினது அங்கங்களுக்கும், புராணமும் - பதினெண்புராணங்களையும் உப புராணங்களையும், விரிக்கும் - விரித்துரைக்கின்றவனும், சொல்லில் - வசனத்தினால், நீதிலா - குற்றநிலவாதவனுமாயி, சத்தியகோடன் - ஸத்தியத்தை கோஷிக்கின்றவனென்னும், ஈரம் - அன்வர்த்த காமத்தையுடைய, சிபுதியென்பான் - சூழ்நிலை என்மிற பிராமணன், போது - புஷ்பமாகை, உவாம் - அணிவப் பெற்றுப் பாணுகின்ற, முடியினுஞ்ஞ - முடியையுடைய அவ்வரசனுக்கு, அமைச்சனும் - மந்திரியாகி, புணர்ந்து - சேர், பின்னை - பித்யாகி, வையம் - வளது இராஜ்யத்தில், நீதெலாம் - பொல்லாங்குகளை வெல்லும், அசந்நி - கீக்கி, செவ்வியால் - ரதி நிலைமையால், காக்கு ளான் - (அவ்வரசன்) இராஜ்யம் பன்னுகின்ற காலத்தில், எ - து.

புணர் என்னும் செவ்வெனச்சம், புணர்ந்து எனச் செவ்வெனச்சமாய்த் திரிந்து வந்தது. ஆல் - உருபுமயக்கம். (க)

வேறு.

230. பத்ம சங்க நிதிக்கிட மாயது

பத்ம சண்ட மென்புநர் முத்தகம்

மற்ற நன்சண் வணிகொரு வந னுளன்
சொந்த டந்த கொடைக்கைச் சதத்தனே.

(இ - ஊ) பத்மசங்க திதிக்கு - பத்மபதி சங்கதி என்கிற திதிகளுக்கு, இடமாயது - ஸ்தானமாயிரா நின்றதாயிடு, பத்மசண்டமென - பத்மசண்டமென்று, பகர் - சொல்லப்பட்ட, மா - பெரிய, நகரநகர - பட்டணத்தில், கொல் கடந்த - வித்துவான்களால் கொல்லப்படும் உறாக்கடங்காது மேற்பட்ட (அதாவது: அளவில்லாத), கொடை - தியாகம் கொடுத்தலையுடைய, னை - னை யுள்ள, சதத்தன் - ஸூத்திரிகளுள்ளும் பெயரையுடையவனுடைய, வணிகொரு வன் - ஒரு வணிகனுடைய, உளன் - இருப்பவனுளுன், வ - று.

வணிகம் என்னும் விவரபார்த்தின் பெயர் விருதினுன்றி வணிகுளன் சிங்
கது; இஃகொரு பெயராய் வணிகனை யுணர்த்திற்று. மற்ற - அரை. (இ)

231. மற்ற வன்றன் மனைக்கு விளக்களுள்
கற்ற நன்மை னுமஞ் சுமித்தினை
வித்கு னிப்பரு வத்திராவிர வேற்களுள்
கற்ப லர்த்தகொர் காமரு வல்லியே.

(இ - ஊ) மற்ற - பின்னை, அவன்றன் - அந்தச் சதத்தனுடைய, மனைக்கு - வீட்டிற்கு, விளக்களுள் - திரப்போல் பிரகாசிப்பவனாகிய மனைவானானான், விவ் - விவ்விப்போல, குனி - வளைந்த, புருவத்த - புருவத்தையும், ஒளிர் - பிர சாயிதிற்த், வேல் - வேல் போன்ற, களுள் - கண்களையும் உடையவனாகிய, கற்பு - பதிலிதாருணம், அனந்த - உண்டாப் பிராந்த, லு - ஒப்பற்ற, காம - அழகு பொருத்திய, வல்லி - பூக்கொடி போன்றவன், கற்றம் - பந்தங்களுக்கு, (அவன் செய்யும்) நன்மையின் - நன்மையினால், (அவனுக்கேற்பட்ட) காமம் - பெயரானது, சுமித்தினை - ஸூமித்தினை மென்பதாலும், வ - று.

காமரு வல்லியில் உ - சாரியை.

(அ)

232. அந்தி யும்மகல் வானுமுன் னுளினுள்
இந்து வையப்பந் தான்கல் விருவனும்
மைந்த கையப்பந் தாமதி போல் வளர்ந்
தந்த மித்துவ வகக்கி மாவினான்.

(இ - ஊ) அந்தியும் - ஸந்தியதேவியும், அகல் - விகாலமாகிய, வானும் - ஆகாயமும், முன்னுளினுள் - பூர்வபட்சத்தில், இந்துவை - பாலச்சந்திரனை, பையந் தற்கு - பெற்றதைப்போல, அகல்குறையும் - அந்த இரண்டு பேர்களும், மைந் தின - குமாரின், பூந்தன் - பெற்றோர்கள், (அப்பந்தன்) மதியோன் - சந்திரன்.

னையோல, ஊர்ந்த - வருத்தியவடந்து, அத்தமில் - அளவிலவாத, கீழ்க்கட்டு -
சந்தொடித்திற்கு, இடமாயினான் - வந்தானாயினான், ஏ - து.

களினால் என்பதில் 'இன், ஆ - சாரியவகன்; இன் - சாரியவயால், ஆல் -
உருபு மயக்கமாக வந்ததெனினும்.

(க)

338. காந்த காந்தில் போல சுத்தத்தென்
நிரந்த வர்க்கிடர் நீர வளித்தவன்
பரந்து வாய்பெயர் பத்திர பித்திரெனம்
மரந்தை நீர்த்தளி அமென வேந்தினன்.

(இ - உ) காந்த - நீர்க்கிடைத்த, காந்த - கரிய, முகில்போல - மேகத்தைப்
போல, (அதாவது அம்மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல்), சுத்தத்தென்னுள்
கல்ல ஈனையையுடையவென்று உலகத்தார் சொல்லும்படி, இரத்தனக்கு - வ
சுத்தவர்களுக்கு, இடர் - வருமை, நீர - நீர், அளித்து - திரவியத்தைக்கொடுத்து,
அவன் - அந்த மேகத்தையானவன், எம் - எங்களுடைய, அரந்தை - வருத்தத்தை,
நிர்த்தவின் - இக்குமான் கீச்சின்படியால், (இவனுக்கு) பரந்து - எவ்விடங்களி
னும் சென்று, உளம் - விழப்பிற்கும் (புகழையுடைய), பெயர் - காமமானது, பத்
திரபித்தான் ஆமென - பத்திரபித்திரனாகுமென்று, இதனால் - (அப்புத்திரனா
ரும் பெயரிடிக்) சொன்னான், ஏ - து.

எனவென்னும் வச்சம் வந்து எனத்திரிந்து வந்தது.

(சு)

339. கையி னின்பமும் காமரு கன்னியர்
மலைவி னின்பமு முத்தொடு மாமணி
விழைவி னின்பமும் வேண்டினர்க் கீந்தெய்துந்
தலைவி னின்பமும் தானவ வெய்தினான்.

(இ - உ) (அதன்மேல்) கையின் இன்பமும் - கைத்தொக்கைத் தெரிந்து
அதனுளகிய இன்பத்தையும், காமரு - அழகிய, கன்னியர் - மாநர்க்களினது,
மலைவினின்பமும் - இங்ஙன வியலாதுண்டாகிய கரும்பும், முத்தொடு - முத்துக்க
ளோடு, மா - பெரியதாகிய, மாணி - இரத்தினங்களுடைய, விழைவினின்பமும் -
விழைமதித்தவரானவிய இரத்தின வியாபாரத்தின் கரும்பும், வேண்டினர்க்கு - யாதித்
தவர்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்த, ஏய்தும் - அந்நொண்டியப்பட்ட, தலைவினின்ப
மும் - மேன்மையின் சுதந்திரமும், அவன் அக்குமாரனாகிய பத்திரபித்திரன், எய்
தினால் - அவைத்தான், ஏ - து.

தான் - அவன்.

(சு)

235. படம் டெத்தனி தம்பெ. வந்தூன்

குடக்கையேய வள்ள கொழுங்கனும்

தூஞ் சுழந்தெழு கொங்கைய மங்கையர்

(கஉ) துடக்கு தண்ணிடை யுண்ணுகர் வெய்தினன்.

(கு - கஉ) ஸ்க்கையர் - லரிமாதர்களுடைய, படம் - ஸர்ப்பத்தினது பனா முடிவை, டெத்த - (உருவத்தினால் மீறி) ஹேய்த்த அணி தம்பிய - அழகு பொருந்திய, அங்குதும் - கடித்ததும், குடக்கையேயவள்ள - விசாலமாய் உள் ளக்கை யளவாகிய, கொழும் - கொழுமையாகிய, கண்ணும் - தேத்திரமும், வடம் - முத்துவடம் முதலானவையின, சுழந்து - திரித்து, ஏழு - நிறிந்திருக்கின்ற, கொங்கையும் - குயங்கனும், துடக்கும் - அசையும்படியான, துண் - மெல்லிய, இடை - இடையும், (ஆகிய அங்கங்களின்) தகர்வு - அழகுவந்தை, உள் - மனத் தின் கண்ணை, வய்தினன் - அடைந்தான், ஏ - று.

குடக்கையே என்பதில், ஏ - அசை.

(கஉ)

236. வளஞ் சுருங்கின மாநிதி யும்பலோ

ரளத்து கொண்டுண் லாம்படி தானொழ

(கஉ) தூளஞ்செய் தூதிய முன்பொருள் கொண்டுபோய்

வினக்கு மாமணித் தீவது மேயினான்.

(கு - கஉ) வளம் - பொருள் வருவாயாகிய வளப்பமானது, சுருங்கின - குறைபுமையானால், மாநிதியும் - (ஒருவனிடமிருக்கும்) பெரிதானிய நிகழியமும், யிலோ - சுற்றத்தார் பலரும், அனந்தகொண்டு - அளவிடிக் குறைவாகக் கொண்டு, உணல் ஆம் - உண்ணும்படியாகிய தன்மை ஆகும் (அதாவது: பொருள் அதிகமிருந்தாலும் மேல்வருவா மில்லையெல் அதனை பெல்லாரும் குறைவாக அனந் தெரித்தாண் ணும்படி முண்டாகும்; ஆகலின்), னநியம் ஆம்படி - மேலும் வருவா யுண்டாகும்படி, தான் - அப்பத்திரமித்திரஞ் ளனரிசன், ஏழல் உளஞ்செய்து - ழியுபுராஞ்செய்யக் கப்பல் யாத்திரையோச உத்தேசித்து, உள் - தன்னிடமிசை சின்ற, பொருள் - பண்டங்களே, கொண்டு - கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு, போய் - சென்று, வினக்கும் - பிரகாசியாற்றி, மா - பெரிய, மணித்தீவது - இரத்தினத் தீபத்தை, மேயினான் - அடைந்தான், ஏ - று.

ஆம்' என்பது தூண்டிடத்துள் கூப்பப்பட்டது.

(கஉ)

237. சென்று சுரத்தோடத் தீவினச் சேர்ந்தவன்

(கஉ) ஒன்றும் ளாணிபத் துற்பெற்ற ஓதியம்

மன்ற மாதவர் வாகிட்டு வல்லியால்

நின்ற போக நிலம்பெற்ற நெக்குமே.

(இ - க) காத்தொடு - வார்த்தத்தோடு, சென்று - போகி, அத்திலினை - அந்த இடத்தின் திபந்தை, செந்தவன் - செந்த பத்தியித்திரன், ஒன்றும் - பெருந்திய, வானிபத்தால் - வலிபாரத்தால், பெற்ற - அடைந்த, வாதியம் - இலாபமானது, மன்ற - கீச்சுமராக, மாதவர் - மதுரைப்பலையுடைய முனிவர் களின், வாக - வாகியே, இட்ட - இடப்பட்ட, வல்லியால் - ஆகா நானத்தி னாலே, நின்ற - இவ்வகத்தில் நிறைபெற்ற, போகவியம் - உத்தம போக பூயியை, பெற்றதொக்கும் - அடைந்ததற்குச் சமானமாகும், வ - ற.

எனவே மிகுதியான இலாபம் பெற்றனென்பது பெறப்பட்டது. (கக)

288. புண்ணி யம்முத யஞ்செய்த போழ்தினில்

எண்ணி லாத பொருட் குவை யானையும்

கண்ணு மென்றதன் காத னுரைபினுக்

கண்ண லேவெழித் தீடது னாயினான்.

(இ - க) புண்ணியம் - முன்செய்த புண்ணியம், உதயஞ்செய்த போழ்தி னில் - உதித்த காலத்தில், எண்ணிலாத - கணக்கில்லாத, பொருள்குவையானையும் - திரவிய சமூகங்களெல்லாம், கண்ணுமென்றது - அண்டமுமென்றது, அருள் - கூரியருளினிற், காதுவாயினுக்கு - ஊக்குவனானாத வசனத்திற்கு, அன்னலே - சூழ்வுடனாகிய பத்தியத்திரனை, எடுத்தீடது - எடுத்துக் காட் டாக (அதாவது: உவமைமாக), ஸுயினன் - ஆனான், வ - ற. (கக)

289. மணியும் முத்தம் வயிரமுஞ் சந்தனத்

தணிபு கல்லி னுந்துகி கும்பிற

மணியுந் தூரியுந் கொண்டு வரமுதன்

இனையில் சீய புரமதை யெய்தினான்.

(இ - க) (இவ்வாறு இலாபத்தை அடையவே திருப்பி) மணியும் - இரத்தி னாகளும், முத்தம் - முத்துக்களும், வயிரமும் - வச்சிரக்கற்களும், சந்தனத் தணி யும் - சந்தனக்கட்டைகளும், கல் - கன்மைமாயிய, அரிதும் - அகிறக்கட்டைகளும், துளிரும் - பலகைகளும், பிறமணியும் - இளைபல்லாமல் இன்னும் அநேகமாகிய பிற இரத்தினங்களும், தூரியும் - பலகதையும், கொண்டு - விவரபார்த்தால் சம்பா தித்துக் கொண்டு, வரமுதன் - வருகின்ற அப்பத்தியத்தின், இனையில் - உவமை யின்பத, சீயபுரமதை - விக்ரம மதுரபுரத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், வ - ற.

240. மிக்க லபத்தின் மேலிய சிந்தையான்
செக்கர் ஊன மெனத்திழ் மேலியான்
நிக்க லபத்தின் திகழ்த்தோர் தேவினாந்
புக்க ஊன்புரம் வந்தெதிர் கொள்ளவே.

(இ - க) (அவ்வாறுதான்) மிக்க - மிகுதியான, லபத்தின் - இலாபத்
திலே, மேலிய - பொருத்திய, சிந்தையான் - மனதுடையான், செக்கர் ஊன்மென-
த்திச் செவ்வானம்போல, திகழ் - பிரகாசியாவிற, மேலியான் - கீர்த்தை
புடையான், திச்சினத்தும் - எத்திருக்கிறதும், திகழ்த்து - பிரகாசியா கின்ற
தாயி, ஓர் - ஒப்பத்த, தேவினாந் - ஓரியால், புரம் - அப்பட்டணத்திலுள்ள
ஊத்தகர்கள், வந்து எதிர்கொண் - வந்து எதிர்கொண்டு பேசியவழக்க, புக்கஊன் -
அப்பட்டணத்தில் புருத்தகன், ௭ - ௮.

(கஉ)

241. அக் நகரி னழகும் பெருமையும்
மன்ன னன்மையும் ஊனிபத் தாக்கமும்
சென்ன னவாநி முடியுஞ் சோரர்நா
மின்மை யுக்கண் டிருக்கையு மேலினன்.

(இ - க) (அவ்வாறு புருத்த அவன்) அக்கரின் - அப்பட்டணத்தின்,
அழகும் - அழகையும், பெருமையும் - மேம்பாட்டையும், மன்னன் - அரசு
ஹைய, னன்மையும் - நற்குணத்தையும், ஊனிபத்து - வந்திருக்கின்றது, ஆக்க
மும் - செல்வத்தையும், சொன்னவை - சொன்ன சொற்கள், பிறழாமையும் -
நன்குந தன்மையையும், சோரர்நா - திருநீர் முதலானவர்கள், இன்மையும் -
இவ்வாற தன்மையையும், கண்டு - பார்த்து, இருக்கையும் - அந்தப்பட்டணத்தில்
வாசமாய்த் தங்கவேண்டு மென்ற எண்ணத்தை, மேலினான் - மனத்திற் பொருந்
திருந், ௭ - ௮.

௭ - ௮.

(கஉ)

242. மத்தியம் மாநகரத்திலில் வான்பொருள்
அற்ற மாநகரல் வர்க்கையில் வைத்தணி
பத்ம சண்டம் தெய்தியோர் பரங்கிலே
சுற்ற மும்மழைத் தெய்வழித் தொக்கபின்.

(இ - க) (அவ்வாறுமெண்ணி) மத்திய - பின்னை, இம்மாநகரத்தில் - இப்
பெரிய பட்டணத்தில், இல் வான்பொருள் - எண்ணுடைய இப்பெரிய பொருள்
கிலை, அற்றமாக - மறைவாக, கல்வாரையில் - பெரியோர்களிடத்தில் (அதாவது :
புலவாந்தரனிடத்தில்), வைத்து - வைத்துவிட்டு, அணி - அழகுபடைய, பத்ம

சண்டமது எய்தி - பத்மஜைந்த புத்தையடைந்து, என்வழி - என் சம்பந்தமாக,
தொக்க - சேர்த்திராசின் த, சுற்றமும் - பத்துக்கிராமம், ஒர் மரக்கிலை - ஒரு பக்க
மாக, அழைத்து - அழைத்துக்கொண்டு, பின் - பிற்பாடு, எ - த. (சக)

243. பீடி னுற்பெயர்க் திருவாக் தோங்கிய

மரட மாரக ரத்திடை வாழ்க்கைமேல்

ஒடு முன் னத்த னெண்பொருள் னவப்பிடக்.

தேடு வரன்சிறி யூதியை நண்ணினான்.

(இ - ஊ) பீடினாள் - பெருமையோடு, பெயர்ந்த - திருமீதி, இங்குவந்து -
இந்த ஊரில் மஹாபுரத்தில் வந்து, (சேர்வேன் என்று) ஒங்கிய - உன்னதமான,
மரடம் - உப்பரினக்கலையுடைய, மாரகரத்திடை - அப்பெரிய பட்டணத்தில்,
வாழ்க்கைமேல் - செயல்படப்போன வாழ்க்கையின்மீது (அதாவது: அங்கு
திருவிடம் வசிப்பதில்), ஒடும் - செல்லுகின்ற, உள்ளத்தன் - மனத்தையுடையவனாய்,
ஒண்பொருள் - பிராணியாகின்ற தனது இரத்தினங்களை, னவப்பிடம் - னவக்கும்
படியான இடத்தை, தேடுவான் - தேடுகின்றவனாய், சிறியூதியை - சிறியூதியை
ஊம் மத்திரியிடம், நண்ணினான் - அடைந்தான், எ - த.

பொருள்முடிபு நோக்கி 'சேர்வேன் என்று' எண்ணுதொடர் இவ்வெஞ்சு
மாக ஊருவித்தனைக்கப்பட்டது. (உரு)

244. மிக்க சீர்த்தியன் வேதியன் வேந்தற்குத்

தக்க மந்திரி சத்திய கேசடனென்

தெக்க னதப்புர னனக்குரு திப்பொருள்

வக்க னிப்பவன் மாண னில்லினே.

(இ - ஊ) (அவ்வாறடைந்தவன்) மிக்க-மருதியாகிய, சீர்த்தியன் - சிறப்பை
புடையவன், வேதியன் - ஐயுவில் பிராமணன், வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, தக்க -
தகுதியாகிய, மந்திரி - அமைச்சன், சத்தியகேசடனென்று - சத்தியகேசு
னென்று பலராதிக் சொல்லப்பெற்று, எக்கதை - எந்தக் கதைகளையும், புரானம் -
புரானங்களையும், சுருதிப்பொருள் - வேதார்த்தங்களையும், வக்கணிப்பவன் - வர்
ணித்துச் சொல்லும்படியான வீற்பனத்தையுடையவன், மாணவனல்லன் - இவன்
மணித ஊம்மத்தில் சார்ந்தவனல்லன் (தேவாமச்சந்தையுடையவன்), எ - த. (1)

245. தக்க தொன்றினன் னவப்பொருள் னவத்தவன்

தக்க னத்தொரு பாருட மீத்தின்

மிக்க மாசனம் னிந்ததோர் போழ்தினிந்

செருக்க தனக்கு மஞ்சொல மந்தனன்.

(கு - க) தகை தொன்று - ஒரு நகுதியை காரியமாம். இவன் - இவனுடைய, என - வையிலே, பொருள் - கமது பொருளை, வைத்தல் என்று - வைப்பதென்று, அக்கணத்து - அப்பொழுது ஒருபொழுதும் - ஒருமையாணப்பொருளை, சந்தின் - கொடுத்திப்பாடு, மிக்க - மிகுதியாகிய, மாசனம் - மதராஜனங்கள், கித்தோர் போழ்தினில் - கித்தோர்காலத்தில், தொக்க - சேர்க்கினான், தன்களும் - தனதுகாரியத்தை, சொல்ல - உரைக்க, மற்றவன் - அம்மத்திரியாவன், எ - று.

(உஉ)

246. வைத்தல் கோடல் வழங்கிடன் மாய்த்திடல்

துய்த்தல் மாற்ற விருந்த விடஞ் சொல்ல
இத்தி தத்துப் பிறன்பொருள் மேற்செலச்
செத்தம் வைத்தலும் தீவினைக் கேடுவோ.

(கு - க) வைத்தல் - வைக்கிறதும், கோடல் - எடுத்துக் கொள்வதும், வழங்கிடல் - பிறருக்குக் கொடுத்து விடுகிறதும், மாய்த்திடல் - காசஞ்செய்து குறையப்பண்ணுவதும், துய்த்தல் - நான் அனுபவிப்பதும், மாற்றல் - வேருடன் ஒரு மந்திரியெனும், துருத்தவிடம் சொல்ல - துருக்கின்ற விடத்தைச் சொல்வதும், (ஆகிய) இத்திறத்து - இப்போது சொன்னவகையினால், பிறன் - அன்னியனுடைய, பொருள்மேல் - திரவியத்தின் மேலே, செல்ல - செல்லுமாறு, சித்தம் வைத்தலும் - மனத்தினால் கிளைப்பதும், தீவினைக்கு - பாவவினைக்கு, யதுவம் - காரணமாகும், எ - று.

(உஉ)

247. என்ற லும்பணிந் தானுந் கியானமும்

கின்றி டாப்பொழு தென்கைவி னீட்டென
அன்ற வன்கை யரும்பொருள் வைத்தபின்
முக்கை யூர்புக மொய்ம்புணு மேலினுன்.

(கு - க) என்றலும் - என்று மத்திரி சொல்லவும், பணிந்தாலுக்கு - (அதைக் கேட்டு ஸ்வாமி அப்படியாவென்று) வணங்கிய பத்திரித்திரனுக்கு, யானமும் - வளங்கும், கின்றிடப்பொழுது - இவ்விலகமல் கிந்தி நான் தவியா விருக்குங் காலத்தில், என் கையிள் - எனது கையில், கீட்டென - (உன் பொருளைக்) கொடுவென்று மத்திரி சொல்ல, அன்று - அப்பொழுது அவன் கை - அம்மத்திரி கையில், அரும் பொருள் - அரிதாகிய பொருள்களை, வைத்தபின் - வைத்த பிற்பாடு, மொய்ம்புணும் - வல்லமையையுடைய பத்திரித்திரனும், முக்கையூர் - முன் தனது வானையிய பதங்குண்ட புத்தகை, புக - அடைய, மேலினுன் - பொருத்திப் புறப்பட்டான், எ - று.

(உஉ)

248. வேய்கள் வெந்து வெடித்திடு மொணையும்

பாய கள்ளி பரந்தொழு மொணையும்

ஆய் நன்குழ வேகையு மாணாதன்

பாபு மோசையும் பாய்வினி யோசையும்.

(சு - ஊ) (அஸ்வாது புதப்பயி) வேய்கன் - மூங்கில்கள், வெந்து - அக் கினிலிதனும் வெந்து, வெடித்திடும் - வெடிக்கின்ற, ஓசையும் - குதிஞ்சிலில் சப்தமும், (சிந்துவப் பிரதேசமாகிய பாலை நிலத்தில் வெலிலால் வெடித்து) பாப - பாதம், கள்ளி - கொடிக்கள்ளி இலைய்கள்ளி நிறுதூள்ளி முதவாகிய கள்ளிகளும், பரல் - பருக்கைக் கற்களும், பொடியியானையும் - பொடியானின்ற சப்தமும் ஆய் தம் - ஆமோசைகள் மேய்க்கின்ற இனையர்களுடைய, குழலோசையும் - மூங்கிலில்க்கிலுண்டாகிய புள்ளாங்குழலின் சப்தமும், ஆலகன் - இட்கு யந்திரங்களினால், பாயும் - பரக்க, ஓசையும் - மருதிலத்தின் சப்தமும், பாய்வினி - கப்பலில் பாய்வினிடத்தக் கடும், ஓசையும் - வெய்தனிலத்தின் சப்தமும், எ - று. (உரு)

349. இன்ன லோகை யியம்ப நிலத்தொறும்

பன்ன ரும்பதம் சண்டம தெய்தினன்

மன்னாந் சுற்றமெ வாமவரக் கொண்டுபோய்த்

துன்னி துன்சீய புரமது தோன்றலே.

(சு - ஊ) (ஆசிய) இன்ன - இத்தன்மையான, ஓசை - சப்தங்கள், கிண்தொறும் - பஞ்ச நிலங்கள் தொறும், இயம்ப - சப்திக்க, (அங்கவங்கைக் கடந்து போய்) பன்னரும் - கொல்லுதற்கரிய, பதங்கண்டமது - பதங்கண்ட புரத்தை, எய்தினன் - அடைந்தான், (அக்ஷணம் அடைந்த பின்னர்), தோன்றல் - பெருமை வித்தித்தவனான அப்பத்திரயத்திரன், மன்னும் - சேரத்திராநின்ற, சுற்றமெவரம் - பந்துக்கொல்லும், வரக்கொண்டு - வரவழைத்துக்கொண்டு, போய் - போகி, சியபுரமது - ஸிம்ம யதூர புரத்தை, துன்னினான் - சேரத்தன், எ - று. (1)

250. வழிவருத்த மொழித்தவன் வான்கினைக்

சுழிவி லாதவின் பத்தை யளித் திரீஇத்

தொழுந் தைசென் றமமச்சனைத் துன்னிநின்

தெழில்பெ தச்சில வினமொழி கூறினான்.

(சு - ஊ) (அக்ஷணம் சேரத்த பன்பு) அவன் - அப்பத்திரயத்திரன், வான் - பெரிதாகிய, கிணக்கு - சுற்றத்தார்களுக்கு, வழிவருத்தம் - வழிவடைச்சிவந்ததை, ஒழித்து - நீக்கி, அழிவினாத - செறிதவிலாத, இன்பத்தை - வெளக்கியத்தை, அளித்து - கொடுத்து, இரீஇ - (அக்களில் வரமும்படியாக அவர்களை) இருத்தி, தொழுநதை - யான்களால் கண்டு வணங்கும்படியான குணத்தையுடைய பத்திரயத்திரன், சென்ற - போய், அமமச்சனை - மந்திரியிடம், துன்னி - சேரத்த,

சிறு - எதிரில் சிறு, எழில்பெற - மேன்மை பெறப்படியாக, சில - சிலவாகிய,
இன்மொழி - இவரையணக்காக, உயிரின - சொன்னான், எ - து. (உஎ)

251. செப்ப மும்புக மும்மறி வுஞ்சிறைத்
தொப்பி வாத பிறப்பை யுடைத்திட
செப்பி னன்மணி மேன்மனஞ் செஞ்ஞ
ஒப்பி வாத வுரைப்பதற் கூக்கினன்.

(இ - க) (அப்போது மந்திரி) செப்பமும் - விரிவையும், புகமும் -
சிறுதியையும், அறியும் - ஞானத்தையும், சிறைத்து - கொடுத்து, துப்பில்லாத -
உடைமையில்லாத, பிறப்பை - இம்மனுஷ்ய ஞன்மத்தையும், உடைத்திடா - எசஞ்
செய்து, செப்பின் - செப்புக்குள் வைத்திராதின்ற, என் - னன்மையான, மணி
மேல் - பத்திரமித்திரனது இரத்தினக்கரின்பேரில், மனம் - தனது மனமானது,
செஞ்ஞ - அகப்படுத்தப்பட்டு, (அதாவது அவற்றை விரும்பி), துப்பிலாத -
இசையாத வார்த்தைகளை, உரைப்பதற்கு - சொல்வதற்கு, கூக்கினன் - உத்
சாஸித்தான், எ - து. (உச)

252. மாயஞ் செய்த மரச்செப் பணியவன்
மாய மில்லவன் தன்மணிச் செப்பின்
மாயஞ் செய்து கொளற்கு மனத்தென
மாய மேசில வார்த்தையுஞ் செப்பினான்.

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்வத் தொடங்கி) மாயஞ் செய்த - மாயனை
விடச் செய்யப்பட்ட, மரச் செப்பினயவன் - மாத்தின் கொப்பிற் கொப்பவன்,
(அதாவது : கருமவிதிகித்து ஞானம் குறைந்தவன்), மாயமில்லவன் தன் -
மாயச் சாசமில்லாத பத்திரமித்திரனது, மணிச் செப்பின் - இரத்தினச் செப்பை,
மாயஞ் செய்து - வஞ்சனை செய்து, கொளற்கு - ஸ்வீகரித்துக் கொள்வதற்கு,
மனத்தி - மனதில், என - எண்ணி, மாயமே - பொய்யாகியே, சில - சிலவாகிய,
வார்த்தையும் - வசனங்களையும், செப்பினான் - (கீழ் வருமாறு) சொன்னான், எ - து.

253. எங்கு நீயுள யாவனீ மந்தரீ
எங்குப் போவ தெனச்சொல் வேந்தமும்
வங்க மீதுவந் தன்று மணிச்செப்புந்
தன்னை தந்துபோம் வானிக னுனென்றான்.

(இ - க) கீ - கீ, எங்கு - எவ்விடம், உள - இருக்கின்றாய், நீ யாவன் -
நீ யார், மந்து - பிள்ளை, நீ எங்குப்போவது - நீ எங்குப் போகின்றாய், என -
என்று, சொல்ல - மந்திரிசேட்ச, வந்தமும் - (பெருமையிற் செத்தானாகிய)

செய்யும், வந்தீது - தப்பலின்மீது, அன்ற - அன்றொருளன், வந்து - இம்
மிடம் வந்து, மணிச்செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, தம்மை - தங்கள் கையில்
தந்து - கொடுத்தவைத்து, போம் - போய் வந்து, மாணிகன் - வந்ததன், என்-
வனாகும், என்னுன் - என்று சொன்னான், ஏ - து. (கூ0)

254. செப்பெ னச்செப்பி விட்டென் செப்பென

ஒப்பி வாத மணிச்செப்பு வைத்தது

தப்பி வீரமறந் திட்டோ தானென்

எப்ப ஒப்பித்த னோனென் றனாததான்.

(இ - க்) (அதைக்கேட்டு மத்திரி) செப்பென - இரத்தினச் செப்பென்று,
செப்பிவிட்டது - சொல்லப்பட்டது, என் - ஏன், செப்பென - அதைச் சொல்
வாயாக என, (வணிகன்) ஒப்பிவாத - உவமையில்லாத, மணிச்செப்பு - இரத்
தினச் செப்பை, வைத்தது - உம்மிடம் வைத்ததை, தப்பிவீர் - குற்றமில்லாத
தான்கள், மறத்திட்டோ - மறந்துவிட்டீர்கள் போலும், என - என்றுரைக்க, எப்
படி - எப்படிச் சொன்னால்?, பித்தனெனென்று - நீ பைத்தியக்காரனே வென்று,
உவாததான் - மேலும் மத்திரி கீழ்வருமாறு சொன்னான், ஏ - து.

தான் - அமை.

(கூ1)

255. என்று காணினக் கண்டறி யேனினி

மன்ற வென்னை மணிச்செப்பு வைத்த நான்

நின்ற சான்றுள தானினி காட்டினால்

ஒன்று மன்றிமத் துன்னோடே போருமே.

(இ - க்) என்றும் - எப்பொழுதும், காண் - யான், உனின - உன்னை, கண்
டறியேன் - பார்த்தறிவேன், இனி - இனிமேல், மன்ற - பொருந்த, என்னை -
எனது கையில், மணிச்செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, வைத்த நான் - நீ வைத்த
தினத்தில், நின்ற - நிலையான, சான்று - காட்சி, உளதானில் - உண்டானில், நீ - நீ,
காட்டினால் - அதைக் காண்பித்தால், ஒன்றும் - பொருந்தும், அன்றி - அல்லா
விட்டால், மற்ற - பின்னை, உன்னோடே - (உனது வார்த்தையுமது) உன்
னுடைய, போரும் - போய்விடும், (என்றுரைத்தான்), ஏ - து. (கூ2)

256. கன்று சாவு நம்பினிப் பேரினம்

கொன்ற வேறுரைத் தாய்செப்பு வைத்தான்

ஆன்று மின்று மலிதான் காணினால்

என்று மென்னை கண்டது மிக்கிடு.

இது (இ - க) (அடிப்படைக்கருக்கம்) கம்பி - புருஷித் தெரிந்தானே1, சலவம் - மிருதியாக, கந்த - கலவது, கிள் - உன்னுடைய, பேரினக்கு - புருஷினால் வியாபித்த யோருக்கு, துன்றிய - பொருத்தப்படியாகவே, உரைத்தாய் - சொல்லினால், செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, வைத்த - உன்னிடம் வைத்த, கான் - கானாகிய, அன்றம் - அன்றமும், இன்றம் - (நான் கந்து கேட்கின்ற) இன்றமும், அவாது - அவ்வாமல், உன் - உன்டாகிய, கானினால் - காட்களில், கன்றம் - என்னைக்கும், கீ - கீ, என்னை - என்னை, கண்டதாயில்லை - பார்த்தது மில்லை, எ - து.

இது கித்தாய் துதியாகக் கூறியது.

(க.க)

257. சான்று வேண்டினால் சத்திய கோடராம்

ஆன்ற நீர்ந்தி யில்லையன் நியாவர்க்குத்

தோன்றி டாமைத் தரவென்று சொன்னகாட்

சான்று வேண்டினால் சடத்தை யறிந்திலேன்.

(இ - க) சான்று - சான்று, வேண்டினால் - நீர் வேண்டியதாய்க் கேட்டாலும், சத்தியகோடராம் - ஸத்தியகோவரென்னும் பெயரையுடையவராகிய, ஆன்ற - பெரிய, நீர்ந்தி - கீங்கனல்லாமல், அன்று - அன்றளில், இல்லை - வேறொரு சாட்சியாகியிருந்ததில்லை, யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், தோன்றிடாமல் - தெரியாமல், தரவென்று - பொருளைக் கொடுப்பாயாகவேன்று, சொன்ன கான் - நீர் சொன்ன காலத்திற், சான்று வேண்டி - இப்போது நீர் கூட்டியந்தை இச்சிக்கும், சடத்தை - இச்சபுத்தியை (அதாவது: அஞ்ஞானத்தை), அறிந்திலேன் - யானையில்கலை, எ - து.

(க.ச)

258. கணம் தென்றிலே கண்புதைத் திட்டமுப்

பிணம் தரமுயில் வாழ்க்கையைப் பேணுவான்

அணிக ளாமறி வும்பு முன்கெட

மணிகண் மேன்மனம் வைத்ததோர் மாயமே.

(இ - க) கணம் தென்றில் - ஒரு கணமே தெரிந்திருக்காக, கண்புதைத் திட்டி - கண்களை மூடிக்கொண்டு, அது - சத்தந்தாமம், பிணமதாகும் - பிணம் மாகும்படியான, இவ்வாழ்க்கையை - மறுவிய சீர்த்தினாலாகிய இந்த கைவாழ்க்கையை, பேணுவான் - காக்கும்பொருட்டு, அணிகளாம் - இம்மனிதப் பிதாய்புக்கு ஆபணவர்களாகிய, அறிவும் - ஞானமும், புகழும் - கீர்த்தியும், கொடை - கொட்டி நீக்க, மலிகண்மேல் - இரத்தினங்களின் மேல், மணம் வைத்தது - வஞ்சித்துக் கொள்வதற்கு மணம் வைத்ததானது, ஒர் - ஒரு, மாயம் - அஞ்ஞானமாகும், எ - து.

(க.இ)

259. செய்த நன்றி சிதைத்தறக் தேறினார்
செய்த வஞ்சனை செய்து பிறர்மனை
மைவ வான்மகிழ் வார்த்தை மண்பிசை
எய்தி டாப்பழி யின்மை யறியிரோ.

(இ - ள்) செய்தனன்றி - ஒருவர் செய்த வுபகாரத்தை, சிதைத்து - செறித்
தும், அதந்தேறினார்க்கு - (அதுவல்லாமலும்) சந்தேகமின்றித் தெளிந்து கம்பின்
பேர்களுக்கு, எய்த - அடையுடையதாக, வஞ்சனை செய்து - சூது செய்தும், பிறர்
மனை - அன்னியவந்திகளை, மையவால் - காமவயக்கத்தினால், மகிழ்வார்க்கு -
மகிழ்ந்து சொல்லுதலுக்கு, இந்த மண்பிசை - இப்பழியின் பேரில், எய்த
பிசை - அடையாத, பழியின்மை - பழியில்லாததை, அறிவிரோ - நீர் அறியுமாட்
காரோ?, ஏ - று.

எய்திடாப் பழியின்மை பெய்ததனால், எல்லாப் பழியும் அடையும் என்பது
பெறப்படும். (நக)

வேறு.

260. பிறர்பொருள் னைத்தல் கோடல் பிறந்தமக் கேண் மாற்றன்
மறமென னன்று சொன்ன வாய்மொழி மறத்திட மரோ
நிறமல துணைக்க வேண்டாஞ் செப்புக்கொண் டிருப்ப தன்றி
முறைமுறை பித்த னுக்கி முடிந்தனீர் மேரகத் தாலே.

(இ - ள்) பிறர்பொருள் - அன்னியருடைய பொருளை, னைத்தல் - கிட
கொடுத்தல் கொள்வதும், கோடல் - அபகரித்துக் கொள்ளுதலும், பிறர் தமக்கு -
அன்னியர்களுக்கு, நதல் - கொடுத்ததும், மாற்றல் - மாற்றிவிடுவதும், மறமென -
பாபமாகு மென்று, அன்று - அப்பொழுது, சொன்ன - சொல்லிய, வாய்மொழி -
வசனத்தை, மறத்திடமரோ - நீர் மறத்துபேர்ப் விட்டாரோ, மேரகத்தாலே - பொரு
காணாமலே, செப்பு - எனது சூத்திரைச் செப்பை, கொண்டு - கைக்கொண்டு,
இருப்பதன்றி - இருப்பதல்லாமல், முறைமுறை - நான் பேசும் ஒவ்வொரு
முறையிலும் திரும்பத் திரும்ப, பித்தனாடு - எண்ணப் பைத்தியக்காரனாகி,
முடிந்தனீர் - இவ்வாறு சொல்ல இடைக்கிடிகள், நிறமலது - இவ்வாறு உறுதியற்ற
தாலே வார்த்தையை, உரைக்க வேண்டாம் - சொல்லவேண்டாம், ஏ - று. (நக)

261. என்றது மெழுந்த கோபத் தெறிபெறி பென்ன னோடிப்
பொன்றமல தடித்து நின்றா புறப்படத் தள்ளப் போக்திட
டன்றல னடித்துச் செபுக் கொண்டதற் கவல முந்துச்
சென்றவன் நெருவு தேறுஞ் சிலபகல் பூச விட்டான்.

(சு - க) என்றனம் - என்று பத்திரித்திரன் சொல்லவும், எழுந்த - உன் பசிய, கோபத்து - கோபத்தினாலே, ஏறி ஏறி பெண்ண - இவளை அடி அடி பென்று சொல்ல, திண்டு - அவிட்டத்தில் நின்ற ஏவலாளர்கள், ஓடி - போய், பொன்னுமாறு - இறந்து படுப்படியாக (அதாவது: மிகுதியாக), அடித்து - அடித்து, புறப்பட - வெளியில் போகும்படியாக, தன்ன - அவனைத் தன்னிவிட, போத் துட்டு - வந்து, அன்று - அப்பொழுது, அவன் - அம்மந்திரி, அடித்து - அடித்து, செப்புச்சொண்டதற்கு - இரத்தினச் செப்பை யுகரித்துக்கொண்டதற்கு, அவை முற்று - வருத்தமடைந்து, தெருவுதோறும் சென்று - வீதிகள்தோறும் போய், அவன் - அப்பத்திரித்திரன், சில பகல் - சில தினங்கள், பூசவிட்டான் - (சூழ் வராமாறு; இறைச்சலிட்டான், ஏ - று.

(ந.அ)

262. சத்திய கோட நென்னுந் சாதியால் வேதி யன்றான்
வித்தத்தாற் பெரியன் றாய நென்றியான் மிகவுந் தேறி
வைத்தவன் மணியைக் கொண்டு தருகுவன் மன்னகேண்மோ
பித்தனு மாக்கு மென்னைப் பெரும்பொரு ளடக்கு வானே.

(சு - க) (அவ்வாறு இறைச்சலிடத் தொடங்கிய அவன்) சத்திய கோஷ நென்னும் - சத்திய கோஷநென்கின்ற, சாதியால் - ஐந்திலினால், வேதியன் - பிரம்மணனாகிய சூரி பூதி எங்கிற மந்திரியானவன், வித்தத்தால் - ஞானத்தால், பெரியன் - பெரியவன், தயன், பரிசுத்த குணத்தையுடையவன், என்று - என்று நினைத்து, யான் - நான், மிகவும் - மிகுதியாக, தேறி - தெளிந்து, வைத்த - அவனிடம் கொடுத்து வைத்த, என் - எனது, மணியை - இரத்தினத்தை, கொண்டு வைக்கொண்டு, தருகுவன் - அவன் கொடுக்கவன், பெரும்பொருள் - எனது பெரிய பொருளை, அடக்குவான் - தனக்குள் அடக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டி, என்னை - என்றனை, பித்தனுமாகும் - பைத்தியக்காரனாகவும் செவ்வின்னான், மன்ன - இங்குந் தையாளும் அரசனே, கேண்மோ - இதைக் கேட்பாயாக, (என்று கட்சலிட்டுக்கொண்டு திரிகதான்), ஏ - று.

(ந.க)

263. தன்வழித் குற்றங் காணுந் கண்ணெனத் தான்ரெய்துற்ற
முன்னிடா தவனைக் கோபித் தூர்வயிற் கடிய லுற்று
மின்னெனக் காக்கும் கள்ளர் தங்களை விட்டான் விட்டி
லுன்னுதற் கரிய வாய பொருளெல்ல மொருங்கு கொண்டார்.

(சு - க) தன்வழி - தன்னுண்கூடாய், குற்றம் - குற்றத்தை, காணு - காணுந், கண்ணென - நேத்திரத்தைப் போல, தான் செய்குற்றம் - (இம்மந்திரி யானவன்) தான் செய்த தப்பித்ததை, உன்னிடாது - நினைத்தறியாமல், அவனை அப்பத்திரித்திரனை, கோபித்து - என்து, தன்வயிற் கடியலுற்று - அல்லுரி

விரும்பும் சீக்க உத்தேசித்த, மின்னென - மின்னல்போல், காக்கும் - பிறர்
பொருளைத் திருடி மறைபும் சாமர்த்தியமுள்ள, கண்கள் நகலின - கோரலின,
கீட்டில் - (பத்திரமித்திரனது) கிருத்தில், விட்டான் - வலிநூல், வன்னுதத்
விரிவாய. ஈனத்தத் கருமையானவையாகிய, பொருளெல்லாம் - எல்லாப் பன்
டக்கையையும், ஒருங்கு - ஒருங்காக, கொண்டார் - (அத்திருார்) அபகரித்துக்கொண்
டார்கள், எ - று. (சு)

264. பணமணித் திரங்கு நாகம் பணத்தையு மிழந்த தேபோற்

தாணிமணித் திரங்கு நாய்கன் நெடுபொருண் முழுதும் போகக்
குணமணி நிலாத கோடன் களவெனன் பொருள் கொண்டா
தானிக நிரங்க வார்த்தப் பூசலிட டவல முற்றான். [வெண்

(இ - ஊ) (அவ்வாறு சொன்னவே) பணம் - தனது பணமுழையிலிருக்கும்,
மணிக்கு - இரத்தினத்துக்கு, இரங்கும் - (அதனை விழுந்து) வருத்தமடையும்,
நாகம் - நாகமானது, பணத்தையும் - பணமுழையையும், இழந்ததேபோல் - விழுந்து
விட்டதைப்போல், தாணி - ஒளிபெற்ற, மணிக்கு - தனது இரத்தினங்களுக்கு,
இரங்கும் - வருத்தமடைகின்ற, நாய்கன் - வணிகனாகிய பத்திரமித்திரன், தொடு
பொருள் முழுதும் - தனது பெரும்பொருளெல்லாம், போக - போய்விட, குண
மணியிலாத - அழகிய நற்குணமில்லாத, கோடன் - ஸத்தியகோஷனென்னும்,
களவன் - திருடன், என் - பொருள் - எனது கீட்டிலுள்ள பொருள்களையும்,
கொண்டானென்று - அபகரித்துக் கொண்டானென்று, அணி - அழகிய, கள் -
பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள், இரங்க - கேட்டு வருத்தமடைகும்படியாக, ஆற்ற -
விசவும், பூசலிட்டு - இரைச்சலிட்டு, அவலமுற்றான் - வருத்தமடைந்தான், எ - று.

265. மன்னவ னாதனைக் கேட்டு மத்திரி தன்னைக் கூவி

என்னில னுலாத்த தென்ன விழைவிகே னிவிறோர் பித்தன்
தன்னைவா னறிந்த தில்லை தருகவென் மணிச்செப் பென்னுப்
பின்னைபேர பென்னென் களவ னென்றிட்டான் பெரிய பூசல்.

(இ - ஊ) மன்னவன் - சிம்மசெனவரசன், அதனை - (அந்தவனிகளால்
இடப்பட்ட) அவ்வினாச்சலை, கேட்டு - கேட்டு, மத்திரி தன்னை - அமைச்சனாகிய
வந்தியகோஷனை, கூவி - அழைத்து, என் - என்ன, இவன் - இய்வனிகள்,
உலாத்தது - சொல்லுவது, என்ன - என்று கேட்க, (அவன்) இவைய -
அரசனை!, கேள் - கேட்பானாக, இவன் - இம்மனிதன், ஓர் - ஒரு, பித்தன் -
ஊபத்தியக்காரன், தன்னை - இவன் தன்னை, யான் - நான், அறிந்ததில்லை - என்றல்
கண்டதில்லை, (அப்படியிருக்கச் சில தினங்கட்கு முன் என்னிடம் வந்து) தருக
வன்மணிச்செப் பென்னு - என்னுடைய இரத்தினச் செப்பைக் கொடுப்பானா

உண்ட உதி, பின்னை - பிறகு, போல் - வெளியிற் சென்று (மீண்டும்), என்னை - எவ்வளவு, கன்வென்று - திருடென்னும், பெரியபூசல் - பெரிய இணைச்சை, டுட்டான் - செய்தான், ஏ - ற.

(146)

266. கருமமே பிறைய கௌரய் களவின்றன் வினைவை யோதந்
தருமது லுமாக்கு காணே தங்கில்லாக் களவு செய்பின்
ஒருவரு முலகிற் கள்ள ரவ்வ வில்லை பென்னுப்
பெரியதோர் சபதஞ் செய்தா னரசனும் பிறரும் தேற.

(இ - ஊ) இவ்வறு - அரசனே !, கருமம் - ஈனது காரியத்தை, கௌரய் - தேட்டாயாக, களவின் தன் - களவினாகும், வினைவை - இம்மைமறுமைப் பயன்களை, ஓதும் - சொல்லுகின்ற, தருமது - தருமசுவாதாரத்தை, உமாக்கும் - (தெரிந்து) யாவர்களுக்கும் சொல்லுகின்ற, காணே - யானே, தங்கில - தருதி வில்வாத, களவு - களவை, செய்பின் - செய்தால், உலகில் - இவ்வுலகத்தில், கன்னகல்லவர் - திருடல்லாத யோக்கியர்கள், ஒருவரும் - யாவரொருவரும், இல்லை - இவ்வளவு, என்னு - என்று, அரசனும் - இராஜாவும், பிறரும் - மற்ற முன்னவர்களும், தேற - (தன்னை யோக்கிய எனன்று) தெனியும்படியாக, பெரியது-பெரிதாயி, ஓர்-ஒரு, சபதம் - ஆணையை (அநாவது : வாக்கு நிர்ணயத்தை,) செய்தான் - பண்ணினான், ஏ - ற.

இவ்வறு சொன்னவை கம்பி அரசன் பத்திரமித்திரனிடம். நீதி செலுத்தாமல் மொளையாயிருந்து விட்டான்.

(147)

267. பறையனிக் கள்ளன் தண்ணப் பார்த்திப் கொள்ளைப் போல
மறையவ் னென்று கொண்டான் சபதத்தால் வஞ்சிப் புண்டு
பிறிவன் செய்கை யோரா ரென்னையே பித்த னென்னக்
குறையுண்டோ வென்று பின்னுங் கூப்பிட்டா னீதி யோதி

(இ - ஊ) (அவ்வாருகவே மேறும்) பறையன் - சண்டாளனாகிய, இக்கர் வந்தண்ண - இவ்வுதத் திருடனை, பார்த்தியன் - அரசனுனவன், என்னைப் போல் - முதலில் கம்பினை என்னைப் போலவே, சபதத்தால் - இவன் சொல்லிய உறுதி மொழியால், வஞ்சிப்புண்டு - வஞ்சிக்கப்பட்டி, மறையவனென்று-சரியான வேதத் தெரிந்த பாரமனென்று, கொண்டான் - கம்பிக் கொண்டான், (இவனை இப்படியிருக்கும்போது) பிறர் - மற்றவர்கள், இவன் - இம்மத்திரியின், செய்கை-செய்கையை, ஓரா - அறிவாதவர்களால், என்னையே - என்னையே, பித்த - என்ன - பைத்தியக் காதென்று சொல்வதற்கு, குறை - தவறுதல், உண்டோ - இருக்கின்றதோ, என்ற - பன்ற சொல்லி, பின்னும் - திரும்பவும், நீதி யோதி-

விசாத மில்லாமல் உன்னைச் சொல்லி, உய்யுட்பான் - பத்திரியித்தான்
இணைச்சுவிட்டான், எ - று. (சஉ)

268. நெகலை பறவை போப்பா ஊம்பெலாஞ் செடியின் மூடிப்
பறவையைச் சிமிழ்ப்பின் வாங்கும் பாவியைப் போல நீயும்
மறைபவ னநில நென்னும் மாயத்து மறைந்து நின்றென்
பெறலரும் மணியைக் கொண்டா பென்றவன் பேசக் கேளா: (சஉ)

(இ - ள்) (அப்படிப் பூசுவிட்டுப் பின்னரும்) நெகு - இறகு, அலை -
அலைமந்த, பறவை - பகலிசை, போப்பான் - பிடிப்பான் வேண்டி, ஊம்பெலாம் -
தனது சீரமுழுமையும், செடியின் - தழைகளால், மூடி - மறைத்து, பறவை -
அப்பகலிசை, சிமிழ்ப்பின் - விலக்குள், வாங்கும் - விலைத்துப் பிடிக்கின்ற, பாவி
யைப்போல் - பாயித்தாலுமே குருவிக் காரினைப் போல, நீயும் - நீயும், மறைப
வன் - பிராமணன், அறிவன் - ஞானத்தையுடையவன், என்னும் - என்னிது,
மாயத்து - மாய்கையினால், மறைத்து - உனது கள்ளத்தை மூடி, நின்ற - மோச
வழியிலே நின்று, என் - என்னுடைய, பெறலரும் - சம்பாதித்தற் கருமையாகிய,
மணியை - இரத்தினத்தை, கொண்டாய் - அபகரித்தல் கொண்டாய், என்ற -
என்று சொல்லி, அவன் - அப்பத்திசமித்திரன், பேச - மந்திரியை கிந்தித்துப்
பேசி இணைச்சுவிட்ட, கேளா - அறந்தகேட்டு, எ - று. (சஉ)

269. படுமத யாரினை விட்டும் பாசத்தி னுடைய விட்டும்
கொடி நகர்ப் பேயன் தன்னைக் கடிக்கவென் தலைமச்சன் கூறக்
கடியவர் படியிற் கண்டு செய்வதற் கஞ்சிக் காலை
நெடியதேசர் மாத்தி னேறி நித்தமா யழைத்திட் டானே.

(இ - ள்) படுமதயாரினை - கொவ்வாமின்ற மதயாரினையு, விட்டும் - (இவ்வாரி
கன் மேல்) விட்டும், பாசத்தின் - சங்கிலியினுற் பிணித்திரா வின்ற, கடிய -
கொட்டை நாய்களை, விட்டும் - வலிந்து, பேயன் தன்னை - பைத்தியக்காசனாகிய
இவனை, கொடி - துவணிக் கொடிநாயுடைய, நகர் - நுகரகத்தினின்று,
கடிக்கவென்று - தாத்தவீராக என்று, அமைச்சன் - மந்திரியானவன், கூற -
சொல்ல, கடியவர் - கொடுமையுடையவர்களுடைய அவனுடைய மயலாசன்கள்,
படியில் - பூமியில், கண்டு - இவ்வணிகளைப் பார்த்து, செய்வதற்கு - அப்படியே
செய்வதற்கு, அஞ்சி - வணிகன் பயந்து, காலை - பிராதக் காலத்தில், கெடியது -
பெரிதாகிய, ஓர் - ஒரு, மாத்தின் - விருகத்தினே, ஏறி - ஏறி, நித்தமாய் -
என்றோறும், அழைத்திட்டான் - (இழ் வருமாறு) கூச்சலிட்டான், எ - று. (சஉ)

270. தூயநல் வேத நான்குஞ் சொல்லிய சாதி யாதி
மேயநல் வமைச்ச னென்றும் விருதுமெய் புணர்ந்த நெய்துள்

வினா நெழில் வென்றுத் தேறிபான் வைத்த செப்பை
மாவளி செய்து கொண்டால் வரும்பழி பாவ மன்றோ.

(கு - கூ) தாய் - பரிசுத்தமாயி, என் - நன்மைபான், வேதம் - நான்கும் - சதுர்வேதங்களும், சொல்லிய - உரைத்த, சாதியாதி - முதல் ஐதிரில், மேல் - பொருத்திய, என் - நன்மைபானியு, அமைச்சனென்றும் - மந்திரி பென்றும், விருது - தனது வீரதமனது, மெய்ப்புரைத்த வென்றும் - வந்தியல் கூறத்தென்றும், தீயின் - அக்கினியினாலே, எந்நெழிலென்றும் - (ஆதார வேளைக்கு முன்) ஒளபாவனம் செய்ப்பட்ட குணமுடைவென்றும், தேறி - வென்றி, யான் - நான், வைத்த - அடைக்கலமாக வைத்த, செப்பை - இரத்தினச் செப்பை, கீ - கீ, மாயஞ்செய்து - வஞ்சனைசெய்து, கொண்டால் - அபகரித்துக் கொண்டு, பழி - பழிச்சொல்லும், பாவம் - பாவமும், வரும்ன்றோ - வந்திருக்கும், எ - து.

271. கொற்றவென் குடையுஞ் சேய வணையுஞ்சு மலையு நீத்தால்
வெற்றிலேயல் வேந்த சென்ன நீ பென்ன வேறி லாதாய்
குற்றமென் தறிந்து மென்ன குறைவிலென் செப்பைக் கொண்
மத்திதோ பூதி மாய மாகுமிவ் வைத்த னாதபா, (டாய்

(கு - கூ) (அரசன் இராஜ்யத்தைக் கவனிக்க முடியாமலிருக்கும் சில காலங்களில்) கொற்றம் - வெற்றி பொருத்திய, வென் குடையும் - வெண்ணக் குடையும், சேயவணையும் - சிம்மவணமும், சாமவையும் - வெண்காமவையும், நீத்தால் - தான் நீக்கி உணக்களித்தால், வெற்றி - வெற்றி பொருத்திய, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தனென்ன - அரசனென்றும், நீபென்ன - நீ என்றும், வேறி லாதாய் - வேறில்லாமல் அவ்வரசனுக்குச் சமமான தன்மையைப் பெற்றிருக்கக் கூடியவனே, குற்றமென்றறிந்து - பிறர் பொருள்களை அபகரிப்பது குற்றமென்று தெரிந்திருந்தும், என்ன குறையில் - உனக்கு என்ன குறைவால், என் செப்பை - எனது இரத்தினச்செப்பை, கொண்டால் - ஊக்கொண்டாய், பூதி - ஸ்ரீ பூதியாகிய மந்திரியே, இவ்வையத்து - இவ்வுலகத்தில், துது - இச்செய்கை, மாயமாகும் - மாயத்தையுடையதாகும், ஐயா - ஐயனே, எ - து.

மற்று, கு - அரசன்.

(ச.அ)

272. மறம்பழி சிறுமை சிக்கை வந்தெய்த மனியை வய்வின்
அதம்புகழ் பெருமை சீர்த்தி பறிவொடு செறிவி வாக்கும்
மறந்துவைத் தூறு தொட்டு வலப்பின் வய்வு வானைத்
தூதத்திடுந் திருவென் றோதுஞ் சுருதியும் விருத்த மாயத்தோ.

(க - க) டுறம் - புறமும், பழி - பழிச்சொல்லும், சிறமை - நாழ்மைபும், சிங்கை - இகழ்ச்சியும், வந்தெய்த - கந்தையுட்படியாக, மணியை வல்வின் - எனது இரத்தினத்தை அபகரித்தால், (அது) டுறம் - நருமமும், புகழ் - புகழ்ச்சியும், பெருமை - மேம்பாடும், சீர்த்தி - சிறப்பும், அறிவொடு - ஞானமும், செறிவு - னோதல், இவ் ஆகும் - இன்னமையாகும், (ஆயினும் மந்திரி சொக்கியமாயிருக்கின்றான்; ஆதலின்) மறந்து - (தெரியாமல், வைத்து - வைக்க, ஊறுதொட்டி - இடைபூது செய்யத், தொடங்கி, வைப்பினே - அந் திகைப்புப் பொருளை, வல்லவரண - அபகரிப்பவர்களை, திரு - இவக்குறி, துறந்திரும் - சீவ்விரும், என்றோடும் - என்று சொல்கின்ற, கருதியும் - சாஸ்திரமும், விருத்தமாய்த்து - இம் மந்திரி விஷயத்தில் பயணத்தையிருக்கின்றது, ஏ - டு.

(கக)

273. வடிநாணப் பதழிதா டும் மன்னரை மாயஞ் செய்திட்

டமுத யானை வல்வ லமைச்சருக காப வஞ்சம்

வெவிலார் தேறித் தங்கைப் பொருளின வைத்து வந்து

அடியிசை புறங்கும் மோழ்தில் வஞ்சிப்பா னமைச்ச னுமோ.

(க - க) வடி - கர்ணமென்ற, தானை - தானையையுடைய, பதழி - அம்புகளை, தாடும் - செலுத்தும்படியான, டுன்னரை - பணையர்களை, மாயஞ் செய்திட்டு - மாயப்பாடு செய்து, அடும்-பிறரைக் கொலை செய்யும்படியான, மதம் - மதம் பொருத்திய, யானை - அவர்களை பட்டத்து யானையை, வல்வல் - அபகரிக்கின்றது, அமைச்சருக்கு - அரசனுடைய மந்திரிகளுக்கு, ஆய - உண்டாகிய, வஞ்சம் - வஞ்சகமாய்கும், (அப்படியல்லாமல்) வெவிலார்-குத்தி மில்லாதவர்கள், தேறி - கல்லாகிவென்று தெரிந்து, தம் - தங்களுடைய, கைப்பொருளின - சொத்துப் பொருளை, வைத்து - வைத்து விட்டுப்போய், வந்து - மறுபடி வந்து, அடியிசை - பாதத்தின் பேசில் கமல்கரித்து, உதங்கும் மோழ்தில் - காழக்கிடந்து கேட்கும் காலத்தில், வஞ்சிப்பான் - வஞ்சனை செய்பவன், அமைச்சனுமோ - இரண்டு மந்திரியாவனோ?, ஏ - டு.

(க௦)

274. மந்திரம் பவின்று சாவ வல்லவர் தமக்குப் பேய்கள்

மந்திரம் பூதி தன்னு லன்றிமற் றொன்றிற் றீர

வெந்துவர் கரகத் துய்க்கும் வேகத்து மோகப் பேவை

மந்திரி பூதி நீபென் றீர்த்திடா வாநி தென்னான்.

(க - க) மந்திரம் பவின்று - மந்திரங்களைக்கற்ற, சாவ - மிகவும், வல்லவர் தமக்கு - வல்லமையையுடையவர்களுக்கு, பேய்கள் - பிசாசுகள், மந்திரம் - மந்திரத்தினாலும், பூதிதன்னால் - வீழுவதாலும், அன்றி - அல்லாமல், மற்றொன்றும் - வேறொன்றும், தீர - தீங்கமாட்டா, (அப்படியிருக்கும்) வெம் - வெய்தும்

பொருந்திய, துயர் - துன்பத்தையுடைய, நாகத்து - நாகத்திலே, உய்க்கும் - செலுத்தும்படியான, வேகத்து - தீவிரத்தையுடைய, மோகப்பேயை - தூரண உயிய பிசாசை, மந்திரி - மந்திரியும், பூதி - ஸ்ரீபூதியும் (ஆகிய), சீ - சீ, நீர்த்திடா வறு - சீக்காதவிதையாகிய, இது - இச்செய்கை, என்னென்றான் - யாதாரண் மென்று சொன்னான், வ - று.

(இஉ)

275. நீர்மையும் குணமு மின்ற சாதிபு நிறமும் கல்விச்

சீர்மையுஞ் சாரு வாக வறிந்து நீ செய்யு மாயம்

நேர்மையெனத் தாசன் கேட்ட நாளின்க ணீங்கு முன்றன்

கூர்மையும் குணமு மெல்லாங் காட்டுவன் கோட வென்றான்.

(இ - ஊ) (மேலும்) கோட - சத்தியகொடினே!, சீர்மையும் - ஒப்புதலும், குணமும் - மேலான குணமும், மின்ற - நிலைபெற்ற, சாதிபு - ஜாதியும், நிறமும் - ஒளியும், கல்வி - வித்தையும், சீர்மையும் - இறப்பும், சாருவாக - சேர்ந்திருக்கவும், அறிந்து - சகலமும் தெரிந்து, நீ - நீ, செய்யும் - செய்கின்ற, மாயம் - வஞ்சனையை, தாசன், - இராஜாலானவன், நேர்மையெனது - நம்பிருவனாயும் நேரில் வைத்துக்கொண்ட, கேட்ட - கேட்கின்ற, நாளின்கண் - காலத்தில், நீக்கும் - நீக்கலும், உன்றன் - உன்னுடைய, கூர்மையும் - குன்றம் புத்தியும், குணமும் - மேலான குணமும், (ஆகிய) எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், காட்டுவன் - யான் உண்மையாக விளக்கிக் காண்பித்துவிடுவேன், என்றான் - என்று சொன்னான், வ - று.

(இஉ)

276. சொரிமதக் களிற்று யேந்தன் செவியுற நாளும் வந்திப்

பரிசின லழைப்பக் கேட்கும் பருவர வின்றி விட்டான்

சகிசுமற் நஞ்சுக் செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யல்கும்

நெரிவையா திராம தத்தை சித்தத்தொன் நெழுந்த தன்றே.

(இ - ஊ) சொரிமதம் - மதஞ்சொரியும், களிற்று - உரணையையுடைய, வேந்தன் - அரசனது, செவி - காது, உற - பொருத்த, நாளும் - காலமும், வந்து - பிராதக் காலத்தில் வந்து, (யாத்தின் மேலேறிக்கொண்டு), இட்பரிசினால் - இப்போது சொன்னவகை யாகவே, அழைப்ப - கூச்சலிட, கேட்கும் - அது அரசன் காதில் விழுந்தும், பருவரவின்றி - அருவருத்தலின்றி, விட்டான் - அரசன் அமை விசாரிக்காமல் விட்டான், (அப்படியிருக்குப்போது) சரி - சருண்ட, குழல் - அனகத்தையும், சரும் - கரிய, கண் - உண்ணையும், செவ்வாய் - சிவந்த னாயையும், துடி - உடுக்கையேன்ற, இடை - இடைமையும், பரவை - ஏதாவமான, அங்குல் - கடிதடும்பையும், (உடைய) தெரிமையாது - தெரிவைப்பருவத்தை யுடைய மாதாகிய, இராமத்தை - இராமபத்தினியாகிய இராமத்தா தேவயின், சித்தத்த - மனதில், தந்த - ஒரு பேசின, எழுந்த - உண்டானது, வ - று.

277. முன்புபின் பொன்றக் தம்மின் மனைவிர முத்தி தாழ்ப்பாற்
பின்புமுன் பொன்ற நென்று முறைக்கின்றான் நன்னைப் பித்த
நென்பதொன் நன்றென் நெண்ணி பவன்தா னைமுத்து ராம
முன்புபின் றருவக் கேட்டுப் போயின் ன முறைநி டென்றான்.

(கு - ஸ) முன்பு - முன்னுக்கு, பின்பு - பிற்பாடு, ஒன்றும் - லாதொன்
தும், தம்மின் - தம்மினால், மனைவிர - மனையினால், முத்தி - (அதாவது: பூரணப் பரிசு)
பித்தம், முத்திதான் போல் - ஸர்வஜ்ஞனில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவென்று,
என்றும் - எப்பொழுதும், பின்பு முன்பொன்ற - பின்னதும் முன்னதும் வித்தியாச
மையாமல் ஒத்துவர, உரைக்கின்றான் நன்னை - சொல்லுகின்ற இவனை, பித்த
நென்பது - உபத்தியக்களானென்று சொல்வது, ஒன்று - ஒரு காரியம், அந்
தென்று - அங்குமென்று, எண்ணி - யோசித்து, ராம - இராமதந்தையானவர்,
அவனை - அவ்வண்ணிகளை, அழைத்து - கூப்பிட்டு, முன்புநின்று - எதிரில் நின்று,
உருவக்கேட்டு - அவனுடைய விருத்தார்த்தம் முழுவதும் மனத்திற் பதியக்கேட்டு,
போய் - நீ போய், இன்னம் இன்னமும், முறைநி - இப்படியே சொல்லி முறை
விவரம், என்றான் - என்று அவனிடம் சொன்னான், எ - து.

நான் - அரை.

(இரு)

வேறு.

278. லாளார் தடந்தோன் மன்னர் மன்னர்தஞ் செய்கைகலன்போர்
தோளால் விலக்கி முறை கேட்டதும் போற்றலாகிற்
ஞானா நல்லா விவன்ருளிடம் பூச னானான்
கேளா தொழிவா னிதுவென்னரு நென்று கேட்டான்.

(கு - து). (அவ்வாறு சொல்லிப் பின் அவன் அரசனிடத்தில்) வான் -
வான்வித்தையில், ஆர் - கிறைந்த, தடம் - பெரிய, தோன் - புயத்தை யுண்டா
வான் மன்னர் தஞ் செய்கை - இராஜாதி இராஜர்களுடைய காரியமாவது, லாளர் -
வல்லியபொருத்திய, போர் - சத்துரு ராஜாக்களால் தாக்கப்பட்ட புத்தத்தை,
தோளால் - புயலத்தால், விலக்கி - நீக்கி, முறை - தமதுராச்சியத்தில் குடிசை
இடம் முறைநிடுகளை, கேட்டு-விசாரித்து, அறம் - தருமத்தை, போற்றல் - பாது
காத்தலம், ஆகில் - அரகரீதி அப்படி ஆயின், தானா - அத்தொழிலில்
முயற்சியுடையவனே!, எல்லாள் - எல்லாவனாகிய, இவன்ருளிடம் பூசல் - இம்
மனிதனுடையது, இவரச்சேவ, நானும் - தினந்தோறும், கேளாதொழிவான் -
கேட்காமல் விடும்படியான, இது - இத்தன்மை, என் - என்ன காரியம், ஒரு
சொன்று - அந்தவனக்குச் சொல்லியதுவிரிவென்று, கேட்டான் - கேட்பதான், எ - து.

279. மத்தம் களிற்று. அழைப்பான் மத்தமென்ன மத்தை
நித்தம் வந்தம் மத்தப்பொழுது தேவி நீதி
வைத்த வகையா அழைப்பான் மத்தமென்ன என்ன
முத்தன்ன பல்லாய் முறைநீயிது கேண்மோ வென்றான்.

(கு - ஊ) (அடைக்கேட்டு) மத்தம் - மத்தப்பொருத்திய, களிற்று -
வழிவழியுடைய அரசன், அழைப்பான் - அப்படி இறைச்சலிப்பவன், மத்தம் -
மத்தியக்காலம், என்ன - என்று சொல்ல, மத்தை - இறைமத்ததை, நித்தம் -
நாடோடும், வந்து - அரண்மனை எதிரில் வந்து, அம்மாத் - அல்லியிருக்கும்
பெரிய விருகத்தின் பேரில், அப்பொழுது - அல்லியுயர்ந்தாலத்தில், ஏழி - ஏழி
கொண்டு, நீதி வைத்தவகையால் - முன்பின் விசேஷமில்லாமல் நீதி பொருத்திய
விதமாக, உடைப்பான் - சொல்லுகின்ற இவன், மத்தமல்லன் - வைத்தியக்கார
வல்லன், என்ன - என்று சொல்ல, முத்தன்னபல்லாய் - முத்துப்பிபான் பத்
தையுடைய தேவியே!, நீ - நீ, இது முறை - இத்தமுறைப்பாட்டை, கேண்மோ -
கேட்கக்கூடிய, என்னான் - என்று அரசன் தேவியிடத்தே சொன்னான், ஏ - று.

வேறு.

280. நீதியே படித்தான் போல வழுக்கின்றான் வழுக்கு கின்ற
வேதியன் செயலு மெல்லாம் கிளக்குப்போற் காட்ட வல்லன்
ஆதியன் பூதி யோடு பொருதுகின் என்னன் சொன்னான்
பாதுகி வேண்டித் தெல்லா மினைந்தன் என்னு சொன்னான்.

(கு - ஊ) (அடைக்கேட்டு இறைமத்ததை) நீதியே - நீதி சாஸ்திரமே, படித்
தான் போல - படித்தவன் போல வித்தியாசமில்லாமல், அழைக்கின்றான் -
சொல்பவனுடைய வணிகனுடைய, வழுக்கும் - வழுக்கையும், கின்ற - மந்திரி பத்தி
தில் கிடைப்பற்றிருக்கின்ற, வேதியன் - பூதியுடைய பிராமணனுடைய, செய
லும் - செய்கையும், (ஆதிய) எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், விளக்குப்போல் -
கவல்கையும் காட்டும் திபம்போல, காட்ட - காண்பித்தற்கு, குறு - குறுட்டத்
தில், யான் - நான், பூதியோடு - பூதியுடன், பொருதுகின் - எதிர்த்து ஆடிய
பிறகு, வல்லன் - வல்லவையுடையவனாவேன், என்ன - என்று, சொன்னான் -
கூறினான், நீ - நீ, வேண்டித் - இச்சித்தது, யாது - எதுவோ, எல்லாம் - அதற்
கெல்லாம், இறைமத்தன் - நான் பொருத்தினன், என்று சொன்னான் - என்று
அரசன் சம்மதித்துக் கூறினான், ஏ - று.

(கௌ)

281. அரசன் தருளி னாலே மந்திரி பவனைக் கூவிப்
பெரிதுபோ தாதி பாடிய பிவ்வையான் கூறத்தொடக்கா

உரைசெய்தான் சூதி மென்றோ டொப்பன சிவ்வி பென்றே
அரசன்மக் திரிவை கேட்க வதோபெரி கழகி தென்றான்.

(கு - உ) (அதன்மேல் இராமதந்தை) அரசனது - இராஜாவினுடைய, அருளினால - நயலினால், மந்திரியவனை - மந்திரியரைய அந்த ஸ்ரீபூதியை, கடவி - அழைத்து, பெரிது போது - கொடுக்க, அசதியாழ - பரிந்துரைக்கக் கேசி அகநாடல் விவரமாக, பின்னை - பிற்பாடு, ஒன்றை - ஒருகாரியத்தை, தொடங்கி - தொடங்கி, சூதி - சொக்கட்டானாவதில், என்னோடு ஒப்பன் - எனக்குச் சமானமானவர்கள், இவ்வை - இவ்வகத்திலிவ்வை என்று, உரை செய்தான் - சொன்னான், அரசன் - அதைக்கேட்டு அரசன், மந்திரியை - அமைச்சனாகிய ஸ்ரீ பூதியை, கேட்க - பார்க்க, (அவன்) அகோ - ஆனா, பெரிது - மிகவும், இது - இச்சொல், அழகு - அழகாயிருக்கின்றது, என்னான் - என்று இக்கச்சிக்குரியாகச் சொன்னான், ஏ - று.

(இஉ)

282. வரைபெணச் செறிந்த மார்ப மந்திரி தன்னை வல்லே
உரையொன்று முடிபு மெல்லை யுடைப்பணிப் போரி லென்னத்
திரைசெறி கடலக் தாளை கேட்கதயான் நேயி தன்னைப்
பொரவென்று பூட்டும் போழ்தே வெவ்வணிப் போரி லென்றான்.

(கு - ஈ) (அதைக்கேட்டு இராமதந்தை) வரைவன - பர்வதம்போல, செறிந்த - சேர்த்த, மார்ப - மார்பையுடைய அரசனே, மந்திரிதன்னை - மந்திரியை, வல்லை - சீக்கிரமாக, உரையொன்று - ஒருகார்த்தையானது, முடிபுமெல்லை - பேரிமுடிவதற்குள், இப்போரில் - இச்சொக்கட்டான் போரில், உடைப்பன் - தோல்வியடையச் செய்வான், வன்ன - என்றுகொல்ல, (மந்திரி) திரைசெறி - அவ்வன் நெருங்கிய, கடலத்தனை - சமுத்திரம்போன்ற பெரிதாகிய சேனையை யுடைய, வேந்த - அரசனே, யான் - நான், தேவிதன்னை - இத்தேவியை, பொர வென்று - பொருதவென்று ஆழப்பித்து, பூட்டும் போழ்தே - காய்களைப் பூட்டிக் காலத்திலேயே, இப்போரில் - இக்கச்சுக்காட்டப் போரில், வெவ்வன் - ஜெயிப் பென், வன்றான் - என்று சொன்னான், ஏ - று.

(இக)

283. முறைமுறை சபதம் செய்ப வரசனும் முகிழ் முகிழ்த்தான்
பிறைததற் பேதை தன்பா லிருந்தான் நேயி பின்னை
மறைபவன் மார்பி னூறு நாமமோ திரமு மீரு
முறைமுறை வென்றுகொண்டான் முகச்சியா வெய்து பித்தான்.

(கு - ஈ) (இவ்வாறு) முறைமுறை - ஒவ்வொரு முறையிலும் திரும்பத் திரும்ப, சபதம் செய்ப - உக்குறுதி செய்ய, அரசனும் - இராஜாவும், முகிழ் முகிழ்த்து - பிடிபித்த, பிறைததல் - பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய, பேதை

தம்பலம் - தேவியின்பக்கத்து, இருந்தான் - இருந்தான், பின்போ - பின்போ
தேவி - இராமத்தையி, மஹாயலன் - பிராமணனுடைய மத்திரியினுடைய, மாப்பி
தாலும் - மாப்பிதலும் புணர்ந்தும், காமமோதிரமும் - அவனது நாமங்குறித்த
முத்திரை மோதிரமும், சூது - முடிவாக, முறைமுறை - கரிசைக் கிரமமாக
இரண்டாபத்தில், வென்று - வெல்லித்து, கொண்டான் - மகக்கொண்டான்,
(அப்போது மத்திரி) மூர்ச்சியை - மூர்ச்சித்து, வெய்துவிர்த்தான் - பெருமூச்சு
விட்டான், ஏ - று.

(20)

284. மயிலேரு பொருது தோற்ற வானரி போல மாழ்கிப்

புயலென மேனி வேர்ப்புப் பொடிப்பவ னிருந்த போழ்திற்

குயின்மொழி வென்று கொண்ட காட்டிச்செப் பதனை வாங்குஞ்
செயலெனாரு செவிலித் தாய்க்குச் செப்பேயிட டினிதின்

மீண்டான்.

(இ - ஊ) மயிலேரு - ஒருபெண் மயிலேரு, பொருது - உதிர்த்து,
தோற்ற - தோல்லியடைத்த, வானரிபோல் - ஒளிபொருத்திய கிம்மத்தைப்
போல, மாழ்கி - மயக்கமுற்று, புயலென - மழைத்துவிடையப்போலத் துளித்
துளியாக, மேனி - சரீரத்தில், வேர்ப்பு - வேர்வை, பொடிப்ப - உண்டாக்கிச்
சொரிய, அவன் - அம்மத்திரி, இருந்தபோழ்தில் - நுங்கித் தலைமையிலிருந்த
காலத்தில், குயின்மொழி - குயில்மொழி மதவாசனத்தைமுடைய இராமத்தையி
வென்று - குயில் சொலித்து, கொண்ட - மகக்கொண்டவன் துக்கனை, காட்டி -
மத்திரியுடைய பாண்டாகாரிக்குக் காண்பித்து, செப்பனை - பத்திரயத்திரை
இரத்திரைச்செப்பை, வாங்கும் - வாங்குப்படியான, செயலெனம் - செயலாக எங்
லாம், செவிலித்தாய்க்கு - தனது செவிலித்தாயாகியவளுக்கு, செப்பி - சொல்லி
(அப்பொருள்களை அவன் கையிற் கொடுத்து), விட்டு - அவனை யனுப்பிவிட்டு,
இனிதின் - இனிமையாக, மீண்டான் - திரும்பி அகவிடத்திற்கே வந்து விட்
டான், ஏ - று.

(21)

285. கரும்பைமென் தீயநய தீஞ்சொற் காவலன் தேவி தாயாம்

நெருங்கினிற் றெழுந்த கொங்கை நுபுணமா மதியும் போகிச்

கரும்பினுற் றுறவருத் தொங்க லமைச்சன்தன் மாடத் துன்னி

விநயம்பிவந் தடைந்த பண்ட காரிக்கு வேறு சொன்னான்.

(இ - ஊ) கரும்பை - கரும்பினை, மென் தீயநய - மென்றுதின் ததற்குக்
காவலையி, தீஞ்சொற் - மதுமாயிவ சொல்லையுடைய, காவலன் தேவி - அரசு
னது தேவியின், தாயாம் - செவிலித்தாயாகிய, நெருங்கினிற் - சேர்த்துநின்று
கருந்த - மகக்கிரமமாக அண்டிய, கொங்கை - தனமாவலையுடைய, நுபுண

காமதீபம் - சிபுணமாமதி என்பவளும், பேசி - சொந்து, கருப்பு - வண்ணப்பெட்டி
கம், இருக்குதற்கும் - நகித்துவிடுவதென்ற, தொக்கல் - புஷ்பமாவையை
அணிந்தாள் சிந்த, அமைச்சன் தன் - அந்த மந்திரியினுடைய, மாடம் - மாளி
கையை, தன்வரி - அடைத்து, விருப்பவந்து - அல்லுபத்தில் தன்னை விருப்பி
வந்து, அடைத்த - சேர்த்த, பண்டாசிரிக்கு - அம்மந்திரியினுடைய பாண்டாசரி
யாகியவனுக்கு, வேறு - நடத்ததொன்றிருக்க வேறொரு விஷயத்தை, சொன்
தான் - கீழ்வருமாறு சொன்னான், ஈ - து.

(சுடி)

286. சித்திர மொத்த ராம தந்தையுஞ் சே சேனாஞ்

சத்தியம் வைத்த காமன் தன்னமுன் னான மிட்டிப்

பத்திர மித்திரன் செப் புண்டெனிற் கொடுக்க பார்மேல்

சித்தது மிட்ட பூசல் நெடும்பழி விலக்கு மென்ன.

(இ - ன்) சித்திர மொத்த - சித்திரப்பாவையை மொத்த, ராமதந்தையும் -
இராமதத்தா தேவியும், சேசேனும் - சிம்மவேன மகாராஜனும், சத்தியம் வைத்த -
சத்திய மென்கிறபத்தத்தை முன்னேவைத்ததானந்த, காமன் தன்ன - (மென
முன்னவனாகிய) சத்தியகோஷமந்திரிக்கு, முன் - ஈதிரில், ஹீனாயிட்டு - வாக்குறுதி
செய்து, பத்திரமித்திரன் - பத்திரமித்திரனது, செப்பு - இரத்தினச்செப்பு,
உண்டெனில் - உண்டாவிருந்தால், கொடுக்க - கொடுக்கக் கடவாய், பார்மேல் -
பூமியின்மேல், சித்ததும் - ஈதேதும், இட்ட - பத்திரமித்திரனால் செய்துப்
பட்ட, பூசல் - இறைச்சல், நெடும் - பெரிய, பழி - பழியை, விலக்கும் - உண்டு
பண்ணும், என்ன - என்று சொல்ல, ஈ - து.

(சுடி)

287. மத்தக மொத்த திண்டோன் மந்திரி சொன்ன வார்த்தை

சித்தக ருத்த மர்க்கும் வரும்பழி விலக்க வாக

பத்திர பாகு வல்லி பாதற்கும் பழிபொன் றாய

சித்தவத் தென்று நின்ற தித்திரோ பேத்திர ஈர்க்கும்.

(இ - ன்) மத்தகம் - யானைமந்தகம்போன்ற, தின் - கெட்டுயாவது,
தோன் - புயத்தைப்போல, மந்திரி - அமைச்சன், சொன்ன - பதில்கொன்னு,
வார்த்தை - வசனமாவது, சித்தகம் - சமர்த்திய புருஷர்களுக்கும், உத்புமர்க்கும் -
உத்தமபுருஷர்களுக்கும், வரும் - வருகின்ற, பழி - பழிச்சொல்லி, விலக்கவாறு -
தடைசெய்தல் முடியாத, பத்திரம் - பூஜிப்பாமைய, பாகுவல்லி - பாகுபலி
குமாஸ்காரரும், பாதற்கும் - பாதாஸகாரரும், இத்திரோ பேத்திரர்க்கும் - இத்திர
வேன உபேத்திரவேனர்களும் இரண்டு இராஜகுமாரர்களுக்கும், பழிபொன்ற
பத - உண்டாவிய ஒரு பழியானது, இத்தவத்து - இத்தவசத்தில், என் தும்
சிந்தது - எப்பொழுதும் வியாபித்த சிந்தது, ஈ - து.

நினைவாய்வு

இருந்தவதிலவர்களின் விருத்தார்த்தத்தை ஸீபுராணத்தில் அறித்துவொன்ற.

288. ஆதலால் லென்க னின்ற முளைத்தவிப் பழியும் போதி
ஒதிர வட்ட மென்னக் தடைபின்பிப் படர்வ தொன்றாய்த்
நிலைக் குணத்து வேந்தே செப்பவன் வைத்துப் போயிற்
நிபாதுகா னினைந்தி டாதே பிள்ளைசெப் பென்று சொன்னேன்.

(இ - ஊ) ஆதலால் - ஆகையினால், என்செயினது - என்னிடமாகவிருந்து,
முளைத்த - உண்டாகிய, இப்பழியும் - இத்தப் பழிச்சொல்லும், ஒன்றாய் - அவந்
தொப்பிபால ஒன்றாகி, போதி - சென்று, ஒதிரவட்டமென்னாம் - சமுத்திரஞ்
சூழ்த்த இப்பூமிமுழுதும், படர்வது - பரவப்பட்டதாயிற்று, நிலை - பொல்லாத
கிலைந, குணத்து - சற்குணமுடைய, வேந்தே - அரசனே!, செப்பு - இரத்தி
செய்செய்ய, அவன் - அக்கப் பத்திரமித்திரன், வைத்துப் போயிற்று - வைத்துச்
சென்றதை, யாதும் - அம்மனவுதும், யான் - யான், நினைந்திடாது - நினைப்பில்லா
மல், செப்பு - இரத்திசெய்செப்பு, இவ்விலை என்று - என்னிடம் வைத்ததில்லை
என்று, சொன்னேன் - சொல்லியிட்டேன், ஏ - று.

(ச-இ)

289. நினைத்தபின் சத்தியகோட மென்பது கீங்கு மென்றென்
வினைப்பயன் பெருமையாலே கொடுத்திலன் வேண்ட வன்றிச்
சினக்கனிற் றுழுவ மற்றுன் றிருவுள்ள மிருக்க வைத்த
தெனக்கொன்று மரிய தில்லை பினிச்செய்வ துரைக்க மென்றான்.

(இ - ஊ) நினைத்தபின் - (அவன் செப்பு வைத்துச் சென்றதை) நினைத்த
பின்பாக, (அந்நிகைக்கொடுத்தால் காம் சொன்ன சொல்லுக்கு மாற்றமாகி) சத்திய
கோடமென்பது - சத்தியகோஷத்தென்கிற பெயரானது, கீங்குமென்று - கீக்கி
விவிமென்று, வன் - என்னுடைய, வினைப்பயன் பெருமையாலே - கருமோதயத்
தின் பெருமையாலே, வேண்ட - பத்திரமித்திரன் வேண்டிக்கேட்கவும், கொடுத்
திலன் - கான் கொடுக்கவில்லை, அன்றி - அல்லாமல், சினக்கனிற்றழுவ - கோடம்
பொருத்திய யானையையுடைய கிரானே!, உன் - உன்னுடைய, திருவுள்ள மிருக்க -
அழகிய உள்ளத் தயவிருக்க, வைத்து - இவ்வுலகில், என்க்கு - எனக்கு, அரி
யிற் - அருமையானது, ஒன்றும் - யாதொன்றும், இவ்விலை - இவ்விலை, இனி - இனி
மேல், செய்வது - செய்யுங் காரியத்தை, உரைக்க - சொல்லக்கூடிய, என்றான் -
என்று உறினான், ஏ - று.

மந்த - அரசு.

(ச-ஊ)

290. மன் னவ னனைக் கேட்டு வரும்பழி விலக்கொ ள்ளவே
என்னுனக் கிங்கு வந்த பழியொன்று மில்லை பின்டம்
பின்மணிச் செப்பை நித்தவ் வணிகனை வேண்டிக் கொள்வேன்
முன்னையென் பீத்துத் தீர்த்தான் முனிவனென் றுரைக்க மென்றே.

(ஓ - ஊ) மண்ணவன் - அரசன், அந்நீ - மந்திரியால் சொல்லப்பட்ட அம்மொன்றை, கேட்டு - கேட்டு, வரும்பழி - உலகத்தில் வரும்பழியை, விவக் - கொண்டு - நீக்கமுடியாத கான், (ஆயினும்) உனக்கு - கனக்கு, இங்கு - இங்குமெல்லாம், வந்த - வந்ததாயி, பழி - பழிச்சொல், என் - என்ன, ஒன்றுமில்லை - யாதொன்றுமில்லை, என் - இவ்விடத்து, அ - அந்த, மின் - பிரகாசமுடைய, மணி - இரத்தினங்களுள், செப்பை - செப்பின, சுத்து - கொடுத்து, அம் - அனரகின - அந்த வணிகனை, (எனக்கு) பித்துப்பிடித்திருத்தாலே கான் அம் - கான் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தேன்; அல்லவாம்) மூன்றை - மூன்றாவது பிடித்திருந்த, வன்பித்து - எனது பைத்தியத்தை, முனிவன் - ஒரு மகாபகையுடைய முனிவரன், தீர்த்தனென்று - (அருள் செய்து) நீக்கினென்று, உரைக்க வென்று - உலகில் சொல்லக்கூடிய என்ற, வேண்டிக்கொண்டேன் - என் - வேண்டிக்கொண்டேன், (அதனால் உனக்குப் பழியும் வந்து உண்மையும் சரியாய்விடும் என்று அரசன் சொன்னான்), எ - த.

(கஉ)

291. மந்திரி கன்றி தென்று வரைபுரை மாசி ஓடாது

தன்பெய ரங்கித் திட்ட வாழியுந் தந்து செப்புத்

குன்கணின் தென்ற விட்டா நெருவரு மறியா வண்ண

மென்மைவிற் செப்பைத் தாவென் துரைத்துக்கொண் டுனிதின்

மீண்டான்.

(ஓ - ஊ) மந்திரி - மந்திரியானவன், கன்றிதென்று - இது கண்மொன்று களியென்று, வரைபுரை - பர்வதம் போன்ற, மாசின் - தனது மாசிவணிகத், தாலும் - பழிஞ்சொல்லுமும், தன்பெயரங்கித் திட்ட - தனது காமத்தைப் பதித்த, ஆழியும் - முத்தியை மோதிரத்தையும், தந்து - அனுப்பாமலாக உனக்குக் காட்டி மீட்டி கொடுத்து, உன்கண் - உன்விடத்தினை நின்று, செப்புக்கு - இரத்தினச் செப்பை வாங்கி வருவதற்கு, இன்று - இப்பொழுது, என்னை விட்டான் - என்னை அனுப்பினான், ஒருவரும் - யாவொருவரும், அறியாவண்ணம் - தெரிந்துகொள் ளாதபடி, என் னவியில் - எனது காத்தில், செப்பை - அந்த இரத்தினச் செப்பை, தாவென்று - தரக்கடவாயென்று (அவற்றைக் காட்டி); உரைத்து - சொல்லி, கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு, இனிதின் - சுத்தோஷமாக, மீண்டான் - திரும்பி வந்துவிட்டான், எ - த.

(கங்)

292. மந்திரித் தோக்கத் தாலும் மண்ணெலகம் வணக்க வல்லான்

சிறித்திதான் துரைத்துச் செய்பிற் நேலரும் பிழைக்க மாட்டான்

வந்திக்கா ரார்க்கு முத்தான் வைத்தசெப் பதனை வரங்கித்

தந்திட்டான் முகத்தை நோக்கா தாமரைக் கிழத்தி பன்னான்.

(இ - ஊ) மத்தித்த - மத்தமாயிய (அதாவது சிவானாயிய), கோக்கத்தால் - பார்வையினால், இம்மகன் மென்மம் - இப்படியியிலுள்ளவர்களை அல்லாம், வணக்க - உசப்படுத்த, வல்லவன் - வல்லமையையுடைய இவன், சித்தித்து - மனதில் நியமித்து, ஒன்று - தக்க ஒன்றை, உரைத்து - சொல்லி, செய்பின் - செய்வானோயானால், தேவரும் - தேவர்களும், பிழைக்கமாட்டார் - இவருடைய சூழ்ச்சியினின்றும் தவறுமாட்டார்கள், (ஆகலினால்) லத்திரகாரர்க்கு மூத்தான் - உலகத்தினால் புகழத்தக்க வஞ்சனைக்காரர்களுக்கெல்லா மேலானவனுடைய மந்திரியால், வைத்த - வைக்கப்பட்ட, செப்தனை - இரத்தினச் செப்பை, ஹத்தித் தத்திட்டன் - மேற்கூறியபடி ஹத்திக்கொண்டு ஹது இராமதத்தை யிடம் கொடுத்து விட்டான், தாமரைக் கிழந்தியல்லன் - செந்தாமரை மலருக்குரியவனான வக்கிளி தேவர்க்குச் சமானமாயிய இராமதந்தர தேவியானவன், முகத்தை - செவிலித்தாவினுடைய முகக்குரியவன், கோக்க - பார்த்து, ஏ - று.

(சுரு)

293. முடிந்ததிக் கரும மென்ன முறுவலித் தவனோ மும்பேசர்ப் படங்கிடத் தல்குத் பரவாய் பட்டது பகர்க வென்ன தடங்குது ன் னிடைபி னுப்பீ து வலிய கினைத்துப் பேரகி மடங்கல்போ விருத்த விக் த மந்திரி மாடம் புக்கேன்.

(இ - ஊ) இக்கருமம் - இந்தக் காரியமானது, முடிந்தது - முடிந்துவிட்டது, என்ன - என்று, முறுவலித்து - புன்னிரிப்புக்கொண்டு, அவனோடும் - அச்செவிலித்தாவுடனும், பேராய் - தாரியாகப்பேராய் (அவனோடுகேத்தி), படங்கிடத்த - சர்ப்பத்தினது படத்தின் உருவமைத்த, அல்குல் - அஞ்சுநையுடைய, மலாய் - சித்திரப் பாலைபோன்ற செவிலித்தாயே!, பட்டது - நடத்த விருத்தவத்தத்தை, பகர்கவென்ன - கொல்லக்கடவாவுவன்று கூற, (அவன் இராமதத்தையே கேக்கி) தடங்கு - அசையாதின்ற, துண் - மெல்லிகளைய, இணையினால் - இடைவெளியுடைய இராமதத்தையே!, நிறுவலிய - உன்னால் சொல்லப்பட்டவர்களை, நிறைத்து - மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, பேரகி - சென்று, மடங்கல்போ விருத்த - சிம்மத்தைப்போ விராவின்று இந்தமந்திரி - இம்மந்திரியினது, மாடம் - உபயோகையை, புக்கேன் - அடைந்தேன், ஏ - று.

கிடந்தல்குல் என்பதில் அகரத்தொக்கது.

(சுரு)

294. புக்கபின் பாண்ட காரி புநியெப்பரன் மெலியும் வண்ண மொக்கரீ யுரைத்த வெல்லா முரைத்தடை யாளரு சொல்லி மிக்கவன் கொஞ்சி மாந்தி னு லுமோ திரமுங் காட்டித் தங்கதொன் றுகாரத்தி பின்னித் தந்தசெப் பிதுவென் றிட்டான்.

(இ - ஊ) புக்கபின் - அவ்வாறு அடைக்கப்பட்டது, பாண்டகாரி - பாண்ட லாளனை, புநியெப்பரன் - புதிதான சமானமாகவான், மெலியும் வண்ணம்

தனச்சி யலையுப்படி, ஒச்ச - பொருத்த, கீழுணத்தவெல்லாம் - உவ்வுண். சொல்லப்பட்டவரை இல்லாம், உணத்த - சொல்லி, அலையாளஞ்சொல்லி - அலையாளத்தையுக்கறி, வெகுனிவிக்கவன் - கோபமிருந்த மஹிமியனுடைய, மஹிமம் - மஹிமனியம் பூணையும, மோதிரமும் - முத்திரை போதிரத்தையும, காட்டி - காண்பித்த, தக்கதொன்று - தகுதியானதொரு காரியத்தை, உணர்த்தியினை - சொன்ன பிறகு, தந்த - அவனுல் கொடுக்கப்பட்ட, செப்பு - செம்பு, இது - இதுவாகும், என்று - என்று சொல்லி, இப்பான் - அச்செய்யவந்திரில் வைத்தான், ஏ - று.

வேறு.

295. கறத்த பாது முடிபுகுநீ கருதி சென்று பெரிபலங்க
ணினைந்த மதிபோன் முகத்தாயை கீபுண மதியென் னுணர்த்தாநீ
எறிந்தோர் சொல்லும் பொய்யாமோ வறிய காலன் பாதுபிர்போ
விதந்த பொருளைக் கொடுவந்தாய்க் கென்னுன் செய்வ தென
வுணர்த்தான்.

(இ - ஷ) (அவ்வாறு வைத்தபின்பு) கறத்த - கறக்கப்பட்ட, பாதும் - பாதுகம், நீ - நீ, கருதின - கருதுவையியானால், முடிபுகும் - மதுபாடியும் சென்னையிலுண்டாயும், என்று - என்குகறி, (அதற்குத்தக) பெரியவர்கள் - பெரியோர்கள், கிறைந்த - கிறைவுபெற்ற, மதிபோல் - சந்திரன்போல், முகத்தாயை - முகத்தையுடைய வன்னை, கீபுணமறி என்று - கீபுணமாமறி என்று, உணர்த்தார்கள் - கொன்னார்கள், அறிந்தோர்-நூணத்தை உணர்ந்த பெரியோர்களுது, சொல்லும் - வசனமுந், பொய்யாமோ-பெய்யாமோ (ஆகாது), வறிய - வறுமையையுடைய (அதாவது எவ்வளவானாலும் கிசம்பாத தொழிலையுடைய), காலன்பால்-அத்தியவகாலகரித்த கிசம்பு, உயிர்போல் - உயிரைப்போல, இறந்தபொருளை - நீக்கப்பட்டபொருளை, கொடுவந்தாய்க் - மதுபாடியும் கொண்டு வந்த உனக்கு, நான் செய்வது - நான் செய்யத்தக்கது, என்-என்ன இருக்கின்றது, என - என்று, உணர்த்தான் - இராம தத்தாதேவி சொல்லினான், ஏ - று.

(எஉ)

296. மந்தா ரத்தை வந்தனையும் வல்லி போல மன்னவனைச்
சந்தார் முடியோள் வந்தனுவித் தன்னைச் செப்புக் காட்டுதலுங்
தந்தார் களிற்று வேந்தன்றன் கையை மறியரக் காரிகையைச்
சித்திர மணிபோ நீயென்றான் கிறைவான் பெழுந்த முடிபாளே.

(இ - ஷ) மந்தாரத்தை - கற்பக விருகத்தை, வந்தனையும் - வந்து செருகின்ற, வல்லிபோல் - காமர்வல்லிக் கொடிபோல, வந்தனவனை - அரவினை, சந்தார் - அழகன்க்க, முடியோள் - வந்தனவனையுடைய இராமதந்த, வந்தனவன் - வந்து

சேர்த்து; தன்னைச் செப்பு - தன்னைவழிவந்த இரத்தினச் செப்பை, ஊதித்தும் - (அவனிடம்) காண்பித்ததும், கந்தார் - கல்வந்தியத்தில் பிணிகைப் பட்டுச் செந்திருக்கும்படியான, களித்து - பரிணைக்குத் தலைவகுதிய, வேந்தன் - தந்தன், தன்னை - தன் துணையை, மறியா - (அப்படியா வெண்பதற்கையான மக. ஏதிரே திருப்பி) அசைத்து, காரிணையை - இராமதந்தையை (பார்த்து), மெற - இறக்குகையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், எழுந்த - டுப்ப மாலையினின்றும் பெறும்படியான, முடிவான் - முடியையுடைய அரசன், கீ - தேவியே, சிந்தா முனியோ - (சிந்தியாத் தவகைக் கொடுக்கும்படியான) சிந்தாத்தினமோ, என் னுள் - என்று சொல்லி ஆச்சரியமடைந்தான், ஏ - து. (என.)

வெறு.

இரீ7, மன்னவன் செப்பைக் காணு மற்றிவ னவமச்ச னாக

மூன்மென் னரசு சென்ற படியிதோ வென்று நக்காங்
கன்னமென் னடையி னுளை மத்திரித் தாக வென்றஞச்
செவன் னவன் வணிகன் நன்னைச் சேர்த்தித் தற் குள்ளம் வைத்தான்.

(இ - ஊ) மன்னவன் - அரசன், செப்பை - இரத்தினச்செப்பை, காணு - பார்த்து, மற்ற - பின்னோ, இவன் - இந்த ஸ்ரீபுரியானவன், அமைச்சனாக - மத்திரி - வாக, மூன்மை - இத்தற்குமுன், என் அரசு - எனது சாஷ்ஜியம், சென்றபடி - கடந்த விதம், இயேதாவென்று - இத்தன்மைத்தேதாவென்று, நக்கு - சிரித்து, ஆங்கு அடங்கித்தில், ஆர - கல்வந்தியம், என்னு - என்று, அன்னம் - அம்சபலிபேரன்ற, மெய் - மிகுதுணையி, கண்டிக்குரை - கண்டையுடைய இராமதந்தா தேவியோடு, மத்திரித்து - ஆலோசித்து, சொன்ன - (மத்திரி எனது இரத்தினச் செப்பை யோசந்து செய்தானென்று) சொல்லிய, அவ்வணிகள் நன்னை - அவ்வந்தகை, சேர்த்தித்தற்கு - பரிசுரிப்பதற்கு, உன்னம் வைத்தான் - (அவ்வெண்ணத்தை) மன னில் கொண்டான், ஏ - து. (என.)

இரீ8, மணிச்செப்பு கல்ல வல்லே தருகென வந்த வற்றிற்

குணிப்பற்ற மணியை வாரிவி வணிகன்றன் மணியிற் உட்டிப்
பணித்தான் வணிகன் நன்னை பயழக்கெனப் பணித்து நின்ற
வினைத்தக வளைத்துச் சிறும் பன்னகர்க் கிறைவ வென்றான்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு கருதிய அரசன்) மணிச் செப்பு - இரத்தினச்செப்பு, கல்ல - கல்வையானவைகளை, வல்லே - சிக்கிரத்தில், தருகென - கொண்டு வருகிறாக வென்று, (பண்டாபாரிகளுக்கு ஆதனுஞ்செய்ய), வந்தவற்றில் - அப்பிசு - வந்து அவர்களால் கொண்டுசெல்லப்பட்ட அமைவையினின்றும், குணிப்பற்ற - மதித் தித்கரிய, மணியை - இரத்தினமென, வாரிவி - எடுத்த, வணிகன்றன் - பத்திர

மித்திரனுடைய, மணியில் - இரத்தினங்களில், கட்டி - ஒன்றுக்கொன்று, (அவ்-
வணிகனுடைய இரத்தினச் செப்பையும், தன்னுடைய செப்புக்களையும் கவந்து
கவந்துக்கொண்டு), வணிகன் தன்னை - அவ்வணிகளை, அழைக்கென - ஊ
வழைக்கவென்று, பணித்தான் - (பணியாளர்க்கு) உத்தரவு செய்தான், (அப்-
படியே அவர்கள் பேரவழைக்க அவன் ஊது), பணித்துவின்றான் - அரசனை
வணங்கி எதிரில் நின்றான், இறைத்தா - இரண்டாயிர நாட்களை, விரைத்து -
களைத்து, சிறும் - கோபிக்கின்ற, பன்னகர்க்கு, நாட்களுக்கு (அதாவது பவண
தேவர்களுக்கு), இறைவ - அறிபதியாயிர நாட்களைத்தானே, என்னும் - (கவனிப்-
பாயாக) என்ற ஆதித்தியாப தேவன் சொன்னான், ஏ - று. (எஞ்)

299. கச்சட்ட முழையி னுளும் வேந்தனும் வணிக கண்ட

விச்செப்பி னுன்செப் புண்டே வியம்புநீ யென்ன லோடு

மெய்ச்செப்பு மொழியி னுளும் வேந்தனை வணங்கிப் பாரா

விச்செப்பென் மணிச்செப்பென்றோனெரிமணிக்கடகக் கையான்.

(கு - ஊ) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும் சொல்லத்தொடங்கினவனும்) கச்ச-
இரங்கையையும், அட்ட - 16 இரங்கின்ற, முழையினுளும் - கந்தனங்கையுடைய
இராமத்தையும், வேந்தனும் - சிம்மலென வரசனும், (அதன் மேல் அக்ஷணிகளை
நோக்கி) வணிக - வணிகனை 1, கண்ட - இவ்விடத்தில் கீழாக்கி, இச்செப்பில் -
இந்தச் செப்புக்கட்டங்களில், உன் - உனது, செப்பு - இரத்தினக் செப்பு, உன்
டேய் - இருந்தால், கீ இயம்பு - கீ அழைச் சொல்லு, என்னலோடும் - என்று ஆறு
ருபித்தவையில், எரி - பிரகாசியின்ற, மணி - இரத்தினங்களைப் பதித்துச்செய்த,
கடகம் - கங்கைநீர்ப்பணிக், கையான் - கைவினையுடையவனுதய, மெய் - உண்
மைமையிய, செப்பும் - சொல்லுகின்ற, மொழியினுளும் - வசனத்தையுடைய பத்
திரமித்திரனும், வேந்தனை - அரசனை, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, பாரா - நன்றாகப்
பார்த்து, இச்செப்பு - இந்தச்செப்பு, என் - என்னுடைய, மணிச்செப்பு - இரத்தி
னச்செப்பு, என்னும் - என்று தன்னுடைய செப்பைக்கண்டுசொன்னான், ஏ - று.

300. உரைத்தவன் தன்னைப் பாரா மன்னன்முன் விவரிப்பேரளும்

பிரத்தய மின்றி நின்றார் பித்தெனப் பித்த னென்னு

உரைத்தவன் னாக சென்ற நிலத்தவ குற்ற துன்பம்

மரக்கலத் தலர்க்கு நாய்கன் வாரியின் மடிந்த தென்றான்.

(கு - ஊ) உரைத்தவன் தன்னை - அவ்விதமாகச் சொல்லிய பத்திரமித்தி
னை, பாரா - பார்த்து, மன்னன் - அரசன், முன் - இந்ற்கு முன், இவனை -
இவ்வணிகனை, ஓரும் - அறியும், பிரத்தயம் - பரத்தியயம், (அதாவது கல்லறியு),
இன்றி - இல்லாமல், வின்றார் - நிலைபெற்றிருந்தவர்கள், பித்தனை - இவன்

ஃபத்திரமிக்காரனென்று சொல்ல, பித்தனென்னு - பைத்தியக்காரனே என்று, ஃபுறத்தி - சொல்லிய, என் - எனது, அரசு - இராஜ்யத்திகாரம், சென்ற - நடந்த, நிலத்தவர் - பூயியிலுள்ளவர்கள், உற்ற - அடைந்த, தன்பம் - துக்கமானது, மாக்கலத்தவர்க்கு - கப்பலிலுள்ளவர்களுக்கு, நாய்கன் - எஜமானனான், வாரி யின் - சமுத்திர ஜலத்திலே, மடிந்தது - விழுந்து மடித்ததற்குச் சமானமாகும், என்னுன் - என்று சொன்னான், ஏ - து. (எ)

301. பத்திர மித்தி ராவன் சித்திர மணிச்செப் பிட்ட

முத்திரை புன்ன தாகில் வைத்திடல் கொண்டு போக

லத்திர முற்றி யான் மத்தக மறுக்கு மன்னு

முத்திரை யென்ன தன்று வித்தக ரிட்ட தென்னான்.

(இ - ஷ) (அவ்வாறு சொல்லி வணிகனை கோங்கி), பத்திரமித்திரா - பத் திரமித்திரானே!, உன் - உனது, சித்திரம் - விசித்திரமாகிய, மணிச்செப்பு - இரத்தினச்செப்பில், இட்ட - வைக்கப்பட்ட, முத்திரை - அடையாள முத் திரையானது, உன்னதாகில் - உன்னுடையதாயிருந்தால், வைத்திடல் - அதனை இங்கே வைத்திடாதே, கொண்டுபோக - கொண்டுபோகக்கடவாய், (என்று அரசுன் சொல்ல) அத்திரம் - அம்புகளை, உற்ற - ஊயித் பொருத்தி, யானை - யானைகளின், மத்தகம் - மஸ்தகங்களை, அறுக்கும் - பிளக்கின்ற, மன்னு - அரசனே!, முத்திரை - முத்திரையானது, என்னதன்று - என்னதல்ல (அதாவது என் வைத்த அடையாளமல்ல), வித்தக - யானோசாமர்த்தியர்சுனால், இட்டது - இடப்பட்டிருக்கின்றது, என்னான் - என்று வணிகன் சொன்னான், ஏ - து.

‘என்று அரசன் சொல்ல’ என்பது இசைச்சங்கமாத வருவித்ததாகக்கப் பட்டது. (எஅ)

302. திரவெனத் திறந்து பார்த்திட்

முறைவமற் றென்ன வல்லா

வறிவரு விரிய கற்கண்

ணிகையவுள் கிடந்த வென்னான்.

(இ - ஷ) (அதைக்கேட்டு அரசன்) திரவென - அக்ஷேபைத் திறக்கக் கடவாயென்று சொல்ல, திறந்துபார்த்திட் - திறந்து பார்த்துவிட்டி, இறைவ - அரசனே!, என்ன வல்லா - என்னுடைய வல்லாதனவாகிய, அறிவரும் - அற விட்டறிதர்களிய, விரிய - விரையுடையனவாகிய, கற்கண் - இரத்தினங்கள், சிறையவும் - செப்புள்ளைய, கிடந்த - இரவின்றன, என்னான் - என்று வணிகன் சொன்னான், ஏ - து.

மற்ற - அரசு.

(எஅ)

வேறு.

303. மண்ணின் மிக்கவியம் மணியைநின் மணிபொடு கலக்கும்
மண்ணை நாணுள வேறுநி யாதுநீ புரைத்தாய் (க - ௮)
எண்ணி னவிலை யிம்மணித் தன்மைமையப் பார்க்கும்
கண்ணு மோடின காணெனக் காவல் னுரைத்தான்.

(க - ௮) மண்ணில் - இப்பூமியில், மிக - மிகுதியான குணமுள்ள, இம்
மணியை - இந்த இரத்தினங்களை, நின்மணிபொடு - உனது இரத்தினங்களை
கலக்கும் - சேர்க்கும்படியான, மண்ணை நான் - அதில்கவர்தவன், உனோடு
உண்டோ, (இவ்விடம்), அநியாது - தெரியாமல், நீபுரைத்தாய் - நீ சொல்லினாய்,
எண்ணிய - கணக்கில்வந்த, விலை - விலைமதிப்பையுடைய, இம்மணி - இந்த
இரத்தினங்களினது, தன்மையை - குணத்தை, பார்க்கும் - பார்க்கின்ற, கண்
னும் - உன்னுடைய கண்ணும், ஓடின - பிரயித்துக் குறிப்புத்தவறிப்போயின,
காண் - இப்போது பாயவில்லாமல் கன்றாக சிதானித்துப் பிடிக்கக்கூடிய, என் -
என்று, காவலன் - அரசன், உரைத்தான் - சொன்னான், ஏ - று. (௮௦)

304. மத்த எல்லவன் கருமத்தின் வரும்பயன் தெரிந்து
சித்தம் வைத்தலாற் செய்வதோர் தொழில்வையத் தில்லை
வைத்த வென்மணி மறந்துவை கறுமனமுத் தேனைத்
பித்த நென்நெனை பழைத்தவர் பிழைத்ததென் பெரியோய்.

(க - ௯) (அறத்தோடு வணிகன்) பெரியோய் - மேலான அரசனாக,
மத்தஎல்லவன் - எப்பத்தியதில்லாத என் குணமுடையவன், கருமத்தின் - காரி
யங்களை; வரும் - வருவின்ற, பயன் தெரிந்து - பலனைத் தெரிந்து, சித்தம் -
மனதை, வைத்தவால் - வைத்த ஆராய்ந்து பார்த்தவரால், செய்வது - செய்வது
படியான, ஓர் தொழில் - ஒரு காரியம், வைத்தது - இவ்வளவில், இவ்விடம் - இவ்விடம்
பார்க்க, (ஆமலின்), வைத்த - வைக்கப்பட்ட, என்மணி - எனது இரத்தினங்களை,
மறந்து - மறந்து போய், வைக்கும் - உடோதும், அழைத்தேனை - கான் உயி
னும், பித்தனென்று - எப்பத்தியக்காரனென்று, என்னை - என்றனை, அழைத்த
வர் - சொன்னவர்கள், பிழைத்தது - செய்த தப்பிதமானது, என் - என்ன
இருக்கின்றது (இவ்விடம் அப்படியாகும் என் பித்தனையாவன் என்று உயி
னும்), ஏ - று. (௮௧)

வேறு.

305. இப்பரி கணத்துச் செப்பி விட்பமா மணியை பெல்லாம்
செப்பரும் பரிசு நீக்கித் தொழுமணி அகலிற் கொண்டான்

மெய்ப்பரி சறிந்து தன்மை கைக்கொண்டு பிறிது விட்ட
வப்பிர மத்த ஞாய முணியைப்போல் வணிக னின்றான்.

(இ - ஊ) இப்பரிசு - இப்பரிசாகமாக, உரைத்து - சொல்லி, செப்பில் -
இத்தினச் செப்பில், இட்ட - வைக்கப்பட்ட, மா - பெருமை பொருந்திய,
மணியை மயலாம் - இத்தினக்கிடை மயலாம், செப்பாரும் - சொல்லுத்தரிய,
பரிசு - விதாயமாக, சீக்கி - விலக்கி, செழும் - செழுமைபெற்ற, மணி - சனது
இத்தினவழி, கையில - தன்மையில், கொண்டான் - எடுத்துக் கொண்டான்,
(இருந்தால்), மெய்ப்பரிசு - உண்மைத் தத்துவத்தை, அறிந்து - தெரிந்து,
தன்மை - தனது உருபத்தை, கைக்கொண்டு - உபயோகப்படுத்தித்து,
பிறிது - அன்னிய உவருபத்தை, விட்ட - ஒழிப்பதாக சீக்கிய, அப்பரிசுமத்தனாய் -
அப்பரிசுமத்தனாய், முணியைப்போல் - முனிவரைப்போல், வணிகள் -
அவ்வணிகளுள் பத்திரபித்திரன், கின்றான் - நின்றான், ஏ - று. (அஉ)

306. மணியிலை சிறிது பூதி வைத்தன வாகு முன்னக
(அஉ) குணியிலான் செய்த குற்றந் தீரீ கொண்டி டென்ன .
வணியில மகனிட் போலப் பிறன்பொருள் கொண்டு வாரும்
பணியிலே ஊரச வென்றான் பருமணி வபிரத் தோளான்.

(இ - ஊ) (அப்போது அரசன்) மணி இலை - இந்த இத்தினக்கன்,
சிறிது - கொஞ்சம், பூதி - பூபூதியினாலே, வைத்தன வாகும் - வைக்கப்பட்டன
வாகும், உண்ண - உன்றனை, குணியிலான் - நற்குணவாயிலாத அவன், செய்த -
இவ்வாறு செய்த, குற்றம் தீர - குறைபாடானது கீங்கும்படி, கீ - ரீ, கொண்டி -
(இவற்றைக்) கைக்கொள்வதாக, என்ன - என்று அரசன் சொல்ல, பரும -
பருத்த, மணி - அழகிய, வபிரத்தோளான் - வஹிரம் போல் கெட்டபாதிபு
முபுத்தையுடைய பத்திர பித்திரன், அரசு - இராஜனே, அணியிலை - (நற்குண
யிலவாக) அழகில்லாத, மகனிட் போல - பொதுவந்திரனிட் போல, பிறன் - அன்
னியனாய், பொருள் - பொருள்களை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, வாரும் -
காழ்த்தி, பணியிலேன் - தொழிலில்வாதவன் நான், என்றான் - என்று
சொன்னான், ஏ - று. (அஉ)

307. மன்னிய கத்த மில்லான் பொருளின வந்தின் வாகி
(அஉ) இந்நில வரைப்பி னென்றும் நின்றிடும் பழியு மெய்தி
மின்னினும் கடிது வியும் ஊக்கையுள் கிளையு மோம்பல்
மன்னல பெரிய தொன்றோ மக்களிப் பிறவித் தென்னான்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு சொல்லி வேறும்) மன்னிய - நிலப்பெற்றிய நின்ற,
கத்தம் - உருகாததம், இல்லான் - இல்லாதவனாகி, பொருளின - பிறர் பொருள்

களை, வலிதின் - வலிய பிரயத்தனத்தால் அல்லது மரபுபாட்டினால், காந்தி - கா
கித்து, இக்கிலவலையின் - இப்பூமியில், என்றும் - எப்பொழுதும், கிண்ணிமே -
கிண்பெறும்படியான, பழியும் - பழிச்சொல்லையும், கயிதி - அடைத்த, மின்னி
னும்-மின்னவைப்பார்க்கிலும், கடிது - சிக்கிரமாக, கீயும் - நாசமாகும், பாக்கையம் -
இச்சகிரத்தையும், கிரியும் - பத்துக்களையும், ஓம்பல் - இரகழிக்கின்றது, மன்னவ-
அரசனே!, மக்களிப் பிறவிக்கு - இந்த மனிதராகிய பிறப்புக்கு, பெரியதொன்றோ-
பெரிதான தொன்றாகுமோ (ஆகாது), என்றான் - என்று சொன்னான், = - று.

308. தானத்திற் குறித்து மன்ற தன்னைக் கீழிற் சரல
கினத்து குறுக்கு நிற்கு மெச்சத்தை பிழக்கப் பன்னு
மானத்தை பழிக்குத் துய்க்கில் மற்றவர்க் கடிமை வர்க்கு
மூனத்து நாகத் துய்க்கும் பிறன்பொரு குறுக்கின் வேந்தே.

(இ - ஊ) (பின்னும்) வேந்தே - அரசனே!, பிறன்பொருள் - அன்னிய
னது பொருளை, உய்க்கின் - சந்தோஷித்துக் கைக்கொண்டால், (அது) தானத்
திற்கு - சுற்பாத்திரங்களில் தானஞ் செய்வதற்கு, வரித்துமன்ற - உரியதும்ல்ல,
தன் - நனது, கிண்கு - பத்துக்களுக்கு, கயில் - கொடுத்தால், காவ - மிரவும்,
நானத்தன் - இழிவான கிலையில், உய்க்கும் - செலுத்தும், நிற்கும் - நிலைத்திருக்
கும், எச்சத்தை - சந்ததியை, இழக்கப்பண்ணும் - இழக்கும்படி செய்கும்,
மானத்தை - பெருமையை, அழிக்கும்-அழித்துவிடும், துய்க்கில் - அனாவதித்தால்,
அவர்க்கு - அப்பொருட்கார்க்கு, அடிமையாகும் (அவ்வாறு அனாவதித்தவர்களை)
எவ்வர்களுகவும் செயலிக்கும், ஊனத்து - குற்றம் பொருந்திய, நாகத்து - நாகத்தி
தும், உய்க்கும் - செலுத்தி விடும், = - று.

மற்று - அகை.

(அக)

309. பேறிழ விற்ப துன்பம் பிணிபகை பிறப்பி வற்றின்
ஆததான் மூன்பு செய்த வினைவழி வருவ தல்லால்
வேடுஞ்ஞ லாவ துண்டோ வினைபென்பா னின்ற தொன்றால்
மாறின்றாய் நின்ற தல்லான் மற்றிவன் செய்த துண்டோ.

(இ - ஊ) பிறப்பு - இந்த ஜன்மத்திலே, பேறு - அடையும் இலாபமும்,
இழவு - ஈக்டமும், இன்பதன்பம் - சுகதுக்கங்கனும், பிணி - வியாதியும், பகை -
சுத்துருந்மும், (ஆகிய) இவற்றின் - இவைகளின், ஆததான் - வழியானது,
மூன்புசெய்த - பூர்வத்தில் செய்த, வினைவழி - கர்மணாதியாய், வருவதல்லால் -
உதயமாவதெல்லாமல், வேடுஞ்ஞல் - வேடுஞ்ஞ தன்மையால், ஆவதுண்டோ-
ஆவதுண்டோ, வினை - பூர்வவினையானது, என்பால் - என்னிடத்தே, நின்ற
தொன்றால் - உதயமாவபிரகாரம், மாறு - (இம்மாதிரிக்கும் எனக்கும் உற்பட்ட)

விசேஷம், இன்ற - இப்பொழுது, ஆய் - உண்டாவி, நின்றதல்லால் - அதுபவத்
தில் நின்றதல்லாமல், 10-ம் - பின்பு, இவன் செய்தது - இம்மத்திரியால் செய்
பட்டது, உண்டோ - வேறொன்றுண்டோ, (இல்லை; வினாவின்படியே உள்
தது என்று சொன்னான்), எ - று. (அல)

310. நீதின லோது ஊண்டோ னின்றவ னன்று சொன்ன
தீதிலா மொழியைக் கோர இன்புறத் சீப சேனை
வேதவா னிகளே நீதி னூல்கண்ட வேந்த னெய்கி
கோதிலாக் குணத்தி னெனன் றவந்தன னிரந்துசொன்னான்.

(இ - ஊ) நீதினல் - நீதி காண்டாத்தை, ஒதுவான்போல் - படிப்பவன்
போல, நின்றவன் - நின்ற பத்திரமித்திரன், அன்று சொன்ன - அப்பொழுது
சொன்ன, தீதிலா - குற்றமில்லாத, மொழியை - வசனத்தை, கோர - கேட்டு,
திண் - வலிமை பொருத்திய, திறல் - பரக்கிரமத்தைபுண்டாய், சீபசேனை -
செய்யுண்டகாரணன், (அவனைகளே) வேதவாணிகளே - வேத சாஸ்திரவந்த
தகஞ்செய்கின்றவளே, (அவ்வது) நீதினல் - நீதிகாஸ்திரத்தை, கண்ட - கணா
கண்ட, வேர்க்களே - முதல்வகுதிய அரசினு, இக்கோதிலா - இக்கக்குற்ற
மில்லாத, குணத்தினான் - கருணைத்தையுடையவன், என்று - என்று புகழ்ந்து,
உவந்தனன் - சந்தோஷித்தவனாய்; இருந்து - தங்கி, சொன்னான் - மேலும் (கீழ்க்
கண்டவாறு) சொன்னான், எ - று. (அல)

311. ஸவயகம் பெரிதும் பொய்யா வாக்கினன் மரணம் வந்தா
துய்யலா மருந்தென் னுதும் பிறன்பொருட் குன்னம் ஸவயன்
தைபலாய் தரும் நீதி சுமநிலை தயா வெழுக்கம்
ஸவயகந் தன்னி லீக்த வணிகனுப் வந்த வென்றான்.

(இ - ஊ) ஸவயகம் பெரிதும் - இத்தழிபுமி காண்பதை அடைவதாறி
தும், பொய்யா - பொய் சொல்லாத, வாக்கினன் - வசனத்தை புண்டவன், மரணம்
வந்தால் - காலவந்த போது, உய்யலாம் - பிறழ்க்கும்படியான, மருந்தென்னுதும் -
அடிவந்த மென்றபோதிலும், பிறன் பொருட்டு - அன்னியனுடைய பொருளு
க்கு, உய்யம் - மனத்தில் ஆசையை, ஸவயன் - ஸவக்கமட்டான், தைபலாய் -
இராமதந்தையே, தருமத்தி - தருமத்தியும், சுமநிலை - சுமநிலையையும், தயா -
தயையும், ஒழுக்கம் - சன்னடத்தையும், ஸவயகந் தன்னிய - இக்க வுலகத்தில்,
இக்க வணிகனும் - இக்க வணிகனாக ரூபமெடுத்து, வந்த - வந்தனவாகும், என்
ருன் - என்று இராமதந்தையை கோக்கிக் கூறினான், எ - று. (அல)

312. என்றனும் தேவி வென்ற வாதிதன் பக்கத் தார் போல்
நின்றன னுவகை நெஞ்சி னிறைந்தன னாக நீதி

கோன்றலும் பூதி தன்பால் கோன்செட்டிப் பட்ட தன்னை

மன்றுலார் தொந்தல் வேந்தன் வணிகனுக் கேடு சொன்னான்.

(கு - உ) என்றதும் - என்று அரசன் சொல்லவும், தேவி - இராமதேவியே, வென்ற - வெல்லித்த, வாதிதன் - வழக்காளியினுடைய, பக்கத்தார்போல் - கழிவிலுள்ளவர்களைப்போல, நெஞ்சில் - மனதில், உவனா - சந்தோஷம், கிறைந்தனனாக - நிறையப்பெற்றவனாக, நின்றனன் - வின்றான், கேடு - தீதியை, கொன்ற - கொடுத்த, அப்பூதி தன் பால் - அந்த பூதிபிணித்ததனால், கோன்செட்டப்பட்ட தன்னை - இராமபூதிவந்த பட்டத்தை, மன்றுலாம் - வரசின் பரவிக் கொண்டிருக்கின்ற, தொந்தல் - புஷ்பமாயினைய யணிர்த, வேந்தன் - அரசன், வணிகனுக்கு - பத்திரமித்திரனுக்கு, காடு - கொடுத்த, சொன்னான் - (மேலும் அவனை நோக்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு) சொல்லினான், எ - று. (அக)

813. மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமும் பிறக்கும் பூதி

மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமு மடக்கு மாடம்

மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமும் வடித்துச் செய்த

மணிகளும் துகிலும் சந்து மல்லவும் வகக்கொ சொன்னான்.

(கு - உ) 'மணிகளும் - இரத்தினங்களும், பொன்னும் - கவ்வாட்டும், முத்தும் - முத்துக்களும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரத்தினங்களும், பிறக்கும் - உண்டாகும், பூதி - பூமிகளையும், மணிகளும் - இரத்தினங்களையும், பொன்னும் - கவ்வாட்டையும், முத்தும் - முத்துக்களையும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரத்தினங்களையும், அடக்கும் - தளர்க்கும் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, மாடம்-உப்பரிடை பண்டங்களாக முத்தானவையையும், மணிகளும் - இரத்தினங்களானும், பொன்னும் - கவ்வாட்டினாலும், முத்தும் - முத்துக்களாலும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரத்தினங்களாலும், வடித்துச் செய்த - ஆராய்ந்தெடுத்துப் பதித்து வடிவுபெறச் செய்த, அணிகளும் - ஆபரணங்களையும், துகிலும் - பட்டு வஸ்திரங்களையும், சந்தம் - சந்தன முத்தானவையாக வசனாதிரவியங்களையும், அல்லவும் - இலையல்லாதனவாகிய மற்ற அனைத்துணிய வஸ்துக்களையும், (திருடர்க்கையேலி மந்திரியல் அபகரிக்கப்பட்ட உன்னைய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்), வகக்கொள் - நீ வகக்கொள்ளக்கூடவாய், என்னான் - என்று ஆஜ்ஜூபித்துத் தன் வரியஸ்தர்களைக் கொண்டு அவற்றை மெல்லவும் அலனுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்தான், எ - று. (கஃ)

வேறு.

814. இடம்பெரி துடையவர் பழிசில் காரியம்

தொடங்கிய முடித்தலால் விடார்க ளென்பது

மடங்கல்போ ளின்றிந்த வணிகன் மந்திரி

இடஞ்சிலை கடத்திது முடித்த தென்றனர்.

(௫ - ௮) : (அதன்மேல்) இடம் பெரிதுகூடியவர் - பெரிய கதவுகளை அங்
கதவு மனே அவிவழவை அடையவர்கள், தொடங்கிய - செய்வ ஆரம்பித்த, பழியில்
காரியம் - பழியில்லாத செய்கையை, முடித்தலால் - முடித்து ஜெயம் பெறல்
தல்லால், விடார்கள் - கவிவித் தளர்ச்சியடைந்து அதனை விடமாட்டார்கள், என்
பது - என்ற சொல்வது, மடங்கல்போல் - சிறந்ததைப்போல, கின்ற - பலனாய்
பின்று, இந்த வணிகன் - இந்த வர்த்தகன், மந்திரி - மந்திரியால் செய்யப்பட்ட,
இடைஞ்சலை - பொல்லாலாக, கடந்து - ஜெயிக்க, இது - இத்தக காரியம், முடிந்
தது - முடிந்ததேயாகும், (அதாவது இதவே அத்தகுதாயினாலும்), என்றனர் -
என்று அங்கத்தினுள்ள ஜனங்கள் சொன்னார்கள், ஏ - டு. (௬)

வேறு.

315. மத்தமால் கனிதரோரும் வழியினைக் குறித்து மாணப்
பெய்த்தரை செய்து விழ்த்துப் பிடித்திடும் புலையன் பேரலச்
சத்திய கோட வென்னுஞ் சடத்தினுந் தன்னைத் தேற்றி
வைத்திந்த வையத் தேர்தும் வஞ்சித்தா நெண்ணெயென்னு.

(௫ - ௯) (அப்போது அரசன்) யத்தம் - மதம் பொருந்திய, மால் - பெரி
தாவது, கனித - கான, போதும் - போகின்ற, வழியினை - வழியை, குறித்து -
குறிப்புஞ்செய்து, மாண - மாட்சிமையாக, பெய்த்தரை செய்து - மேல்பாட்டிச்
செய்து குறித்தெரியாமல் மறைத்துத் தனையாகவே பொய்வாகக் காட்டி, வீழ்த்து
அதில் யானைகளை விழும்படிசெய்து, பிடித்திடும் - பிடிக்கின்ற, புலையன்போல -
புலையனப்போல, சத்திய கோடென்னும் - சத்திய கோஷென்னிற, சடத்தி
னுல் - திரையினால் (மறைத்து), தன்னை - தன்னை, தேற்றியைத்து - நல்லது
என்று யாவர்களுக்கும் தெரியப் பண்ணி, இந்த வையத்தேர்தும் - இந்த உலகி
னுள்ள ஜனங்களையும், என்னை - என்னையும், வஞ்சித்தான் - கமாத்தினுள்,
என்னு - என்று, ஏ - டு. (௧௦)

316. கோபியா வாக நீதிக் குறைபடா வகையி னுன்மா
பாலியா மிவண் தூவின் படியினுந் கடிச வென்ன
நரிகா வத்தி னிப்பா னடக்கின்ற வழக்கு தூவின்
நீபிகா மனத்தி னுர்கள் செய்வது தெரிந்து சொன்னார்.

(௫ - ௧௦) கோபியா - கோபமுற்று, மா - பெரிய, பாலியாம் - பாலிப்புட
னாவது, இவனை - இந்தச் சத்திய கோஷின, அரசனே - இராஜாதிபதியில்,
குறைபடாவகையினுள் - குறையாத விசமமாக, தூவின் படியினுள் - சட்டத்தின்
பிரகாரம், கடிச - தண்டிக்கக்கூடாக, என்ன - என்று சொல்ல, தூவின் -
இராஜாதிபதியின் சட்டங்களின் ஆய்வினாலே, நீபிகாமனத்தினுர்கள் - நீபிகள்

போன்ற மனவையுடையவர்கள் (அதாவது தீயப்போல பிரகாசம் பெற்றவர்கள் மனமுடையவர்கள்), நாபி காவத்தின் - போக பூமியில் நாபி மகாராஜன் ஆவ்வை வின் காவத்திற்கு, இரப்பால் - பிறகு, (அதாவது கருமபூமியானது முதல்), கடற் கின்ற - கடைபெறுகின்ற, வழக்கு - கழுகுகளைய சட்டத்தில், செய்வது - செய் யக்கூடிய காரியத்தை, தெரிந்து - அறிந்து, சொன்னார் - மேற்கண்டவது சொன்னார்கள், ஏ - று.

நாபி மகாராஜன் காலமுதலான காலவெற்றாமைகளையும், அப்பிபாது இந்த கைத்திரம் போகபூமியான தன்னையையும், பிறகு கருமபூமியான விவரங்களையும் ஸ்ரீ புராணத்தில் விருகடபகவாயி புராணப் பகுதியில் பார்த்துக்கொள்க. (கஉ)

817. மடித்துவாய் கடித்து மல்லன் முப்பது சுவட்டை திண்டோ
லெடுத்திடா லடித் தெருத்தின் சாணமுத் தாலந் தீற்றிப்
படைத்தமா டீனத்துங் கொண்டிடி டிப்பதி நின்றும் போக
லடித்தலாந் தண்ட மென்றா ரரசனைப் படிச்செய் தென்றான்.

(இ - ள்) மல்லன் - மல்லர்கள், வாய்மடித்து - வாயைமடித்து, கடித்து - பங்கரமாகக் கடித்துக்கொண்டு, திண்டோ - வலிமையாகிய கைகளால், எடுத்திடா - தாக்கி, சுவட்டைமுப்பது அடித்து - சுவட்டை அடியால் முப்பது அடி களை அடித்து, எருத்தின் - எருதுகிறது, சாணம் - சாணியை, முத்தாலம் - மூன்று சட்டி, தீற்றி - தலைமேலுதறி, படைத்த - அவளுள் சம்பாதிக்கப்பட்ட, மாட ினத்தும் - பொன்களெல்லாவற்றையும், கொண்டிடி - னாம் கைக்கொண்டு, இப்பதி நின்றும் - இப்பட்டணத்தினின்றும், போக - அவன் குழுவில்லாமல் தீக்கவிப்போரும்படியாக, அடித்தல் - அடித்துத் தூத்திலிடுதல், தண்டம் ஆம் - சிதைவு ஆகும், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், அரசன் - இராஜனானவன், அடி படிச் செய்க - அந்தப் பிரகாரமே செய்வதாக, என்றான் - என்று பணியாளர்க்கு ஆஜ்ஞாபித்தான், ஏ - று.

(கஉ)

818. குணிகிலைக் கடவுள் போதும் கொற்றவன் குறிப்பை நோக்கா
பணயின்லெஞ் சிலை நோத்திப் பாடி காப் பார்கள் குழந்தார்
நிலைவரும் பெரிய செல்வம் நிலைப்பதன் முன்னம் நீராப்
பணியின்முன் மலர்ந்த செந்தா மரைத்தடம் போன்ற தன்றே.

(இ - ள்) குணி - கலைந்த, சிலை - கரும்புலில்லையுடைய, கடவுள்போதும் - மண்மதன்போதும் மழையையுடைய, கொற்றவன் - அரசனது, குறிப்பை - மரிஞ் ஸிப்பியாயத்தை, நோக்கா - பார்த்து, பணயின் - நிரளாக, . வெம் - வெண்கி தாயி, சிலை - வில் முதலியவைகளோ, ஏத்தி - கையில் தாக்கி, பாடி காப்பா டன் - சேனையுட்காக்கும் தலைவர்கள், குழந்தார் - அங்விடம் மேந்தார்கள், தினை

மேலும் - நிலைத்தந்தரிய, பெரிய - பெரியதாயி, செல்வம் - மந்திரியின் செல்வ
மெல்லாம், விளைப்பதன் முன்னம் - அவ்வாறு அழிக்க எண்ணுவதற்கு முந்தியே
கீழாய் - பண்பாயி, (அதாவது ஒன்றுமில்லாமல்), பனியின் முன் - பனியினது
வழியில், மலர்க்கு - புஷ்பித்த, செந்தாமரைத்தடம் போன்றது - செவ்வந்தாமரைத்
தடவத்துக்குச் சமானமானது, எ - று. (கடு)

319. மலையினசச் சிங்க வேற்றை வருத்துமான் கன்று போலத்
தலையினசச் சவட்டை யிட்டுச் சாணகந் தீற்றி யிட்டார்
புலைய்சென் றவனைச் சூழ்ந்து போகென வுரைப்பச் சுற்ற
மலைகடற் கவிழ நாவா யவகுற்ற துற்ற தன்றே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியபடி சூழ்த்தவர்கள்) மலையினச - பருவத்தின்
மேலே, சிங்க ஏற்றை - ஆகச்சிங்கத்தை, வருத்தம் - வருத்துவதன், மான்
கன்றுபோல - மான் குட்டிகளைப்போல, சவட்டை யிட்டு - சவட்டையடித்து, தலை
யினச - அவனது தலையின்மேல், சாணகம் - சாணிக்ருழம்பை, தீற்றியிட்டார் -
கூற்றினார்கள், (அதன்மேல்) புலையர் - சீழர்கள், சென்று - சுழிப்பதில் சென்று,
அவனைச் சூழ்ந்து - அவனை வளைத்து, போகென - ஓ இவர்களை விட்டுப்
போகக்கூடாவென்று, உடைப்ப - கொல்ல, (அவன் அல்லாதே சென்றான்; அப்
போது) சுற்றம் - அவனுடைய பாதங்கள், அலைகடல் - அலைகளையுடைய சமுத்
திரத்தில், நாவாய் - கப்பல், கவிழ - கவிழ்த்தபோது, அவர் - கப்பலினுள்ளவர்கள்,
உற்றது - அடைந்த துன்பத்தைப்போன்ற துன்பத்தை, உற்றது - அடைத்
தார்கள், எ - று.

'போகென' என்பதில் அகரம் தொக்கது.

(கூ)

320. முன்பகற் தேவ னென்று மொய்த்துடன் புகழப் பட்டான்
பின்பகற் பேய னென்று பிள்கொ டிகழப் பட்டான்
அன்புறு மிளமை மூப்பி லரினையார்ச் கொருவ னொத்தான்
முன்புதான் செய்த வந்த விதிமுறை யுதவத் தானே.

(இ - ள்) (அப்போது) முன்பு - பூருவத்தின், தான் செய்துவந்த - தன்
னது செயல்பாட்டில் வந்த, விதிமுறை - விதிக்கிரமத்தின், உதவத்தாலே - தோற்
தத்தினாலே, முன்பகல் - காலையில், (இராஜசபைக்குப் போகும்போது), தேவ
னென்று - இவனை தெய்வமென்று, மொய்த்து - ஜனங்கள் கெளரவி, உடன் -
அப்பொழுதே, புகழப்பட்டான் - அவர்களுள் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டவனாகிய மத்
திரி, பின்பகல் - அம்மாலையில், பேயனென்று - பேய்க்குச் சமானமானவர்
(அதாவது புத்தி சில துல்லாதவர்) என்று, பின் - அவனுக்குப் பின்னே, செல்
வாது - ஒருவருக்கு செல்வமில், இவழப்பட்டான் - அவர்களுளிகழ்ச்சி பண்ணப்

பட்டான், (அதனால்), அரிணவயர்க்கு - ஸ்திரீமார்களுக்கு, அன்புதாம் இவ்வமரூப்
பில் ஒருவன் ஒத்தான் - அன்பு பொருந்திய இவ்வமரூபத்திலே இனிமையைய
பும் முதுமையப்பருவத்திலே வெறுப்பையும் உண்டாக்கும் ஒருவனை நீகர்த்
தான், ஏ - று. (கௌ)

321. மாயத்தால் செப்பை வண்ணி மந்திரி வணிகன் தன்னைப் -

பேயெடுத்துச் சுழல்ப் பண்ணிப் பெருந்துயர் முன்னஞ் செய்தான்
மாயத்தால் செப்புத் தன்னை வாங்கவும் பட்டுப் பின்னைப்

பேயெடுத்துச் சுழன்று சாலைப் பெருந்துயர் தானு முற்றான்.

(கு - ள்) (அவனுடைய அந்நிலைமையைப்பார்த்து) மாயத்தால் - மாயாச்
சாரத்தால், செப்பை - இரத்தினச் செப்பை, வண்ணி - அபகரித்து, மந்திரி - மந்திரி
பாணவன், வணிகன் தன்னை - செட்டியாகிய பத்திரமித்திரனை, பேயெத்து -
பேய்க்குச் சமானமாக, சுழல்பண்ணி - அலைபும்படி செய்து, பெருந்துயர் -
பெரிதானிய துன்பத்தை, முன்னம் - முன்னால், செய்தான் - பண்ணினான்,
மாயத்தால் - மாயாச்சாரத்தால், செப்பு - அச்செப்பை, தன்னை - தன்னுடைய
வணிகனினதும், வாங்கவும் பட்டு - வாங்கி விடவும் பட்டு, பின்னை - பிற்பாடு, பே
யெத்து - பேய்க்குச்சமானமாகி, சுழன்று - சுழற்சி புற்று, சாலை - யிசவும்,
பெருந்துயர் - பெரிதானிய துன்பத்தை, தானும் - அம்மந்திரிதானும், உற்றான் -
அடைந்தான், ஏ - று. (கௌ)

322. மணியினால் வணிக னுக்கும் மந்திரி தனக்கும் வந்த

தணியிலாத் துயரம் பற்றின் தன்மையைச் சாற்றக் கண்டும்

பணியிலாத் துயர மாக்கும் பற்றினைப் பரிபும் கல்ல

துணியிலாத் தார்க ளன்றே துயரங்கட் கிழைவ ராவார்.

(கு - ள்) மணியினால் - இரத்தினத்தால், வணிகனுக்கும் - வந்ததக் குறிய
பத்திர மித்திரனுக்கும், மந்திரி தனக்கும் - இம்மந்திரிக்கும், வந்த - வந்தசேர்த்த
தானிய, தணியிலாத் - குறைவில்லாத (அதாவது விலகாத), துயரம் - துக்கமாவிய,
பற்றின் - ஆசையினது, தன்மையை - அவ்வாறுத்தை, சாற்றக் கண்டும் - சொங்
வக்கேட்டறிந்தும், பணியிலாத் - குறைவில்லாத, துயரம் - துக்கத்தை, ஆக்கும் -
உண்டாக்கும், பற்றினை - ஆசையை, பரிபும் - செல்கும், (அதாவது கீழ்கும்படி
யான), கல்ல - கண்ணியாகிய, துணியு - நிச்சய ஞானம், இவ்வாதார்களுன்றே -
இவ்வாதார்களே, துயரங்கட்டு - துக்கங்களுக்கு, இவ்வாவார் - தலைவராவார்கள்,
ஏ - று. (கௌ)

323. பற்றினைப் பற்றி னாலே பற்றெனப் பற்றி னாரப்

பற்றுதல னிடும்பை நீருட் பரிபட்டந் தன்னை யாக்கும்

பத்திரிகைப் பத்திரி வளமை பத்திரிகைப் பத்திரி குறையைப்
பத்திரிகைப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைப்

(இ - ஊ) பத்தினி - ஆசனமைய, பற்றினுடைய - ஆசனயினுடைய, பற்றென - பற்றுப்போல உறுதியாக, பற்றினுரை - பற்றியவர்களை, பற்றுதான் - அவ்வாசனயாகியபற்றுத்தான், இடுமணை சீருள் - தங்கமாதிரி சுழுத்திரத்தான், ஈரியட்டம் - தன்னை - பரிவர்த்தனையாகிய வாழ்வாற்றை, ஆக்கும் - உண்டிபண்ணும், பத்தினி - ஆசனமைய, பற்றிலாமை - பற்றாமைமையைய, பற்றென - பற்றுப்போல உறுதியாக, பற்றினுரை - செந்தவர்களை, பற்றுவிட்டி - அவ்வாசனயாகிய பற்றுதீவி, இடுமணை சீருள் - தங்க சுழுத்திரத்தான், ஈரியட்டம் - சுழுவதவைய வாற்றை, ஒழிக்கும் - தீக்கும், எ - நு.

தண்டமிழ் - முன்னிலை அளவ.

(400)

வேறு.

324. மோக மேபிற விக்குநன் வித்தது
மோக மேவினை தன்னை முடிப்பது
மோக மேமுடி வைக்கெட நிப்பது
மோக மேபனை முன்னே யுவிச்செனாம்.

(10 - ௯) பிறவிக்கு - ஐனாபரண மாகிற ஸம்ஸாரத்துக்கு, கல் - கண்ணா
பாகிய, வித்தது - விநயயாவது, மோகமே - மோகநிய கர்மோத்தமாகிய ஆசையே,
மோகமே - அழ்வத் அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆசையே, மீனை தண்ணீர - மந்த்ரெவ்வ
வினைகளையும், முடிப்பது - சோத்திப் பத்திப்ப தாகும், முடிவை - தத்துவத்தின்
முடிவாகிய மோகத்தினை, கெட - அபாயாமல் கெடும்படி, நிற்பது - தண்டபாக
நிற்பதும், மோகமே - மவச்சமே, முன்னை - அருதியாக; உயிர்க்கெவையும் - அம்
வாய ஜீவன்களுக்கெல்லாம், பறா - சத்துருவா விருப்பதும், மோகமே - ஆசையி
னாலும் அறிவில்லா மயக்கமே யாகும், ஏ - நு.

(10௧)

(204)

825. மோக மேதிரி யக்கிடை யுட்ப்பது
மோக மேகர கத்தில் விழுப்பது
மோக மேமத மாவது முற்றவும்
மோக மேயற மாகுற நிற்பது

826. மோக மேகினை யாகினை யாயது
மோக மேக மீலகின் வாயது
மோக மேமுனி மைக்கிடை பூதது
மோக மில்லவர் கல்ல முனிவரே.

(இ - க) மோகமே - ஆசையே, மிகையாக - ஒருகாலும் திரும்பாத, நிறை யாயது - அனைவரையுடையது, மோகமே - ஆசையே, மூலகின் - மூன்றுவாகத் திறம், உலியது - பலம் பொருத்திய பொல்லாக்கினை யுடையது, மோகமே - ஆசையே நினைவிமைக்கு - முனீஸ்வரர் தன்மையினுக்கு, இடைபூதது - விக்கின னாரியார், நின்றது, மோகமில்லவர் - ஆசையில்லாதவர்கள், கல்ல - நன்மையை யுடைய, முனிவரே - முனி இரேஷ்டர்களாவார்கள், ஏ - டு. (40௬)

827. மேகம் வில்லொடு கீந்தது போனவே
போக மூங்கிலோ யும்பொரு ளுங்கெடச்
சேக மும்புய நும்துனை யாகவன்
சேக கின்றவ ரின்ன விபம்பினார்.

(இ - க) (இது சீத்த) மேகம் - மேகமானது, வில்லொடு - இத்திரதனு ளோடு, கீந்ததுபோல - அழித்து மறைத்து போவதுபோல, போகமும் - தனது போகமும், கிணையும் - பத்துக்களும், பொருளும் - ஐஸ்வர்யமும், கெட - சீங்க, சேகமும் - மனோஹரத்தமும், துயரும் - துன்பமும், துணையாக - நன்குநீ துணையாகச் சேர, அவன் - அம்மந்திரியானவன், ஏக - (மேற்கூறியபடி) பட்ட வாதை விட்டுப்போக, சித்தமும் - அக்காலத்தில் நின்ற ஜனங்கள், இன்ன - இத்தன்மையான வாழ்ந்ததைகளையே, (அதாவது மேற்கவிகளிற் சொன்னவைகளை), இயம்பினார் - சொன்னார்கள், ஏ - டு.

ஆசுவன் என்பதில் அகாக்கொக்கது.

(40௭)

828. அங்கு கின்றவ சேகது மாயிடைச்
சங்கை தன்முறை பென்று தழுவது
மெங்கும் வந்திரு ளாய திடச்சுட
ஊங்கி னுடுஞடி யும்பொடி தாயதே.

(இ - க) (அதன் மேல் முன் கூறியபடி துத்தப்பட்டி) அங்கு கின்ற - அக்காலத்தினின்றும், அவன் - அம்மந்திரியானவன், ஏகமும் - சீக்கிரபோதமும், ஆயிடை - அப்பொழுது, சங்கை - மறைச்சங்கையானது (அதாவது பயமானது), தன்முறை என்று - அவனிடத்தே சீக்காயல் இருக்கவேண்டியது தன்னுடைய முறையை வந்து, சமுத்தரம் - அவனிடத்தே வந்து சேர்ததும், வங்கும் வந்து -

அதனால் அவனுக்கு எவ்விடங்களிலும் வந்து (அதாவது பொறியுயர்ச்சியிலெவ் னாம் சேர்ந்து), இருளாயது - அந்தகாரம் நிறைந்துவிட்டது, (அதாவது அஞ்ஞான மாகி விட்டது அந்நனமாகவே அவன்), இடர்க்கடல் - துக்கமாகித் தழுத்திரத்தில், தங்கினான் - முழுகினான், கொடியும் - ஒரு கொடிப் பொழுதும், செழிப்பது - அவனுக்கு நீண்டகாலமாகத் தோற்றியது, ஏ - று.

* சங்கை என்பதனை முடிதவி என்னும் சிலர் கூறுவர்.

(300)

329. மதலை மாடமும் மன்னிய செல்வமும்

குதலை மென்மொழி யாரையும் நீத்தவன்

விதலை கொண்டு விழுந்தான் வேந்தன்மேல்

முதல தாகிய வேரம் முனைத்ததே.

(இ - ள்) (அவ்வாறாகவே) மதலை - தூண்களைபுடைய, மாடமும் - மானி கையையும், மன்னிய - சேர்ந்திராவின்றி, செல்வமும் - ஐய்வரியத்தையும், குதலை - மதலை பொருத்திய, மென் - மிருதுவான, மொழியாரையும் - வசனத்தையுடைய ஸ்திரீமங்களையும், நீத்து - நீங்கி, அவன் - அம்மத்திரி, விதலைகொண்டு - எடுக்கக் கொண்டு, விழுந்தான் - சூழ்ச்சித்து விழுந்தான், (அப்பொழுது) முதலதாகிய - அவனுக்கு முதன்மையாகிய, வேரம் - ஸ்வரபாலமாகிய அனந்தானு பந்திக்குசோத பரிணயம், வேந்தன்மேல் - அரசன்மேலில், முனைத்தது - தன் மனதில் பாங்கம் மாக உண்டாகி அதனால் திரவியகம்மம் ஆத்மவினாடி பந்தித்தது, ஏ - று. (300)

330. என்று தானினை யெய்துவ தென்றெழா

நின்ற வார்த்தத்தி லீடிய வாயுளுள்

சூன்ற வந்து விளங்கினு னாயுத

மன்று கட்டிய தாயுவு மந்ததே.

(இ - ள்) (மேலும் அவனுக்கு) என்று தான் - எப்பொழுது தான், இவை யெதுவது - காம் அடைந்திருந்த இத்தன்மையான ஐய்வரியக்களை அடைவது, என்று - என்று, எழாவின்ற - மனத்தில் உண்டாகாவின்ற, ஆர்த்தத்தின் - இஷ்ட விரோதாதி ஆர்த்தத்தியானத்தால், லீடிய - பெரிதாகிய, ஆயுளும் - மனுஷ்ய பூஷ்யமும், சூன்ற - குடைய, விளங்கினுள் ஆயுசும் வந்து - திரியக்கதியாயுந்தய மானது ஆஸ்வரித்த, அன்று - அப்பொழுது, கட்டியது - அவனைப் பந்தித்தது, ஆயுளும் - மனுஷ்யபூஷ்யமும், அந்தது (அவனுக்கு) நீக்கிவிட்டது, ஏ - று. 0

வேறு

331. மிகுந் தின்றெறி வினக்கு வீந்துழி

அக்க ணத்திரு ளையு மாறுபேரல்

மக்க னாயுகம் மாய்க்கத் போழ்தினே
திக்க வாயுகம் சென் னதித்திதே.

(கு - கூ) மிக்கு நின்ற - மிகுதியாக நின்ற, னரி - பிரகடிகின்ற, லிள்கு - தீபமானது, வீந்துழி - அவித்தவிடத்திம், அக்கணத்த - அப்பொழுதே இருள் - அந்தகாரமானது, அடைபுமாறு போல் - சென்று போல், மக்களாயுகம் - மறையுயுஷ்யம், மாய்க்கப்போழ்தினே - (அவ்வாறு) நீங்கின சலத்தினேயே, திக்களாயுகம் - திரியக்காயுஷ்யமானது, சென்ற - அவ்விடத்தே புகுந்து, (அந்த வத வந்த), உதித்தது - தோன்றியது, எ - து. (309)

332. ஆயு வக்கதி பைம்பொறி புன்வி
நீச கோதழு நின்ற தித்திடப்
போயம் மன்னவன் பென்ன னறபர
வாசி னன்னொய ரகந்த னாகுமே.

(கு - கூ) (அவ்வாறு) ஆயுவும் - திரியக்காயுஷ்யமும், கதி - திரியக்கதிநாமமும், ஐம்பொறி - பஞ்சோத்திரிய ஜாதிராமமும், புன்வி - திரியக்கத்தியாழ பூர்வியாமமும், நீசகோதழும் - நீசகோத்திரமும், (ஆசிய இக்கமங்கள்), நின்ற - பந்தித்து நின்ற, உதித்திட - உதயஞ்செய்ய, போய் - அம்மீதிரி இறத்தபேய், அம்மன்னவன் - அந்த சிம்மலேனவாசனுடைய, பென்னவன் - பாண்டகாசத்திப், பெயர் அகந்தனாகும் - அகந்தனமென்னும் பெயராகின்ற, (அதாவது : பெயராயுடைய), அரவாயினன் - சர்ப்பமாகப் பிறந்தான், எ - து. (310)

வேறு.

333. அரசன் மேற்கு விற்பொரு னரசையின்
மரீஇய மாயத்தின் மந்திரி மற்றிந்த
திரியக் காயினன் தீயவிச் செய்கையை
மருவு வானுள் கோமதி மாத்தரே.

(கு - கூ) அரசன்மேல் - இராஜாவின் பேரிலேற்பட்ட, கருவில் - தவேஷத்தினாலும், பொருளரசையின் - பொருள்களின் மேலுண்டாகிய ஆரசையினும், மரீஇய - மருவிய (அதாவது செத்திரா நின்ற), மாயத்தின் - மாயாச்சாத்தினாலும், மந்திரி - ஸ்ரீபுதியந்திரி, இற்த - இப்படிப்பட்ட, திரியக்காயினன் - விலக்கு ஜாதியிற் பிறந்தான், மதிமாந்தர் - புத்திவந்திகளுள், தீய - பொல்லாதவிய, இச்செய்கையை - இப்படிப்பட்ட சாத்தவேஷ மோகாரிவத்தை, மருவு வான் - சேர்ப்பவர்கள், உளரே - உண்டோ, (இங்ஙன), எ - து.

மந்த - அமை.

(311)

வேறு.

384. அனலின திதியை விட்டுப் பிறன்பொரு ளாதனை மேவல்
கனவுதர னிரண்டு கூறு மியன்புகா ரணங்க டம்மா
லானலிபப் பொருளுண் டரபும் பிறன்பொருட் சிவற ளாதி
கனவுதரன் கண்டப தாகும் னைப்பொரு ளற்ற வர்க்கே.

(கு - க) (மனிதர்) அனலின - அனலிவாத, திதியை - துண்டியத்தல்,
விட்டு - தம்மிடமிருக்க அதை வைத்துவிட்டு, பிறன் பொருளுண் - அனலிய
னது திரவியத்தல், மேவல் - மனம் பொருந்துதல், கனவு - ஸர்மான்னரியத்தல்
கனவென்றதும், தான் - அக்கனவுதான், இயன்பு காரணங்கள் தம்மால் - காரிய
காரணங்களினால், இரண்டு கூறும் - காரியக் கனவென்றும் காரணக் கனவென்
றும் இரண்டு விதமாகும், (அவற்றை), அனலிபப் பொருளுண்டரபும் - கணக்கி
வாத பொருள்கள் தமக்குண்டாகியிருந்தும், பிறன் பொருட்டு - அனலியனுடைய
திரவியத்திற்கு, இவறல் - இச்சிக்கின்றது, ஆதி - முதலிற் கூறப்பட்ட காரியக்
கனவாகும், னைப்பொருள் - தம் னைப்பொருள், அற்றவர்க்கு - இல்லாதவர்க்காகிய
தரித்திரர்க்கறித்தி லுண்டாகும், கனவுதரன் - கனவானது, கண்டபதாகும் -
இரண்டாவதாயிவ காரணக் கனவாகும், ஏ - த.

(கக)

385. இயல்பினும் களவி னூர்கட் கினியவாஞ் செய்கை பொன்று
முபலுரு மனத்த ராகி னாக்ஞவ நிகறப னாக்ஞிக்
குயலாக் கொடுப்ப வெல்லாக் குறைபவே கொடுத்த லாகு
முபலுரு ரிவைசெய் யாதே பொருபக லொழிய மேலும்.

(கு - க) இயல்பினும் களவினூர்கட்டு - காரியக்களவை யுடையவர்களுக்கு,
இனியமனம் - இனிமையாயிய, செய்கை ஒன்றும் - செய்கைகளில் ஒரு காரிய
மேலும், (அதாவது கீதியோடு பொருந்திய காரியங்களில் ஒன்றையேனும்), முப
லுரு - செய்ய முயற்சிக்காத, மனத்தராகி - மனத்தையுடையவர்களாகி (அதா
வது அறிவி பொருந்திய மனமுடையவர்களாகி), வாக்ஞவ - நாக்ஞ வாக்ஞமனை
களே எல்லாம், நிகறப - அநிகராக, னாக்ஞி - இவ்வித்த, குயலாக் - வேர்ப புத்தி
யுடையவர்களாய், கொடுப்ப எல்லாம் - தந்தனாக் கொடுக்கப்படும் பொருள்களை
எல்லாம், குறைபவே - குறைவாகவே, கொடுத்தலாகும் - கொடுத்தல் உரிய
தொழிலாகும், இவை செய்யாதே - இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல்,
ஒரு பகலொழிப - ஒரு காலாகிலும் கீங்க, மேலும் - மேலே, (அதாவது மேலும்
யேதே காரியங்களில்), முயலுருர் - முயற்சி செய்வாட்டார்கள், (அதாவது ஒரு
காலேனும் தவருமல் தினக்கீதையும் மேசத் தொழில்களையே புரிவர்), ஏ - த.

336. மீன்சென்ற நெறியைப் போதும் விரும்பினார் வேட்டைக யாதி
தான்சென்ற மனத்து மன்னார் தாம்பொரு ளதனுக் காகக்
கான்சென்ற நெறியின் மன்றிற் சுருங்குகழிற் கனவு தூவின்
உன்மொன்று கொள்ளை கொள்ளல் காரணக் கனவு தானே.

(சு - க) வேட்டையாதி சென்ற - பொருளாசை முதலியவை கிடைத்து
மேய்க் குடியேறிய (அதாவது பொருளாசை மிகுந்த), மனத்து - மனத்தை
முடைய, மன்னார் தாம் - பட்சகலாசனங்கள், பொருளதனுக்காக - பொருள் கல்
பாதித்ததாக, விரும்பினார் - இச்சித்தவர்களாக, மீன் சென்ற நெறியைப்
போதும் - இவத்தினெ மல்லியமானது சென்ற வழியை நிகர்த்த (அதாவது மீன்
சென்ற வழியானது எப்படிப் பிறரால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போகிறதோ
அதபோல பிறரால் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி அமைந்திருக்கின்ற), கன்
சென்ற - காட்டில் சென்ற, நெறியின் - கன்னமர்க்கங்களின் வழியாக, (மேய்க்)
மன்றில் - மெளரியிலே (இருந்து தோண்டப்பட்ட), சுருங்குகழின் - கன்னவழி
லென்றும் கன்ன வழியாக, கனவு தூவின் - சோச சாந்துத்தின்படியே, உன்
மொன்று - மீனார்தொடுக்கி உள்ளே றுழைத்து, (அத்திசெயாஞ்சுணம், நித்திரைத்
பாதனம், தானோத்தாடனம் முதலிய மறைவுகளையும் ஆயுதக்களையும்கொண்டு)
கொள்ளை கொள்ளல் - பலவிதமான பொருள்களை அபகரிப்பது, காரணக்கனவு -
காரணக்கனவாகும், எ - று. (446)

337. பொருளினைப் போக்குஞ் சீர்த்தி தன்னொடு புக்கழைப் போக்கும்
அருளினைப் போக்குஞ் சுற்றக் தன்னொடு வாயு போக்கும்.
பெருமையைப் போக்கும் பேறு தன்னொடு பிறப்பைப் போக்குந்
திருவினைப் போக்கும் தேற்றக் தன்னொடு பிறப்பைப் போக்கும்.

(சு - க) (மேற்கூறிய கனவானது அதைச் செய்வாரின்) பொருளினை -
ஐக்கியப்பதை, போக்கும் - ('திருட்டுடைமை உருட்டிக்கொண்டு போகும்' என்ற
பழமொழிக்கிணங்க) இவ்வமற் போக்கிலும், சீர்த்தி தன்னொடு - அழகுடனோ
புகழை - சீர்த்தியையும், போக்கும் - போக்கடிக்கும், அருளினைப் போக்கும் - து
வையும் நீக்கும், சுற்றம் தன்னொடு - பந்துக்களுடனே, ஆயு - ஆயுத்யத்தையும்,
போக்கும் - நீக்கும், பெருமையை - மேகலா தன்மையை, போக்கும் - நீக்கும்,
பேறு தன்னொடு - இரப்பத்தோடு, பிறப்பை - சந்ததியில் பிறக்கும் பிறப்பையும்,
போக்கும் - நீக்கும், திருவினை - லங்கியை, போக்கும் - நீக்கும், தேற்றக்கன்
னொடு - தெளிவோடு, பிறப்பை - பலரால் பூசுக்கும் தன்மையையும் (அதாவது
ஞானத்தையும்), போக்கும் - நீக்கும், எ - று. (447)

338. அங்கத்தைக் களைந்து விழ்க்கு மருஞ்சிறைப் பிணியை யாக்கும்
வெங்கயத் தடியின் விழ்க்கும் வெந்தூசைக் கழுவி நோந்தித்

2. தொக்குவித் தொழியுக் துண்டித் தோலினை புரிக்கப் பண் ணும் -
தொக்கையைக் குறைக்கு மங்கைக் கண்ணினைக் குடையப்பண் ணும்.

(கு - க) அங்கத்தை - சரீரத்தின் பிரதானமான அங்கங்களை, களைத்து -
சேதித்து, வீழ்க்கும் - வீழப்பண்ணும், அரும் - அரிதாய், சிறை - சீக்காலை
மூர், பிணியை - வியாதியை, ஆக்கும் - (அவர்களுக்கு) உண்பெண்ணும், வெம் -
வெள்ளிதாழை கோபத்தையுடைய, கயத்து - யானையின், அடிவின் - பாதத்தின்
கீழ், வீழ்க்கும் - (அவர்களை) வீழ்விக்கும், வெம் துளை - வெப்பம் பொருத்திய
துளையையுடைய, கழுலின் - கழுலிலே, ஏற்றி - ஏற்றுவித்து, துண்டில் - துண்
டிவப்பொய் (அதாவது: துண்டில் முள்ளில் அகப்பட்ட மீனாட்டிபாய்), தொக்கு
வித்து - தொக்கும்படி செய்து, ஒழியும் - நீங்கும், தோலினை - (அவர்களுடைய)
உடம்பின் தோலை, உரிக்கப்பண்ணும் - உரிக்கும்படி செய்யும், மக்கை - நிரும்
புத்தியனின், கொங்கையை - கணங்களை, குறைக்கும் - குறைப்பிக்கும், கண்
னாரினை - நேத்திரத்தை, குடையப்பண்ணும் - ஆயுதமிட்டுக் குடையும் படியாக
வெகு செய்யும், ஏ - த.

(கக)

839. விழுந்தெழு காகத் துய்க்கும் வெருவுறு விலங்கி ளாக்கு
மழிந்ததீக் குலத்தி லுய்க்கு மட்டுணு வகத்து ளாக்கு
மிழிந்ததும் சுற்றத் தாராக்கும் பிச்சையு மிடாமற் காக்கும்
தழிந்ததே யுடம்பை யாக்குந் தாயருந் கடியப் பண் ணும்.

(கு - க) விழுந்தெழு - தலைநீழாத விழுந்து விழுந்தெழுவின்ற, காகத்துய்க்
கும் - காகத்தில் அவர்களைச் செலுத்தும், வெருவுறு - வலுவாவத்தில் பயத்தையே
படையாக உடைய, விலங்கிலாக்கும் - திரியக்கதிலில் அடையும்படி செய்விக்கும்,
அழிந்த தீக்குலத்தினுய்க்கும் - கெட்ட பொல்லாவதான தொழில்களையுடைய சண்
டனாரி குலத்தில் செலுத்தி மனுஷ்யராகப்பண்ணும், அட்டுணு அகத்துளாக்கும் -
கணமயல் செய்து சரப்பிடவகையல்லாத தரித்திரர் வீடுகளிற் பிரச்சும்படி செய்
பும், இழிந்த - குறைந்த, தம் சுற்றத்தார்க்கும் - தம்முடைய பந்துகளுக்கும், பிச்
சையும் இடாமல் - ஒருவரையும் பிச்சை கூடக் கொடுக்கவொட்டாமல், காக்கும் -
காவல் செய்யும், தழிந்த - அதிகமாகிய, கோப் - வியாதியையுடைய, உடம்பை ஆக்
கும் - சரீரத்தை அவர்களுக்கு உண்பெண்ணும், தாயரும் - பெற்ற தாயும், கடியப்
பண்ணும் - (அவர்களை) வெறுக்கும்படி செய்விக்கும், ஏ - த.

(கக)

840. ஆதலாற் களவ தாகா விருமைக்கு மொருமை பொக்கத்
திதென மாக்கு மென்று தேறுகல் லைத்தைச் செப்பும்
பூதிதா னாதி வாய களவினைப் பொருத்திப் பெல்ல
நீதிபா லமைச்ச நீங்கா செல்வமுந் தீரையு நீத்தான்.

(சு - க) ஆதலால் - ஆலையினாலே, ஊரது - நிரூபனது, துண்டி -
வாய்க்காலும் செய்பவரும் விரும்பவும் தகாதது, இருமைக்கும் - இம்மைமறுமை
இரண்டிலும், திதெனாம் - பொல்லாங்குதனோ எல்லாம், ஒருமை யொக்க - ஒன்
ருசம்பொருத்த, ஆச்சுமென்று - அச்சுவு செயலிக்குமென்று, தேறும், தெனியும்
படிபாண, எல் - என்மையாலிய, அத்தனத - தருமத்தை, செப்பும் - சொல்லிந்து,
பூதிதான் - பூ பூதிமந்திரியானவன், ஆதியாய - இருவகைகளில் முதலாவதாகிய,
காவலினை - காசிலக்களாவை, பொருந்தி - சேர்த்து, பொல்லா-பொல்லாங்காலிய, கீதி
யாவ - தனது கீதியினால், அமைச்ச-மந்திரித் தனத்தையும், கீங்கா - கீங்கி, செல்ல
மும் - ஐயவரீபத்தையும், கீதையும் - பத்துக்களையும், கீத்தான் - இழந்தான், எ - ந.

341. மந்திரி வடிவை யெல்லாம் மன்னவன் மனத்தில் வந்து
சித்தியா வியந்து கோக்கா தேறவ தாவா பெண்கு
அந்தணன் நயிலன் தன்னை பவன்பதத் தனமச்ச னாகி
மந்திரம் போல நின்ற மண்ணினைத் தாக்கு மன்னே.

(சு - க) (அதன்மேல்) மந்திரி - மந்திரியினது, வடிவை எல்லாம் - வடி
வ்வரூபத்தை எல்லாம், மன்னவன் - அரசன், மனத்து - மனதில், இவ்வாறு -
இவ்வாறு பிரகாரம், சித்தியா - சித்தித்து, வியந்து - ஆச்சரியமடைந்து, யாவா -
துணி வளங்களை, தேறவது - மந்திரியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது, என்னு - என்று,
கோக்கா - ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்தணன் - பிராமணனாகிய, நயிலன் தன்னை -
நயிலவன் என்பவனை, அவன் பதத்து - அந்த பூதிபத்திலே, அமைச்சனாகி-
மந்திரியாக வந்தாபித்து, மந்தரம் போல - மகம்மேரு பவந்தத்தப் போல, நின்ற -
அநிலையில் சுவாமியின்றி நின்ற, மண்ணினை - பூமி இராஜ்யத்தை, தாக்கும் -
தரித்து எடுத்துவருவானான், எ - ந.

(ககக)

342. திரைசெறிக் திலங்கு மாழிப் படிமண்ணன் நேவி யோடு
முனாசெறிக் திலங்குந் தீர்த்தி புலகையி னோடச் செம்பொன்
வனாசெறிக் திலங்குந் திண்டோன் வணிகன்மற் றொருநான் வாடா
யிரைசெறிக் திலங்க திலக வனஞ்சென்று விரகித் புக்கான்.

(சு - க) (இவ்வாறு) திரை - அலைகள், செறித்து - சேர்த்து, இவங்கும் -
விளங்கும், ஆழி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, படி - பூமியையாலும் படிபாண, மன்னன் -
அரசன், தேவியோடு - தனது தேவியுடன், உரை செறித்து - உரைத்தார் வானம்
கவித் சேர்த்து, இவங்கும் - விளங்குகின்ற, கீர்த்தி - புத்தேழாயித், உலகவின் -
கந்தோஷத்தோடும், ஓட - கீதி மார்க்கத்தில் செல்லுகின்ற காலத்தில், செம்
பொன்வரை - மகம்மேரு பவந்தம்போல், செறித்து - சேர்த்து, இவங்கும் - விளங்கு
கின்ற, திண்டோன் - வலியதோலைபுடைய, வணிகன் - பத்திரமித்திர நெருப்பு
வாணான், ஒருநான் - ஒருநிலம், வாடா - குறையாத, விரை - விரை, செறித்து

நிலைத்து, இவங்கும் - வினங்கும், அதிகவனம் - அதிகவனத்தில், விசயம் - உத்தரத்தினும், சென்ற - போய், புகார் - புகுந்தான், ஏ - து. (ககக)

343. விமலகாந்தர மென்னும் விலங்கை விலங்க வேறி
யமலமா விலங்குஞ் சிந்தை யாருந்தவன் வாதன் மாவின்
கமலமா விலங்கும் பாடும் கைதொழு திதைஞ்சி வாழ்த்தித்
திமிரமாம் வினைக ளாத் திருவத மருள்க வென்றான்.

(சு - ஊ) (அவ்வாறு சென்ற அவன்) விமலகாந்தர மென்னும் - விமலகாந்தர மென்னும் பெயரையுடைய, விலங்கை - (அவ்வனத்தில் உள்ள) பங்குதீதில், இலங்க - தன் அழகு விளங்க, வறி - ஏறிப்போய், அமலமாய் - கிம்மல காமாயி, இலங்கும் - விளங்கும், சிந்தை - திரைக்கதைபுடைய, அரும் - அரிதாயி, தவன் - தபசையுடையவனான, வாதன்மான் - வாதன்ம மென்னும் பெயரையுடைய முனிவரானது, கமல மாய் - தாமரை பூக்கமலமே, (அதாவது அமைதி போல), இலங்கும் - விளங்குகின்ற, பாடும் - பாடுவான, கைதொழுது - கை குவித்து, இதைஞ்சி - வணங்கி, வாழ்த்தி - சந்தோத்திரம் பண்ணி, திமிரமாம் - அஞ்ஞானந்த காத்திருவாயி, வினைகள் - கர்மங்கள், தீர - நீங்க, திருவதம் - அழகிய இன தாமதவாத், அருள்க - சொல்லத் தேவீசாக, என்றான் - என்று அவரிடம் கேட்டான், ஏ - து. (கௌ)

344. அறிவுந் காட்சி காந்தி காந்திரன் நடக்க கைந்த
பொறிகளிற் செறிவு குத்தி சமீதியும் பொருத்தி யானை
வறவிய மனத்தத் தண்டன் காவலர் சன்னை வீந்து
உறவது ஓரைக்க ஓற்றா ஓவந்தவன் கேட்க ஓற்றான்.

(சு - ஊ) (அவ்வாறு கேட்டபோது) அறிவு-சம்மியுள்ளமும், கைந்தி - சம்மியத் தரிசனமும், காந்தி - சம்மியத் காந்திரமும், காந்தி - உபகாந்தியும் (அதாவது: ப்ரசமம் அவ்வது காமாடரினமும்), கைந்தக்கம் - கைந்தக்கமாயி கைந்தக்கமும் (அதாவது பிராணி வம்சமம் ஆதும் விஷய வம்சமம் ஆதும்), ஓற்றாபொறி களில் செறிவு - பஞ்சுசெந்திரிய விஷயங்களில் சாகத் தேவியில்லாமையும், குத்தி - திரிசுத்தியும், சமீதியும் - பஞ்சு சமீதியும், பொருத்தி - ஆகிய இவைகளில் சென்ற, ஆவ - இவ்வாறானில் அன்னிய திரவியப் பேட்டைகளை, வறவிய - கிணிய, மனத்த - கவந்தத்தியான மனநய்யுடையவனும், தண்டன் - மனேவான் காவலன்டக்கனும், காவலர் - காவலித்தி சாதுவென்னும் திரிகாவலன்களும், சன்னை - ஆவரணப் பரிக்கைகெதிரீ வன்னும் சதஸ்ஸன்னைகளும், வீந்து - கிணியவனுமாயி, உற - பெரிதாயி, தவன் - தபசையுடைய வாதன் முனிவன், உறவது - சொல்லத் தொடக்கினான், அவன் - அப்பத்திரமித்திரன், உறவது - சந்தோத்தித்து, கேட்குற்றான் - கேட்கத் தொடக்கினான், ஏ - து.

345. கருணையு மறிவு முண்டி யுதையுநு மீதல் காம
மருளிலா விதைவன் பாதம் சிறப்பொடு வணங்கன் னாய
சிறுநாதத் தெளிதல் வென்றோர்க் கிதைவன தறந்தைச் சீல
மருளில் செழுமகல் மரற்றிற் சுழற்றிதீர் மருக்தி தென்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கிய முனிவன்) கருணையும் - ஸ்தூ
ல சக்தியுடைய சகல ஜீவன்களிடையே தயவும், அறிவும் - ஞானத்திற்குக் காரண
மாகிய சாஸ்திரமும், உண்மையும் - பரிசுத்தாரவாரமும், உறையுளும் - ஆலாசமுடைய
ஆயுதம் இரத்த கால்வகையாகிய தானங்களை, சுதம் - பாத்திரமறிந்து கொடுத்தலும்,
காம மருளிலா - ஆசையு மலக்கருமில்லாத, இதைவன் - வீராக கல்வந்து
ஹஸ்ய, பாதம் - பாதங்களை, சிறப்பொடு - பூஜையோடு, வணங்கல் - வணங்கு
தலும், வென்றோர்க்கு - இந்திரிய ராகத்வேஷங்களை வெய்தித் தனதராதி முனிவர்
களுக்கு, இதைவனது - தலையுடைய வம்மையினால் சொல்லப்பட்ட, அறந்தை -
ஜீவாதி தந்தைய தம்மத்தை, மையல் இருவற - மயக்கவாகிய இருவன் க்கை, மீதலி
தல் - தெளிவதும், சீலம் - வீரதங்களை, மருள்கின்று - சோக்தாமின்று, குழுவல் -
கடக்கின்றதும், (அறிவு) இது - இந்தத் தானம் பூஜாஸம்ரியக்கவ சீலங்கள்
பொருத்திய தன்மை, மரற்றில் - ஸம்ஸாரத்திலுள் ஏற்படும், சுழற்றி - சுழற்சியை,
தீர் - நீக்குகின்ற, மருக்து - ஒவகூதமாகும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - த.

346. வறங்கன்பன் னிரண்டு மேலி வையகத் துயிர்கட் தெல்லா
மீதஞ்செய்து வருந்தில் வெந்தி யிடுவெண்ணெய் போன்றி சங்கித்
சுதைத்தின்று தனசெய் தார்க்கு மினியிலே செய்து சிங்கைத்
ததங்கடிக் தொழுக ணல்லோர் கருணையைக் கொடுத்த வாமே.

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்லிய மேலும்) ணல்லோர் - ஸம்ஸாரத்திலுள்ளவர்கள்,
வறங்கன் பன்னிரண்டு மேலி - தவநத விதங்களைப் பொருத்தி, ஹஸ்ய
சத் துயிர்கட்கெல்லாம் - இவ்வுலகிலுள்ள சகல ஜீவன்களுக்கும், இவ்ஞ்செய்து -
ஈன்மையைச் செய்தும், வருந்தில் - ஜீவன்கள் வருந்துமே யானால், வெந்திலிடு -
வெப்பம் பொருத்திய அக்ஷரிலிவனைக்கப்பட்ட, வெண்ணெய் போன்று - வெண்
னெய்யானது உருகுவதுபோல, இரங்கி - மனநிரங்கியும், சிதைத்து - அறிவு வெட்
கிக் கோயித்த, துன்னுதன் - துன்பம் தருபவர்களை, செய்தார்க்கும் - தமக்குத்
செய்தவர்களுக்கும், இனியிலே - ஈன்மையினாலே, செய்து - செய்தும், சிங்கை -
மனதில், சுதம் - கோபத்தை, சுழத்து - நீக்கி, குழுவல் - கடத்தலும், கருணையை -
ஜீவ தயவாகிய அபயதானத்தை, கொடுத்தல் ஆம் - கொடுப்பதற்கும், எ - த. 0

347. இவ்வியல் மூட மென்னு மிருகரினத் துறந்து கொண்டு
வெங்குதிர் போலத் தோன்றி மெய்ம்மையை விளக்கி நிந்து

மங்கபூ ஊதி தூவி வறியினைச் செதியச் செய்தன்
மங்கலத் தொழிலி ணுக்கு மதியினைக் கொடுத்த லாமே.

(தி - டி) இவ்வியல் - இவ்வியலிற் பொருந்திய, முடிவென்னும் - லோக நெய்ச்சுவைக்கடமைய திரிமுடமென்னும், இருளரினை - அந்தகாரத்தை, துறத்து - நீக்கி, வெவ்வே - ஆகமஞ்ஞானங்களைக் கொண்டு, உலம் - விரும்புபந்தைச் செய் தின்ற, தறிப்போல - பால் குரிகளையப்போல, நொன்றி - உண்டாதி, மெய்க் கமைய - உண்மை என்பவருபந்தை, விளக்கி நிற்கும் - பிரகாசிக்கச் செய்துநிற் தின்ற, அங்க பூவாதிதாவின் - தீவாதகாவகம் சதுர்த்தக பூவ முகவரிய சுவை நிரங்காரினால், மங்கலத் தெழிவினர்க்கு - புண்ணியத்தை யடையும் பத்துவி தருக்கு, அறிவினை - ஸ்ரீரத் ஞானத்தை, செறியச்செய்தல் - சேரும்படியாகச் செய்விப்பது, மதியினக்கொடுத்தலாம் - அறிவைக் கொடுத்தலாகிய சால்நிர தான் மாகும், எ " து. (உஉஉ)

348. உப்புணர் லொழுக்கல் காட்சி யுலகநல் சின்பம் வாணர்

10. விடங்கொளி வீசும் வீடு மெய்த்தவன் தருமஞ் சேல

முகங்களு மீக்தா ஹண்டி. மீக்தவ ஸதஞல் ஸவயத்

தடம்புகொண் டவர்கட் குண்டி போல்வதோ நுகவி யின்றே.

(கு - ங்) உணவு - பவித்திரமாயிய ஆலாசத்தை, சந்தவன் - கொடுக்கின்ற தாவராவை, உடம்பு - சரீரமும், உணர்வு - ஞானமும், ஒழுக்கம் - சாரித்திரமும், காட்சி - தர்சனமும், உணவை - சமீபமாகியும், நல் - கண்ணடியாயி, இன்பம் - சென்கையமும், வாணச - ஆபத்தியமும், விடங்கு - அழகும், ஏரி - தேஜஸும், வீரம் - பராக்ரமமும், வீடு - மோகியும், பெய்த்தவம் - உண்மைமாயிய உபகம், தருமம் - தருமமும், சிலம் - சிலாசாரமும், (ஆகிய) அடக்கமும் - இவைகள் முழுநிலையும், சந்தான் - கொடுத்தவனான, அதினால் - அந்நிலை, வையத்தாறுநிலையில், உடம்புகொண்டவர்க்கு - சரீரத்தை எடுத்தவர்களுக்கு, உண்டிபேசுவது - ஆகாரத்தைப்பின்பவகையி, ஒருபவி - வேறொரு உபகாரமானது, இந்து - இவதானும், எ - டு.

விடங்கம் என்பது விடங்கு என்ன விரிவாக்கப்பட்டு கிளந்தது.

(५०६)

849. ஸ்வபொருள் தேவனும் கள்ளாடு மின்னறிதன் ஞாய வுணந்து

நாணயம் தெவர்க்கு பீதல் தன்னமாந் தான முன்ற

மூலநூல் கொடுமை யார்க்கு முடன்பட்டு மூல நூலுக்கும்

மாண்பா தவர்க்கு மீதல் வரிசைபாற் பெருகு முன்றாம்.

(இ - ஊ) கங்கை - மாம்குத்தேவி, தேனும் - மதுவும், கள்ளும் - கசு
ளும், (புதிய மரணம் மது மத்தியமென்றும் குன்றும்), இன்றி - இல்லாமல்.

ஊராய - பவித்திரமாயி, உண்டி - ஆகாந்தை, தான் - தாதாநாநாநா - உண்டி, சந்திரவதித்து, எவர்க்கும் - யான்க்கும், நதல் - கொடுப்பது, தானமாம் - துணை தானமாகும், தானம் - அதுவும், மூன்றும் - உத்தமமந்திம் ஐகன்னிய பத்திர பேதத்தால் மூன்று விதமாகும், மூன்றும் - அந்த மூன்றும், ஊனுணும் கொடுமை யான்க்கும் உடன்பட்டு - சம்பந்தப்பட்டு மாம்ஸம் புசிக்கும் அஸம்யத ஸம்யகத் திருஷ்டிகளுக்கும், ஊனுணுங்கும் - மாம்ஸம் புசிக்காத விரதத்தை பலமாக வுடைய விரதிகள் முதலாகியவர்களுக்கும், மாண - பெருமைபாடிய குணத்தை யுடைய, மாதவர்க்கும் - மஹாத்பகையுடைய முனிவர்களுக்கும், நதல் விரத யால் - ஆகாரம் கொடுக்கும் கிரமத்தினாலே, பெருகும் - விருத்தியடையும், (அது உறு சம்பந்தப்பட்டு மாம்ஸம் புசிக்கும் அஸம்யத ஸம்யகத் திருஷ்டிகளுக்குக் கொடுப்பது ஐகன்னிய பத்திரதானமென்றும், மாம்ஸம் புசிக்காத விரதத்தை பலமாகவுடைய விரதிகள் முதலாகியவர்களுக்குக் கொடுப்பது மத்தியம பத்திர தானமென்றும், மகாத்பகையுடைய முனிவர்களுக்குக் கொடுப்பது உத்தம பத்திரதானமென்றும் சொல்லப்பட்டு விருத்தியாகும்), ௭ - ௩.

இதில் கூறப்பட்ட அஸம்யத ஸம்யகத் திருஷ்டி யானென்றால் நான்கு குணத்தானவர்த்தி தர்சனிகளுக்கும் அவன் மூத்திரயம், அஷ்டபுதம், சந்திர, அஷ்டதோஷம், ஷட் அஸ்யதம் என்னும் நிருபத்தைத்து மவங்கவீரீதரிய சம்யகித்தவத்தையுடையவன்; மது, மத்திய, மாம்ஸம் புசிப்பவன்ல்லன்; அப் படியிருக்க அவனை ஊனுணும் கொடுமையானென்று ஆசிரியர் என்சொன்னு சென்றும் அவன் ஆப்த, ஆதம், குருக்களை அறிந்தவனாயும், தத்துவார்த்த சிரத் தானமுண்டவனாயும், அஸம்யத செஷ்ஹிதினால் விரதமில்லாதவன் ஆகையினால் ஊனுணும் கொடுமையானென்றார்; எப்படியென்றால் அவன் விரதம் கைவெள்காததினாலே வெங்காயமுதலான கந்த மூலாதிரைப் புசித்தினான்; கந்த மூலாதி கள் அனந்தஜீவ ஸகாயமாய் திரேகாத ஜீவங்கள் உற்பத்திக்கு வந்தானாயிருந்தால் அவற்றை அவன் திண்ணித்தினாலே ஊனுணும் கொடுமையானென்று சொல்ல வுட்பட்டான்; அவனுக்கு ஆகாரமாகிப்பது மேற்கூறியபடி ஐகன்னிய பத்திர தானமாகும்; இப்படி அஸம்யதஸம்யகத் திருஷ்டியே ஐகன்னிய பத்திரமாயிருக்கின் மத்தியா திருஷ்டி, பிஹ்சன் முதலாகிய பேர்களுக்குத் தானம் கொடுக்கக் கூடாதே பெனின் அவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். ஆனால் அது பத்திரமாதாந்த அப்படியிருந்தும் அது கொடுக்கலாமென எவ்வாறு ஏற்பட்டதெனின் ஜீவதயனினால் வந்தவரஜவ்மதி சமஸ்த ஜீவங்களுக்கும் சகலக்கலென்றும்; எல்லாவற்றிற் கும் உபகாரம் பண்ணவேண்டும் என்று ஜினேஸ்வரர் கூறியருளியபடியினாலே அவ்வாறு ஏற்பட்டது. ஆதலின் அவர்களுக்கு ஆகார மளிக்கலாம்; அந்தப்பாதி நியோகிய மல்லாத தானத்தின் பலனை ஆசிரியர் அறித்தபாடலில் தெரிவித் திருர். ஸம்யகத்துவத்தின் விவரங்களை பதார்த்தஸாரம் ஸம்யகத்துவாதிராத தில் கண்டு கொள்க. உடன்பட்டும் ஏற்படில் உம்மை - அகா. 6.1 (உஉஉ)

350. புலவன்பா ஹண்ட ஷண்டி வலியின ஹயிரைப் போற்றின்
மலையினம் பெரிய ஷண்டி வலியின ஹயிரைச் சால
கலியநெல் ஈசகத் தாழ்த்து நடனிகள் படுமென் றுவிப்
புலவன்பார்க் குண்டி வீத னன்றமா மன்று மாமே.

(● - ஷ) புலவன்பாள் - மாம்மை தின்பவன், ஷண்ட - புரித்த, ஷண்டி
வலியினம் - ஆதாதத்தினைய சத்தியினம், ஷயிரை - ஜீவன்கிரை, போற்றின் -
தயவுண்ட ஈகரிப்பானெயலமாவில் (அதனும் வரும் புண்ணியம்), மலையினம்
பெரிய - தாதாவுக்குப் பர்வதத்தைப் பர்க்கினும் பெரியதாகும், ஷண்டி - ஆகலம்
புரித்த, வலியினம் - சத்தியினம், ஷயிரை - ஜீவன்கிரை, சால - மிகவும், வலியு
மேல் - வகுத்தவானெயலமாவில், ஈசகத் தாழ்த்தும் - ஈசகத்தில் ஆழ்த்தும்படி
வான, ஷயிரை - பாபங்கள், படும் - தாதாவுக்கும் உண்டாகும், (என்று சால்கிரை
உதவியதது) என்றால் - அது இவ்வாறென்று சொல்லுமிடத்தில், இப்புலவன்
பல்குது - இந்த மாம்மை தின்பவர்களுக்கு, ஷண்டி - ஆதாதத்தை, ஈதல் - தானது
செய்தது, ஷண்டி - எவ்வதாவுமாகும், அன்றமாம் - பொல்லாததாவுமாகும், ஏ - த.

351. அகதிக னறத்தி னின்ற ரகுமயினி யானர் மூத்தார்
குதிகள் குருடர் மூகர் கொலைத்தொழில் மனத்து மின்னார்
அகல்கைவி னேந்தி னேருக் கருவின லீந்த ஷண்டி
மகரிவை மலிந்த பூனெய் மத்திம தான மாமே.

(● - ஷ) அகதிகள் - வறமையுற்றவர்களும், அறத்தினின்றோர் - விதத்
தேடு உபப்பட்டுத் தம்மந்தர்களும், அரும் - அரிதாவிய, பினியானர், பினியாவும்
தர்களும், மூத்தார் - விருத்தர்களும், குதிகள் - நடக்கவியலாத முடவர்களும்,
குருடர் - அந்தகர்களும், மூகர் - ஊமைகளும், கொலைத்தொழில் - ஜீவவதை
செய்யும் தொழில், மனத்துமில்லார் - மனத்தினாலும் சினைக்காத அறமில்லாவிர
தத்தைபுலவன்களும், அகல் - பிணங்குப்பாத்திரத்தை, வையில் ஏத்தினோருக்கு -
வையில் தரித்தவர்களும் ஆவிய இவர்களுக்கு, அருளினால் - தயவினால், ஈந்த -
செடுக்கப்பட்ட, ஷண்டி - ஆதாதமானது, மலிந்த - விறைந்த, மகரிவை - மகா
சண்டிகைபெண்ணும், பூனெய் - ஆபாணத்தை யணிந்திரா சின்னி பத்தியமித்
திரினே 1, மத்திம தானமாம் - மத்தியம தானமாகும், ஏ - த. (கஉஅ)

352. உறவினைப் பெரிது மோம்பி பொழுக்கத்தை சிறுத்தி புன்னம்
பொறிவுழி படர்க்கி நீக்கிப் பிறர்க்குநன் குறிநிப் பொய்தீர்
பெறிவினைத் தாங்கி நீக்க விட்டின்பம் விழைதல் செய்யு
முறுதலர்க் கீந்த வெல்லா முத்தம தான மாமே.

(கு - உ) உறவின - ஜீவன்சகை, பெரிதும் - மிகவும், ஒம்பி - பாதுகாத்து, ஒழுக்கத்தை - ஸாமாஸிகாதி சாமித்திரத்தை, நிறுத்தி - நின்றுபுத்தி விருத்தி, உன்மம் - மனமாத, பொறிவழி - பஞ்சேந்திரிய வழிகளில், படர்ச்செய்வதை, கீச்சி - செல்ல வெட்பாமல் புகரித்து, பிறர்க்கு - அன்னியர்களுக்கு, ஈனமுற்றி - கண்ணாமையே செய்து, பொய்தீர் - குத்தத்திற்கு, செதிவியை - சன்மார்க்கமாகிற இசத்தினத்திரயத்தை, தாக்கி - தரித்து, கீங்கா - ஒரு காலம் கீங்குதலில்லாத, வீட்டின்ம - மேலாக, செனக்கியத்தை, விழைதல் செய்பு - இச்சிக்கும், உற - பெரிதாகிய, தவர்க்கு - தவகையுடைய மகா முனிவர்களுக்கு, ஈந்த வெல்லாம் - கொடுக்கப்பட்டவைகளை வெல்லும், உத்தம தானமாம் - உத்தம தானமாகும், ஏ - று.

(கஉக)

853. ஊனெடு தேனும் கள்ளு முலந்தனை பிறவு மீதம்

ஈனமென் றுரைத்துத் தம்மைக் கொன்றுபிர்க்கு களை விவார்
தானமுத் தயாவு மெல்லார் தரக்கண்ட வார ஊனக்
வினமென் றுனும் கேளா சியன்புகே றுலகத் தாரே.

(கு - உ) ஊனெடு - மாம்ஸத்தோடு, தேனும் - மதுவும், கள்ளும் - கள்ளு முலநாயி அந்த ஜீவர்க்காய வஸ்துக்களையும், உலகத்தை - அனைவரவ்லமதும் ஏற்றுக்கொள்பவர் சந்தேஷிப்பவனான, பிறவும் - இன்னம் அனை வஸ்துக்களையும், ஈதல் - கொடுப்பது, தானமென்று - தானமாகு மென்ற, உரைத்து - சொல்லி, தம்மை - தங்கையையும், கொன்று - கொலை செய்து, உயிர்க்கு - அன்னிய ஜீவர்களுக்கு, ஊன - மாம்ஸத்தை, சுவார் - கொடுப்பவர்களைச் செய்யப்பட்ட, தானமும் - தானமும், தயாவும் - நயவும், எவ்வாம் - ஆகிய இவைகளைப்பெல்லாம், தாக்கண்டவாறு காண்க - தாத்தர் கண்டபடியே காண்க, இயல்பு - இயற்கையானது, வேறு - வேறாகிய, (அதாவது வ்வுவான்குணத்தை [உத்தம குணத்தை] பரிதேஷிப்பி விபவகுணத்தை யடைந்து அஞ்ஞானிகளாகிய), உலகத்தார் - இவ்வுலகத்தினுள்ளவர்கள், ஈனமென்றதும் - இவ்வித அபேக்ஷியாகிய தானம் குறைவான காரியமென்று சொன்னாலும், கேளா - கேட்கமாட்டார்கள், ஏ - று.

854. அனகமாய யனந்த மாய குணம்புணர் தர்வ மாத்ரி

தோவிலா தியல்பி னின்றான் தன்மைபைத் தன்கண் வலத்து
நினைதலுக் கேது நல்ல தெப்பது வினைபை நீக்கும்
கனலிசேர் கனகத் தன்கண் காணந்ததைக் கழற்று மரேடு.

(கு - உ) அனகமாய - பாபநிதமாகி, அனந்தமாய - முடிவில்லாத, குணம் - ஞானநி குணங்களை, புணர்ந்து - சேர்த்து, ஆர்வமாகி - சாதத் வேஷத்தினால் கட்டம், இவாது - இல்லாமல், இயல்பின் - வ்வுவானத்தில், நின்றான் -

கின்ற சங்குநுழைபு, தன்மைபு - ஸ்வுருபத்தை, (மனிதன்) தன் சன் - தன்னிடத்தில், ஸ்வத்து - ஸ்தாபித்து, சினைதலுக்கு - நியமிப்பதற்கு, ஏது - காரணமானது, கல் - கண்ணிய, சிறப்பு - புகழாகும், அது - அத்தன்மை பானது, வினாயை - கருமங்களை, கனவி - அக்கனியானது சேர் - தன்னிடத் தில் சேரப்பட்ட, கனகம் தனகன் - ஸ்வர்ணத்தினிடத்தேயுள்ள, கனத்தை - கிட்டகாரித்ததை, கழந்தாமது - நீக்குவதுபல, கீத்கும் - செங்கும், எ - று.

தனா - சாரிவை

(கௌ)

355, இறைவனு முனியு தாது மியாதுமேன் குற்ற மின்ன
நெறியினைத் தெளிதல் காட்சி பாமது நிறுத்தும் லீட்டி
சிறுசுமென் மயமும் மூட மாறு தீவிய மின்றி
நெறியினை குறுத்த ளாதி பெட்டங்க நிறுத்த தென்றான்.

(சு - க) இறைவனும் - ஸ்வமிவையும், (அதாவது ஆப்சன் அல்லது பா மாதம் ஸ்வுருபமையும்), முனியும் - குருக்களையும் (அதாவது அந்தராதம் ஸ்வுருபி களையும்), தானும் - சகல பதார்த்தங்களினது ஸ்வுருபத்தைக் கொள்ளும் பரமகை மத்தையும், லாதும் - எதிலும், ஓர் குற்றமின்ன - ஒரு குற்றமில்லாத, நெறி யினை - யுதா ஸ்வுருபத்தையும், தெளிதல் - தெளிவற்றது, காட்சியாம் - ஸம் பியத் தரிசனமும், அது - அந்தத்தெனிக் தன்மையே (அதாவது ஸம்பியத் தலையி), வீட்டின் - மோகத்தில், கிறத்தும் - ஸ்தாபிக்கும், (இன்னும் அந்த ஸம்பியத்தவமானது), இதுகும் - சேர்ந்திரா நின்ற, எண்மயம் - அக்டமதமும், மும்மூடம் - திரிமூடமும், ஆறு தீவியம் - அவிநயமாதும் (ஆகிய இவைகள்), இன்றி - இல்லாமல், நெறி விளக்குதத்தாதி - மர்க்கப் பரபரனை முதலாயி, எட்டங்கம் - அஷ்டாங்கங்களினால், நிறுத்தது - விதைவு பெற்றதாகும், வன் றான் - வண்டும் சொன்னான், எ - று.

ஸம்பியத்தம் அல்லது ஸம்பியத் தரிசனம் என்பதனையும், இன்னது தோஷங்களையும், அங்கங்களையும் பதார்த்த சாரத்தில் ஸம்பியத்த மார்க்கனாதி காரத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.

(கௌ)

வேறு.

356, பெரியகொலை பெய்களவு பிறம்மனைவி லொருவல்
பொருள்வரைதல் மத்தமது புலகணலி வீக்கல்
பெரியதிசை தண்டபிரி பேரகம்வரைத் தாடல்
மீதுபசிக்கை நான்குமிவை மனையறத்தார் சேலம்.

(சு - க) பெரிய கொலை - தாது சீவனதை, பெய் - பெய், களவு - திருட்டு, பிறம் மனையிள் ஒருவன் - அன்னிய ஸ்திரீகொச்சேல் ஆகிய இவற்றி

னின்றும் நீங்குகின்றதும், பொருள் - பரிச்சொகுத வஸ்துக்களை, வஸ்து - மிதம் பண்ணுவதும், (ஆகிய இந்த அந்நிமிஷம், வத்திய அங்குதேய, பிரம்மசரிய, பரிமித பரிச்சொகமென்னும் பஞ்சாண விரதங்களும்), மத்தம் - சன்னதம், மது - தேனும், புனை - மாம்பழமும், (ஆகிய இந்த மது மத்திய மாம்பல்களை), உணவில் - உண்பதென்றதும், நீக்கல் - நீக்குகின்றதும், பெரிய - பெரிதாயி, திசை - திசை விரதமும், தண்டம் - அரைத்த தண்டவிரதமும், இருபேசகம் வணந்தாடும், போகோப போகங்களை மட்டும் பண்ணுகிற போகோப பேசு பரிமாண் விரதமும் (ஆரிய குணவிரத மூன்றும்), மரீஇய - சேர்த்திரா தின்ற, சிக்கை காண்கும் - தேசவகாசிகம் ஸாமாயகம் ப்ரோஷதோபவாஸம் அதிநிஷம் விபக் மென்னும் ஸதுவிதமான கெடுவிரதமும், (ஆகிய) இவை - இந்தத்வந்தச விரதங்கள், மனை யதந்தர - இவ்வழக்கை தீர்த்துவிடப்படவந்தவரின், செம் - பொதுவான செ மாரும் (என்றும் உடறினும்), ஏ - று.

இவற்றில் பஞ்சாண விரதமும், மது மத்திய மாம்பல நிவர்த்தியும் மீதமென்றும், ஸவகுணமென்றுஞ் சொல்லப்படும். பின்னும் சொல்லப்பட்டுள்ளவிரத நியமும், கெடுவிரத சுதந்திரமும் சேர்த்து ஸோகசா கற்பித்த மென்று சொல்லப்படும். இவைகளைப் பதார்த்த ஸாரம் ஸம்பல மாகக்கொள்ளும் அதிசயத்தில் விரிகாகக் காணலாம்.

மூன்றாவது:

பத்திரமித்திரன் அழங்கேள்விக் கருக்கம் முற்றப்பெற்றத

402 229 . 503 613.44

ತುಮಕಿ, 14ನೇ.

சென்னை

சுருஷ்யம் - 1

— பி.வாஸுதேவன் **பூரணசுந்திரன் ஆராய்வுச் சங்கம்.**

ଉତ୍ତର - ପଶ୍ଚିମ

357. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴

திமிரெமன லிந்தனின் தீர்தொழுகந்த மதியர்

குமுதிமன மலர்ந்துவத மாற்றுவன கொண்டே

புமலிங்க மனக்கமலத் தாழ்க்கனில்லவத் தெழுந்தான்.

முன் சூத்திரத்திற் கூறியபடி முனிவர் தருமோபதேசம் செய்து
முனி - அந்த வாதம் முனிவரானது, அந்நவரை - தருமவசனமாதது,
அந்நவரைவெனியின் - சந்திரனது பிரகாசத்தினால், (மலர்ந்த) குமுதமென -
அல்லிமலராகப்போல, சென்று - பத்திரமித்திரனிடஞ் சென்று, எறிப்ப - பிர
காசத்தி, திமிசமென - அந்தகாரப்போல, வந்து - நிலைபெற்ற, விண் - பித்திர
மலர்ந்தபடிவருத் விண்ணைய, தீர்த்து - தீக்க, எழுத்த - உதயாஸ்திய, மதியின் -
அதிவிருதிலே, மலர்ந்து - விளங்கி, வதம் - விநத சேவத்தரின், ஆற்றவன் - தன்
சக்திக்குத் தக்கவற்றை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, மணக்கமலந்து - தனது
தூயிருதயமாவத தாமரைப் பூக்கப்பதில், அமலன் - மலரில்லாத சாவக்குறது,
அடி - உறுத்தலாத, அருக்கலின் - வாய்விரைப்போல, வைத்து - தரித்து (எனது
பித்து) எழுந்தான் - (அப்பத்திரமித்திரன்) எழுந்திருத்தான், எ - று. (6)

359. நலம்பெரிய நணமறிவு வடிவுகுடிப் பிறப்பு
பொலங்கையுடை யவர்க்குலது புகழ்ச்சியினி தடையா
இலங்கும்கு பாராளும்பொரு ளில்லவிடத் திகழு
மலங்கல்வரை மார்பொரு ளாதலினி யழியேல்.

(கு - ஊ) அலங்கல் - அசையுமாலை யணிந்திராகின்ற, கை மார்ப - விசாலித்த பங்கும போன்ற மாறமுடைய குமாரனே; நலம் - கல்வதுவழும்; பெரிவகுணம் - சற்குணமும், அறிவு - ஞானமும், வடிவு - கல்வதுவழும், குடிப் பிறப்பு - உயர்குடிப்பிறப்பும், புகழ்ச்சி - கீர்த்தியும், பொலம் - பொன்னை, கை யுடையவர்க்கு - கையில் இருப்பாக (ஃதிதியாக) உடைத்தானவர்களுக்கு, அல்லது - அல்லாமல், இனிது - இனிதாக, அடையா - அடையமாட்டா, பொருள் - திரவியம், இல்லவிடத்து - இல்லாதவிடத்தில், இவர்க்கு - விளக்காகின்ற, மலையாதும் - பெண்காதிபும், இடமும் - புருஷனை இகழ்ச்சி செய்வான் (மதிக்கான்), ஆதல் - ஆகையினால், பொருள் - வகைசமையுள்ள பொருள்களை, இனி - இனிமையம், அழியேல் - கீ அழிக்காதே, (என்று கொன்னான்), எ - று. (கூ)

360. காதல்கு தாய்மொழியி ளாதமொன் றின்றிப்
போதாவெ னுதுபொருண் முழுதுமவ னீயக்
கோதமொி போன்றவனைக் கொல்லுப்படி குழித்து
திருதனக் கரக்கிமனஞ் சிதைத்தொழுகும் வழிநான்.

(கு - ஊ) (அல்லாறு சொல்லியும்) காதல்கு - வானுடை யிருக்க, தாய் மொழியில் - தனது தாயின் வசனத்தில், ஆதாமொன்றின்றி - பிரிதி சிதிலம் இல்லாமல், போதாவு - (அப்பொருளைக்) காப்பாற்றாதே, என்னு - நினைக்காமல், பொருண்முழுதும் - தன்னுடைய தீரவிய முழுமையையும், அவன் - அந்தப் பத்திர மித்திரன், எய - இரப்போர்க்குக் கொடுத்தவிட, கோதம் - குறோதத்தினால், (தாயானவன்) விரிபென்று - அக்கினிக்குச் சீமானாகி, அவனை - அக்குமாரனை, கொல்லுப்படி - கொலை செய்ப்படியாக, குழித்து - களைத்து, தீது - பொய்வாய் வாயி பாயகரத்தை, தனக்கு - தனது ஆய்வுக்கு, ஆக்கி - உண்பெண்ணி, மனம் - மனதானது, சிதைத்து - கெட்டி, ஒழுகும் நான் வழி - செவ்வன்ற காலத்தில், எ - று.

'வழி என்' என்பதை, 'நான் வழி' என மாற்றவேண்டும்; வழி - இடம் பொருளைக் காட்டும் எழுதுகுடி. (கூ)

361. ஆங்கவன்றன் சொன்மறுத்த வழற்கிணும் பொருள்க
கீழ்கவெழு மார்த்தத்திது மண்டபம் தீத்துப்

பூக்குழலி போல்கிப் வதிகவணம் புக்கு

வேங்கைமக வாப்புகண்கண் வேரத்தொடும் பிறத்தான்.

(இ - ஊ) ஆங்கவன் - அங்கே அந்தப் பத்திரயித்திரன், தன்சொல் - தனது சொல்லை, மறுத்த - தண்டிசெய்த, அழகுறியினும் - கோபத்தினாலும், பொருள் - திரவியங்கள், சீவன் - சீக்குதலாலே, எழு - உண்டாகிய, ஆர்த்தத்தினும் - ஆர்த்தத்தியானத்தாலும், பூம் - பொலிவுபெற்ற, குழலி - அனாதை யுடையதாயாகிய சுயத்திரையானவன், அவ்வுடம்பு - அச்சீர்த்தை, நீத்த - விட்டி, ஓங்கிய - உன்னதமாகிய, அதிவகவணம் - அதிவகவனத்தில், புக்கு - அடைத்து, வேங்கைமகவால் - புலிக்குட்டியாகி, மகன்கண் - புத்திரன் போலி, வேரத்தொடும் - சாவரபாவத்தோடு, பிறத்தான் - உற்பவித்தான், எ - று. (இ)

வேறு.

362. அருளினு லுயிர்கட் கீந்த வப்பொரு ணியித்த மாக

வெருவினான் மயங்கி வாழும் விலங்கினிவ் வேகைழத் தோற்ற

யிருளிலாத் தேவர் கோலிற் கிட்டதோர் வினதகின் மேலே

மருளினால் விட்டிற் பாய்ந்து மரித்ததே போலல் தொன்றே.

(இ - ஊ) அருளினால் - சீவதயவினால், உயிர்கட்டு - அன்னிய ஜீவர்க ளுக்கு, கந்த - கொடுக்கப்பட்ட, அப்பொருள் - அந்தத் திரவியமே, நிமித்தமாக - காரணமாக, வெருவினால் - பயத்தோடு, மயங்கி - பிரமித்து, வாழும் - வாழுகின்ற, விலங்கின - விலங்கு கடையில், (தோன்றிய) இவ்வேகை - இந்த அஞ்ஞானியாகிய சுயத்திரையின், தோற்றம் - இரத்தத்தோற்றமானது, இருளிலா - அந்த களையிலாத, தேவர் கோலிற் - ஸ்வாமி கோலின்கு, இட்டது - இடப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, வினதகின்மேல் - தீபத்தின்பேரில், மருளினால் - மயக்கத்தினால், விட்டில் - விட்டில் பூச்சியானது, பாய்ந்து - விழுந்து, மரித்தது - இறந்ததை, போலவது - ஒப்பானதாகிய, ஒன்ற - ஒரு காரியமாம், எ - று. (ஈ)

363. அப்பச்சக் காண மாய கோபலோ பத்தி னாலே

செய்யப்பட்ட பிறவி பரளவ் வனத்திடைத் திரிபு நானுட்

கைப்பட்ட பொருளை மெல்லாங் கருணையா வீயு மந்த

மெய்ப்பட்ட புகழி னாவ் வனத்திடை விரகிற் புக்கான்.

(இ - ஊ) அப்பச்சக் காணமாய - அப்பிரத்தியாக்வியான மெண்ணும், கோப லோபத்தினாலே - குரோதமான மயாலோபத்தினாலே, செய்ய - முன் சொல்லப் பட்ட, அட்ட - கொடுக்கையான, பிறவியால் - பிறப்பை யுடையவனாகிய சுயத் திரை, (அந்தந்த புகழால்), அப்புகழ்த்திடை - அந்தந்தமும், திரிவானும்.

திரிபென்ற காலத்தில், கைப்பட்ட - தன் கையிலுண்டாகிய, பெருகின் பெருங்குறைய
திரவியங்களை யெல்லாம், கருவியால் - நயவினால், சுயம் - கொங்கும், அந்த -
அந்த, மெய்ப்பட்ட - உண்கையாகிற, புகழினான் - கீர்த்தியையுடைய பத்திரமித்
திரன், அவ்வளத்தினால் - அக்காட்டில், விரகிள் - உற்சாகமாக, பக்கான் - அடைந்
தான், ஏ - து. (எ)

864. காரணம் தானென் றின்றிக் கருமத்தின் பெருமை யாலே (எ)

வாரணிக் திவங்குங் கொங்கை மங்கைய ரோடல் வள்ளல்
தாரணி கோலக் குன்றக் தன்னுளே திரியும் போழ்தின்
வோதின் றிவங்குஞ் சிவந்த வேங்கையின் மதனாக் கண்டான்

(இ - ள்) (அவ்வாறுவந்த) காரணத்தால் - காரணமானது, ஒன்றி
யுமொன்றும், இவ்வி - இல்லாமல், கருமத்தின் - கருமத்தினது, பெருமை
யாலே - மிகுதிப்பட்டிருவிலே, வார் - இரவிக் கையை, அணிந்து - தரித்து, இவ்வி
கும் - விவங்கும், கொங்கை - எதனாகியுடைய, மங்கையகோரி - கந்திரகோரி,
அவ்வளவல் - அவ்வளகத்தன்மையுடைய பத்திரமித்திரன், தார் - பூங்கொத்தித்
கையுடைய, அணி - அழகுபெற்ற, கோல - தொப்புக்கையுடைய, குன்றம் - கரு
வியை - பாவத்தினிலே, திரியும்போழ்தில் - திரிபென்ற காலத்தில், வோதின் -
கைரபாவத்தோடு கூடியின்ற, இவங்கும் - விவங்கும், சிவந்த - மனத்தையுடைய,
வேங்கையின்றதனை - அவ்விடத்தில் நின்றதாகிய, அபுச்சிவைய, கண்டான் -
பார்த்தான், ஏ - து. (அ)

865. கண்டவன் பெயரு மெல்லக் கடியதோர் பசிவி னுளம் (எ)

எண்டுகை யவரு நிற்ப வெழுந்தலே ரத்து மோடி
வின்புடைய வினக்கின் மேலே விட்டில்பாய்க் திட்ட தேயே
தண்டுவர் தோளி னுன்மேற் றுய்ப்புரி பாய்க்த தண்டே

(இ - ள்) கண்டவன் - (மேற்கூறியபடி புலியைப்) பார்த்த அவன்,
பெயருமெல்ல - அகைவிட்டு நீக்கிச்செல்லக் கருணத்தில், கடியது - தீவிர
முள்ளதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பசிவினாழம் - பசி வேதனையாலும், எழுந்த -
(அவ்வளக்கண்ட மத்திரத்தில்) உண்டாகிய, வேதனம் - கைரபாவத்தினாலும்,
ஓடி - விவாக்ந்து சென்று, விண்டு - மிகுதியாக ஒளிவிட்டு, எரி - எரிக்கின்ற,
வினக்கின்மேல் - சிபத்தின்மேல், விட்டல் - விட்டலானது, பாய்ந்திட்டதே
போல் - பாய்ந்து அதனை அவிப்பதைப்போல, எண்டுகையாலும் - அவ்விடத்தில்
ஊர்வனவர்களும், தேய - இருக்க, தண்ட - ஸ்தம்பம், இவர் - (அவற்றின் திரிபி
யையும் அழகையும் பெறும்பொழுதி) விருப்பமின்ற, தோளி னுன்மேல் - தோள்
கையுடைய பத்திரமித்திரன்மேல், தாய்ப்புவி - முன்னே கமித்திரையுடைய
தாயாயிருந்த புலியானது, பாய்க்த - பாய்ந்து, அவின்கெண்டது, கண்டான் (அ)

386. வேதியா பசியின் வாடி விழுமுயிர்க் கீயக் கண்டு

கோபியா வஞ்ச நெஞ்சிற் கருகியொன் தின்றிச் செத்துந்

தீபியப் பிறந்து தின்று மகனையுந் தின்ற வந்தப்

(உ) பாபியைப் போல கில்லார்க் கருகியைப் பயில்கை நன்றே.

(உ - க) வேதியா - வஞ்சத்துவந்த (சுலோகம்), பசியின் - பசியினால், வாடி - வாடிமுற்ற, விழும் - சோர்வின், உயிர்க்கு - (வறுமையுற்ற) ஜீவ் கருக்கு, நய - (வேண்டியவந்தைக்) கொடுக்க, கண்டி - அமைதப் பார்த்து, கோபியா - மிகுதியான குரோதமுற்ற, வஞ்சம் - கபடத்துவமுடைய, நெஞ்சில் - மனதில், கருகிய ஒன்றினிற் - ஜீவதையை செறிதழிவல்லாம், செத்தும் - இறந்தும், தீபியா - புலியாகி, பிறந்து - ஜனீதது, தின்று - காட்டில் கிண்பெந் திருந்து, மகனையும் - முன் தனது சூயசனாகியவனையும், தின்ற - கொன்றுதின்ற, இத்தப் பாபியைப் போலகில்லார் - இத்தப் பாபிக்குடையபோலாகாதவர்களாய், (எல்லோரும்) கருகியை - தபனைய, பயில்கை - சேர்ந்திருத்தல், என்ற - எல்லா தரும், ஏ - த.

(40)

387. பிறவிக் காவந்தம் தம்மிற் பெற்றதாய்ச் சுற்ற மல்லால்

உறவின கொன்று மில்லை பூனியை யுண்டு வாழ்வார்

மறமலி மனத்த ராய்த்தம் மக்களைத் தின்னின் றுரென்

(உ) திறைவனை சிவ னுரைத்தா லின்றதன் மகளைத் தின்றான்.

(உ - க) பிறவிகள் - பிறப்புக்களானவை, (அநாதியாக உண்டாகி), அவந் தம் - முடிவில்லாதவை யிருக்கின்றன (அநாதை இதுவகையில் இத்தனை ஜன்மமெடுத்தோமென்றும் கணக்கில்லாமல் இராவின் தன்), தம்மின் - அவைகளில், (கூரவந்து பார்க்குமிடத்து), பெற்ற - ஈன்ற, தாய் - அன்றையாயியு சுற்றமல் லால் - பந்துவல்லவமல், உறவினவொன்றும் - யாதொரு ஜீவனும், இல்லை - இவ்வுலகில் இல்லாதனவாகும், (அப்படியிருப்பதனினால்), ஊனியை - மாமிசத்தை, உண்டு - புசித்து, வாழ்வார் - வாழ்வின்றவர்கள், மறமலி - பாபத்தினால் கிடைத்த, மனத்தராய் - மனத்தையுடையவர்களாய், தம் - தங்களுடைய, மக்களை - பிள்ளைகளை, தின்னின்ருரென்று - தின்னுமிருக்கின்றன, இறைவனை - சர்வக்ருணல் கொல்லப்பட்ட சாவிராதை, இவன் - இந்த ஸாமித்திரையானவன், உரைத் தான் - முன்னே சொன்னான், (அப்படிச் சொல்லியும்), இன்று - இப்பொழுது, தன் - தன்னுடைய, மகளை - சூயசனை, தின்றான் - தானே புலியாகிப் பிறந்து தின்றுவிட்டான், (சான்றிதம் தெரிந்தும் இப்படி ஆய்விட்டான் என்றபடி), ஏ - த.

இறைவன் - என்பது ஆகுபெயராய் இறைவனால் செய்யப்பட்ட சாவிராதை உணர்த்திற்று. இறைவனை என்றும் பாடபேதமுண்டு; அக்காவல் கொன்றின் அதற்றுந்-தங்கபடி பொருளுரைத்துக் கொள். (உதி)

368. கருதினற் கருதிற் தெல்லாவ கருணையர் வீயுங் கற்பத்
தருவின்மே ஓருமு வீழ்ச்சாய்ந்தது போல மாய்ந்து
பருமத யானே வேந்தன் தேவிமேற் பற்றுள் ளத்தாற்
நிருமக ளானப ராம தந்தைதன் சிறுவ னானான்.

(சு - க) (இது சிந்த, அவ்வாறு புவி பந்தியமித்திரியைக் கொன்றான்)
கருதின - இச்சிந்தவர்கள், கருதிற்று - இச்சிந்தனை, எல்லாம் - யாவையுந்,
கருணையால் - தயவால், நயம் - கொடுக்கின்ற, கற்பத்தருவின்மேல் - கற்பகமாத்
தின்மேல், உருமு - இடி, வீழ - வீழ்தல்வேலே, சாய்ந்ததுபோல - அது சாய்ந்து
மறைத்து போவதைப்போல, மாய்ந்து - அப்பந்தியமித்திரன் இடத்து, பரும
யருத்த, மகம் - மகம் பொருத்திய, யானே - யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தன் -
சிம்மவேணமகாராஜனுடைய, தேவிமேல் - மனைவியின்மேல், பற்றுள்ளத்தால் -
(தனது நியாயத்தைக் கண்டிப்பிடித்ததனாலேற்பட்ட) ஆசையினால், நிருமகனைய -
இலகருமிக்குச் சமமானாகிய, ராமத்தந்தை தன் - அந்த இராமத்தந்தை தேவியி
னுடைய, சிறுவனானான் - புத்திரனாகி அவன் கருப்பத்திலடைந்தான், ஏ - து. ()

369. கண்ணிடை வெளுப்பெ லாம்போய் முகத்திடை பரக்கக் காணு
தா ள்ணிடை தேவன் விம்மா கண்ணின் கறுத்து நோக்கிப்
பண்ணிடைக் கிடந்த தீஞ்சொற் றவழலாய் பாண்டு வாத
மண்ணிடைத் தேவன் னாமத்தன் மதிபெற்ற திசையை பொத்தான்.

(சு - க) (அவன் அவ்வாறு இராமத்தந்தையின் கருப்பத்திலடைந்த பிறகு)
கண்ணிடை - (இராமத்தந்தைக்கு) கண்களிடத்துள்ள, வெளுப்பெல்லாம் - வெண்
மை நிறமெல்லாம், போய் - சென்று, முகத்திடை - முகத்தில், பாக்க - விரை
பிக்க, காணு - தெரியாமலிருத்த, தான் - மெல்லிதாகிய, இடை - இடையானது,
தேவன் - தெரிய, விம்மா - சதித்த (விம்மி), ஈனில் - ஸ்தனங்களின், கண் - கண்
கள், கறுத்து - கறுப்பாகி, நோக்கி - நோக்க, பண்ணிடை - கெத்தினிடையே,
கிடந்த - நங்கியாகின்ற, (அதாவது: கெம் போன்ற), தீம் - இனிமையாகிய,
சொல் - லாணத்தையிப் பேசக்கூடிய, பவழலாய் - பவழம்போற் சிவந்த லாயானது,
பாண்டிலாக - வெண்கலமாக, மண்ணிடை - இப்புவியில், மைத்தன் - (மேத
உதியபடி கருப்பத்தில் உதித்த) புத்திரன், தேவன் - பிறக்க, (அவன்) மதி
பெற்ற - சந்திரன் உதயமாகப்பெற்ற, திசையை துத்தான் - திக்கானது பிரகாசிப்
பது போல சந்திரனாக்தால் பிரகாசித்தான், ஏ - து. (சு.)

370. வெவெனத் திரண்ட மென்றோன் மெல்லிய லோடும் வேந்த
னுபிரக் கிரணன் சென்ற திசையொடு வான பொத்துப்
பாயிரும் பரவை ஞாலம் மைம்பொரு லார்த்தி நாமம்
சியசந் திரனென் றோகைத் திசையொடும் போக்கி னானே.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு புத்திரன் பிறக்கச் செய்தவரிடத்திலே) கெடுபன - பன்னா முன்கிண்பியால், தீரண்ட - திராட்சிபெற்ற, மென் - மிருதுவாகிய, தேன் - தோள்களையுடைய, மெல்லியவொடும் - மிருதுவான கூடையையுடைய இராமத்தையோடும், வேந்தன் - அரசன், ஸுபாசுரனை - சூரியன், சென்ற - உடந்த, திசையொடு - திக்கோடு உடைய, வான - ஆகாயத்தை, ஒத்து - நிகர்த்து, பாலிரும் - பெரிதாவிரந்த, பாவை - கழுத்திரத்தால் குழம்பட்ட, ஞானம் - இப்பூமியிலுள்ள பாசகர் முதலானவர்களை, கைம்பொனல் - பசுவை மெருத்திய மென்யினாலே, தூத்தி - கசப்பி, (அதாவது: அவர்களுக்கும் பொன்னி மிருதி ஊசல் கொடுத்த), காமம் - அக்குமாரனுக்குப் பெயர், சேவத்திரனென்று - கிண்கி: சந்திரனென்ற இடம், ஞான - (புத்திரன் பிறந்த) சந்தேகம் செய்கியை, திசை தொழும்பிக்குகத்தோறும், போக்குகன் - (பத்திரிசைமூலம்) அனுப்பினான், எ - று.

371. கவிவிலா தடத்து கனிந்த கனிமம்போல் வளர்ந்து நன்னூர்

குலமென மெலிய வான்குள் கொஞ்சுநிலை பவிந்து குன்றக்

கவிபெனக் கடந்து கமன் கனிந்தன கமல மொட்டின்

முனைவல்லாச் சேர்த்தி னார்கள் முருகுண்டும் வண்ணம் யொத்தான்.

(இ - ஊ) (அதன்மேல்) கவிவிலா - நீர்க்குடைவிலலாத, தடத்து - தடா கத்தில், கின்ற - உண்டாகி நிற்பெற்ற, கனிமம்போல் - தாமரைமையப்போல, வளர்ந்து - (அக்குமாரன்) வளர்ச்சியுற்று, கன்னார் - சத்துருக்களுடைய, குல மெனம் - கட்டமெல்லம், மெலிய - நாமும்படியாக, வான்குள் - வான்க்கப்படு தின்ற, கொடும் - கொடுமையாகிய, நிலை - விலங்கித்தையை, பவிந்து - கந்து, குன்ற - குறையாத, கவிபெனம் - மற்ற சதுசுத்தி நிலைகள் முழுமையும், கடந்து - கந்து அவற்றின் கலகலாண, காமம் - காமராகத்தில், கனிந்தன - தனிவு பெற்றதனவாகிய, கமலமொட்டின் - தாமரை அரும்புகள் போன்ற, முனை - வான்க்கையுடைய, கல்வார் - இரதன்கன்னிககளை, சேர்த்தினார்கள் - (அவ ளுக்குத் தாய்தந்தையர் விவாகவிதியால்) சேர்ப்பித்தார்கள் (அதாவது மணஞ் செய்வித்தார்கள்), (அங்னாம் மணஞ் செய்வித்த பின் அப்பெண்களிடம் அவன்) முருகுண்டும் - புஷ்பத்தில் மகாந்தந்தை அனுபவிக்கும், வண்ணம் யொத்தான் - வண்ணம் நிகர்த்து இன்பத்தை அனுபவித்தான், எ - று.

கடக்க ஏன்னும் எச்சம் கடந்து எணத்திரிந்து வந்தது.

(கவி)

372. கிண்பில் குழை செல்லும் கிண்கிபோ தமந்தைப் போலந்

கவிபலி ஸ்ரகு ஸ்ரகுல் குமாலம் முழுநாளுந்.

தெரிநிலையில் கனிநல் யானைக் கொற்றவன் தேவி தன்பரன்

கவிவிலா கவிமம் போல அழகத்தன்மற் றெனான் வந்தான்.

(இ - தி) (அவ்வாறு) சில - சிலசூதிரிய, மயின் - மயின்சன், ஸூ - சூத்ரம், செவ்வம் - செவ்வதின், சிங்கப்பேரகத்தலத்தப்போல - ஒரு ஆண் சிங்கத்தையப்போல, சபையல் - மேகலாபாணம் நம்பியிருக்கின்ற, அங்குலாங்குல அங்குலையுடைய ஸ்திரீமாக்களும், குமாணம் - அரசுகுமாணாகிய சிம்மாச்சந்திரனார் கழறுமாணன் - பொருத்தியிருக்கின்ற காவத்தில், கொலையல் - கொலையத்தொழிவித் பழகியிருக்கின்ற, களி - கல்லம் பொருத்திய, சவயரீன - அழகியவரீனையுடைய, கொற்றவன் - சிம்மவேன மகாராஜனுடைய, தேவிதன்பால் - மனைவியாகிய இராமத்தையினிடத்தே, மலையலச - மதியம்போல - பரிவத்தின் மேல் உதித்த சந்திரையப்போல, ஸமச்சன் - மற்றொருவன் - மற்றொரு புத்திரன், கந்தன் - கந்தர்தோன்றியன், ம - ந. (கம)

878. இசைவல சென்ற முன்னீ சிடர்க்கெட மெழுக்த ஊத்து!

புரவல குமர அம்மம் பூசகர் திருவினம் ஈர்கள் ௩௭௩

கனகபிரகாசு கடலுங் தாணிக் கரவல சூமார் னானத்

திருவிய மதியும் போல விருதிலக் தியது காளால்.

(இ - ள்) (அல்லனம்) இராவலசென்னும் - யாசகதென்று சொல்லப்பட்ட
முன்னர் - சமுத்திரத்தினுடைய, இடம் - அலையென்னும் ஓயாநிலையையுடைய,
கெட - நீங்குமாடி, எழுத்த - உண்டாகிய, அந்தப்புரவகுமான் - அந்த இராவல
இராவலனுடைய, ஈரம் - பெயரை, பூசத்தின் என்றாகின் - பூசன் சத்தின்
என்று (தாயத்தையா) இட்டாகன், கரை - கணலில், பொரு - மேலதுதித்த
கடல் - சமுத்திரம்போல் பெரிதாகிய, அம் - அதுநில, பூசனை - சேனைப்பெயர்,
காவையுடைய - அந்த அரச குமாராக்களிருவரும், தானத்த - ஆகையத்தின் செல்
கின்ற, இரவியும் - சூரியனும், மதியும் - சந்திரனும், போல - விகர்ப்ப, இரு
நிலத்த - பெரிதாகிய வீப்புமில்ல, இயற்கை - (வளர்ச்சியுற்று) செங்கின்ற
கலத்தில, எ - ற.

المؤمنون - المؤمنات

வேறு.

874. வளி நய்துள்ள வகையுள் செய்திழைத்

அரசிப் பரங்கன தாழ்வு நெய்திலும்

சு.க. கணிக் குலம் கிண்புறி கிண்புறம்

மாரி போற்கொண்ட வண்காத்தம் மன்னாளை.

(இ - உ) வாரிசும் - சமுத்திரக்குடும்பம், துவங்கும் - உயர்ந்ததில் புகு
பலாது, துபிசெய்திடல் - துவங்குதல், தவிர்ப்பும் - தவிர்ப்பு வாரிசும்

குறிப்பு - ஸர்வமேவ - மகாத்மாவாயிவ, மோகை - திவாக்ரஞ் செவ்யம்பாபாய, ஸர்வ - ஸர்வம் பொருத்திய, ஸக - ஸகம்பாபாய, அம்மன் - அந்த சிவம் மோகை - மோகை, அது - அம்மன்மோகை அத்துக்கத்தை நான் - நானும், ஸக - ஒரு தன்மைவாக, எய்திமே - அடைவான், ஏ - அணிந்து - என்னை கிழந்தது - உலகு - இவ்வகத்தார், இன்புதின் - இன்பமுற்றும், இன்புதம் - தந்தை - கந்தைமையடைவான், ஏ - து.

மேலும் - 173
என்பதில், இ - சாரியை.

(44)

876. பொன்னு கன்மணி ஷம்புனை பூண்களும்
(45) மன்னும் பொன்னகை மற்றொரு கான்பு
பன்ன கம்முன்ன மகவன் பரத்திடா
மின்னின் வேரத்தின் விழுந்தெதி மான்நினை.

(46 - 47) பொன்னும் - மன்னும், கல் - கன்னையாகிய, மணிபும் - அரண்மனையும், பூண் - அலங்கரிக்கவாயினிது கொள்ளும்படியான; பூண்களும் - அபரணங்களும், மன்னும் - சேர்த்திரகின்ற, பொன்னகை - பாண்டகாரத்தில், கந்த - மின்னின், ஒரு காள் - ஒரு தினம், பக - (மேற்கூறிய அரசன்) அடைய, முன்னம் - முன்னே, பன்னகம் ஷம்புன் - சர்ப்பமாகப் பிறந்திருந்த பூப்பூவின் கிழை, பரத்திடா - (அரசனாக) கண்டு, வேரத்தின் - வைபவத்தினால், மின் - மின்னின் கிழைகள் கெடுதலில் தோன்றுவதுபோல, விழுந்த - மேல் விழுந்து, எதி - எதிநின்று - பள்ளப்பதித்துக் கடித்தான், ஏ - து.

(46)

877. ஸப ரவின் விடத்தொடு பர்மிசை
மைய துற்று விழுந்தனன் மன்னவன்
செய்ய வனா வந்தொடு மேதினி
வைய ஸப விழுத்தது பேரவனே.

(48) (49 - 50) (அவ்வாறு அங்கம் கடித்த மாதிரத்தில்) செய்வான் - குரிய ஸபவன், அரவந்தொடு - (கன்னித் தீண்டிய) இராகுவாகிய சர்ப்பத்தொடு, மேதினி - இத்தப்பூயில், வைய - இவ்வகத்தார், வைய - (இருளினால்) வருத் தம்படி, விழுந்ததென - விழுந்ததை நினைக்க, ஸப - பன்னமுடிவையுடைய, அர - வின் - சர்ப்பத்தினுடைய, விடத்தொடு - விழுந்ததென, பர்மிசை - இப்பூயி யின் மேல், மன்னவன் - அரசனாவான், வையவற்று மயக்கத்தைப் பொருத்தி, விழுந்தான் - விழுந்தான், ஏ - து.

(49)

878. கல்லென் னெனை கடலுடைந் திட்டென்
கல்லென் கினை விழுந்த திவாக்ரஞ்

சொல்லு மெப்பு மறந்தனர் சேர்ந்தனர்
மல்லி பங்கு புயத்திரன் மைந்தரும்.

(கு - உ) (அவ்வாறு அரசன் வீழ்ந்த மாதிரத்தில்) கல்லவன் - கல்லவன்
கிற, ஓசை - சப்தமானது, கடல் - சமுத்திரம், உடைந்திட்டென் - கவரணை
புடைத்துப் புதப்படுத்த போல, எல்லையின்றி - மட்டில்லாமல், எழுந்தது -
(அரண்மனையில்) உண்டானது, மல் இவன்கும் - மல்ல புத்தத்தில் தேர்ந்து
நிலங்காவின்ற, திரன் - திரண்ட, புயம் - புயங்கொடியுடைய, மைந்தரும் - அரசன்
குமாரர்களிருவரும், யாவரும் - அங்குள்ள மற்ற எவர்களும், சொல்லும் - வசன
மும், மெப்பும் - சீரமும், சேர்ந்தனர் - சேர்ந்தார்கள், எ - து. (உஉ)

378. இராம தத்தையு பின்னுகிளந்தினான்

விராம முற்றநோர் மஞ்ஞையின் வீழ்ந்தனர்

கரர மறிக்கடல் சூழ்நடிச் சாவல

விராமம் பாற்பக லும்பிர வாயதே.

(கு - உ) (அப்போது) இராமதத்தையும் - இராமதத்தாதேவியும், இன் -
இனிமையாகிய, உயிர் - உயிர்போன்று, அன்பினால் - ஆசையினாலே, விராமம் -
அழிவாழ்வை, உத்தர - அடைத்ததாயிய, ஓர் - ஒரு, மஞ்ஞையின் - மயில்போல,
வீழ்ந்தனர் - வீழ்ந்தனர், கரர - முதலாகத் தங்கியிருக்கின்ற, மறி - சுழலப்பட்ட,
உல்கும் - சமுத்திரம்சூழ்ந்த, படிக்காவலன் - இப்புவியைப் காக்கும்படியான
அரசன், இராமையால் - கல்ல நிலையையாக இல்லாததினாலே, பகலும் - பகற்
பொழுதும், இரவரது - இராதிரிக்கு ஒப்பாகியது, எ - து.

விராமம் - வண்பதற்கு, அம்பு வணவும் பொருளுணரக்கவலம்.

(உஉ)

379. கருட னுயவன் காலிவி கட்டுவவன்

கருட தண்டனென் பானக் கணத்திலே

மருவி மந்திர மோதடி மன்னலுக்

கருள் பரந்துயி ரேகிய தேகலும்.

(கு - உ) காலிவிக்கெவரம் - பாதமில்லாத சுரப்பக்களுக்கெல்லாம், கருட
னுயவன் - கருடனுக்குச் சமானமானவனாகிய, கருடதண்டனென்பான் - கருட
தண்டனென்னும் ஒரு - கருடியானவன், அக்கணத்திலே - அப்பொழுது,
மருவி - சேர்த்து, மந்திரம் - கருடமந்திரத்தை, ஓர்வும் - ஐயுமிக்கவும், (தனியாக
மல்) மன்னலுக்கு - அரசனுக்கு, இருள்பரந்து - கரியலிஷயானது வியப்பித்து,

* கருடி - கருடமந்திரம் கத்த மந்திரமாத்.

உதிர் - உயிரானது, வயித - சீர்த்தலத்திட்டு கீழ்த்து, ஏறும் - அங்கு
கீழ்க்கிடவும் (பின்னை என்ன உத்ததெனில்), எ - று. (உ.உ)

380. மைய துற்றன் மந்திர மொன்றினுள்
கெய்யொ முக்கி கெருப்பை யெரித்திடார்
வயெ வப்பண காகமெ லாமழைத்
துய்ய வுதுமக் கொன்றுரை செய்கின்றேன்.

(இ - ஊ) அவன் - அம்மந்திரவாதியானான், மையதுற்ற - மயக்கத்தை
யடைத்து, மந்திரமொன்றினுள் - மந்திர மந்திரத்தினுள், கெய்யொமுக்கி -
கெய்யை வார்த்து, கெருப்பை - அக்கிரமியை, எரித்திடார் - எரித்து, (அதாவது:
ஒளபாஸனம் அல்லது ஒமம் பண்ணி), வயெவ - மெதுவாக, பணம் - பண
முடிவையுடைய, காகமெலாம் - எப்படியும்கூட யெல்லாம், அழைத்து - அம்மந்திர
பலத்தால் அழைப்பித்து, (அவைகளைப் பார்த்து வர்ப்பவர்கள்) நுமக்கு - உம்
நுக்கு, உய்ய - பிழைக்கும்படியாக, ஒன்று - ஒருகாரியம், உரை செய்கின்றேன் -
சொல்கின்றேன், (அதாவது), எ - று.

உம் - அமை.

(உ.உ)

381. குற்ற மில்லவர் மந்திர கெருப்பினை
யுற்ற போழ்திது கிரினை யொத்திடும்
குற்ற மில்லவர் போது வன்றென
விற்ற தும்முவி ரென்கைவி வென்றான்.

(இ - ஊ) குற்றமில்லவர் - (அசன்க்கடித்த) குற்றமில்லாதவர்கள், இக்
கெருப்பினை - இந்த ஒமக்கினியை, உற்றபோழ்து - பொருத்தன்போது, இது -
இவ்வோமக்கினியானது, கிரினையொத்திடும் - (அவர்க்கு) இலக்கை நிகர்த்தும்,
குற்றமில்லவர் - குற்றமில்லாதவர்கள், எய் - இவ்வக்கினியின் மத்தியில், போம் -
போகிறேன், அன்றெனில் - அப்படியில்லாவிட்டால், உம்முவிர் - உங்கள் உயி
ரானது, என் கையில் - எனது கைத்தில், இற்றது - அகப்பட்ட இறந்து பிழை
தாரும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

மற்று - அமை.

(உ.இ)

382. அஞ்சி மற்றவ னுனை யிறந்திட
நஞ்சு தரிக ணண்ணி னு திரினைப்
புஞ்சு பூம்பொய்மை புக்கன போனவே
புஞ்சு போன வென்றெழுதி யாகையே.

(இ - க) மற்ற - பின்பு, அவன் - அம்மாந்திரேசனுடைய, துணை - ஆக்
கிரைந்து, அஞ்சி - பவந்த, இறந்திடா - அதனைக் கடவுளானவைய, எஞ்சுதாரி
கன் - ஸர்ப்பங்கொல்லாம், தீவிரை - தேவாமாக்கிரையை, எண்ணின - அமைந்த
வைவராகி; புஞ்சு - சிச்சேந்திராநின்ற, பூம் - அழகிய புஷ்பங்கொண்டபு,
பொய்கை - நடாதத்தில், புக்கண்போல - புஞ்சுது வெளியேறியவைபோல, துன்
நெழியமை - ஒன்றும் கொழியண்டவாமல், உஞ்சுபோயின - பயிர்விறந்தபு
போயின, ஏ - த. (உ.அ)

383. வந்த கத்தனன் மற்றக் கொருப்பிரை
நின்று புக்கிட நீறது வாயது
சென்று காண வனத்திலத் தீமைபா
லன்று லோபச் சமாம தாயினான்.

(இ - க) * அகத்தனன் - அகத்தன் " ஸர்ப்பமானது, வந்த - சம்பந்தில்
வந்த, அக்கொருப்பிரை - அவ்வக்கனியில், புக்கிட - புஞ்சுத மாத்திரத்தில், நின்று -
அக்கொருப்பிரையே கின்று, நீறதுவாயது - பசும்மாயது, (அவ்வாறுபின் அக்
கத்தனனாயிருந்த ஸ்ரீபூதி யென்றும் மந்திரி), சென்று - போய், அத்தீமைபால் -
அந்த பாப கர்மத்தினாலே, காணவனத்தில் - காணமென்றும் வனத்திலே, அன்று -
அக்கனத்தில், லோபம் - லோபகுணத்தை மிகுதியாகவுடைய, கண்மதாயினான் -
சமீ மிருகமாய்ப் பிறந்தான், ஏ - த.

மற்று - அரை.

(உ.அ)

384. ஆய வுல்கினை பும்மா சும்மெலாம்
மரபு மென்பவன் போல மரித்திடரச்
சேய சேனனுக் தீவினை வன்மைபா
லாயி னன்சுல்ல சிவனத் தானேயே.

(இ - க) சேயசேனன் - சிம்மசேன மற்றாரானவன், ஆயவும் - ஆய்வ
தும், வினையும் - பந்துத்துவதும், அரகம் - இராஜ்யமும், (ஆதிர) கலாம் - இவை
சென்கலாம், மாயமென்பவன்போல - மாயமாக சிங்கப்பட்டனவு யென்று யாவ்
கருக்கும் தெரிவிப்பவன் போல, மரித்திடா - (மேற்கூறியபடி) இறந்து, தீவினை -
பாப விரையினது, வன்மைபால் - வலிமையினாலே, சுல்லவேனத்த - சுல்ல
வன்வித வனத்திலே, ஆனையாயினன் - ஆனையாகப் பிறந்தான், ஏ - த. (உ.அ)

385. அசனி கேரட மெதும்பெய ராயவன்
கசனி செய்து கட்டத்தயல் யானையை

* அகத்தனன் - அகத்தன் னன்றும் பசும்மாயது ஸ்ரீபூதி சென்னும் மந்திரி.

விசனி யாப்பிடி குழ விலங்கன்மே

விசன மிக்குவ தாக வமர்ந்தனன்.

(உ - உ) அவன் - அவ்வாறு யானையாகப் பிறந்த மன்னன், அசனி செட
மேலும் - அசனி கோஷமென்ற, பெயராய் - பெயரை யடைந்து, கடந்து -
தாழ்ந்தபலத்தினால், அபல் யானையை - பக்கத்தில் சஞ்சரித்த மற்ற ஆண் யானை
அங்கு, அசனி செய்து - வருத்தஞ் செய்து, விசனி யா - வருத்தமடையாத், பிடி -
பெட்டை யானைகள், குழ - தன்னைச் குழ, விலங்கன்மேல் - அக்காட்டினான்
மயத்தின் மேல், அசனம் - தனக்கு இனையானது, இக்குவதாக - பெருங்காயத்
தவழ்பாக, அமர்ந்தான் - பொருத்தினான், எ - று. (உக)

386. நாலி நாலும் குழல்கள் விரித்திடா

ஆவி போன கலவி கிடந்தெனத்

தேவி மைத்தெருள் டாரெடுத் துத்தாய

ரோவும் வண்ண முரைத்துட னேழ்மினார்.

(உ - உ) (இப்பிறப்பிலிருக்க, முன்னுரைத்தபடி மன்னன் இறந்ததற்கு)
கலவி - கல்தாரி வாசனையானது, நாலும் - வீசினத, குழல்கள் - அளகங்களை,
விரித்திடா - விரித்துக்கொண்டு, ஆவி போன - உயிர்த்தென, கலவி - ஆண் மலி
வானது, கிடந்தென - கிடந்ததுபோல, (பிர்த்தெருயற்றுக் கிடந்த) தேவியை -
இராமத்தா தேவியை, எடுத்த - தூக்கி, தெருண்டார் - னூனத்தெனியுள்ள
சினர், துயர் - அரசனிறந்ததஞ் னுண்டாயித தூக்கம், ஓவும் வண்ணம் - அவரை
விட்டு நீங்குப்படியான விதங்களை, உரைத்து - சொல்லி, உடன் - உடனே, ஓம்
பினார் - (அவரை) உபசரித்தார்கள், எ - று. (உக)

387. தோன்றி னாந்திரை யாதுட னேடுகட

சீன்ற தாயரு மீட்டுவைத் தேரு

மன்ற வாழி வெய்தலும் வாயகக்

தோன்றி னன்று தொடங்கின வல்லவோ.

(உ - உ) (அவ்வாறு உபசரித்து) தோன்றின - (இவ்வுலகத்தில்) பிறந்த
பிரியவர்கொல்லாம், நிலையாது - நிலையிலாமல், உடனே - அவ்வாறு தோன்
றத்தினோடு உடனே, தொடர் - தொடர்ந்தும், ஈன்ற - எம்மைப்பெற்ற, தாயரும் -
தாய்மாராகவும், கூட்டு வைத்து - பெற்று வைத்துவிட்டு, எகலும் - அழிவெய்தித்
செத்துதலும், ஆன்றவர் - பெரியோர்களாயினும், அழிவெய்தலும் - நாசத்தை
அடைதலும், வாயகம் - இந்த வாய்களானது, தோன்றினன்று - தோன்றின
அன்ற முதல், (அதாவது: அநாதியாகவே) தொடங்கினவல்லவோ - கேற்ற
தொடங்கினவல்லவோ, எ - று.

இவ்வாறு உபரிபதனும், சகல மொருள்களும், உத்தமத:விய: திருந், புத்த
மாயன என்பது, இரவியார்த்திக, பரியாயார்த்திகமாகிய இருவித அம்சங்களும்
ஆமரப் பிரமாணமாகச் சொன்னப்படும்.

தோன்றினன்று என்பதில் அகார்தொக்கது.

388. செல்வ முஞ்சில நாளிடை பேசெடு

மல்ல வென்று முழுதவ நும்பிலை

மல்ல வென்ற புபத்தெழின் மன்னை

ரெல்ல பில்லையிம் மண்ணி விறந்தவர்.

(சு - ல) செல்வமும் - ஐய்மையமும், சில நாளிடை - சில நாள்களாகுந்
தும், செடு - நீங்கியும், அல்லல் - துன்பத்தை, என்றும் - எப்பொழுதும்
உழுவதும் - அடையாதவர்களும், இலை - இல்லை, மல்ல - மல். புத்தத்தை
வென்ற - வெளித்த, புபத்த - புறங்கொடியுடைய, எழில் - அழகு பெற்ற, அன்
னை - நிராஜாக்களில், இம்மண்ணில் - இப்பூமியில், இறந்தவர் - இறந்தபொருள்
வர்கள், எல்லையில - சண்டிவிலை, எ - த.

வேறு.

389. இறந்தவர்க் கிரங்கி நாமு ம்முதுமே வின்று காறம்

பிறந்தவர் பிறவி தோறம் பெற்றதற் தத்தை பெண்ணி

விறந்தநா ளாலகை யாற்று தெவருக்கென் றமுது மென்னத்

திறந்தெனிக் துணர்க்து தேவி சிந்திப்போய்த் தேறி னுளே.

(சு - ல) இறந்தவர்க்கு - இறந்து போனவர்களுக்கு, இரங்கி - மனங்கலங்கி
த்து, நாமும் - (இப்போது உயிருடனிருக்கிற) நாமும், அமுது மேல் - அமுதுவா
மாதும், இன்றுகாறம் - இன்றைய வகையில், பிறந்த - தோன்றிய, கம் - கம்
முடைய, பிறவி தோறம் - சீர்ப் பிறப்புக்களிலெல்லாம், பெற்ற - அடைந்த,
திறந்ததை - பற்றுக்கோ, எண்ணில் - சண்டிவிலைத்தில், இறந்த நாள் - இறந்து
முன் சென்ற நாட்களில், அவர்கை யாற்றுது - இவ்வளவென்பிற கணக்குச் சொல்
வதலில் முடியாது, (ஆணையால்), வருகக்கென்று - (அந்த அணக்கம் பிறப்புக்களி
லெல்லாம் இறந்தவர்களில்) யாருக்கென்று, அமுதம் - அமுதெனும், என்ன -
என்று அறிவுள்ளவர் சொல்வதும், தேவி - இசாமத்தா தேவி, சிந்திப்போய் -
கொஞ்சக்காலம் சென்று, திறம் - அவர்கள் சொன்ன உறுதியொழிகிற, சிந்தித்
துணர்க்து - ஆராய்ந்தறித்து, தேறினான் - தெளிந்தான், எ - த.

390. தேறினான் மைந்தர் தம்மைத் தருகெனச் செப்ப தொக்து

செற்போ ண்டுந் தவந்தக் கிடைஞ்சிறித் துணை தேக்கிப்

தேவியே நமஸ்கம் சூட்டி யாசினப் பரிந்தே வெள்ள
நாழிழி வணையப் போல வருகடி தொழுது விழ்த்தார்.

(கு - க) தேவியே - (அவ்வாறு) தெய்வமந்தவனாகிய இராமதந்தை,
(அந்நியே) ஸமந்தம் தம்மை - தன் குமாரிருவரையும், தருகளை - அழைத்து
வருக என்று, செப்ப - (அருகில் நின்றவரை நோக்கி) சொல்ல, (அவர்கள்
போய்ச் சொன்ன மாதிரத்தில் பிள்ளைகளும் உந்தார்கள்) வெந்த - வருத்தமுற்ற,
மறியால் - விருதயத்தையிப்பால், வந்து வந்து - மேற்கூறியபடி கண்டபடி
வந்து, ஆங்கு - தாய் இருந்த அங்குடத்தில், இதைஞ்சி நின்றவரை - வணங்கி
நின்ற அந்தக் குமாரர்களை, நோக்கி - (இராமதந்தை) பார்த்து, பேறிலேன் - நான்
வந்தியில்வாத யான், உம்மைச் சூட்டி - உங்களை நன்று பூமிக்கு அணிவாகச்
சேர்த்து (இராம பப்பாய்வேகம் செய்வதற்கு முன்னே), அரசின - இரா
ஜாவை, பிரிந்தேன் என்ன - விட்டி நீங்கினேன் என்று சொல்லி வருந்த, (அவர்
களும் வருத்தமுற்று) ஆழிழி - அருவி பாய வின்ற, வணையப்போல - பணிவத்
தையிப்போல, அழுது - மார்பினிடீது கண்ணீரை வடித்து, அடி தொழுது - தலையின்
படந்தை வணங்கி, விழ்த்தார் - பூமியில் விழுத்தார்கள், எ - து. (கஉ)

391. திருவகு வணரத் தேந்திச் சேவசுந் திரினை நோக்கி
முருகுலா மகுடஞ் சூட்டி மண்முழு தான்கு வென்று
பொருவிவா ளதனிற் பின்னைப் பூசுந் திரினை நோக்கி
யாசினம் சூமா னுப்பீ பமர்த்தினி திருக்க வென்னான்.

(கு - க) (அப்படி வணங்கியபின்பு) பொருவிவான் - ஒப்பில்வாதவனாகிய,
திருவகு - இலங்குமிபோன்ற இராமதந்தை, அவரை - அந்தக் குமாரர்களை,
தேந்தி - தெய்வச் செய்து, (அவர்களுள்) சேவசுந் திரினை - சிம்மச்சந்திர சூரியனை,
நோக்கி - பார்த்து, முருகுலாம் - லாசனை வீசுகின்ற, (புஷ்பமணிகளோடு கூடிய)
மகுடஞ் சூட்டி - கிரீடத்தைவணித்து, மண்முழுது - இச்சப்பூமி இராமையும் முழு
வதையும், ஆங்கு வென்று - நீ அரசாளக்கடனாய் என்று சொல்லி, அகனித்
பின்னை - அகன்பிறகு, பூசுந் திரினை நோக்கி - பூரணசத்திர குமாரனைப் பார்த்து,
நீ - நீ, அரசிமல் குமரனாய் - வெணரஜயத்தையுடைய இளவரசனாக, அடங்கு -
பொருத்தி, இனிது - சந்தோஷமாக, இருக்க என்ருன் - இருக்கக்கடனாயென்று
கூறினான், எ - து. (கங)

392. இத்திர விபவத் தன்னை விருகின் செய்து வமந்த

(கஉ) ரந்தரம் பிறிதொன் நின்று வின்பத்து அழுத்து நானு -
சுந்தரக் கனிந்துச் சேவ சேனத்தன் வார்த்தை கேட்டு
சுந்தரக் கனிந்தி நன்னிய மதிபெண்பார் துறந்த மருதர்.

(தி - க) (அவ்வாறே அலையத்து) இத்தி வியவத்தன்னை - நேவேந்தி வியவத்தை, இறுவகிர் செய்து - இரண்டு உறுசெய்து, வயந்த - இக்குமாரர்க்கு அந்தம் யிறிதொன்றின்றி - மேருரு வித்தியாசமுமின்றி, இன்பத்து உசென்கியத்தன், அழுந்து காணன் - ஆழ்ந்து அதனை அனுபவித்தற்கொண்டிருக்கும் காவத்தில், கிந்துக்களிறு - கிந்துசம்பேன்ற புன்கிணையுடைய மந்தம் பொருத்திய பட்டத்து யானைக்கு (அதாவது: புன்குருக்களிருவிய யானைக்குத்) தலைவனுயி, சியசெனன் தன் வார்த்தை கேட்டி - கிம்மலேன மகாராஜனிடத்தி சமாசரம் பொருத்திய வார்த்தைகளைக்கேட்டி, துறந்த மாநி - தபத்தைக் கவன் கொண்டிர சின்ற ஆரியர்களைக்கவகிற, சாந்திரணியமதி பென்பார் - சாந்திரமதி இரணியமதி பென்னும் இருவரும், வந்தனர்-இராமதத்தையிடம் வந்தனர், ஏ - து.

393, அங்கதால் பரின்று வல்லா ரதையிற் தளிக்குஞ் சொல்லார்
கிங்கநற் பாய்ச்ச லாதி நோன்பொடு செறிந்து நின்றார்
தங்கிய கருவி நெஞ்சிற் தரிமினு ருயிர்கட் தெல்லார்
திங்கன்வெண் குடையி னுன்றன் நேயியைக் கண்டு சொன்னார்.

(தி - க) (அவ்வாறு வந்து) அங்கதால் - அங்காசமம் முதலாகிய சாஸ்திரங் களை, பயின்று - கற்று, வல்லார் - அவற்றில் வல்லமைபுடையவர்களும், அந் தயிந்து - தர்மாயிருத்ததை, அளிக்கும் - கொடுக்கும் (அதாவது: உபதேசிக்கும்படி யான), சொல்லார் - உசனத்தையுடையவர்களும், கிங்கநற் பாய்ச்சலாதி - கலியம் நிகழ்கிய முதலாகிய, கோன்பொடு - மனநோன்புகளோடு, செறிந்து - சேர்ந்து, நின்றார் - நிலைபெற்றவர்களும், உயிர்கட்கெல்லாம் - கந்தவர சகலமாகி கவ லீவன்களின்போலும், தங்கிய - சேந்திராந்த, கருவி - தபவை, நெஞ் சிவ் - மனநிவ், தரிமினுர் - தரித்தல்களுமாகிய அகவிரவரும், திங்கன் - சந்திரன்களோன்ற, வெண்குடையினுன்றன் - வெண்குருகுடையையுடைய அரசனது, நேயியை - மனையாகிய இராமதத்தையிடம் கண்டு - பார்த்து, சொன்னார் - கித் துமாரா சொன்னார்கள், ஏ - து.

(கஉ)

394 அங்கா வல்து லாரி லுருந்ததி யனை நங்கை
மங்கல பிழந்த நெய்ம நேருகடம் பாணம் லாடிச்
செவ்வய லையை கண்கள் கிதறலீ யழுத போழ்தும்
வெங்களி லாரினை நேந்தன் வெளிப்படா நெழிக வென்றார்.

(தி - க) அங்கு - அவ்விடத்தில், (மேற்கூறியபடி சொல்லத்தொடங்கிய அங்கன் இராமதத்தையு நோக்கி) அலவு - லாப்பத்தினது படத்தைப்போன்ற, அல்குலாவில் - அல்குலையுடைய வந்திரமர்களுக்குள்ளே, அருத்தி யனை - அரு

• இரண் விவரத்தை கோன்புக் கையில பார்த்துக்கொண்ட.

தமிழ்ச் சமணமாதிரி, (சுத்தியுடைய), கங்கை - பெண்ணை, மங்கை - மரங்
கங்கை, இழந்தது - நீ இழந்துவிட்டது, மய்யினோக்கம் - எங்களுக்குச் சமண
மாதிரி மரங்களை, டாவம் - பாவமாகும், வாடி - வாட்டமுற்று, செம் - சிலந்தி,
வழுவிய - செண்ணையின் செய்ந்த, கண்கள் - நெத்திரங்கள், சிதற - நீர் கொள்
கழிவடிவாக, நீ அழுதபோதும் - நீ அழுத கலுத்தும், வெம் - வெவ்விதமாய்,
வளி - கவந்தையுடைய, யானை - யானைக்குத் தலைவனாய், வேந்தன் - அரசன்,
வெளிப்படான் - மீண்டும் தோன்றி வெளிவரமாட்டான், (ஆகையினால்) ஒழி - நீ
வருத்தம் நீங்கக்கடவாய், என்னுள் - என்து சென்னுள்கள், எ - து. (உக)

395. ஆர்வத்தி னாரற்றித் சிந்தை யார்த்தமா பதனிற பின்னை
வேரத்தை யுடைய வாய விலங்கிடைப் பிறந்த நீமைப்
பாரத்தை வடைத்து சென்று காகத்திற் பதைப்பர் கண்டாய்
கேரோத்த மனத்தை யாகி யறித்தமே நினைக்க வென்றார்.

(உ - க) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) ஆர்வத்தின் - ஆசையினால், அரத்
தின் - அருதால், (அப்படி அருபவர்கள்) சிந்தை - மனதில், ஆர்த்தமாய் - ஆர்த்
தத் தியானமாகி, அதனில் - அதனால், பின்னை - பிற்பாடு, வேரத்தை யுடைய
வாய - வைரபரவத்தை யுடையவனாய், விலங்கிடை - விலக்குகளின் ஐந்தியில்,
பிறந்த - ஐனித்து, நீமைப் பாரத்தைவடைத்து - பொல்லாங்குகள் பாபவினை
களில் கணமையச் சேர்த்து, சென்று - அப்பிறப்பினின்றும் நீங்கிப்போய், காகத்
தில் - காகத்திலே பிறந்த, பதைப்பர் - துக்கமுற்றத் துடிப்பார்கள், கண்டாய் -
நீயும் இதனை உணர்ந்துள்ளாய், (ஆகையினால்), கேரோத்தமனத்தை யாகி - நீ
இன்பதுன்பங்களைக் கடைய சம்ஸாரத்தில் சுமத்துவீ பாவத்தையுடைய மன
கையையுணர்சி, அறித்தமே - (சம்ஸார ஸ்வரூபமானது அகத்தியத்தையே உடை
யது இதில் யாதொன்று சாஸ்வதத்தில்லைபென்று) அகத்தியத்தன்மையையே,
நினைக்க என்னுள் - நினைப்பாயாக வென்றும் சென்னுள்கள், எ - து. (உக)

396. அழுத்தி நீ சோகத் தன்னி லிளவியிப் பிறவி யாலாஞ்
செழுமப்ப விழந்தி டாகே திருவறஞ் செறித்து சிந்தை
எழுந்தால் விசோதி தன்னு லிடர்கடல் கடந்து பற்றி
வழுத்திய விண்ணை வென்று மறந்துவித் தமைக்க வென்றார்.

(உ - க) (பின்னரும்) நீ - நீ, சோகத்தன்னில் - சோகத்தினால், அழுத்தி -
அழுதி, அரிய - பெறுதற்கரிய, இப்பிறவியால் - இந்த மனிதப் பிறப்பினால்,
ஆம் - ஆரும்படியான, செழும - செழிப்பையுடைய, பவன் - பவனை, இழந்
திடைய - இழந்த போகாலம், திருவறம் - ஸ்தலத் திருமுத்தை, செறித்து -
சேர்த்து, சிந்தை - மனதில், வழுத்த - உண்டாகிய, கல் - கண்ணையாய், விசோதி

தன்னால் - விசேதி பரிணாமத்தால், இடங்கடல் - துக்கமாகி - அழுத்திப்போக
கடல் - தாண்டி, பற்றில் - ஆகையில், அழுத்திய - நுழுகிய, விளைவை - கம்பம்
களை, வெவ்வேறு - ஐயிற்கும்படியான, அறந்துவித்த - தம்மத்தின் விளைவுகளை
கோப்பு முதலான பாவனைகளை, அமைந்த - உண்ணிடத்தில் சேர்க்கக்கூடியவாக,
என்றால் - என்றும் சொன்னார்கள், ஏ - று.

(சு)

897. துவர்ப்பாசை நான்கிற் நீய விலகனைமுதல் குனி நானே
பவத்தமே போக்கி டாடுதே யம்மைறும் மாற்றற் கேற்ற
தவத்தொடு விரதஞ் சீலக் தக்கன தாக்கிச் சித்தரை
புலர்ப்பொடு வெறுப்பி னென்றி யுறுதிக்க னுழக்க வென்றார்.

(சு - க) (மேதும்) துவர்ப்பாசை நான்கில் - (நன்னமக்கு) விசேதமாகிய
குரோதபாண யாயுலோபமென்னும் சதுஷ்கலாயத்தினால், நீய விலகனை
முன்னாதி - (கிருஷ்ண கிலகியோதமென்னும்) துவேசியபரிணாம முன்னாதி,
நானே - ஆயுஷ்யநானே, அவத்தமே போக்குபாது - வினாசப்போக்காமல், அம்மை
திராமதத்தையே, நம் - உம்முடைய, ஆற்றற்கேற்ற - சங்கிக்குத் தகுந்த, தவத்
தொடு - தபத்தொடு, விரதம் - பஞ்சாணு விதம்களையும், தக்கன - தகுதியானவை
களாகிய, சீலம் - சீலாகாரங்களையும், தாக்கி - சித்தரித்து, சித்தை - மனதில்,
புலர்ப்பொடு - (இந்தச் சரி போகாதிகளில் அசுத்திதன்முறையுடைய யுணர்ந்து
அவற்றின் மீதேற்படும்) அருவருப்புடனே, வெறுப்பின் - விரோதப்ப் பரண
யில், ஒன்றி - பொருத்தி, உறுதிக்கண் - ஆம்முக்கு உறுதியாகிய மீமத்தின்
உழக்க - உதவாழித்துச் செல்லக்கூடியவாக, என்றார் - என்றும் சொன்னார்கள்,
ஏ - று.

(சு)

சதுஷ்கலாயங்களையும், துவேசியாதிராயங்களையும் பார்த்த சாதத்தில் அவை
மாகத் தெரிந்துகொள்ளும்.

(சு)

898. அருந்தவத் தார்கன் சொல்லிக் கேட்டது பிராணம் சித்தம்

விரும்பிய தவத்த தானி னோற்றனு மாகிக் கூயிப்

பொருத்திய செவ்வஞ் சுற்றம் புற்புதம் பேரல மாயும்

திருத்திய குணத்தி னாய்நீ திருவறம் மறவ லென்றான்

(சு - க) (இவ்வாறு கூறியுண்ணர்) அரும் - அரிதாய், தவத்தார்கன் -
தவனாய்வுடைய அவ்விரு மாந்தரோடு, சொல்ல - வசனத்தை, கேட்டது -
கேட்டதுடனே, இராணம் - இராமதந்தவையானவன், சித்தம் - தன்னுடைய உயர்ந்த
மானது விரும்பிய - இச்சிக்கப்பட்ட, தவத்தானி - தவஞ் செய்து கேற்றவன்
பொருத்தியதாக, செவ்வனம் - அசுத்தியை, மறவ - தன்னுடைய - சிவமாகி
துவாரி, கூயி - அகழ்த்து, (அவ்விடம்) திருத்திய - திருத்தவையின்புறத்தி

ஒன்றில்ல - ஒன்றில்லை, (நான் என்று எல்லாமக்காத் தவத்தை விருப்பி
வேன்) என்றுள் - என்று கூறினாள், எ - று.

உலையல் - எதிர்ப்பதை விரகிடுகள்; சொல்லாதிருக்க என்பது இதன்
பொருள். (சச)

401. மறம்புரித் திலக்கும் வைவேல் மன்னவன் தேவி புன்னத்
திறம்புரித் தெழுந்த வண்ண மறிந்துடன் சிவ சந்தன்
நறம்புரித் தடித னென்று தொழுதுடன் படனா நீல
சிறம்புரித் தெழுந்த வையா செறிமையி வீக்கி னாரே.

(கு - ன்) (அவ்வாறு கூறியவுடனே) மறம் - வீரத்தொழிலை, புரிந்து -
செய்து, இலங்கும் - பிரகாசியா நின்ற, வை - உச்சமை பொருத்திய, வேல் - வேலை
புத்தையுடைய, மன்னவன் - சிம்மசேன மஹாராஜனுடைய, தேவி - மனைவியாகிய
இராமத்தனையின், உன்னம் - மனமானது, திறம் புரிந்து - (தவத்திலே) உறுதி
செய்து (அதாவது திடமாகி), எழுந்த - சென்ற, வண்ணம் - வித்ததை, அறிந்த
பின் - தெரிந்தபிறகு, சிவசந்தன் - சிம்மச்சந்திரன், நறம்புரிந்து - (அவன் அங்
வாறு கொண்ட) துறவை விருப்பி, அடிகள் - அடிசனே!, (உங்கள் விருப்பப்
படியை செய்க), என்று - என்றசொல்லி, தொழுது - வணங்கி, துடன்படதும் -
அத்தவத்திற்குச் சம்பந்திக்கவும், (அவன் தவத்திற்குச் சென்ற னான்; அவ்வாறு
சென்ற பின் அந்த இராமத்தனா தேவியினுடைய) நீலநிறம்புரிந்து - நீலநிறத்
தைச் செய்து, (அதாவது நீலநிறமாகி), எழுந்த - வளர்ந்த, ஐம்பால் - கடந்தலை,
நெறிமையின் - நீட்சா விநியின்படி, வீக்கினாள் - (ஆரவாங்கினாள்) பரிஹரித்தாள்
கள், எ - று.

‘உங்கள் விருப்பப்படியே செய்க’ என்பது இராமையேச்சமாக வருவித்துரைக்
கப்பட்டது. (சகி)

402. அணிச்சத்தம் பேரது கொய்வார் பேரலணி மயிலை ஊங்கிப்
பணிச்செப்பை யனைவ கொங்கை பானிறப் படத்தின் வீக்கித்
தனிச்சித்தம் வைத்த கண்ணக தாமரைப் பூவி வன்னம்
பணிச்சத்தன் சூட்டி வீழ விரகத்ததோர் படி யிருந்தான்.

(கு - ன்) (அவ்வாறு நீக்கவே) தனிச்சித்தம் - (இரத்தினத் திசையாகிய
சூக்தபாஷாணியில்) ஏகாக்ஷமாகிய மனத்தை, வைத்த - வந்தாயித்த, கண்ணக -
இராமத்தனையினாள், அணிச்சத்தம் - அணிச்சத்தினுடைய, அம் - அழகிய,
பேரது - புத்தத்தை, கொய்வார்போல் - பறிப்பவர்களைப்போல, அணி - அழகிய,
மயிலை - கடந்தலை, ஊங்கி - நீக்கி, பணி - குளிர்ச்சி பொருத்திய, செவ்வா

அண்ப - இரத்தினச் செப்பை சிகர்த்த, கொங்கை - கந்தனங்களை, பால்திற - பால்போன்ற வெள்ளிய நிறத்தையுடைய, படத்தின் - வஸ்திரத்தினால், வீக்கி - இறுக்கிக்கட்டி, அன்னம் - ஓறம்பு பசுபிபானது, தன் - தன்னுடைய, பணித் - ருட்டி - மலிச்சுருளோடு கூடிய உச்சிக்கொண்டையானது, வீழ் - உதிர்ந்துவிழ், (சுவ மொட்டையுடனே), தாமரைப்பூவில் - தாமரைப் புஷ்பத்திலே, இருந்ததோர் படி - இருந்த ஒருவிதமாக, இருந்தான் - இருந்தான், ஏ - து. (சக)

403. அரசினங் குமான் பைம்பொ னளவின்றி மீந்து பிண்டிப்
பிரசகின் நறுத பிண்டிப் சொன்றிருச் சிறப்பி யற்றி
மலையிருத் தலையப் போது மிராமதன் துறவைக் கண்டு
வினாமன் சொரிந்து வாழ்த்தி மீண்டுதன் னகரம் புக்கான்.

(இ - ம்) (அப்படியிருந்தபோது) அரசினங்குமான் - புனரணுனவன், மலையிருத்தலைய - தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் இலக்குமியை, போதும் - சிறக்கின்ற, இராமதன் - இராமதந்தையனா துறவை - திருவையை, கண்டு - பார்த்து (அவனுடைய பாதுகளில்), வினா - வாகனை தங்கிய, மலர் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - தூய், வாழ்த்தி - அவனை ஸ்தோத்திரமும் பண்ணி (வாசகாக்கு), பைம்பொன் - பசுமையொருங்கிய பொற்காசை, எத்து - தானமாகக் கொடுத்து, பிண்டி - பிறகு, பிரசம் - வண்டிகல், சிந்து - நிலைபெற்று, அருத் - தேவருக்குக் கிந்த, பிண்டி - அகோகவிருட்சத்தையுடைய, பிரான் - சர்வஞ்ஞாநுரீய, திரு - அழகிய, சிறப்பு - பூஜையை, இயற்றி - செய்து, மீண்டி - திரும்பி, தன் கரம் - தன்னுடைய பட்டணத்தில், புக்கான் - அடைத்தான், ஏ - து. (சக)

404. மத்தமால் கனிது வான்கை பிழந்தது போன்றி ராம
தந்தையைப் பிரிந்து சேய சக்திரன் சரல வாடி.
முத்தணி முலை ஓர் தம் முறுவலுஞ் சிறிய கோக்கும்
பித்தன்வரயப் பட்ட கல்ல பிரசம்போற் திரிந்த வன்றே.

(இ - ம்) (அதன்மேல்) மத்தம் - மதம்பொருத்திய, மால் - பெரிதாகிய, கனிது - யானையானது, வான் - செறந்த, கை - தனது துதிரையை, இழந்தது போன்று - இழந்துவிட்டதை சிகர்த்து, சேயசக்திரன் - கெடமச்சக்திரன், இராமதன் - தாயாகிய இராமதந்தா தேவியை, பிரிந்து - நீங்கி, சரல - மிகவும், வாடி - வாடி, (அதனால் அவனுக்கு சம்வார விரக்தியுண்டாகி), முத்தணி - முத்தமாலையை அணிந்த, முலையோர் தம் - மந்தன்களையுடைய தேவிமார்களின், முறுவலும் - புன்னிப்பும், சிறிய கோக்கும் - கடைக்கண் பார்வையும், (இனிமையைச் செய் துமல்), பித்தன் - பைத்தியம் பிடித்தவனுடைய, வரயப்பட்ட - வரலிலே சேர்த்து, வரய - இனிமையாகிய, பிரசம்போல் - தேவப்போல, (அதாவது தேன் போல)

ஊக்கு இனிமையைச் செய்வாமல் விகற்பப்பட்டிருப்பதுபோல), திரிந்த - மேரு
பட்டன், (அதாவது - அவன் போதத்தில் வெறுப்புற்றான்), ஏ - து.

வரட என்பது வரடி எனத் திரிந்து வந்தது.

(சுஅ)

405. ஈன்றது பென்ப தன்றி பிறத்தவட் சிறத்த வன்பிற்

நேன்றிரு னுத லாஹம் பிரிவினமா துயர முற்று

னுன்றவர்க் காய தன்றி பதுவாழ்கா மேரு வாகித்

தோன்றமேழ் பிறவி தோறும் தொடர்ந்துவி டெய்து காஹம்.

(இ - ஷ) (இந்த இராமதந்தை) ஈன்ற - இப்பிறப்பில் தன்னைப்பெற்ற
தாய் என்பதன்றி - தாயென்பதுமல்லாமல், இறத்த தான் - முன்னே சிறித்த காலி
தாய் (ஏற்பட்ட), சிறத்த - சிதப்பாகிய, தன்பின் - ஆகையினால், (இந்தச் சிம்மமக்
கொண்), தோன்றினான் ஆதலானும் - இவன் கருப்பத்திலேயே பிறத்தானானதானும்
ஹம், (குப்போது), பிரிவின - இவருடைய பிரிவினும், மா துயரமுற்றது -
மிருத்த வருத்தமுடைத்தான், (இவ்வகையில்), ஆன்றவர்க்கு - பெரியோர்க்குரியது,
ஆய - உண்டாகிய, தன்றி - கண்மையானது, அஹம் - அஹம்வனவா பிறப்ப
தம், மேருவாகி - மகாமேருவுக்குச் சமானமாகப் பெரிதாகி, ஏழ்பிறவு் தோறும் -
மறுபடியுண்டாகும் ஏழு பிறப்புக்களிலும், வீழி எய்து காஹம் - மேருமத்தையும்
பரியத்தையும், தொடர்ந்து - சேர்த்து, தோன்றும் - விளங்கும், ஏ - து. (சுஅ)

406. பனகவந்தம் கண்பு போலப் பைத்தொடிப் பனழ வசவா

முனைமுலை கண்ணுந் தோளு முறுவதுஞ் செறிய வந்த

வுவகைகி னோடு நாளி லுறுதவ னொருவன் வந்தான்

புகரினா நெறி விளக்கும் பூரசந் திரவென் பாவே.

(இ - ஷ) (இப்படி விருக்கும்போது) பைத்தொடி - பசுவையான வயிற்றில்
கொடும், பவழவாயா - பவழம்போன்ற வாயையுமுடைய ஸ்திரீகளின், முனை -
தாமரை பொத்துப்போன்ற, முலை - ஸ்தனங்களும், கண்ணும் - கண்களும்,
தோளும் - தோள்களும், முறுவதும் - புன்சிரிப்பும், செறிய - தண்ணீர்த்தே
சேர, வந்த - அவற்றினாலே வந்த, உவகைகின் - சந்தோஷத்தில், பனகவந்தம் -
சத்துருக்களுடைய, கண்பு போல - உள்வன்பிலாத சிவகந்தைப்போல, (அகப்
பத்தின்நி யிருந்து), ஒய்ம்களில் - (மேற்கூறியபடி) சிம்மச்சந்திரன் இல்லாததில்
செவ்வென்ற காலத்தில், புகரினா - குற்றமில்லாத, நெறி - சன்மார்த்தத்தை, விளக்
கும் - தெரிவிக்கும்படியான, பூர சந்திர வென்பான் - பூரணச் சந்திரனென்
னும் பெருமையுடையானவிய, உறுதவன் ஒருவன் - மகாத்மையுடைய ஒரு முனி
வன், வந்தான் - அவனிடத்தே வந்துசேர்ந்தான், ஏ - து. (சுஅ)

புராணத்தின் அரங்காடகம்

101

407. **வந்துவ தவந்தன் செந்தா மலையடி வணங்கிப் பூத்து**
யந்தமி லுண்கை பெய்தி யம்பொன்மங் கலங்க னோந்தி

(உ) இந்துவா னுதலி னுரோ டெதிற்கொண்டு பணிந்து புக்குச்
 சந்தாத் தலத்தி னோற்றித் துக்கடித் துவிளி வீச்சி

(இ - உ) (அப்போது சிம்மச்சந்திரன்) இந்து - சந்திரப் பிறைபோன்ற
 வான் - ஒளி பெருந்திய, துதலினுரோடு - விதிர்மாரகனுடைய, எதிர்ப்பொன்று -
 முன்னோபோல், வந்த - அவ்வாறு வந்து மா - பெரிய, தவன் தன் - தவந்த
 யுடைய, அந்த முனிவனின், செம் - சிவந்த, தமனை - தாமனை மலர்போன்ற,
 அடி - பாக்களாக, வணங்கி - கமஸ்கரித்து (அவற்றிலே), பூ - புஷ்பங்களாக,
 னுள் - துள்ளி, அந்தயில் - முடியில்லாத, உண்கை - சந்தோஷத்தை, 'எய்தி -
 னுடைத்து அம்பொன் - மிகுந்த அழகினையுடைய மங்கவர்கள் - அஷ்ட மங்க
 வர்களாக, வந்தி - எடுத்து, பணிந்து - மீண்டும் வணங்கி, புக்கு - அவரை அழைத்
 துக்கொண்டு அரண்மனைக்குள்ளே புடுத்து, சந்தாம் - அழகு பெருந்திய, தந்த
 தின் - இடத்தில், ஏற்றி - உத்தரானவத்து, அடித்துகள் - அவருடைய பரீத்
 துள்ளிய, துவிளி - தனது உத்தரீய வங்கித்திருநல், ரீச்சி - துடைத்து, ஏ - து.

அரசன் முனிவரைக் கண்டவுடன் முதலில் ஒருமுறை வணங்கி மலர்களால்
 அவர் பாதங்களில் அச்கரித்து அஷ்டமங்கவர்க ளோன்றி மீண்டும் ஒருமுறை வணங்
 கினுனென்க. (இஉ)

408. **மணிமலர்க் கலச நீரன் மாசறக் கழுவி வாகந்**

தணிவிலா மலை சாத்தஞ் சருவினு லருச்சித் தாற்றி

வினைவிலா முனிவன் பாடும் பணிந்துகா லமிர்த மீந்தான்

கனிபிணற் பணியும் போழ்தி லமரகஞ் சிறப்புச் செய்தார்.

(இ - உ) மணி - அழகிய, மலர் - புஷ்பங் குட்ப்பெற்று, கலசம் - கும்
 பத்திலுள்ள, கிரான் - ஐலத்தினால், மாசற - அழுக்கு நீர்க், கழுவி - அப்பாதத்தைச்
 சுத்திகரித்து, வாகம் - வாகனாவில், தணிவிலா - குறைவில்லாத, மலை - பூமலை
 என்றாலும், சாத்தஞ் - சந்தனத்தாலும், சருவினுல் - பலகாலங்களினாலும், அருச்சித்து -
 (அவற்றின்) அச்சரிசு பண்ணி, ஆற்றி - பூசினையை முடித்து, துணையிலா -
 உடைமையில்லாத, முனிவன் - அம்முனிவரது, பாடம் - பாடங்களில், பணிந்து -
 (மற்றொருமுறை) வணங்கி, லாமிர்தம் - நாவலையாகிய ஆகாத்தை, சுந்து -
 அருகரு அளிக்க, (அவ்வாறு), அணியினும் - அழகாக, பணியும் போழ்தில் -
 அவன் சிறப்புச்செய்த அம்முனிவரை வணங்குகிற காலத்தில், ஆக்கு - அக்
 ஷ்டத்தில், அமரரும் - தேவர்களும், சிறப்பு - பஞ்சாச்சரியத்தை, செய்தார் -
 செய்தார்கள், ஏ - து.

(உ) கப என்பது சுந்து எனத் திரிந்த வந்தது.

409. ஸந்தவ சரியம முற்றி கிருந்தமா தவனை வாழ்த்தி
அந்தமும் நிறைந்த குண்டோ வில்லிவோ வுருகு கென்ன
அந்தமுண் டாகும் பாண்மை வணியவர்க் நருந்த வத்தான்
மமந்தமற் றவனை வர்க்கு மாற்றிடைச் சுழற்சி பேபரம்.

(இ - ஷ) (அதன்மேல்) அவன் - அவ்வடத்தில், வந்து - வந்து சேர்ந்து, தியமம் - தம்முடைய நிலமங்கள், முற்றி - முடிய (அதாவது கியமங்கள் முடிந்ததென்றே), இருந்த - தங்கிய, மாதவனை - உத்திருந்தபாசிய தபணையுடைய முனிவானை, வாழ்த்தி - சிம்மச்சந்திரன் வந்தோத்திரம்பண்ணி, பிறவிக்கு - இச்சம்மார பிரப்புக்கு, அந்தமும் - முடிவும், உண்டோ - உண்டாகுமோ, இவ்வையோ - உண்டாகாதோ, அருளுத - அதன் விவரத்தை எனக்கு உபதேசித்தருள்வீராக, என்ன - என்று கேட்க (அவன்), மைந்த - இளையுத்திரனே!, பாண்மை - பன்வியத்துவ குணமாய்வு, அணியவர்க்கு - அழைக்கப்பெற்ற பாவதாழ்மர்களுக்கு, அருந்தவத்தால் - தரிதவிய தபளினால், அந்தமுண்டாகும் - முடிவு உண்டாகும், அவவயிவர்க்கு - அந்தப்பவ்வியத்துவமும் தபளும் இவ்வாதவர்களுக்கு, மாற்றிடை - உத்திரக்கு மாற்றமாயிருக்கின்ற இச்சம்மாரத்திலேயே, சுழற்சியோ யாம் - முடிவில்லாமல் சுழன்றுகொண் டிருப்பதே சம்பவிற்கும், ன - து.

முற்றவென்பது முற்றியெனத் திரிந்து வந்தது.

(இஉ)

410. பாண்மையின் பரிகென் மொன்னிற் பழுத்ததுக் காற்றன் பித்தி
சுனமாய்ப் பெருகி வந்த திலையிடைக் கனியு மில்லா
றுனமொன் திலாத பாண்மை யுயிரிடைக் கனியும் வீட்டைத்
தானம்பன் னிரண்டின் மெய்ம்மைத் தவத்திலே வடுத்த போழ்தே.

(இ - ஷ) சுனமாய் - முதலில் குறைவாயிருந்து (அதாவது: கிறிதாயிருந்து), பெருகி - பின்னாற் கொஞ்சக் கொஞ்சமாகப் பெருத்து, வந்தது - வந்த வாயைக் காணத்து, (இயற்கையிலேயே மரத்தில் பழுக்கக்கூடியது எனினும் அதனைத் தாறுண் அறந்த வாயைச்சுரு முதலிய இவைகளோடு சேர்த்துப் புதைத்து வைத்தால்), திலையிடை - அந்த இலைகளின் இடைவெளியுற்தும், கனியும் - பழுக்கும், இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாசமே, பாண்மையின் - மேற்கூறிய பவ்வியத்துவத்தினுடைய, பரிசு - குணமானது, என்னெனில் - யாதென்றால், பழுத்ததுக்கு - அது சம்மாரத்தின் முடிவை அடைந்தற்கு, ஆற்றல் - (இயற்கையிலேயே) சந்தியுடையது விருத்தவாய், (எனினும்), பித்தி - பிறகு, ஹனமொன்றிவாத - குற்றமொன்றுமில்லாத, பாண்மை - அந்தப் பவ்வியத்துவமானது, உயிரிடை - ஆத்மவரிடத்தில், தானம் பன்னிரண்டின் - பன்னிரண்டு வந்தாவனவாகிய, மெய்ம்மை - உண்மை பொருத்திய, தவத்திலே - தபளில், இவைகள் - அந்த

போத்து - சேர்ந்த காலத்தில், வீட்டை - சம்ஸார விடுதலையாகிற மேட்சுமென் ஹுக் கனிதலை, கனியம் - பழுக்கும், எ - று.

பான்மை இயற்கையிற் பழுத்தலாவது ஒருவன் உபதேசயில்லாமல் தப ணைக்கொண்டு வீடு அடைதலாம். அது தவத்தினால் பழுக்குமென்றது, ஒரு வன் உபதேசத்தால் தபணைக் கைக்கொண்டு வீடு அடைதலாம். (இச)

411. மெய்த்தவத் தன்மை தானும் வென்றவர் படிமம் தாக்கிச் சித்தமெய் மொழிகள் மூன்றி விருத்தொடர்ப் பாட்டி. நீங்கிப் பத்தமம் பன்னி ரண்டாந் தவத்தொடர் பரின்று தன்கண் உத்தமம் காட்சி ஞான னொழுக்கத்தை யழுத்தல் கண்டாய்.

(இ - ள்) மெய் - உண்மையாகிய, தமம் - தபயினுடைய, தன்மைதான் - குணமானது, (யாதென்றால் ஒருவன்), வென்றவர் - காதிகர்மங்களை வெயித்திரா சின்ற அருக பரமனுடைய, படிமம் - ரூபமாகிய கீர்க்கத்த ரூபத்தை, தாங்கி - தரித்து, சித்தம் மெய் மொழிகள் மூன்றில் - மனம் சாயம் வசனம் என்னும் மூன் றினாலும், இருத்தொடர்பாட்டின் - பரதியாப்பியத்த மென்னுட் இரண்டு பரித் திரைகளினின்றும், நீங்கி - விலகி, பத்தமம் பன்னிரண்டாம் தவத்தொடர் - தச தாமமும் தவாதச வித் தபணுமாயிடு இவற்றோடும், பரின்று - பழுதி, தன்கண் - தன்னிடத்தில், உத்தமம் - மேலான, காட்சி - நிச்சய தரிசனத்தையும், ஞானம் - சூத்த ஞானத்தையும், அழுத்தல் - சுத்த ஸ்திதி ஸ்வரூப லக்ஷணமாயிடு சாரித் திரத்தையும், அழுத்தல் - ஸ்தாபித்தலாம், கண்டாய் - நீ இவற்றைத் தெரிந்து கொண்டனையா? எ - று.

கண்டாய் என்பது ஒருவரை அசையுமாம். பரதியாயிரக்கிரகம் 10, அப்பர் தச பரிக்கிரகம் 14. இவற்றின் விவரத்தை ஆசாம பேர்வழியென்னும் புத்தகத் திற் கண்டுகொள்க.

தான், உம் - அசைகள்.

(இச)

412. தானெனப் படுவ தெட்டு வினைவிட்ட தன்மை தந்த ஹானமி லனந்த தன்மை விருமைபு மொருமை பாக்கி யானென தென்ன நீங்கும் வினாவன்றி பாக்கை சுற்றம் யானென தென்ன நீங்கா தென்னினைத் தொடரு மென்றான்.

(இ - ள்) தான் எனப்படுவது - தான் என்று சொல்லப்படுவது, எட்டு வினை - அடிபட கரமங்களாம், விட்ட தன்மை - அவற்றினின்றும் நீங்கிய தன்மை யாவது, தன்கண் - தன்னிடத்திலே, ஹானமில் - குந்தமில்லாத, அனந்த தன்மை - அனந்த ஞானமே. அனந்த சுதந்திர குணங்கள் பொருத்தி யிருத்த

கூடும், இராமமயம் - நான் என்விற சுத்தாநம் திரவியமும் அதன் குணமைய அளந்த ஞானமயம் ஆன குணிகுணங்களை, ஒருமையாகி - அபேத விவரமும் வாக்கி, யான் - இந்த ஆத்மதலியம் நானே, எனது - இந்த அளந்த ஞானமய குணம் என்னுடையதே, என்ன - என்று பாவனைசெய்து எவ்வாறுபுதியாக அநிய உயினை - அத்தகையம்கள், கீழ்கும் - ஆத்மனை விட்டகலும், அன்றி - அப்படியும் னாமல், யானை - எடுத்திரானின்ற கரீசம், யான் - நானே, சுந்தம் - பத்தந்தகாலி யான சுழம், எனது - என்னுடையதே, என்ன - என்ற உபசரித னுபசரித அசுத்த விவரமாமான அசுத்த பரிணாமந்தால் என்ன, என்னினைத் தொடருந் அத்தகையம்களின் சேர்ந்தலையும், நீங்காது - ஆத்மனைவிட் டகலாது, என்னுள் என்று முனிவான் சொன்னான், எ - று. (௧௧)

413. என்றது மெனதும் பாணு மிலவென மயங்கிக் கீழ்கா. 11
என்றியான் கதிக ஞானகிற சுழந்தன நெறி யறிந்த
என்றியா னியற்றி னீர்கா தொழிவனை மென்க னீர்கா
தொன்றினு னென்று கிலவா தொழிகவித் தொடர்ச்சி பென்றான்.

(௧ - ௧) என்றதும் - என்று முனிவான் சொல்லவும், எனதும் - என் னுடையதும், யானும் - நானும், இலவென - மூன்சொன்ன பத்தந்தகாலியும் இத்தகையமான இலவசனேபென்று, மயங்கி - (உபசரித அனுபசரித அளந்தும் கலம்களில்) பிரபித்து கீழ்கா - கடந்த காலத்தில், யின்ற - (சுத்த நிச்சய காலத் தெரியாமல்) யின்ற, யான் - நான், கதிகள் காண்க - சுதந்தகதிகளில், சுதந்தக ளன் - பிரபிதற்புக்களினுத் சுழந்தி யடைந்தேன், நெறி அறிந்த - (நீர் கிலவ ருபத்தகைச் சொல்ல அறந்ருல்) என்மர்க்கத்தினாத் தெளிந்த, இன்று - நூப் பொழுது, காண் - யான், இவற்றின் - இவற்றினின்றும், கீங்காதொழிவனை - விவசமயத் போவெனின், என்கண் - ஆத்மனாகிய என்னிடத்தே, நீங்கா - அத் தரும்கண் விலகமாட்டே, ஒன்றினால் - (கான் ஆத்ம குணங்களில்) பொருத்தினுத், ஒன்றும் - யாதொரு வினையும், கிலவாது - கித்கமாட்டாது, (அலவயால்), இத் தொடர்ச்சி - இந்த அன்னியத் திரவியப் பற்று, ஒழிக - என்னினிட்டு நீற்றல தாக, (அதாவது - அது என்னவிட்டி நீங்க காண் சுத்த ஜீவன்வருப பாகனையாகிய தன்மையைச் சொல்வேனாக), என்னுன் - என்று கிம்பச்சந்திரவசன் சொன்னான், எ - று. (௧௨)

414. நெருப்பினடக் கிடந்த செம்பிற்ப் பட்டநீர்த் துள்ளி பேசுதும்
விருப்பினடக் கிடந்த வுள்ளத் தெழுந்தனை கத்தி வின்பத்
திருத்தியைச் செய்யு மென்று புலந்தனைச் செறிவ கிற்றல் [நெ.
நெருப்பினடக் கிடந்த தனிப்பா நெருந்தவ ன்வின்பி வினாள்

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) கொடுப்பினா - கொடுப்பினிடத் திய; கிடந்த - தங்கியிருந்து (கொடுப்பேறிய), செம்பின் - செம்பிலே, பட்ட - அடைத்த, சீர்த்துள்ளிபோதும் - ஐயத்துள்ளியை நிகர்க்கின்ற, விருப்பினா - ஆசை யாகிய (அக்கினியில்), கிடந்த - தங்கியிருந்த, உன்சுத்து - மனத்தில், எழுந்த - உண்டாகிய, வேகத்தின் - தீவிரத்தினாலாகிய, இன்பம் - சுகமானது, திருத் திகம்பச் செய்யுமென்று - திருத்தியை உண்டாக்குமென்று, புலத்தின் - அறிவை, செறிய - அதனோ, நிற்பல் - அசன் வழியிலே நிற்பது, (அதாவது: அறிவை அடைப்பதறி நிற்பது), கொடுப்பை - அக்கினியை, கொய்தெனினது - கொய்கை ஊற்றி, அவிப்பான் - அவிக்கும்பொருட்டு, எழுந்தவன் - பிரவேசித்தவனுடைய, வினைப்பின் - எண்ணக்கூடுபோன்ற, ஒன்று - ஓர் எண்ணமாகும், எ - த. (இக)

415. பூமியைத் தாத்த வந்து பொருத்திய புலத்தி னுரை

யோசனிக் துய்த்தும் வேரோர் கனவயின்மை புணர்ந்து மீட்டும்

மேவுதற் கொழுதல் மென்று விட்டதை மென்ற வன்றிக்

கனவயின்மை கோம் போலும் குணத்தமே நிலைக்கி என்னுள்.

(இ - க) பூமி - இப்புவவுகத்திலும், அந்தாத்த - தேனுவாகத்திலும், வந்து - (40ம்) ஐயனயெடுத்து வந்து, பொருத்திய - சேர்த்த, புலத்தின் - இத் திதிய விசுத்க்கனினாலுண்டாகிய, ஆசை - விருப்பங்களை, ஓவிலம் - நீக்காதவர்க ளாய், துய்த்த - இடைவிடாமல் அனுபவித்தும், (அவற்றில்), வேரோர் - வேறு தாதுமாகிய ஒரு, கனவ - அலமானது, இன்மை - இல்லாததை, உணர்ந்தும் - அறிந்தும், மீட்டும் - மறுபடியும், மேவுதற்கு - அவற்றைப் பொருத்ததற்கு, எழு தல் - முடித்தல், மென்று விட்டதை - முடிவிலே மென்றுமிழ்ந்துவிட்டதை, மென்றல் - மறுபடியும் எடுத்த மெல்லுதலும், அன்றி - இதுவுமல்லாமல், நிலைக் கின் - (இக்குணத்தை என்னுள்) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, (இக்குணமுடைய தும்), கடவுள் - கணத்தினுள்ளிருக்கப்பட்ட, மனதோம்போதும் - (வெளி விவரம் மொன்றையுமறியாத) தவணையப்போன்ற, குணத்தமே - (வேறொரு நிலைத் தந்ததை புணராத) குணத்தினையுடையோமாவோம், என்னுள் - என்றும் அவ்வா றுள், தினைத்தான், எ - த. (இக)

416. பெறற்களும் பிறவி காட்சி பெருந்தவன் திருந்து மாற்றஞ்

சிறப்புடைக் குலகல் பாக்கை செறிவித்த செழுந் தவத்தை

மறுப்பனேல் மாற்றை யாக்கு மிலையுமலர் தன்னு கா வென்று

தித்தானி தெரிந்து திக்க னுமற்றஞ் தெரியச் சொன்னான்.

(இ - க) (அவ்வாறு நினைத்துப் பின்னர்) பெறற்களும் - பெறுதற்கறி தாமல், பிறவி - இம்மலிதப் பிறப்பையும், காட்சி - தரிசுதந்தையும், பெருந்

தவம் - பெரியதவத்தா னுண்டாகும் அரணையும், திருத்தவமாதம் - திருத்தவாகிய செவ்வியும், (அதாவது - ஞானசாஸ்திரத்தையும்), சிறப்பினம் - மேன்மையுடைய, குலம் - குலத்தையும், சவ்யாக்கை - நல்ல இலகூணம் நிறைந்த சரீரத்தையும், செந்வித்த - ஒருவனை அடைவித்த, செழும் - செழுமை பொருத்திய, தவத்தை - (ஊமியத்துவத்துடன் கூடிய புண்ணியத்திற்கும் ஹோதுவாகிய) தபவை, மறப்பினம் - அவன் மறத்து அஞ்ஞானத்துடன் சேர்ந்து மோஹனியோதய பாவத்தில் வர்த்திப்பானேயானால், (அது), மாற்றை ஆக்கும் - ஊமலாசத்தை உண்டாக்கினும், (அப்படி உண்டான ஊமலாசத்தினும்), இலவையும் - (இவ்ருய் கூறிய புண்ணியப் பவன்களாகிய) மனித சரீர மாதியானவகளும், வந்து அனுகூல - வந்து சேரமாட்டா, என்று - என்றும் விளக்கி, திறத்துனி - இந்த ஊமலாச தந்தரண மோகூ தந்தாரணங்களின் விதத்தை, தெரிந்து - அறிந்து, திருக்கம் தாமத்து - (தன் தம்பியாகிய) பூரணசத்ராணுக்கு தெரிய - (லெனகே வைத்தி விஷயங்களாகிய) நிச்சய வியவகாப் பகுதிகள் தெரியும்படி, சொன்னான் - (அவ்வரசன்) கூறினான், ஏ - று.

‘திறத்துனி’ என்பதில் உனி - ஏழனுருபு; திறத்தினிடத்தை (அதாவது திறத்தை) என விரிச்சவேண்டும். (சுரு)

417. முன் அஞ்செய் தவத்தின் வந்து முடிந்ததற் பயத்தைக் கண்டாய் பின்னுமத் தவத்தைச் செய்து பெரும்பய னாகர்த்தி டாதே பின்னருக றுகப்பி னுந்தம் வேட்கையின் வீழ்த்து போரும் வன்னெஞ்சற் கிவ்வை கண்டாய் மாற்றினிடச் சுகமு மென்றான்.

(சு - க) (அவ்வாறு கூறிப் பின்னரும்) முன்னஞ் செய் - பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, தவத்தின் - தவத்தினால், வந்து முடிந்த - வந்து கைகூடிய, சற் பயத்தை - ஊமையாகிய புண்ணிய பவன்களை, கண்டாய் - அனுபவமாகப் பார்த்தாய், (அவ்விவ்வாறு சுகத்தைக் கொடுத்தகூடியதா யிருக்கிறதென்று மகிழ்ந்து) பின்னும் - மறுபடியும், அத்தவத்தை - அத்தத் தவத்தை, செய்து - இயற்றி, பெரும்பயன் - பெரிதாகிய அப்பியதய ணஸ்தேயவையவன்களை, தகர்த்திடாது - அனுபவிக்காமல், (தான் அத்தவப்பயனை அனுபவமாகப் பார்த்திருந்தும் அதைவிட்டு) பின் அஞ்சும் - பின்னற்கொடியும் (பார்த்த நாம் உருவத்தில் இத்தஞ்ஞகாஹமட்டோம் என்று காணி) அஞ்சுகின்ற, றுகப்பினுந்தம் - இடைவையுடைய றுகங்களின், வேட்கையின் - காமவிருப்பத்தில், வீழ்த்துபோரும் - மூழ்கி யிறத்துபோகின்ற, வன்னெஞ்சற்கு - (கொடுகையாகிய மோஹனிய பரிணாம முடைய) சுடினெஞ்சலை யுடையவனுக்கு, மாற்றினிட - முத்திக்கு மாற்றமாகிய இந்த ஊமலாசத்தில், சுகமும் - புண்ணியப் பகுதியாகிய சுகங்களும், இவ்வை - உண்டாவதில்லை, என்னான் - என்றும் கூறினான், ஏ - று.

கண்டாய் - அமை.

(சு-க)

418. அருந்தவர் தன்னஞ் சில மறிவனற் சிறப்பி வற்றற்
நிருந்திய மனத்தி னுரைத் திருவென்றும் பிரிதல் செல்லான்
பொருந்தியே நிற்கும் பூமி புகழொடுங் கீர்த்தி போகிப்
பரந்தென்று மலர்க ணீங்கா படைவரும் பணிவர் கண்டாய்

(கு - க) (அகநானூறு) அருந்தவர் - அரிதாகிய தயவரும், தனம் - தால்வகைத் தானங்களும், சிலம் - சிலசார முதலிய விவகங்களும், அறிவன் - அறிதல் - கேட்பவ னுரைமுடைய அருந்தவர்க்குஞ்சு சிறப்புச் செய்தல் என்றும் பூமியானாமும், (ஆரிய) இவற்றால் - இவைகளால், திருந்திய - திருத்தமாகிய, மனத்தினுரை - மனத்தையடைய புண்ணிய பரிணாமமுடையவர் களை, திரு - இலக்குமி, என்றும் - ஏப்பொழுதும், பிரிதல் செல்லான் - கிங்கமாட் டான், பொருந்தியே நிற்கும் - அவர்களிடத்துச் சொத்து நிலை பெற்றேயிருப்பான், அவர் கள் - அப்படிப்பட்ட சுயப்பரிணாம முடையவரிடத்தே, கீர்த்தி போகிப் பறந்து - கீர்த்தியானது என்றும் பேசப்பட்டவ, புகழொடுங் - அந்தக்கீர்த்தியும், பூமி - இந்தப் பூமி சாத்தியமும், என்றும் - ஏப்பொழுதும், கிங்கா - கிங்கமாட்டா, படைவரும் - சத்துருக்களும், பணிவர் - வணங்குவார்கள், ஏ - று. (கஉ)

419. வேட்டையும் வெகுளி தரணும் வெஞ்சொலும் மஞ்சொ லார்மேற்
ருட்சிய முதல் மன்னர்த் திருவினைத் தவறு செய்யும்
ருட்சியும் பெருமை தரணு முயற்சியு மமைச்சு மாநீ
மாட்சியைச் செய்து மன்னர் செல்வத்தை வளர்க்கு மென்றான்.

(கு - க) வேட்டையும் - விவவதாரப் பழுகாகிய அத்தியாவையும், வெகுளி தரணும் - கோபமும், வெஞ்சொலும் - கடுஞ்சொல்லும், அம் - அழகிய, சொல்வார் மேல் - சொற்களையுடைய ஸ்திரீகளின் மேல், தாட்சியும் - மோகத்தினாலே அவர் களிடத்து வணக்கங்காட்டித் தலும், முதல் - முதலிய செய்வாகன், மன்னர் - அரசர் களுடைய, திருவினை - ஐசுவரியத்தை, தவறுசெய்யும் - கெடுத்துவிடும், ருட்சி யும் - (மேற்கொண்ட கெட்ட குணங்களினின்றும் நீங்கும்) உடையமும், பெருமை தரணும் - உயர்ந்த எத்குணமும், முயற்சியும் - விடாமுயற்சியும், அமைச்சுக் க மந்திராலோசனையும், ஆதி - முதலானவைகள், மாட்சியைச் செய்து - அழகைச் செய்து, மன்னர் செல்வத்தை - ஐயாக்கருடைய சம்பந்தை, வளர்க்கும் - விருத்தியடையச் செய்யும், என்றான் - என்றும் சொன்னான், ஏ - று. (கஉ)

420. இனியன பலவுஞ் சொல்லி பெழின்புழி தம்பித் தீர்த
களைகழ லாகச் சூழக் காவலன் போகி யந்த
முனிவரன் தரண முழி முடிமுதற் றறந்து சின்னான்
சினையினை பணிவாய் நீத்த செறிந்தகற் பகத்தை பொத்தான்.

(௫ - ௧) இராவண - இத்தன்மையானவைய, பவண - பவ தீவிரமும், சொல்லி - உரைத்து, (யின்னர்), எழில் - அழகு பொருத்திய, முடி - இராவணியின் உயிரிழை, சிவந்தவது, தம்பிக்கு - தம்பியான பூரணசந்திரனுக்கு, சந்திர - கொடுத்தது, கண - சப்தியமகின்ற, கழல் - வீரகண்டையைய அணிந்த, அரசர் - இராவணன், குழ - தன்னைச் சூழும்படியாக, காவலன் - செம்மச்சந்திரவசன், பொடி - பெயர், அத்தமுனிவான் - முன்பு தனக்குத் தம்மது சொன்ன அந்தப் பூரணசந்திர முனிவரது, சகனம் குழங்கு - பாதத்திற் படித்து, முடி முதல்-சிகைமுதலாகவெல்ல அணிவோயும், துறந்து - விதியின்படி பரிசுரித்து, திள்ளுள் - திணைகை கைக் கொண்டு தின்பதொழும், சிவையினை - சிவாகவின் மேலுள்ள, அணியை - ஆட அணிவோயினை, சீர்த்த - சீர்திய, செறித்த - சிவையுடந்த, கற்பகத்தை - கற்பக பீதிக்கு கடித்ததை, ஒத்தான் - நிரந்தான், எ - று.

(௧௪)

421. பணமிசை மணிதோல் கஞ்சு பரிந்ததோர் பணிவாய் இரீரல்
மணிமுடி பாண்ட குஞ்சி மனத்திலை மாக நீக்கித்
குணமணி யிவக்க மெண்பத் திரிவன் டனரித்து கோழாந்து;
பணியினுஞ் செவ மலை பதினெண்ணு விரக் தரித்தான்.

(௫ - ௧) (அவ்வாறு தவத்திற் சென்ற அவன்) உணமிசை - பூரணமுடி யின் மேலுள்ள, மணி - இரத்தினத்தையும், தோல் - கூடும்பிலுள்ள, சந்திர - வையம், கஞ்சு - பற்களிலுள்ள விஷந்தையும், பரித்தது - விட்டு, நீங்கித்தவனும், தீர் - ஒரு, பணிவாய்ப்போல - சுப்பந்தைப்போல, மணிமுடி - இரத்தின திரிபுத் தையும், ஆடை - வஸ்திரத்தையும், குஞ்சி - மயிர் முடியையும், மனத்தினு - மனத்திலுண்டாயி, மாக - அப்பிவந்தப் பற்றுக்களையும், நீக்கி - புரிசரித்து, கண்பத்திரசண்டி இலக்கம் - ஏன்பத்து கான்கு வகையாயி, குணமுடி - குணமிசை தவனென்னும் இரத்தினங்களை, அணித்து - தரித்து, கோழா - சங்கு குறிய இறைவனது, பணிவிலும் - வணக்கத்தினுலுண்டாயின, பதினெண் ணுயிம் - பதினெண்ணுயிராயி, செவமலை - செவாசாரமென்னும் மலரினையும், தரித்தான் - அணித்தான், எ - று.

(௧௫)

422. தயாவெனும் கைய லானைச் சாவலுஞ் செறிந்து தன்க
னுசாவென முறுதித் தேழு ஊடன்புணர்க் துறக்க மென்னு
மபால்செய்யு மடக்கை தன்னை மனத்தகத் தகற்றி மரணடி
னபாவுயிர்த் திருக்கை வலத்தா னருத்தவக் கொடியை பண்ணத்

(௫ - ௧) தயாவெனும் - ஆவதவென்கிற, கையவரின் - மானது, தன் னும் - திகவும், செறித்து - அடைத்து, தன்கண் - தன்னிடத்தேயுள்ள, வல வெனும் - ஆவதவென்கிற, உறுதி - உறுதியாயி, தேழுஊடன்பு, அகிலி

புரணக்திரன் அரங்கநுக்கம்

150

புரணக்திரன் அரங்கநுக்கம் - செந்து, உதற்கமென்னும் - நித்திரை பெய்கின்றது மயால்
 வெய்யம் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற; மடக்கை, தன்னை - மறைத, மறைந்ததற்கு -
 மறைத்தினுள்ளே, அகத்தி - இல்லாமல் போகலி, மான்பின் - மயக்கமென
 மறைப்பித்தியருமென்னும் மாகழிமைமிகு, அபாவித்தி - இவ்வாறே
 - அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அகம்மக்கத்தி முனிவன், அரும் -
 பிறர்க்குந் கரிநாகிய, தவக்கொடியை - தபணாநிற் வந்தியை, இருக்கை வைத்
 தகை - தன்னிடத்திலே இருக்கையாகச் செய்து வைத்துக்கொண்டான்; ஈ - து.
 உதற்கமென்னும்

வேறு.

(கரு) வினைகளுக்க குறிச்சி வேட்டைக நீக்கிமெய் வசம்வரல்

(கரு) புனைவரும் பொறிச் செறிப் புறிக்கப்பிவு பொற்றதல்

வினைவின் தொருக்கரு நெறிவிளக்க முஞ்செய்

மனசன தவத்திலே டருத்தவன் பொருத்தினான்.

(கு - க) (மேலும்) வினைகளுக்கு - சில கர்மங்களுக்கு, - உதிர்ச்சி - கிர்
 ணவாயக, வேட்டை - ஆவையை, நீக்கி - விட்கி, மெய் - சரிமானது, வசம்
 வரல் - ஆய்மையிற்ச அறிவு காட்சிகளில் வியவகரிப்பதற்கு வசமாக வருத்ததல்,
 புனைவரும் - சேர்க்கையாக வராகின்ற, பொறி - பஞ்சேத்திரியங்களின், செறிப்பு
 புறிக்கப்பிவு - விவதல ஸம்மமும், உதிர்ச்சு - ஸ்காவச கர்மம் தீவன்களுக்கு
 (குறிப்பி), அழிவு - கெடுதலைய (நீக்கி), பொற்றதல் - அவற்றைப் பாதுகாத்த
 வாயிற் பிராணி சம்மமும், நீணவினது - தியானத்தினது, ஒருக்கரும் - சேர்க்
 கையிற் செறி - மேட்ச மளக்கத்தினது, விளக்கரும், - பிரகாசமுமாகிய (நுணை
 யிற் செய்வாம்), செய்யும் - செய்தற்குக் காரணமாகிய, அனசன தவத்திலே -
 - அனசன புனையால் உபவசமிருந்து செய்யும்படியாகிய முதல் பாறிய தவத்தி
 லே - அருத்தவன் - அரிய தவத்திற்குரிய அம்முனிவன், பொருத்தினான் -
 சேர்க்கினான், ஈ - து.

(பொருள்) அனசனம் - அனசனம் புசித்தல், அனசனம் - அனசனம் புசித்த உபவசம். (கரு)

(கு - க)

424. புகாமிற் பொறிமிகு மனசனம் பொருத்தினான்

நெகாவடம் புடன்படாது நாட்க ணீதி மாதவன்

புகாமினைச் சுருக்க மெய் புடன்படும் பொறினரும்

புகாவென் வினும்பியான் மோதுரிய மெல்லினான்.

(பொருள்)

(கு - க) புகா - அசனமானது, மின் - மருத்தல், பொறி - துத்திரை
 வன், மிகும் - விவதல்களில் விருத்தியடையும் (அதனால் காரணிகள் அதிகமாகும்;
 அதனால் உபவசத்திற்குக் காரிய காரணமாகும்); அனசனம் - உபவசத்தையே,
 விவருத்திகல் - அனசன அருத்தத்தல், உடம்பு - துத்திரைமனது, நெகா -

செய்து (அதாவது தவிர்த்தியடைந்து), உடன்படாது + (ஏனையினால்வந்த) உய முத்தலாணைவகைப் பழக்) வசப்படாது, (ஆகையினால்) மாதவன் - மதுரை நகரத்தைச் செல்லும் இச்சிம்மச்சந்திர முனிவன், ஸான்கன் - ஸான்கனில் (அதாவது திணத்தோறும்), நீதி - ஆகமோத்த கிராமமாக, புகாவினா - அன்னத்தை, கருக்க - கவனக்கவனமாகக் குறைத்துத் திண பகஷமாசாதி உபவாஸங்களில் பழக்க, மெய்ச்சரிமம், உடன்படும்-வசத்துக்கு வரும், மொறிகளும்-ஊபரிசுளது இத்திரிய விக்ஷயங்களும், யிகா - அதிகமாகமாட்டா, என-என்று, வரும்பி-விரும்பத்தையுடையனாகி, ஆகமோதரிமம் - ஆகமோதரிமமென்னும் இரண்டாவது பாலியதபாஸ, மேலினுண் - பொருத்தினுண், எ - று.

ஆகமோத்த கிராமவினா - யதிகாரமென்னும் ஆகமத்திவ கொல்லப்பட்ட லரினா. (கஉ)

425. இருத்தல்போதல் நிறந்தல்மண் ணரிடைக்கிடத்த லின்றுவிர்
வருத்தமெய்தி டாணம யோம்புந் காயகுத்தி மாதவன்
நிரப்பிதஞ்செல் தேசகால பாவமெல்லை செய்துணும்
விருத்திசுக்க மம்மெனும் விருத்தவம் பொருத்தினுண்.

(க - ஊ) (மேலும்) இருத்தல் - உட்கார்த்திருப்பதிலும், போதல் - கடந்து செல்லுதிலும், நிறந்தல் - நின்பதிலும், மண்ணரிடை - இப்பூமியின்மேல், கிடத்தல் - படுத்திருப்பதிலும், உயிர் - ஜீவன்கள், வருத்தம் - காலதாது உபத்திரவத்தைவும், வயதிடாணம் - அடையாதபடி, ஓம்பும் - (அவற்றை) இரகழிக்கின்ற, காயகுத்தி - காய்குப்பியையுடைய, மாதவன் - இம்முனிவன், நிரப்பீதம் - நிசரிமம் (அதாவது வஸ்துக்கள்), செல் - போலின்ற, தேசம் - கோத்திரம் (அதாவது இடம்), காலம் - கோரம் (அதாவது காலினை), பாவம் - பரிசுறமம் (ஆசிர இணைவினை), எல்லை செய்து - அளவுபடுத்தி, உண்ணும் - அந்தக்காமத்தின்படி பிணைபண்ணுகிற (அதாவது ஆகாமம் ஏற்று உண்ணுகிற), விருத்தி சங்கமமெனும் - விருத்திபரிசுக்கிபாண்டமென்னும், விழு - பரிசுத்தமாகிய, தவம் - பாலியதபாஸையும், பொருத்தினுண் - செருந்தான், எ - று.

நிரலியம், தேசம், காலம் முதலியவற்றை அளவுபடுத்தி ஆகாமம் கொள்ளுதாவது :- இன்றைக்கு இத்தனை வஸ்துக்களுக்கு மேல் புசிப்பதில்லை யென்றும், பிண்டக்காக இத்தனை தெரு அல்லது இத்தனை வீடுகளுக்கு மேல் போவதில்லை யென்றும், இவ்வளவு காலினைக்கு மேற்பட்டால் புசிப்பதில்லை யென்றும் புரிஞ்ஞமத்தை அளவு படுத்தி ஆகாம்கொள்வதாம். (கக)

426. நனைக்கெலா மிடமிதென்று நாவதன் புலத்தினித்
சுவைக்கன் மேலல் விட்டதத் தாறத்துகின் மெயத்தினும்.

புராணத்தின் துரிதப்படுத்துக்கம்

❖ உவந்தல்காய்த வின்றியொத்து வின்றசித்த மெய்த்தவன்
கணைப்பரித்தி யாகமாரு மாதவநிதா டொன்றினான்.

(இ - ஊ) (யின்னரும்) எவற்றினும் - எஃம் விஷயங்களிலும், உவந்தல் - சந்தோஷித்தலும், காய்தல் - வெறுத்தலும், இன்றி - இல்லாமல், ஒத்துக்கந்த - கைத்துவிடாதுவந்தேறிக் கூடி, கின்ற - சித்தம் - மனையுடைய, மெய் - உண்மை யாகிய, தவன் - தபனையுடைய சிம்மச்சந்திர முனிவான், கணைக்கலாம் - தன் பத்திற்கெல்லாம், இடம் - ஸ்தானமானது, இடுதென்று - இதுவேயாகுமென்று நாவதன் புகத்தினில் - சலசேனத்திரிய விஷயத்தினால், கணைக்கல் - கணைக்கலின் மேல், மேவல் - மனம் பொருத்துவதை, விட்டி - விடுத்த, அறத்துநத்து - முழு தும் நீக்கி, கின்ற - அகநிலையில் கின்ற, கணைப்பரித்தியாகமாரும - கணைப்பரித்தி யாக மென்று சொல்லப்பட்டும், மா - பொய், தவச்சந்திர - பாதுகயதபத்துடன் ஒன்றினான் - பொருத்தினான், எ - டு.

(ஊ)

427. கவந்தமோரி கூணதபோய் கிவந்த காரி பாழக

முலந்தியாண் வானரி புமுனைவின் றுழல் வனம்

குவிந்தாவு வெம்புரி குமிறுமால் வரைமுழை

புலந்திராச சேமொன்று கோலவே றுறைத்தவன்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு பொருத்தி) கவந்தம் - தலையத்தடிக்களும், ஓரி - குன்னலிகளும், கூண - கோட்டான்களும், போய் - அபகாசங்களும், கிவந்த - விருதியாகிய, காரி - கரிகாட்டையும், பாழகம் - பாழ்மனைகளையும், உவந்த - சந்தோஷித்து, (அவற்றில் தங்கியும்), யானை - யானைகளும், வான் - பிரகாசமான கிரம் பொருத்திய, அரி - சிம்மங்களும், உழுலை - புலிகளும், கின்ற - கிரக பெற்று, உழல் - திரிகின்ற, வனம் - வனத்தையும், குவித்து - கூட்டமாகி, அரவு - சர்ப்பங்களும், வெம் - கொடிமையான, புலி - புலிகளும், கும்தம் - கிரிமுழங்குகின்ற, மால் - பெரிய, வரை - பருவதங்கலிலுள்ள, முழை - குடை ளையும், உவந்த - விரும்பி அவற்றில் தங்கியும், இராசசியம் - அரசனின், ஒன்று போல - ஒன்றைப்போல, வேறு - தனியாக, உறைத்தவன் - அந்தச் சிம்மச்சந்திர முனிவான் தனினால் (அதாவது விவிக்க கையாஸனமென்னும் தபணைப் பொருத்தினான்), எ - டு.

(ஊ)

428. வேனன்வெம்பு கான்மலை வெயின்னிலையின் மேலியும்

வனமாரி சோருதான் மாமமுதன் மருவியும்

உறுறுதும் வன்பனிக் கடற்புறத்து வெள்ளரிடை

காண்பாளை சொருதன்று காலபோரு தாங்கினான்.

(கு - ஊ) (அதன் மேலும்) வேணல் - வேல்பில், வெண்பு - அந்நிலை
தனித்தென்ற, கால் - காலமாய் விரிந்தமத் காலத்திலே (அதாவது கோலுக்காலத்
தில்), மலை - பர்வதத்தின் மேல், வெல்பில் - வெல்பிலில், நிலையின் - கிற்பதாலே
ஆதர்ப்போகத்தில், மேலியும் - பொருத்தியும், வானம் - ஆகாயத்தினின்றும் மாரி -
ஊழியானது, சோருவன் - பொழிவின்ற வருஷகாலத்தில், (அதாவது மலையின்
காலத்தில்), மரமுதல் - மரத்தினடியில், மருவியும் - சோத்து நின்றும், வான் -
மாமிகத்தை, அருக்கும் - அருகச் செய்யும் (அதாவது கணக்கும்), வன் - சமீபம்
யாகிய, பனி - பனிக்காலத்தில், கடற்புறத்து - சுழத்திரத்தில் பந்தத்தினால்,
வெள்ளிடை - ஊதொரு மறைவுமில்லாத வெளியிடத்தில், மருவியும் - சேர்ந்தும்,
காலையின்போல் - கரட்டில் விரிக்கும் யானையப்போல், புண்டுவையேரு -
நிலையுடையோலையும், தாவினான் - தரித்தான், (அதாவது காலத்திலேசென்ற
தும் அருவது பாறையுடையவரும் பொருத்தினான்), ஏ - று.

'மருவியும்' என்பது இரண்டிதழ்ந்துச் சப்பப்பட்டது.

(எஃ)

429. அரிபலா புலகெலாம் விசைபிலா வருங்கலத்

திரையமெய் பணிந்தவர் செய்கைசொன் மனங்கொள்

மரிபலா சினைக்கெடுக்கு மத்தியை மாகிய

பெரிபலர் மனங்கொள்ப் பொருத்தலம் பொருத்தினான்.

(கு - ஊ) (பின்னரும்) அரிபலாய் - பெறுதற்கருமமானவையாகியும்,
வெகெலாம் - இத்த லுன்று லோகமும், விசைபிலா - விசைப்பொருளாகக் கொடுப்ப
பதற்குப் பொருத்தானவாகியும் (இருக்கின்ற), அருங்கலத்திரயம் - அரிதாயி
யத்திரையாகாத, மெய் - மெய்யில், அணிந்தவர் - தரித்தவர்கள், செய்கை -
சாமித்திற்கேதுவாகிய சீர்த்தாலும், சொல் மனங்கொள் - வசனத்தாலும் மன
தாலும் (அதாவது: மனவசனகரணங்கள்), மரிய-வதோசை வசத்தால் சேர்த்து,
மாகிய - குற்றத்தை (அல்லது ஆஸ்ரவத்தை), கெடுக்கும் - போக்கும்படியான
அத்திரையாகிய - அந்திரையாகிய, (அதாவது அடியுபையாகிய அல்லது
குதன்மையாகிய பிராயச்சித்தமென்றும்), பெரிபலர் - தத்துவஞானிகளாகிய
பெரியோர்கள், மனங்கொள் - மனதிருக்கொள்கின்ற, அப்பொருத்தலம் - அத்த
பெரிதாய் அப்பயந்தர தபத்தை, பொருத்தினான் - கோத்தான், ஏ - று.

காரியத்தால் வந்த குற்றம் அதன் காரணத்தை யோசித்து விடுத்தல் திரு
மென்பது இதனால் பெறப்பட்டது. இந்தப்பிராயச்சித்த கருணை அயத்த
காலத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(எஃ)

430. பெறற்கரிய காட்சிமெய் புணர்ச்சிகல் மொழிச்சிம்மெ

விதப்பெய்தலம் மெய்ய்மொழி மனத்தழித் திணருஞ்ஞன்

சிறுத்தவர்க்கு உதவியாக உதவிவருவார். உதவிவருவார். உதவிவருவார்.

(2 - 3) (அதன் மேல்) பெற்றற்குரிய - பெற்றற்குரிய, காட்டி - சம்பந்தம், மெய்ப்புணர்ச்சி, சம்பந்தமானதும், நல்லொழுக்கின்கேள் - சம்பந்தம், சந்திரமுகிய இத்த சந்திரமுகியின் பேரில், நுழைப்பெய்தாமை - விடுதல், இல்லாமை, மெய் - சந்திரமுகியும், மொழி - வசனத்தினாலும், மனத்தி - மனத்தினாலும், உழந்து - பொருத்தி, இறைஞ்சுதல் - வணங்குதலாகிய நரிசன விசயம், ஞானவிசயம் சந்திரமுகியும், சிறப்புடை - மேன்மையையுடைய, அறத்தவர்க்கு - அந்த சந்திரமுகியில் வந்தியாக வந்தவர்களுக்கு, எதிர்வருவார். எதிர்வருவார். வணங்குதலும், ஆதி - முதலாகிய, இத்திரத்த - இப்படிப்பட்ட, காணவியலும் - காணு வணங்கு வியல்களும், சிறந்து - தன்னிடத்தே சிறப்பாக வளர, மா - பெரிதாயி, தயம் - இந்த வியாதபத்தையும், செய்வான் - இத்திரத்திர முனியன் இயற்றினான், எ - 2. (எசு)

431. பெருத்த நோன்பு வந்தபின்னர் பிடைபு விபாகமாக
சிறுத்தமேவி னாகவந்தியான நல்லதற்கு உதவியுடன்
விருத்தன் னான் மெல்லியா சந்திரமேவி நின்றவர்
வருத்த நீக்கி போம்புணவிய வச்சமு மருவினான்.

(2 - 3) (அவ்வாறியற்றியதோடு) பெருத்த - பெரிதாயி, (அதாவது சிறுத்தவ பூர்வமான), நோன்பு - நோன்பும், வந்தபின்னர் - காலவெள்ளை, விபாகமும், பிடை - மத்தும் துன்பங்களும், மூலியாகவாம் - திரிசுவ யோகம், சந்திரமுகிய, சிறுத்தம் - சிறுத்திய தபனம், (ஆகிய இவற்றை), மேவினான் - அமைந்தவர்களும், தியானம் - சந்திரமுகியான சக்கிவத்தியானமும், சல் - சந்திரமுகிய, வந்ததோடு - அதுவந்த குணவந்த சிவந்தவந்த மனவந்தவர்களும், ஆகிய இவற்றையே, ஒன்றினர் - உடைய பேர்களும், விருத்தன் - விருத்தப்பெயர்களும், னான் - பாலைய துடையவர்களும், மெல்லியார் - சந்திர சந்திரமுகியர்களும், (அல்லது ஸ்விஜ் ஐந்தியாகும்), அறத்தை - சம்பந்தவத்தில் உடைய சந்திரமுகிய, மேவி நின்றவர் - பொருத்தி நின்றவர்களும், (ஆகிய இவர்களுடைய), வருத்தம் - உதவி கரிம வந்தால் மேரிட்ட உபகருக்கங்களை, நீக்கி - தனது குணத்திற்கும் அழிவுவாயில் புகுவித்து, ஒம்பும் - இவர்களை உபகரிக்கின்ற, வையாங்கமும் - அந்த விருத்தியமென்னும் அபயந்தர தபனையும், மருவினான் - சிம்மச்சந்திர முனியன் சேந்தான், எ - 2. (எசு)

வேறு.

432. பாக்கைக்க னாகிச்சு சிறு மெழுத்தின்மேல் பழுத்த செல்லி
வந்ததின் தமிழ் முக்கொல் அந்தந்தாது செலிய மூன்றாம்.

நேர்க்குமப் பொருளின் மெய்யம்மை துக்கத்தெழுத் தெரிவி வற்றை
பார்க்குந் நெழுக்கிற் சாவு வகுந்தவன் விரும்பிச் சென்றான்.

(கு - ன்) (மேலும்) பாக்கைக்கண் - சீரத்தினிடத்தே, இச்சை - ஒரு
பொருளின்மேலுண்டாகிய ஏடுப்பமானது, நிற்கும் - நிலைபெறும், (அது விவரம்
மூல) எழுத்தின்மேல் - அகநாடகரின் மேலுறைய (அதாவது அகநாடகரின்மேல்),
பழுத்த - கணிவு பெற்றுண்டாகிய, சொல்ல - வசனத்தை, வாக்கு - வாயானது,
கின்ற - நிலைபெற்று, உயிரும் - வெளிப்படுத்தும், (அதாவது: சொல்லும்), செவி
யும் - காணும், அச்சொல்வசத்ததாம் - அந்த வசனத்தின் வசப்பட்டதாரும்,
(அதாவது: அதற்காகியும்), உய்யும் - மனதாகது, அப்பொருளின் - அந்தப்
பொருள்களினது, மெய்யம்மை - யதர்மியத்தை, கேட்கும் - ஆராய்க்கு பார்ப்பும்
(அதாவது: அறியும்), தெரிவு - நிகர விசத்தியானது, துக்கத்து - அதனை
அதாவதித்து (அதாவது: சுவாஸூழி ஞான தையையடத்து), எழும் - ஒவ்வொரு
பெற்று நிற்கும், இவற்றை - இப்படி வற்பும் இவைகளையெல்லாம், ஆக்கும் -
செய்யும், எவ் - எண்ணாயகிய, ஒழுக்கில் - வைத்தியாயத்தில் (அதாவது.
சாஸ்திரம்படித்தவென்றும் அப்பந்தரப்பையில்), சாவு - மிகவும், அருந்தவன் -
அரிய தபத்தைச்செய்யும் இம்முனிவன், விரும்பி-இச்சித்த, சென்றான் - பிரவே
சித்தான் (அதாவது: அதனை அனுபவித்தான்), எ - று. (எக)

483. ஆர்த்தாவுத் திரத்த சிந்தை யறிவறித் துரிசை மார்த்தித்
பேர்த்தமுத் திக்கண் வைக்குத் தருமகக் கிளத்தி யான
மோர்த்துட துள்ளம் வைத்தா துதிந்தன வினைகள் பின்னைப்
பார்த்திப குமரன் சிந்தைப் பரமமா முனிவ னானான்.

(கு - ன்) (அதன் மேல்) ஆர்த்தாவுத்திரத்தசிந்தை - ஆர்த்தத்தியானம்
சவுத்திரத்தியான மென்னும் அசுபத்தியானங்கோயுடைய சிந்தையை, அறிவறித்து-
பற்றில்லாமல் முழுவதும் நீக்கி, உரிசை - ஜீவினை (அதாவது: ஆத்மனை), மாந்
தில் - சம்வாரத்தினின்றும், பேர்த்து - நீக்கி, முத்திக்கண் - மோகத்தினிடத்
தில், வைக்கும் - சேர்க்கும்படியான, தரும சக்திவத்தியானம் - தருமத்தியானம்
கக்கிவத்தியான மென்கின்ற சுபத்தியானங்களை, ஓர்த்து - கன்றாக வறித்து,
உடன் - உடனே, உள்ளம் - மனதில், வைத்தான் - வைத்தான், பின்னை -
பிறகு, வினைகள் - சில கர்மங்கள், உதிர்ந்தன - கிர்ஜனையை அடைந்தன, (அவ்
வாருகவே), பார்த்திபகுமரன் - முன் அரசகுமாரனாகியிருந்த இச்சிம்மச்சந்திரன் (இப்
பேர்த்து), சிந்தை - தியானத்தினால், பரமம் - மேலான, மா - பெருமை பொருள்
திய, முனிவனானான் - யதர்மவானானான், எ - று.

ஆர்த்தத்தியானம்:—இவ் வியோகம், அளிஷ்டசம்யோகம், சைபஜம்,
கோகஜம் என நான்கு வகைப்படும்.

பூர்ணத்தின் முடிபெருக்கம்

மேந்தியானம்:— மயிர்வானம், மருதானம், மீர்தியானம், சம்பந்தானம் என்பனவாம்.

தந்தியானம்:— ஆறுவிசயம், அபாய விசயம், விபாக விசயம், சமன் தன் விசயம் என்பனவாம்.

சங்கிலத்தியானம்:— பாதக விதக்க விசயம், ஏதக விதக்க விசயம், குருமகிரியாபிரதிபாதி, விபுபாதகிரியா நிகிருத்தி என்பனவாம்.

இவற்றின் விவரங்களை பதார்த்தசாரத்தில் காண்க.

ஏகாதசவிதமான நிறுவுகளின் வந்தகலா, தத்துவார்த்த சூத்திரவியாக்கி பன்னமாவிய சம்பந்தத்தித்தி, சகபோகாத, மருத சாதேயம் முதலானவைகளில் நிறுவுகளையெண்ணும் ஒன்பதாவது அதிகாரத்தில் பார்த்துக்கொள்க. (௭)

484. பெய்சித்தமகந்தி ரூப காட்சிகல் ஸொழுக்கம் பேணி
மிச்சத்தம் வேத னுதி பகத்தின்மேல் விருப்பை மாற்றி
வைத்துத்தன் காய தேச முதற்புறத் தன்பு மாற்றி
விச்சித்தி பின் திச் சென்றான் விபுற்சர்க்க தவத்தி னேடு.

(கு - ள்) (அவ்வாறு) பெய் - அசத்புதோபசரிநானுபசரிதங்கலா, சித் தம் - மனநினின் தம், அதந்தி - சீக்கி, ஞானகாட்சி கல்வொழுக்கம் பேணி - சம்பந்த ஞானநிரை சாரிதரங்கலா சத்புதோபசரிநானுபசரிதத் தன்னையால் தெளிந்து கவித்து, மிச்சத்தம் - மித்தியாத்துவமும், வேதனுதி - வேதனுதியும் (அதாவது வேதத்திரயம், ஞானியாவிஷ்டகம் குரோதாதி சதுஷ்டமும் ஆகிய), அகத்தின்மேல் விருப்பை - இந்த அகதரங்க பரிக்கிரகத்தின்மேல் உபநாகும் ஆவையு, மாற்றி - சீக்கி (அதாவது அகதரங்க பரிக்கிரக பரித்தியாகம் பண்ணி), வைத்து - வைத் தமத்தியானத்தில் மனத்தை வைத்து, தன் காய தேசம்முதல் - தனது சரீரமிருத் தப்பட்ட கோத்திரம் முதலாகவுள்ள, புறத்தன்பு - பாறிய பரிக்கிரகத்தின் ஆவையு, மாற்றி - சீக்கி, (இந்தச் சர்வசங்க பரித்தியாகமெண்ணும்) விபுற்சர்க்கதவத் தினேடு - விபுற்சர்க்க தபனில், விச்சித்தியின்றி - நுழைதலில்லாமல், சென்றான் - பிசுவேசித்தான் (அதாவது சேந்தான், ஈ - த).

வேதத்திரயம்:— மந்திரவேதம், பும்ஸவேதம், நயம்ஸவேதம் என்பனவாம்.

ஞானியாவிஷ்டகம்:— ஞானாயை, சதி, அரதி, சேகம், புயம், கருப்பை என்பனவாம்.

குரோதாதி சதுஷ்டம்:— குரோதம், மானம், மரணம், லோபம் என்பனவாம்.

பாறிய பரிக்கிரகம் பத்துவகையில். அவையாவன:— கோத்திரம், ஞாந்து, இரண்வியம், வுண்ணம், தனம், தாண்யம், தாவி, தாசன், குபியம்.

அவ்வாய்வு என்பதற்கும் இவற்றில் திரிபு என்பதும், அவ்வாய்வு என்பதற்கும் இவற்றில் ஒரு பொருளையே குறிப்பிதும் இவ்வு இரண்டாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விவரத்தைக் கவனமாகப் பார்த்தால் இவ்வு சப்தமாதிகளத்தில் இருபத்தொன்பதாவது ருத்திர விவரத்தையானதான் தெரிந்துகொள்ள.

436. அடக்கம் ருத்திர சித்தை வாதிரன் டோடு மொன்றித்
தாடிப்பிப் பரிசை வெல்லார் தோன்றிய வெழுக்கார் தன்னும்
தவிப்பின்தி புலக மூன்றிற் தன்னெல்லா விரியும் போழ்தும்
வழிப்பாட விடும் மென்றும் மனப்பரி யத்தைப் பெற்றும்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) அடக்கம் ஈராவம் - பிராணி சம்பலம் வித்யாய்வு
யும் மூலிய பன்னிரண்டும், சித்தை ஆரிகண்டோடும் - துலாதாராதிபிசைவா
யும் துலிய இவற்றோடும், ஒன்றி - பொருத்தி, தோன்றிய - உண்டாகிய, தாடிப்
பத - கலையானது வீங்க, பரிசை - பரிசுக்களின, வெல்லும் - வெல்லும்படியான
ஆறுக்கைகளால் - சம்பலச்சாரிதர பலத்தினால், தவிப்பின்தி - துலாயில்லாத
உலகம் மூன்றில் - இம்மூன்றுவகத்தில், தன்னெல்லா - தன்னுண்டாகிய அனா
விரியும், போழ்தும் - விசுவிகளின் தாவத்திலும், வழிப்பாட - சூற்றமடைபாதி,
விடும்மென்றும் - விடும்மென்றும், மனப்பரியத்தை - மனப்பரியத்தானதான்,
பெற்றும் - அடைந்தான், ஏ - ஐ.

சம்பலத்தான பஞ்சகத்தில் மனப்பரியத்தானமும் ஒன்று இந்த ருத்திரவாதிரன்
விவரங்கள் பதார்த்தகாரத்தில் ருத்திரவாதிரன் திதிலும், உபயோகத்தாரத்திலும்,
தத்துவார்த்த ருத்திர விவரத்தானமாகிய சம்பலத்தித்தி, கவனமாக முதலியான
கவிரி பிரதமத்தியாயத்திலும் விவரத்தானும், இம்மேற்கூறிய பதார்த்தம் பதினாறு
ருவது சருத்தத்தில் சருத்தமானதும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்தப்
பரிந்துக்கொள்ள.

437. சேவரி யடக்கஞ் செய்தோர் பற்றற்கு காயஞ் செல்லுஞ்
சாரணத் தன்மை பெற்று மாதவன் சரிக்கு காலுட்
போரணி யான வேந்தன் பூசகத் திரன்றன் சித்தை
வாரணி முயிலி னுர்தம் வசஞ்சென்று மயங்கு நின்றே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியவற்றை யெல்லாம் அடைந்திதோ) சேவரி - சித்தை
அழகையுடைய, அடக்கம் செய்து - ஈராவத்தினால் பொருத்தி, ஐ - ஒன்றி
(அதாவது பெரிய), பற்றற்கு - பற்று வீக்கி, (அதாவது : யாதொரு பரிசுக்களில்
தும் பற்றில்லாமல் நின்றுகொண்டிருப்பது), காலுஞ்செல்லும் - ஆதாயத்திற்கெல்லாம்
தும்படியான சாரணத்தன்மை - ஆதாய சாரணத்துவமென்றதரித்திலும்,
பெற்ற - அடைந்து, மாதவன் - மாதவனாய்வு இவ்விவரத்தினை முயிலும்,

புரணாக்கிதன் அம்சபுரணாக்கம்

107

கவியும் காவியும் - அஞ்சலிக்கின்ற காவியில், பேசு - பேசு - கொள்ளுகிறது, அஞ்சு - அழியு, யானை - யானைகளுடைய, வேந்தன் - அரசனாகிய, பூசுந்திரன் தன் - பூசுந்திரனுடைய, கிணை - மனமானது, வாகணி - இவ்விரண்டைத் துணியின்றி, முயலினுத்தம் - கந்தைக்கொடியை வந்திரியாக்கின், வசம்செய்து - வசத்தின்போல், கின்று - கிலிபெற்று, மயங்கும் - மயங்குவதாயிருத்தது, எ - த.

437. இவையின்மேல் வசனை மாவு பிறையவர் முயலி னின்பப்

யுலையின்மேல் கணமும் கண்ணின் புலன்களிற் பறந்து வந்து

விசையினால் விளக்கின் விழும் விட்டினும் போன்று வேந்தன்

இவையுள் விராம தத்தை முனியாயவத் திறந்தி னானே.

சுருதி

437. (இ - ள்) இவையின்மேல் - சங்கீதத்தின்மேல், அகணாமாயும் - சேகரமாயி டுந்தி; இவையன் - இவையையுருவத்தையுடைய கந்திரிகளின், முயலின் - கந்தைக் கிணைப்பாகும், இன்பப்பலையில் - கைப்பற்றில், மகணமும் - ஸர்ப்பமும், கண் ணையுலையின் - கைத்திரோத்திரிய விஷயங்களில், பறந்துவந்து - பறத்தலாகி விட்டு விசையினால் - வேந்தினால், விளக்கின்விழும் - திபத்தில் விழுகின்ற, விட் டினும் - விட்டிற்ப்புச்சியும், (பறந்துவைத்திருப்பதை) போன்று - கிளத்த, வேந்தன் - பூசுந்திரன்வசன், இவையுள் வான் - (அவ்வாறு) கந்திரிகளின் இசையி லில் பொருத்தியிருப்பின்ற கவத்தில், இராமதந்தை - இராமதந்தையாவானே, தந்தைவந்து சேர்த்து, முனியை - சிம்மாக்கந்தை மகாமுனியை, இவையினுள் - கவையினுள், எ - த. (மக)

438. புலையன் மெலியப் பொக்குள் கவையன் செல்லும் போல

இவையுள் மெலிய விக்கி பெழுந்திரினர் திருந்த சொங்கை

(க) கவையன் விட குறத்தன் மேலு யடைவ தெவோல்

இவையு யகையக் கண்டு துறந்தகெம் மினைவ போற்றி.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கியவன் அம்முனியை கோக்கி) புலையன் - பகத்தினுள்ள பெரியோர், மெலிய - மெலிவையடைபு, பொக்குள் - (அதனுள்) அதுவிரிக்கும், கவையன் - தாழ்த்துணரூபமானவனாயு, செல்லுதலால் - செல்லுதலுடைய, இவையுள் - இவையினுள், மெலிய - மெலிவுடைய (அதாவது - தாழ்வுடைய), விக்கி - பருத்த, எழுத்த - மார்பினிடமாக வுண்டாகி, திரினர் - திருந்த - இவையையாகச் சேர்த்திருந்த, சொங்கை - கவையன், கவையன் - மெலியுடைய கெடுக்கன், இவையு - கவையு, கம்மே - அப்போது அத்தப் பெரி யென் தன்னின் மெலன், அது - பாதத்தில், அவையிதபோல் - கவையாகச் சேர் னவையுடைய, இவையு - இவையினுள் அமையு, அவையுக்கண்டு - சேர்ப் படுத்த, பெருக்கின் பெருகிதம் இவையுதான் என்ற வெறுத்து வருவதில்

(முற்ற) துறந்த - ஸம்ஸார வாழ்வை நீத்த, எம் இறைவை - எங்கள் சுவாமியே!,
போற்றி - உன்னோடு துதிக்கின்றோம், எ - து. (அஉ)

439. காமப்பெணத் திரண்டு மைந்த ருள்ளத்தைக் கணற்று மென்றோன்
பாமனோ துரிவைப் போலப் பசையற்றுத் திரையக் கண்டும்
தேம்புகில் மொழிவி னுர்தத் திறத்துனி வெறுத்துப் போந்து
காம்புடை படவி சேர்ந்த காவல பாதம் போற்றி.

(இ - ஊ) காமப்பெண - மூல்கிண்போல, திரண்டு - திரட்சிபொருத்தி, மைத்
தர் - விடபுருஷர்களுடைய, உள்ளத்தை - மனதை, கணற்றும் - விரும்பத்தான்
வெறுப்பச் செய்கின்ற, மென் - மிருதுவாகிய, தோள் - ஸ்திரீகளின் தேய்க்கன்,
பாம்பினது - பாம்பினுடைய, உரிவைய்போல - சட்டையைய்போல, பசையற்று -
இரத்தப்பற்றற்று, திரைய - பின்னே நிறைதலையுடைய, கண்டும் - பார்த்தும்,
தேம்புகில் - வாழ்கலில்வாத, மொழிவினாந்தம் - வார்த்தைகளையுடைய அந்த
ஸ்திரீகளினது, திறத்து - திரையற்ற உணப்பின் விதத்தில், உன்ளி - நினைத்து,
வெறுத்து - விராகமுற்று, போந்து - அவர் கூட்டுறவை விட்டு நீங்கி வந்து, காம்
புடை - மூல்கில்கலை மிகுதியாகவுடைய, அடவி - காட்டில், சேர்ந்த - அடைந்து
தவஞ் செய்கின்ற, காவல - சகைகளே!, பாதம் - உன்னுடைய அடிசேன, போற்றி -
துதிக்கின்றோம், எ - து.

கண்டும் என்பதிலுள்ள மம்மை = இறந்தது நழுவிய ஸ்சப்பொருளது. (1)

440. பெரியவர் பாதஞ் சேர்ந்த பேதைவர் சித்தை போலக்
கலியமென் கூந்தல் காலத் தாற்கறுப் பொழியக் கண்டும்
புரவலர் செவ்வம் பரர்க்கிற புற்புதம் போது மென்றும்
மருவிய வாகு நீத்த மாதவ பாதம் போற்றி.

(இ - ஊ) பெரியவர் - ஞானவந்தர்களுடைய, பாதம் - அடியை, சேர்ந்த -
அடைந்த, பேதைவர் - அறிவில்லாதவர்களுடைய, சித்தையோல - மனதைப்
போல, (அதாவது : அம்மனமானது பரிசுத்தமாவது போல), கலிய - கறுப்புந்
முள்ள, கூந்தல் - அணமாவது, காலத்தால் - கால முதிர்ச்சியின் சேர்க்கையால்,
கறுப்பொழிய - நனது கருமை விறம் நீங்க, கண்டும் - அநினைப்பார்த்தும், பரர்க்
கின் - ஆசாபுமிடத்து, புரவலர் செவ்வம் - இராஜாக்களுடைய ஐசுவரியமும், புத்
புதம்போலும் - நீர்க்குமிழியை நிகர்க்கும், மென்றும் - என்று நினைத்துச் செவ்வம்
நிறையாமையை அறிந்தும், மருவிய - சேர்ந்திருந்த, அரக - இராஜாஸுவரியத்தி,
நீத்த - விட்டுத் தவல் கைக்கொண்ட, மா - சிறந்த, தவ - தவந்தையுடைய
ஸ்வாமியே!, பாதம் - உன் அடிகளுக்கு, போற்றி, கத்துதி செய்கின்றோம்,
(என்ற பகவானு துதித்தோன்), எ - து. (அஉ)

441. வந்ததும் குன்றின் பிவ்வா நேத்திய விராம தந்தை
பார்த்தமம் பகரக் கேட்டுப் பணிந்தன கிருந்த பின்னும்
வந்ததையுன் டுறைவ கேளுன் மாதவத் திடைபூ நேனும்
பார்த்திபத் குமான் பால தெனமுனி பகர்க வென்றான்.

(கு - ங்) வந்ததும் - துதித்தற் கருமையாகிய, குன்றின் - ஸம்ஸிவம்
குணத்தையுடைய ஸிம்மச்சந்திர முனிவரின், இவ்வாறு - இரத்தப் பிரகாரம்,
வந்திய - துதித்த, இராமத்ததை - இராமத்தத்தையானவன், பார்த்த - அம்முனி
வன் தன்னைப்பார்த்து, அறம் - தர்மத்தை, பகர - சொல்ல, கேட்டு - கேட்டறித்து,
பணித்தவன் - அவனை மீண்டும் வணங்கியவனாய், இருந்து - அவன் சப்த்திதரத்
சார்ந்து, பின்னும் - மேலும் (அவனை ரோக்கி), இறைவ - கவாமி, பார்த்திப
குமான் பாலது - இராஜ குமரானுதிய பூணசந்திரனிடத்தைச் சார்ந்ததாயி,
வந்ததை - சில மொழிகள், உண்டு - இருக்கின்றன, (அவற்றைக் கேட்பது) உன்
மாந்தவத்து - உன்னுடைய கிதந்த தபஸினது, துடைபூநேனும் - கச்சினையிருந்த
பேர்திறனும், கேள் - கேட்பாவாக, என - என்று சொல்ல, முனி - அம்முனியவன்
(அவனை ரோக்கி), பகர்க - அம்மொழிகளைச் சொல்லவாயாக, என்னுன் - என்று
உரைத்தான், வ - டு. (அஞ்)

442. மங்கலத் தொழில்கள் முற்றி மணிமுடி சலித்து வந்து
நில்கள்வெண் குடைவி னீழத் சிவவா சனத் திருந்தான்
பொங்குசா மணர்கள் வீசப் பொன்மலைக் குவடு தன்னிற்
சில்கையே திருந்த தொத்தான் சீபமா சேனன் மைத்தன்.

(கு - ங்) (அப்போது இராமத்ததை அம்முனிவரின் ரோக்கி) சீபமா
சேனன் - சிம்மச்சந்திர மாராஜனுடைய, மைத்தன் - குமரானுதிய பூணசந்திரன்,
மங்கலத்தொழில்கள் - அரசர்களுக்குத் தினத்தோறும் உண்டாகிய மங்கல காரி
உண்டை, முற்றி - முடித்து, மணிமுடி - இரத்தின கிடைத்தை, சலித்து - கிரகித்
தூட்டி, வந்து - கொணுமண்டபத்திற்கு வந்து சேர்ந்து, நில்கள் - சுந்தரன்
பொன்ற, வெண்குடைவின் - வெள்ளைக் குடையினது, நீழல் - நிழலின், பொங்கு-
அதிகரிக்கின்ற, சாமரைகள் - சாமரைகளோ, வீச - விர விலாசனிகள் வீச, சிவ
ஆசனத்து - சிவசானத்தின்மேல், இருந்தான் - இருந்தவன், பொன்மலை - மதுர்
மேரு பாவத்திறனுடைய, குவடுதன்னில் - கிரத்தின்மேல், சில்கையே - ஒரு
கூண்டிவமானது, இருந்த - இருந்ததை, ஓத்தான் - கிளித்தான், வ - டு. 0

443. இளஞ்சிவக் வேந்தைத் துழந்த விரும்புவிப் போத கம்போத்
மாதவத்தி குமாரன் பார்த்து, அவை குமாரத் துழந்தான்

உளங்கொண்ட வனமச்ச ராதி குழவக் தூர்கோள் வட்டத்
திளந்திற்க னாவிப் பூச சந்திர னிருந்திட்ட டரவே.

(கு - க) (அப்படி விருங்கும்போது) இளஞ்சிங்க வேற்றை - இளமை
வாயிய ஆன் சிங்கத்தை, குழந்த - குழந்திருந்த, இளம் - பெரிதாயிய, புனிப்பொதி
வட்டிபால் - புனிக்குட்டிகளைப்போல, கனங்கண்டி - புத்த கனத்தைப் பார்த்து;
குழங்கும் - கள்ளிவின்றி, யானை - யானைகளையுடைய, காலங்குழை - பல தேவத
தாசருமாரகன், வந்த - இவ்விடத்தில் வந்த, குழந்தார் - குழந்தைகொண்டார்கள்,
பூசந்திரன் - பூசைசந்திர அரசன், உளங்கொண்ட - தன் மனதிற்கும் இனி
யால் ஆய்ந்தவையெடுத்துக்கொண்ட, அனமச்சராதி - மந்திரியர் முதலானவர்கள், குழ
தங்களைக்குழை, ஊர்கோள் வட்டத்த - பரிமேடத்தினது விரிவில் உள்ள, இள
கிங்காவி - பசு சந்திரனுக்குச் சமானமாகி, இருந்திட்டான் - இருந்தான், எ - த.

வேறு

444. காமத் திருவிண் மஞ்சரியுள் கமலத் திருவுள் கடலவிர் தும்
பூமிமாய்த் தெழுந்த விளங்கொடியும் புனமென் மயிலு மினையர்கள்
வாமப் புருவச் சிலைகோளி மலர்க்கண் ணம்பு தெரிந்துமனம்
காமக் கோமான் விலங்கன்போற் கடிதார் மன்னன் புடைகுழந்தார்.

(கு - க) (அச்சமயத்தில்) காமத்திரு - மன்மதனுடைய செல்வமாயி
ததிதேவியையும், இன் - இனிய, மஞ்சரியும் - பூங்கொத்தைதும், கமலத்திருவுள்
நாமணப் புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கிற இவ்வுழி தேவியையும், கடல் - கடிகாருத்தி
ரத்திலுள்ள, அமிர்தம் - அமிர்தத்தைதும், பூ - புஷ்பங்கள், மெய்த்து
இருக்கி, எழுந்த - உண்டாகிய, இளங்கொடியும் - இளமையாகிய புஷ்பகொடி
யையும், புனம் - காட்டில் வசித்தின்று, மென் - மிருதுவாகிய, மயிலும் - மயிலு
யும், அனையர்கள் - ஒத்த வந்தினர்கள், வாமம் - அழகு பொருந்திய, புருவம் -
புருவமாகி, சிலை - வில்லை, கோல் - வளைத்து, மலர் - சிவோற்பல புஷ்பம்
போன்ற, கண் - தங்கள் கண்ணாகி, அம்பு - பாணங்கள், மனம் - மனதினும்,
தெரிந்த - ஆரவந்தெடுத்து ஏறிட்டெய்து, காமக்கோமான் - ஆணக்குத் தலை
வனாகிய மன்மதானுது, விலங்கன்போல் - வில் வீரர்களைப்போல, கடி -
காசினையையுடைய, தார் - மாலைப்பயணித்த, மன்னன் - பூசைசந்திர அரசனது,
புடை - பச்சத்தில், குழந்தார் - குழந்தை கொண்டார்கள், எ - த. (அச)

வேறு.

445. பார்த்திபர் தருதினற கொண்டு ஊயம்பொரு
லார்த்தியிம் மன்னரின பமிர்தச் செப்பென

446. ஊர்க்கடற் காழாடு பார் மகிப்பிசிற்

போர்க்கடா பாணியான் புரிந்து செவ்வானன்.

(இ - க) (அவ்வாறு குழ) பார்த்திபர் - அநேக தேவதூதர்கள்; தரு - கொடுக்கின்ற; திணை - பகுதியை, கொண்டு - ஊக்கொண்டு, வாய்ப்பென்னும் - புதுவாயிப பொற்காசுகளினால், இம்மன்னரினா - இப்பூமியில் மறைவாக வந்த குழப்புவான பந்தோபந்துள்ள நிலவறையாகிய தனது பாண்டாரகா அறைவையு ளுத்தி - கிசம்பி, அபிரிதச் செப்பின - அபிரிதம் திறைத்த வெப்பென்று கொண் டுப்படியாக, ஊர்க்கு - இசயிசைக்கு, அடங்கா - அடங்காநோக்கி, பிருக்கின்றன வுழியுமுழியான் - மந்தவந்தியுடைய கும்பிமர்களினது, மகிழ்ச்சியில் - சாக் காத்திருப்பவிய சந்தேகத்திற், புரிந்து - விரும்பி, போர் - புத்தத்தைச் செய் புது, கடையானையான் - ஆண் யானையுடைய அவ்வாசன், செவ்வானன் - அங் வானு சென்றுகொண்டிருக்கலானத்தில், ஏ - து. (அக)

446. கண்மிசை பண்ணையான் கண்டு காவல

விண்மிசை பின்பமும் வேந்தர் செவ்வமும்

கண்மிசை

புண்ணிய மிராதவர்ந் கிஸ்ஸி பூமக

விண்

செவ்வனுவ துஞ்செபா சென்றி வம்பினேன்.

கண்மிசை

(இ - க) கண்மிசை - எனது கண்ணினால், யான் - நான், அவனைக் கண்டது - அப்பூர்ணசந்திர குமாரனைப் பார்த்து, காவல - அரசராமரனே, விண் மிசை - தேவர் கோதத்தில் ஏற்படும், இன்பமும் - சுகமும், வேந்தர் செவ்வமும் - பூமியிலுள்ள இராஜாக்களின் கம்பத்து முதலானவளையும், புண்ணியம் - பூர்வத் தித் செய்ப்பட்ட புண்ணிய கர்மம், இல்லாதவர்க்கு - இல்லாதவர்களுக்கு, இல்லை - உண்டாவதில்லை (அதாவல்லாமலும்), பூமகன் - வந்தியதேவியும் (அந் தித் பூமிதேவியும்), என்னாவதும் - அனர்களை நினைத்ததும், செய்யான் - செய்வ மார்பான், வந்து இயம்பினேன் - வந்து சொன்னேன், ஏ - து.

மிசை - ஏழனுருபு; இஃதுருபுமயக்கம்; ஸந்தனுருபு ஏழனுருபு மயக்கி ள்ளித்தது. (அக)

447. உருதுமு மழகுநல் லொளியுந் தீர்த்தியும்

செருவிடை வெல்வலத் திறனுஞ் சிந்தைசெய்

செருவிடை

பொருளவை வகுதலும் பேரக மும்நல்ல

திருவுடை பறத்தது செழுகை பென்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்) உருதும் - குபமும், அரு தும் - வளப்பும், தீ - கீழ், திறனு - பிரச்சாரமும், தீர்த்தியும் - புதழ்ச்சியும்

செருவினா - புத்தாங்கத்தில், வெவ் - சத்துருக்களைச் செழிக்கும்படியான, வலம் - வன்மைபொருத்திய, திறலும் - பராக்ரமமும், இக்கைசெய் - மனதினால் கிரினை வின்ற, பெருகாவை - பெருகாவிய அமைகள், வருத்தும் - வந்து சேர்வதும், போகமும் - சகலபுகழும், நல்ல - கண்ணமயமிய, திருவுடை - வகைகளமுள்ள, அறத்தி - புதிதாக தருமத்தினது, செய்கை - காரியமும், என்னைன் - என்னும் பாஷ் சொன்னேன், ஏ - ஓ. (கஉ)

448. கிலத்திடை பங்குரம் வித்தை நீத்திலை

மலைத்தலை மலையுயிரா தாறு நரன்வரக

புலத்திடை வின்பமு மில்கை புண்ணியந்

தலைத்தலை வரச்செயா தவர்கட் கென்றான்.

(இ - ஊ) (மேதவம்) கிலத்திடை - இப்பூமியில், வித்தை நீத்து - விதைதைய நீக்கி, அங்கும் - முடியானது இவ்விட - உண்டாவதில்லை, மலைத்தலை - பரவாதத் தின்மேல், மலையுயிரா - மலையுயர்தல் இல்லாமல், ஆதலான் - மலையுயிரி யானது, வரா - பெருகிவரமாட்டாது, (இவற்றைப்போல்), புண்ணியம் - புண் ணிய நேரதுவாகிய சமயத்துவந்துடனே கடைய விசுவாசிகள், தலைத்தலை - ஒவ் வோரிடத்திலும், வர - மேலும்படி, செய்யாதவர்கட்கு - செய்யாதவர்களுக்கு, புலத்திடை வின்பமும் - பஞ்சேத்திரிய விஷயங்களிலான சமஸ்த கமமும், இவ்விட - உண்டாவதில்லை, என்னைன் - என்னும் சொன்னேன், ஏ - ஓ. (கஉ)

449. காரண மில்கையே கில்கை காரியகீ

போரணி வேலினாய் முன்செய்ப்புண்ணியந்

காரண மாககீ குடுத்த கண்ணியுஞ்

சேணி சென்மொஞ் செறிந்த வுண்டையே.

(இ - ஊ) (இவ்வாறு சொல்லிப் பின்னர்) காரணமில்கையே - காரியத் திற்குக் காரணமாயிய தன்மை இல்லாவிட்டால், காரியம் - அக்காரணத்துலாகும் காரியம், இவ்விட - உண்டாவதில்லை, போர் - புத்தத்தில், அணி - அழகு பொருத் திய (அதாவது: வெற்றியழகு பெற்ற), வேலினாய் - வேலாயுதத்தையுடைய குமாரனே, முன் - பூர்வத்தில், செய் - உனதுவ் செய்யப்பட்ட, புண்ணியம் - புண்ணியமானது, காரணமாக - நேரதுவாக, கீருடுத்த கண்ணியும் - சமுத்திரஞ் குழிந்த இப்பூமிக்கேவியும் (அதாவது: பூமி காழியமும்), கீர் அணி - நிறம்பக் கொண்ட, செவ்வமும் - இந்த ராஜ ஜயவாயமும், உன்னைச் செறிந்த - இப்போது அக்காரணத்தின் காரியமாக உன்னைச் சேர்ந்திருக்கின்றன, ஏ - ஓ. (கஉ)

450. மண்ணிவ்மேல் மற்றிந்தச் செய்வ மேல்வா

செண்ணி புண்ணிய மீண்டச் செய்கொஞ்

புண்ணின்மேல் பட்டவேல் பேரல் வச்சொலை

பெண்ணிடே திகழ்த்தவ் னெழுந்து போயினான்.

(கு - க) மண்ணின்மேல் - இப்புவியின்மேல், மற்ற - பின்னையும், இத் தச் செல்வம் - இப்படிப்பட்ட காணுந்வரியமானது, மேல்வா - மேலாக வரும் படி, எண்ணி - கீழ்த்து, புண்ணியம் - சுப்பரிணாமமாகிய புண்ணியத்தை, சண்ட - பெருந்த, நீ செவ்வென் - நீ இப்போது செய்வாயாக வென்று யான் கொல்ல, (அச்சொல்லானது அதுவாக்கு) புண்ணின் மேல், இரணத்தில் மேல், பட்டவேல் போல - பாய்த்த வேலாயுதத்தைப் போல (வருத்தஞ் செய்ய அதனால்), அச்சொல்ல - என்னால் கொல்லப்பட்ட அந்தத் தம் வசனத்தை, எண்ணிடாது உயர்ந்ததாக நினைக்காமல், இவ்வுந்து - இவ்வுந்தி செய்து, அவன் - அவ்வாசுருமா ளன், எழுந்து பேயினான் - என்னை விட்டு நீய்த் எழுந்து போய்விட்டான், எ - து.

451. புலங்கண்மேல் புரிந்தெழு பொறிக் கோம்பியே

விவந்துமே லேயவன் விவந்து போகுமே

இலவ் துசெம் பொன்னெலி சிறைவ னல்லறத்

துலங்கல்வே லாணை னடைபு மேலசொலாய்.

(கு - க) (அவன்) புலங்கண்மேல் - ஐம்புல விசய வஸ்துக்களின் மேல், புரிந்து - விருப்பி, எழு - எழுவின்ற, பொறிகள் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், ஒய்வி- உபசரித்து, அவன் - அக்குமாரன், விவந்துமேல் - மிகுந்ததைப் போல (அது வது : திரியக் கீவண்ணப்பெல்), விவந்து போகுமே - அழிந்துபோவதோ, (அல் வது) இலவ் துசெம் - விவந்தும், செம்பொன் - சிவந்தபெண்ணுலாகிய, எலின் - மூல் மலிவ் நுழந்த சமவசாயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, இறைவன் - அருகத்தமேல்வா ளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, நல் - நல்ல, அடத்து - ஸ்ரீ ஸீரத்ருமத்தில், அவன் கல் - மாலைமையணிந்த, மேலான் - மேலாயுதத்தை யுடையவனாகிய, அவன் - அவ்வாசு குமாரனான பூரணசந்திரன், அடைபுமே - சேர்வானோ, செல்வாய் - உலாமி நீ எனக்குச் சொல்வாயாக (என்று கூறினான்), வ - து (கடு)

வேறு.

452. மாதவி புனர்த்த வெல்லாம் மாதலன் மனத்தை றோக்கும்

போதியி னுணர்ந் ததத்தைப் புரவலன் புரிந்து கொள்ளும்

பாதுநீ கவல வேண்டா மதனன்கே பேது வாக

வோதுமிந் கதைவையத் தேட்டு நீயவந் குறைக்க வென்றான்.

(கு - க) (அவ்வாறு) மாதவி - பெரிய சுவந்தையுடைய இராமத்தந்திரி யாகக்கிண, உணர்த்தவெல்லாம் - சொல்லியவர்களை யெல்லாம், மாதலன் - பெரிய

தவத்தையுடைய சிம்மச்சந்திர முனிவன், மனத்தை கொக்கும்பிறகுடைய மிகு
விஷயைப் பார்த்தறியும்படியான, பேரதியின் - மலப்பரியாய நூலத்தால்,
உணர்ந்து - நான் தெரிந்து, அதனை - பூதி ஜித்தருமத்தை, புவலன் - பூரண
சந்திரமுகிய அரசன், புரிந்து - விருமியி, கொள்ளும் - கைக்கொள்ளுதான்,
யாதும் - எவ்வளவுமீ கீதல்ல வேண்டா - தீ வருத்தப்படவேண்டாம், அதனுக்கே -
அதற்கு, ஏதுவாக - காணாமலும்படியாக, ஒதும் - என்னால் சொல்லப்படுகின்ற,
இக்கலையைக் கேட்டு - இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்டு, தீ - தீ, அவற்கு - அந்
குமாரனுக்கு, உயரக்க - சொல்லுவாயாக, என்னுள் - என்ற சொல்லுந், ஏ - த.

453. அடக்கத்தைப் பொதிந் துவிக்க ணருளின ஆறி பாறிந்

தொடக்கமு முடிவு மொத்தத் தொடுத்ததோர் மாவை தன்னை

எடுத்தது ணுந்றி ணுற்போன் நிதத்தையெவ் வுபிர்க்கு மாக்கும

விடுப்பரிந் திருந்த சொல்லான் மாதவ ணுணரக்க ணுந்ருன், ணுந்ரு

(இ - ன்) (அல்லவா சொல்லி) அடக்கத்தை - சம்பந்தத்தை, பொதிந்து -
(தன்னிடத்தே) சேர்த்து, உபிர்க்கண் - சகல ஜீவன்களிடத்திலும், அருளின -
தயையை, ணுந்றி - மனத்தில் சாந்து (அதாவது: உண்பெண்ணி), ஆறி - அதனால்
ஆறதலடைந்து (அதாவது: பகையென்பதின்நிச் சமத்தலி பரிணாமத்திற்
தணிந்து), தொடக்கமும் - ஆரம்பமும், முடிவும் - முடிந்தலும், ஒத்து - சம்பந்த
தொடுத்தது - தொடுக்கப்பட்டதுவிய, ஓர் மாவை தன்னை - ஒருமாவையை, எடுத்தது
தன்னை, உடன் - ஒரு தன்மையாக (அதாவது: வக்கிரமில்லாமல்), மாற்றினுந்
பேரன்ற - தொல்விவகைப்போன்ற, இத்தனை - கன்மமையை, எவ்வுபிர்க்கும்
சகல ஜீவன்களுக்கும், ஆக்கும் - உண்டாக்குவின்றவனும், வெ - குற்றங்கொளையெவ்
வரும், பரிந்து - விட்டு நீக்கி, திருந்த - நற்குணத்தைச் சேர்ந்திருந்த, சொல்லான் -
கூறாதவனுடையவனுமாயிய, மாதவன் - மதுரா நபஸையுடைய சிம்மச்சந்திர
முனிவான், உணரக்கருந்ருன் - மேலே அக்கலையைச் சொல்லத் தொடர்
வென, ஏ - த.

(கவ)

நாடிகாலது:

பூரணசந்திரன் அசியற்சருக்கம் முற்றப்பெற்றது.

நால்வரும் அவர்க்கம்புக்க சருக்கம்.

454. ஷாசனின் நற்பத ஷோலை மஹபென மதுக்கன் பெய்து

உ - மூலதேன் முழங்க மஞ்ஞா முகிமனை வசவி முத்தின்
நாகலா மலங்க ஸர்போற் றொடங்கிய நடங்க ஷோலாக்
ஷோலை பென்ப துண்டிக் குவலயம் புகழு நாடே.

(உ - ஷ) ஷாசம் - பரிமன்மாண்டா, தின்று - வியாபித்து தின்று, அருத -
பற்குருது, ஷோலை-தோட்டித்தளில், மதுக்கன் - தேன்கன், மஹபென-மஹாபெனப்
மோலு, பெய்து - சென்றது, மூலம் - அதில் மொத்தமாக தின்று தேன் - தேனீக்
கட்டிகள், முழங்க - சுத்திக்க, (அம்முழக்கத்தை), மஞ்ஞா - மலிங்கன், முகி
மனை - மேல் காண்பையென்று, (கிணத்து), அகலி - சிறகு விரித்தாடி,
முத்தின் துத - முன்றலினால் முத்துக்கட்டி செய்யப்பட்டிருக்கும் வஸ்துவத்தை
அணிந்தவர்களும், உலாம் - மாஸில் அணிபட்டவர்களை, அலங்கவார்போல் -
மாஸிலைய வணிக்தவர்களுமைய கர்த்தனமாநர்கன்போல், தொடங்கிய - ஷாமலிக்
கட்டி, கடங்கன் - நடனங்கன், ஷோ-இடைவிடாததும் (அதாவது நீங்காததும்),
இக்குவலயம் - இப்புவியிலுள்ளவர்கள், புகழும் - புகழ்ந்து உறத்தக்கதும்,
ஷோலை என்பது - ஷோலையென்று சொல்லக்கூடியதும், (ஆகிய) நாடு - ஒரு
தேசமனது, உண்டி - உண்டி, எ - து. (க)

455. திருத்தரு நாடி நற்குத் திலதமாய்த் திகழ்த்து சென்றாள்

வருத்தத்தீர் மாட மூதார் மறைபவ ருதையு மாண்ட
(மா) விருத்தகற் கிராமந் தன்னுன் மிருகாவண னென்று மிக்கா
நெருத்தனல் குளனற் சாந்தி யுருவகொண் டனைவ நீரான்.

(உ - ஷ) திருத்தரும் - செல்வம் பொருந்திய, நாடு-தேசமாகிய, இத்தரு -
இத்தக் கோசல நாட்டுக்கு, திலதமாய்-தெளிவ்பொட்டுக்குச் சமானமாகி, (அதாவது
வது மிக அழகாகி), திகழ்த்து - பிரகாசித்து, சென்றாள் - அதில் அடையாளம்
காது, வருத்தம் - சிவமலன், தீர் - நீங்கும்படியான, மாடம் - உப்பரிசைகளை
புடைபய, மூதார் - பழமையாகிய ஊரானது, மறைபவர் - பிரம்மமணர்கள், உறை
பும் - தங்கியுள்ளத, மாண்ட - மடிசிலையுடைய, நல் - கன்மை பொருந்திய,
விருத்தகிராமம் - விருத்த கிராமமாகும், தன்னுன் - அதனும்கே, மிருகாவண
- நென்று - மிருகாவணனென்று பெயர் உதப்பட்டி, மிக்கன் - பெரியோனாகிய

கூறும், மதனாக்தியுருவு கொண்டனைய நீரான் - கன்மையாகிய அழகையே ஒரு
ருபங்கொண்டு வந்ததை நிகர்த்த குணமுடையவனும், (ஆகிய), ஒருத்தன் - ஒரு
பிரமணன், உன் - உளவியுள் (அதாவது: இருந்தான்), ஏ - து.

அவ்ரு - அவச.

(உ)

456 அதிப்பட நடந்த வில்லா எவன்மனைக் கிழத்தி வஞ்சொன்
மதுவையென் துணைக்கப் பட்டான் மகனும்வா நுணியா முத்தின்
கதிர்க்கைந் கருங்கட் செவ்வாய்க் காப்பாந் தெழுத்த பொன்னின்
பிதிப்பாந் திருத்த கொங்கைப் பிணையது லொருத்தி யானான்.

(இ - ஈ) அதிப்பட - அதிர்ச்சிபெறப்படி, நடத்தலில்லான் - நடந்ததென்க-
யது, (அதாவது: மிகுதுவான கலையையும் நற்குணத்தையுமுடையவனாகிய),
அவன் மனைக்கிழத்தி - அப்பிராமணன் மனைவியானவன், அஞ்சொல் - அழகிய
மொழியையிடுகும், மதுவையென்று - மதுவையென்று, உணைக்கப்பட்டான் -
பெயர் சொல்லப்பட்டவன், மகளும் - அவனுக்குப் புத்திரியும், வானுணியாம் -
வானுணியென்னும் பெயருடையவளாம், (அவன்), கதிர் - பிரகாசம் பெறுகின்றது,
முத்தின் கை - முத்துக்களைப்போன்ற பற்களையும் கரும் - கருத்த, உன் - கண்
னையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், காப்பாந் - அடிபாந்து, எழுத்த-மாப்பி
றுண்டாகிய, பொன்னின் - பொன்னோலும், பிதிர் பாந்திருத்த - தேமல் படர்
திருத்த, கொங்கை - வந்தணங்களையும், (உடைய), பிணையனான் - பெட்டையான்
போன்ற பர்வை பொருந்தியவனாய், ஒருத்தியானான் - தப்பற்ற அழகுடையவ
ளானான், ஏ - து.

(உ)

457. கதிர்மறை பொழுதிற் கான்ற கமலமும் குவளை யுயிரோல்
மதுவையும் மகளும் வாட மறைபவன் மரித்துப் போங்
பெதிர்வரு பிறவி வில்லா ரிடையது வயோத்தி யானா
மதிபலின் தனக்குத் தேவி சுமதிக்கு மரிவை யானான்.

(இ - ஈ) கதிர் - சூரியன், மறைபொழுதிற் - அஸ்தமிக்கின்ற காலத்தில்,
கான்ற - தோன்றிய, (அதாவது: மூகம்சாங்கிற் காணப்பட்ட), கமலமும் தாமரைப்
பூவ்படும், குவளையும்பால் - குவளைப் பூவ்படும்போல, மதுவையும் - (அப்பிரா
மணன் பாரியானவைய) மதுவையும், மகளும் - புத்திரியாகிய வானுணியும், வாட -
வருத்தமடைய, மறைபவன் - மிருகாயனென்னும் அப்பிராமணன், மரித்துப்
போங் - இறந்தபோய், எதிர்வரும் பிறவியில்லார் - இனி வரவுடைய பிறவி
வில்லாமல் யோகமுடையவனாக, இடையாரு - இடைவிடாமல் பிறங்குப்பாடி
யான, அயோத்தி - அயோத்தியென்னும் கதாக்கை, ஆளும் - அரசாளும், அதி
புலன் தனக்கு - அபிபலனென்னு மாசுறுக்கும், தேவி - அவள், தேவியாகிய,

460. அருத்தவ னாகுனி னாய் பத்திர மித்தி ரன்றான். நெய்யெடு - நெய்
திருந்திய குணத்து நின்றபாற் சிவசந் திரனென் றானேன். பாதி
வருந்தாதன் னிலடபி னாவ வாகுனி வந்துன் காதற்
பொருத்திய புதல்வ னாய் பூரசந் திரனென் றானான்.

(கு - க) அருத்தவன் - அரிதாகிய தபசையுடைத்தாகிய வாழ்மனென்று.
முனிவானது, அருகினால் - தயவினால், அப்பத்திரமித்திரான் தான் - அந்தப் பதி
நொத்திரனென்ற செட்டமான னானே, திருத்திய - திருத்தமாகிய, குணத்து
குணத்தையுடைய, தின்பால் - உண்கலிடத்தே, சிவசந்திரனென்று - செவ்வகத்தில்
என்ற பெயர் உதப்பட்டவனாய், ஆடுதான் - புத்திரானைப் பித்தேன், வருந்து
வருந்துவின் த, தான் - மெல்லிதாகிய, இடையான் - இடைவையுடையவனாகிய,
அவ்வாகுனி - அந்த வாகுனியென்னும் பிரம்மனை புத்திரி, வந்து - வந்து, காதல்
காதல் - உணதானையால், பொருத்திய - பொருத்தமாகிய, புதல்வனாய் - மற்றொரு
புத்திரனாகி, அப்பூரசந்திரனென்று - அந்தப் பூரசந்திரனென்று பெயர் உதப்
பட்டு, ஆனால் - பித்தான், ஏ - த.

வேறு.

461. ஆதலா லவன்க ணீங்காக்

காதலை யாபி னாய் நீ

போதலா மலங்க ளானால்

கோதிலாக் குணத்த னுமே.

(கு - க) ஆதலால் - ஆதலால், (அதாவது: அவனெனினுக்கு முற்பட்ட
ஊழல்தம் ஏற்பட்டிருந்ததானாலும்), நீ - நீ, அவன்கண் - அக்குழல்தம்
நீங்கா - நீங்காத, காதலையாலினால் - ஆசையைமுடையவனானாய், போதலால்
புதலங்கள் தங்கி அசையாவின்ற, அவங்கலானால் - மாவையையணிந்த அக்குழல்த
ஊழ், கோதிலா - குற்றமில்லாத, குணத்தன் ஆம் - குணத்தையுடைய
வானான், ஏ - த.

வேறு.

462. வினையெனும் குயவ னம்மை வேண்டுநு விபற்றல் கண்டால்

அனாநு முருவக் தன்றிப் பெண்ணுநு வாங்கி யங்கே.

மனைவிலை மகனா மாக்கி மனைவே மைந்த னாகி

வினைவினும் முடித்த வின்றார் நீதியாச் சுடக்க வல்லார்.

(கு - க) வினையெனும் - கர்மமென்று சொல்லப்பட்ட, குயவன் - குய
வன், கண்டால் - ஆகையால் கண்டால், வேண்டுநு - துணிந்த கருவனாகியது

தம் - செய்வதை, கண்டாய் - நீ பார்த்தியாய்?, (அக்கம்மம்); அனகனும் - பாவம்
களைப் போக்குப் பிராமணனாகிய, உருவந்தவனை ஆண்டுபத்தை (அதாவது : முன்
பிராமண புருஷனாகியிருந்தவனை), பெண்ணுருவாகி - பின் ஸ்திரீ ரூபமாகச்
செய்து, அங்கே மனைவியை - அப்போது பெண்காதியாகவிருந்த மதுரையை,
மனையாக்கி - மறு ஜன்மத்தில் புத்திரியாகச் செய்து, மகனையே - அப்போது அவ
ளுக்கும் புத்திரியாயிருந்த வாகுணியை, ஸமந்தனாகி - ஓச்சன்மத்தில் பூர்ணச்சத்
திரெண்தும் குமாரனாகச் செய்து, (அவர்கள்), மனைவியை - சுபாசுப பரிணாமத்
திப்பாக, முடித்து கின்றார் - இவ்விதமாகப் பிறந்து (தங்கள் காரியங்களை கின்ற
வேற்றி) கின்றார்கள், கீதி - இத்தக் கர்ம பரிணாமத்தை, கடற்கலவ்வை - தாண்ட
வழியாக, (அதாவது : சுத்த பரிணாமத்தையடைபவர்கள்), யார் - கவர்க்கிருதி
திருக்கூட்டு. (விதமாக ஸம்மியக்துவ சுத்தோபயோகத்தில் சேருபவர்கள் யிவரும்
அருமை). ஏ - று. (க)

463. புத்திரபாகு வெண்ணம் பரமமா முனிவன் பாரி
அத்தமன் பாதஞ் சேர்ந்துன் பிதாவின்னு முனிய னாகி
(க) வித்தவ மேத்த னின்ற னெனக்குவந் திதத்தை யோதிச்
சித்தமெய் மொழிகண் மூன்றஞ் செறிவித்த குரவ னானன்.

(சு - க) பாரில் - இப்புவியில், உத்தமன் - உத்தமனாகும், புத்திரபாகு
வெண்ணம் - புத்திரபாகுவென்று பெயர் கூறப்படுகின்ற, பரம - உத்திரஞ்சுட
மாயை, மாமுனிவன் - மறுமாமுனிவனுடைய, பாதஞ்சேர்ந்து - பாதத்தை
அடைந்து, உன் பிதா - உனது தகப்பன், இன்று - இப்போது, முனிவனாகி -
முனிவனாகி, இக்கலம் - இப்புவியிலுள்ளோர், எத்த - எதுதிக், கின்றான் -
நினைவச் சேர்த்துவிடப்பவனாய் அதில் நிலைபெற்றிருந்தான், எத்த - (அவன்)
வித்த; என்னு - என்னனுக்கு, இத்தத்தையோதி - இதனாகிய கர்ம க்ஷணத்தைச்
சொல்லி, சித்தம் - எனது மனமும், மெய் - யாக்கையும், மொழிகள் - வசனமு
மாகிவிட்டன. அந்தக் காரணத்தை, செறிவித்த - (ஆவ்வகங்களில் செல்வ மொப்பாமல்
நித்திரில் அதாவது : சுத்தோபயோக தேவதவாகிய சுபோபயோகத்தில்) சேரும்
படியாகச் செய்த, குரவனானன் - குருக்களுமாவான், ஏ - று. (க0)

464. சாந்தமா மதியைச் சார்ந்து அதையா புனைப் பயந்தான்
காந்திதா னுரி னுனக் காவலன் சிய சேனன்
பாந்தாளன் மரித்துப் போகச் சல்லி வனத்துக் கைமா
வேந்தனாய் முனிய வேட ரிட்டபே ரக்னி கோடம்.

(சு - க) கையலாய் - (என் தாயிலே) பெண்மணியே, உணப்பயத்
தன் - உண்ணப்பெற்ற தாயானான், காந்தமமதியைச் சார்ந்து - சாந்தியை
செய்தும், ஸ்வயங்க்கொலையாடத்து, காந்திதானுரி - ஆரியத்தினானுரி

அக்காவலன் - அங்காசனுவிய, சீயசேனன் - சீம்மசேனன், (அதாவது: பார்வக் கணவனும் எனக்குத் தந்தையுமாயினான்), பாக்சனாவ் - சர்ப்பத்தினன், மரிநி துப்போவி - இறந்துபோய், சல்லகிவனத்து - சல்லகியென்கிற வனத்தில், கைமா வேந்தனும் - மற்றவன் கைமாகனாகக்கல்லாம் வனுமானி, முனிய - எதிர்ப்பட்ட, வர்க்கிளக் கோபித்துத்திரிய, (அச்செய்கைக்குத் தக) வேடர் - அவ்வள வேடர் களினால், இட்ட - (அதற்கு) இடப்பட்ட, பேர் - பெயரானது, அசனிகோடம் - அசனி கோவ்மென்பதாகும், (அதாவது: அவன் அவ்வளத்தில் பிறந்து எதிர்ப் பட்டவனாகக் கோபித்து வேடரால் இடப்பட்ட, அசனி கோடமென்னும் பெய ருடன் திரிந்தான்), ஈ - று. (கக)

465. காகாந்தத் தென்னைக் காணு மதத்தினு லந்த நாகம்
வேகாந்தத் தாவென் மேலே வெகுளியா லோடி வந்த
நாகாசந் தியானெ முத்தே வந்தவன் தென்னைக் காணு
வேகாந்த கெறிபுக் கிணை கண்டவ னொருவ னென்கே.

(இ - க) காகாந்தத்து - பாவதகாந்தத்தில், என்னை - என்றனை, காணு - பார்த்து, மரிநிதனல்-மதத்தினாலே, அந்த நாகம் - அங்கியாரினையானது, வேகாந்தத் தாவ் - அதிச தீவரத்தோடு, என்மேல் - என்றன்மேல், வெகுளியால் - கோபத்தி னால், ஒழுவந்தது - விரைத்தோடிவந்தது, (அப்போது), பாக் - நாக, ஆகாசத்து - ஆகாசத்திலே, எழுத்தேன் - (ஆகாசச்சாணத்தன்மை பெற்றிருப்பதால் உயர்) எழுப்பி நின்றேன், அங்கு வந்து - அவ்விடம் வந்து, என்னை -மேலே நின்ற என்றனை, காணு - பார்த்து, ஏகாந்த கெறிபுக்கு - ஏகாந்த வழியை (அதாவது: வ்யாத்தவாதமல்லாத) ஏகாந்தவாதமித மாரக்கத்திலவடந்து, இன்மைகண்டவன் - அதற்கு முட்டாகி ஒன்றுமில்லாததைப் பார்த்தவனுவிய, ஒருவன் - ஒரு ஏகாந்த வாதியை; ஒத்து - நிகர்த்து, ஈ - று. (கஉ)

466. வெங்கதங் கடாவக் கூற்றொந் தென்னைமே னோக்கிற் பார்க்கச்
கிணை புரத்து வேந்தே சீயமா சேன ஓய் நீ
விஞ்சுவந் தியானெ பாவத்தா விதனை விட்டாற்
பொங்கிவிழ் நாகத் தன்னிற் பொருந்தனோ முபந்சி வென்றேந்

(இ - க) (மேற்கம்) வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, சீதம் - கோபமானது, கடாவ - தன்னைச் செலுத்தி, கூற்றொத்த - இயமனைப்போன்று, என்னை - என்னை, மேற்கோக்கிற் பார்க்க - மேற்பார்வையாகப் பார்க்க, (அப்போது யானே அதனை சோக்கி), கிணைபுரத்து - ஸீம்மமலாபுரத்து, வேந்தே - அரசனே, சீய மாசேன ஓய் - ஓய் ஸீம்மசேனனென்றும் பெயருடையவனே, கீ - கீ, இங்கு வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, பாவத்தால்-பாபவினையினுடையதால், யானையானது - யானையால் பிறந்தாய், (அன்னருவியும்), இவனை விட்டால் - இவனை விட்டால்

நால்வது கல்கண்டின் சுருக்கம்

தந்த வட்டி கிங்கினால், பொங்கிவீழ் - பெரிதான உயரத்தில் எழுந்த தீய
தீயாத விழுவின்ற, சாகத்தன்னிள் - நாகத்தில், பொருத்தினா - போய்ப் பிறப்ப
தற்கோ, முயற்சி - மேலும் செல்வதாகிய இப்பாப முயற்சி?, எந்தென் - என்ற
சொன்னேன், எ - று (கங)

467. அரசனாய் பெரிய விற்பத் தழுத்தக்கண் டக்க னாலே
கரியதாய் பெரிய துன்பத் தழுத்தக்கிற் கானிற் கண்டேன்
பெரியதோர் பாலத் தாவிப் பிறவியைப் பெரிது மஞ்சித்
திருவற மருவு யாணச் சேபசக் திரனென் திட்டேன்.

(கு - ள்) (பின்னரும்) அரசனாய் - ராஜாவாகியிருந்து, பெரிய விற்பத்து -
பெரிதாகிய சாலைஞன்வரிய சொங்கியத்தில், அழுத்தக்கண்ட அக் கணாலே - மூழ்கி
யனுபவிக்கக் கண்ட அந்த நேத்திரத்தாலேயே, கரியதாய் - யானையாகி, பெரிய
துன்பத்து - பெரிதாகிய துக்கத்தில், அழுத்த - மூழ்க, இக்காலில் - இக்காட்
டில், கண்டேன் - (நான்) பார்த்தேன், பெரியது - பெரிதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற,
பாலத்தால் - பாபோதயத்தாலாகிய, இப்பிறவியை - இந்த விலங்கு கதியில் யானை
யாக விப்படிப் பித்திருக்கும் ஜன்மத்திற்கு, பெரிதும் - மிகவும், அஞ்சி - (பாப
பலமென்று) பயந்து, திருவறம் - ஸ்ரீ ஜின சம்மந்தை, மருவு - சேரக்கடையா
யாக, யான் - நான், அச்சியசுத்திரன் - முன் உனது குமாரனாகிய அச்சிம்மச் சந்திர
னாகும், என் திட்டேன் - என் தும் சொன்னேன், எ - று. (கச)

468. என்றன மெழுந்த போதத் திறத்தவப் பிறவி தன்னை
யன்றவ னறித்து மூர்ச்சித் தருவரை போல வீழ்ந்தான்
கின்றதோர் படியிற் நேறி சிறைதவன் போல சிக்குன்
சென்றுயா னறத்தைக் கூறச் செவியினைத் தாழ்த்த லோடும்.

(கு - ள்) என்றனம் - என்ற சொல்லவும், எழுந்த - அவனுக்குண்டாகிய,
போதத்து - பவஸ்பிருதி ஞானத்தால், இறந்த - முன்னீங்கின, அப்பிறவி
தன்னை - ராஜாவாகிருந்த அப்பிறப்பின, அன்று - அப்பொழுது, அவன் - அவ்
வியானையாகிருந்த அவன் அறித்து - தெரிந்து, மூர்ச்சித்து - மூர்ச்சை யடைந்து,
அருவரை போல - பெரிய பங்கதத்தைப் போல, வீழ்த்தான் - பூமியில் விழுத்
தான், (பின்னா) சின்றதோர் படியில் - (அவன் மனத்தில்) சின்றதாகிய ஓர் வித
ஞானத்தினால், நேறி - தெளிந்து, சிறைதவன்போல - சிறைத்த தபஸையுடைய
ஒரு முனியினாய்போல, சிக்குன் - (போய் நீங்கி உபசமபரிணாமத்தையடைந்து)
சிக்குன், யான் - நான், சென்று - அஞ்சிற்சென்று, அறத்தை - தருமத்தை,
கூற - சொல்லக் தொடங்க, செவியினை - அன்று காதுகளை, தாழ்த்தலோடும் -
அவன் தாழ்த்தலும், எ - று. (கங)

469. பாக்கையுப் கிணையு மாதி பாணையு தின்ற வில்லை

விக்கிய விரியின் றுன்பம் விலக்கல மானு மின்னை

நீக்கதி நான்பிற் சார்ந்து செல்லுழித் துணையு மின்னை

நீக்கரும் குணங்க ளவ்வ னின்றத னின்னை யன்றே

(கு - க) யாக்கையும் - ஈரமும், கிணையும் - பந்து ஜனங்களுக்கும் ஆதி - முதலாகிய, பாணையும் - உபசரிதானுபசரித அசத் பூதங்கள் யாவையுந் தின்ற வில்லை - சித்தியமாயுள்ளவைகளாவ, (அணித்தியமே யாரும்), விக்கிய - ஆம்மன் னாகத்தேவனுமேயான மென்றும் அசத்த பரிஞ்ஞமனாக விபாகங்களிற் சென்ற அனற்குல் பந்திக்கப்பட்ட, விணயின் - கம்மங்களின் பணமாகிய, றுன்பம் - துன்ப பந்தை, விலக்கலம் - நீக்கும்படியான, அனனம் - சுகந்தியையும், இல்லை - உண் பாகப்பட்டதில்லை, நீக்கதினான்கில் - சதுர்த்ததிகளில், சார்ந்து - அடைந்து, செல்லுழி - செல்லின்றபோது, துணையும் - சகாயமும், இல்லை - கிடைப்பதில்லை, நீக்கரும் - நீக்குதற்கு முடியாத, குணங்களுவ்வ - ஆம்மனுடைய குணங்களை வல்லவாமல், நின்றதான் - பிரியாமல் நிற்கப்பட்டவை, இல்லை - வேறொன்று மில்லை, ஏ - து.

கான் - அசை.

(சு)

470. உண்டுகாம் விட்ட வல்லவ புற்கல மொன்று மின்னை

பண்டுகாம் பிறத்தி டாத பதேசமு முடை வின்னை

கொண்டுகாம் தின்ற பாக்கை குணமினப் பூதி கந்தம்

மண்டுகாம் புலத்தின் வீழ்தன் விணவரும் வாயி மென்றேன்.

(கு - க) காம் - ஆம்மனாகிய காம், உண்டு - அனுகி காலமாகக் கொண்டு (அதாவது: ஸ்வீகரித்து), விட்டவல்லவ - விட்டபட்டவைகளாவாத, புற்கலம் - புற்கலத்திரவியம், ஒன்றும் - யாதொன்றும், இல்லை - கிடைப்பதில்லை, (அதாவது: வேகத்துள்ள சகல புற்கலங்களையும் ஆம்மனாகிய காம் அனுகியாக அசத்த கயத் தால், கருமனோக்கம்மங்களாக ஸ்வீகரித்து அனுகியவிக்ஷாதது இல்லை), பண்டு - முத் தாலத்திய, காம் - ஆம்மனாகிய காம், பிறத்திடாத - சுபாசபசம்மோதயத்தால் ஜன னத்தை யண்டயாத, (அதாவது: உற்பத்தியண்டயாத), பதேசமும் - வசம்பிரதேச மும், உலகில் - இந்த வேகத்திலே, இல்லை - கிடைப்பதில்லை, (எவ்விதமானதும் அணித்தேயம்), காம் கொண்டி - இப்போது காம் எடுத்து, நின்ற - நின்றதாவிய, காகவக - இச்சேயனாத, குணமினா - சேதன குணமில்லாததாவிய, பூதிக்கந்தி - துர்க்கந்திமேதுவாகும், காம் - ஆம்மனாகிய காம், மண்டி - அஷ்விதமான, புற்கலங் காத் சேர்ந்து, புலத்தின் - பஞ்செந்திரிய விஷயங்களில், வீழ்தல் - செத்து - அதாவது: அகத்தேவபோகத்தால் அகற்புதத்தின் விஷயகரித்தல்), விணவ - திர

விட கவந்தவன், வரும் - வந்து வேந்த ஆதனாடல் பதிப்பதற்கு, வாயில்
வழியாகிய ஆதனாவாரும், வந்தேன் - வந்து சொன்னேன், ஏ - று. (46)

471. அரிவதில் வலகின் சென்றோர் திருமொழி வநீர்ப் பெற்றும்
பெரியநர் காட்சி ஞான வெழுத்தகமா மலத்தில் பின்னை
வருவியை வாயி வெல்லன் மடைக்கமுன் மிடைத்த பாவம்
நிருசனாச் சென்று மித்த நெறியை நீர்த்தக வென்றேன்.

(ரு - னு) இவ்வலகின் - இந்த வலகத்தில், அரிவது - பெறுதற்குரிய
வது, சென்றோர் திருமொழி - கீதகாவளி நாதசர்மாவின் ஐயித்து கந்தோப
தேவதந்தை புத்த அநாதர் பரமதேவனானவரின் செய்யப்பட்ட, திவ்யத்துவனியி
னானப பரமாதமமாகும், அதனை - அந்த ஆதமனாகிய கருதத்தை, பெற்றும் -
புத்தனானவரையே சமமுபரமத்தை யடைபுப்பெற்றுத் தெளிந்தால், (அதனால்)
பெரிய - பெருமையையுடைய, கந்தோட்சி - ஸம்மியச் தரிசனமும், ஞானம் -
அதற்குமேவாண்டுகின்ற ஸம்மியக் ஞானமும், ஒழுக்கம் - அவற்றுகளின்ற
ஸம்மியச் சாரித்திரமும், ஆம் - ஆதமனுக்கு ஏற்படும், அவற்றில் - அந்த வயது
வரை சந்தந்திரயத்தால், பின்னை - பிறகு, வரும் - அகத்த பரிணாமத்தால் வந்து
சேரும், விரை - கருமங்கலினை, வாயிவெல்லன் - வழிகளாகிய அகத்தபரிணாமம்
விரை வெல்லன், அடைக்க - வராமற்றதென (அதாவது: கத்த பரிணாமமாகிய
ஆதம் பாவனையில் கித்த), முன் - அனாதியாக இத்தகு முன், மிடைத்த - அகத்த
பரிணாமத்தா வாத்மனிடத்தில் அடைத்த, பாவம் - பாப கருமமெல்லாம், நிரு
சனாச் சென்றும் - நிர்ணயத்தை யடையும், இந்த நெறியை - இப்படிப்பட்ட நல்
வழியை (அதாவது: மோகக் மார்த்தத்தை), நீ - நீ, திரைக்க - திரைக்கக் கடைய
யாக, வந்தேன் - வந்தும் சொன்னேன், ஏ - று. (47)

472. வெருவது தன்ப மாக்கும் விலங்கினு வெழுத்த வீழ்தல்

காலமெட மருவுந் தன்ப நரர்க்கெனக் குறும்ப மோம்பன்

மருவிய தேவ வேளின் வழுத்தால் வான வர்க்காக்

துருவமாய் கின்ற துன்பஞ் சொன்னநாத் கதிக்கு மென்றேன்.

(ரு - னு) விலங்கினுள் - விலங்கு கதையில், வெருவு - வலவாலாகப் பவத்
கதையே எப்போதும் அடைவது, உறு - பொருத்திய, தன்பமாகும் - ஸ்வபாவ
கதையாகும், வானு - வாகத்தினே, எழுத்து வீழ்தல் - எழுத்திற் தலைநிலை
வீழுவது, (சொன்னதற்கு) - மருவு - சேர்த்த, தன்பம் - ஸ்வபாவிகதையாகும்,
அகத்தொகை - மறுப்புக்கள்கொண்டும், குறும்பமோம்பன் - குறும்பத்தைப்
பொருத்திவது ஸ்வபாவதக்கமாகும், தேவவேளின் - தேவவேளத்தில், மருவிய
விலங்கினுள் - வானவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, வழுத்தால் - இத்தவழியை

ஆம் - ஸ்வபாவ துக்கமாகும், சொன்ன - இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற, துன்பம் - துக்கங்கள், காந்திற்கும் - சதுக்கங்களுக்கும் துருவமாய் (அவ்வக்கங்களுக்கும் சொல்லப்பட நிச்சயமாகிய ஸ்வபாவம்) துக்கங்களாக, நின்ற - நின்றன, வந்தேன் - என்றும் சொன்னேன், ஏ - று. (௧௬)

473. மனத்திடைப் பிறக்கும் துன்பம் வந்துறு மலற்றின் துன்பம் தனுத்தனில் பிறக்கும் துன்பம் தனியல் பாய துன்ப மெனச்சொல்லப் பட்ட நான்கு பிரவரக்கு மாரு மின்ன நிகழ்த்தும் புணரி விரிந்த நீக்கதி நீங்கு மென்றேன்.

(ரு - ள) மனத்திடை - (மனத்தையுடைத்தாகிய ஜீவன்களுக்கு) மனத்தில், பிறக்கும் - உண்டாகும், துன்பம் - மனோதுக்கமும், வந்து - மனத்தில் ஒன்று நிகழ்க்க அடற்கு விபரிதமாய் வேறுபாடு வர, உறும் - அடைகின்ற, அவற்றின் - அச்செய்யவல்லினுண்டாகிய, துன்பம் - ஆக்கத்துக்கமும், தனுத்தனில் - சரித்திரத்தில், பிறக்கும் - உண்டாகின்ற, துன்பம் - துக்கமாகிய சரித்திரத்திலும், இவல் பாய - அந்தந்தக் கதிகளுக்கு ஸ்வபாவமாகிய, துன்பம் - மூலகவியின் சொல்லப் பட்ட ஸ்வபாவ துக்கமும், என - என்று, சொல்லப்பட்ட - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, நான்கும் - இந்த மானஸ ஆகத்து சரி ஸ்வபாவத்தினாலும் நான்கு துக்கமும், யான்கும் - ஸம்ஸார ஜீவன்கள் யான்கும், ஆறும் - உண்டாகும், இன்ன - இப்படிப்பட்ட துக்க ஸ்வரூபமாகிய ஸம்ஸார அபரத்ததை, நிகழ்த்த - மனத்தில் நிகழ்த்தி, அறம் - ஸ்ரீ ஜீன நமஸ்காரம், புணரின் - சேரின், நின்ற - ஸம்ஸாரத்தில் நிலை பெற்றிருக்க, நீக்கதி - துக்க நேரதுவாகிய இக்கதிகள், நீங்கும் - நீங்கி ஆகமகம் உண்டாகும், என்றேன் - என்றும் சொன்னேன், ஏ - று. தான் - அனா. (௨௦)

474. விவரத்திதா டுகறஞ்சிக் கேட்கும் முனிவையப்போல் வினம்பிற் தெல்லாம் மனம்வைத்து வணங்கிக் கேட்டு வதங்கன்பன் விரண்டு மேலிப் பரினயொத்த நடக்கை மாநல் லுயிர்களைப் பாது காக்கும் முனிவொத்துக் கருவினை வைத்தெவ் வுயிரையு மேம்பிற் தன்மே.

(ரு - ள) (இவ்வாறு சொல்லிய பின்பு) பரினயொத்த - பரினயோல் திரட்டிப் பொருத்திய நடக்கையா - பெரிய துதிக்கையையுடைய அந்த யானையானது, விவரத்தினால் - வணக்கத்துடன், இகறஞ்சி - தாழ்த்து, கேட்கும் - கேட்கின்ற, முனிவையப்போல் - ஒரு முனிவையப்போல், வினம்பிற் தெல்லாம் - என்னுந் சொல்லப் பட்டவைகளை வெல்லவும், மனம் வைத்து - மனத்தை நிலையாக வைத்து, வணங்கி - வணங்கித்து, கேட்டு - கேட்டுக்கொண்டு, வதங்கள் பன்னிரண்டும் - நவரத்தி, விதங்கலோகம், மேலி - பொருத்தி, எவ் - எல்ல, உயிர்களை - உத்தமாத்மாவை, கருவி பிராணிகளையும், பாதுகாக்கும் - சுகிந்தும்படிமுறை, முனிவொத்து - ஒரு

கால்வரும் கவர்க்கம்புக்க சடுக்கம்

22

முனிவன் பென்று, கருணை வைத்து - தயவை மனதிலே தாங்கி, கவர்க்கம்புக்க
கவல் தீவன்களையும், ஒம்பிற்று - இரகித்தது, ஏ - து. (உரு)

475. பொய்கொலை தனவு காமம் புல்கதேன் தன்ன கற்றி
மெய்யுறத் திணைவி னோடு பொருளின வரைந்து மேனி
கையினும் வதக்க னைபா வகையினு னாக ராசன்
சய்யமர சய்ய மத்திற் றிலகின்றார் போலக் சென்றான்.

(இ - ஊ) (மேலும்) பொய் - அசத்தியமும், கொலை - துன்பமும், கனவு
ஸ்தேபமும், காமம் - ஆசையும், புலக - மரமிசம் பொசித்ததும், தேன் - மது
பானம் பண்ணுதலும், என் - கள் குடித்ததும், (ஆகிய இவ்வெழு துச்சாரித்தினை
கணையும்) அகற்றி - நீக்கி, மெய்யுற - சத்தியம் பொருந்த, (அதாவது: எத்தியம்,
அறிவின்கூ, அஸ்தேயம், விராசம் இவைகளை வந்து கூடி மது மத்திய மாட்டி
நிலிருத்தியாக), திணையினோடும் - இவ்விரதத்தோடும், பொருளின - பரிசு
வஸ்துக்களை, வரைந்து - மட்டுப் பண்ணி, மேனி - சரீரமானது, கையினும் -
கைத்தலும், வதக்கன் - விரதங்கள், கையாவகையினும் - குறுநாந விதத்தினாலே,
கைகராசன் - இவ்வியானை யரசன், சய்யமரசய்யமத்தில் - தேச சய்யதருணஸ்தா
னத்தில், திலகின்றார் போல - மூத்தன்மையாக நின்ற விதிகள் என்னும் துண்டா
நிலை பூராவைப் போல, சென்றான் - இவற்றின் வழியிற் பிரகேசித்தவனாய் ஒரு
பெருன், ஏ - து. (உரு)

476. உவர்ப்பொடு வெறுப்பி னொன்றி யுடம்பொடு புலங்க டம்மேற்
றுவர்ப்பதை நன்றா நீங்கிச் சொன்னபன் விரண்டு முன்னிக்
சுவர்ச்செய்கை யின நிக் சித்தஞ் சாந்தியி னன்னம் திணமக்
ருவத்தல்காய் வின்றிப் பக்கந் திண்கனோன் பொன்றிக் சென்றான்.

(இ - ஊ) (மேலும் அவன்) உடம்பொடு புலங்கன் தம்மேல் - இந்தச் சரீரத்
தேலே பஞ்சுசேத்திய விஷயங்களின் மேலும், உவர்ப்பொடு - அருவருப்புடன்
(அதாவது: சரீரத்தின்மேல் அகலிபாவத்தடன்), வெறுப்பினொன்றி - இத்திரிய
விஷயங்களில் ஏற்படும் வைரக்கியத்திலும் பொருத்தி, துண்ப்பதை கண்ணு
நீக்கி - குரோத மான மாயா வேர்பெண்ணும் சதுஷ்கலாயங்களினின்றும் விவதி
சொன்ன - ஆகமத்திற் சொன்ன, பன்னிரண்டும் உன்னி - தாவாதகாலத்
பிரேட்சகனை பாலித்து, சுவர்ச்செய்கை - வெட்ப உத்ததைகள், இன்றி - இவ்
வாழ்வு, சித்தம் - மனதில், சாந்தியின் - உபசாரத் பரிணாமத்தினோடு, என்னம்
திணமக்கு - சுருதுக்கண்ணுக்கு, உவத்தல்காய் வின்றி - ஸர்வவிஷயமின்றி, பரி

* பரிணாம உவத்தல்காய்க் உதிரவது சிறப்பினால் வந்த பால் வழுவாமல்
இணைப்பதும்.

சுதிரங்கேனாம்பு - மிகுபாபனாவமோபகாண நோன்புசெனாவி, ௪ - துன்றி -
மொருந்தி, செங்குன் - அவற்றின் வழியிலும் ஒழுங்குடன், ௪ - து. (௨௬)

477. வாரணம் தின்று விட்ட வற்றிய தவதும் புத்தும் (௩ - ௪)

பாரணம் பாகப் பார்த்தல் கருத்தும் பரின்று பான்மைக்
காரண மிதுவென் பான்போற் காலங்கள் பலவு கோற்று
நிரணம் தோடும் ஸூப கேசரி நதியைப் புக்கான்.

(௩ - ௬) (பின்னர் அவன்) வாரணம் - இதுவானாக, தின்றுவிட்ட -
தின்றுவிட்டுக்கழித்த, வற்றிய - காய்ந்த, தவதும் - கருதும், புத்தும் - புலனும்,
பாரணமாக - தனக்கு உபவாஸ முடிந்தவுடன் உண்பனவாக, பார்த்து - சோதித்
தவ்வி, அவ்ரு - அக்காட்டில், அருத்தும் - அரிதாகிய உபவாஸ நிலத்தின்
பயின்று - பழகி, பான்மைக்காரணம் - பல்லியத்தாவும் ஆவன்னமாகத் தன்மைக்
குத் காரணம், இதுவென்பான்போல் - இந்த அனகனாதியே பென்று காட்டுவான்
போல, காலங்கள் பலவும் - இப்படி வெகுநாளும், கோற்று - இந்த கோண்ப
அனுபவித்து, நிரணந்த - ஜலம் மிகுதியாகச் சென்ற, ஓடும் - ஓடுகின்றதும்
கேசரி - சூபகேசரி பென்னும் பெயரையுடைய, நதியை - ஆற்றை, கெட்டான் -
அடைந்தான், ௪ - து. (௨௭)

478. உலையினுக் கரிய வண்ண மொருதின்க னோம்பு முத்தி

வரைவினைப் பிழிந்த தேபோல் வற்றிய காவத் தாற்றல்
கரைவினைச் சார்ந்து நீருட் கையின் கீட்டக் கைமா
நிலையினுக் கரசன் கால்கள் நிலத்திடைக் குனிப்ப நின்றான்

(௩ - ௬) (அவ்வாறடைந்த பின்னர்) கைமாரிலையினுக்கு - பாசை சிறு
கைகளுக்கெல்லாம், அரசன் - அரச பாசையாகிய அவன், உலையினுக்கு - செறி
வற்றது, அரிய வண்ணம் - அரிதான விதமாக, ஒரு திவசம் - ஒரு மாதம், நோம்பு
உபவாஸ விதத்தை, முத்தி - முடிய (அதனை முடித்த), வரைவினை - பிழி
ந்ததை, பிழிந்ததேபோல் - பிழிந்தது போல, வற்றிய - வறிய, காவத்து - சி
வந்தையுடையவனாக, ஆற்றல்வரைவினை, முன் சொன்ன நதிக்கண்ணை, சார்ந்து
அடைந்து, நீருள் - ஜலத்தில், கையின் - தனது துதிகளையை, கீட்ட - கீட்டு
பானம் பண்ணும்படியாக விட்ட, (அப்போது), கால்கள் - தன் பாதங்கள், நிலத்
திடை - சேருகின்றனவின், குனிப்ப - புருந்தகொண்ட, நின்றான் - அடைந்
பெய்க்கச் சந்தியற்ற நின்றான், ௪ - து. (௨௮)

479. அக்கனாத் தமையர் குகஞ் சமயமா பதனை விட்டிக்

குத்து வடிவிற்பாம்பாப்பி பித்தலுக் குபதன் சாண

... மிக்கெழுந்த தனதும் கோபத் தேடிமே லேறி நெற்றி...
(உரு) சிக்கெழுந்த தனதும் திரை நாயமுத் திரைக்கு செய்தான்.

(உரு - உ) அக்கணத்த - அப்படி யானாயசன் சேற்றில் காம்புதந்து
நின்ற அக்கணத்தில், அக்கணம் - முன் விம்மிவை பவத்தில் அந்த யான
யசனுக்கு மந்திரியாயிருந்த கந்திரியகோஷன், காகம் - (பின் அடைந்த) அக்
தன் வாய்ப் ஜன்மம், (கீழ்), காமமாய் - பிறகு சமீபிருகமாகி, அந்நிலையில் -
அந்தையும் ஆபுராவ யான த்தால் தீத்து, குற்றுட யுதகித் பாய்பாய்-வடிவியுடைய
கோழிப்பாய்பாய், பிறத்த - பிறத்திருந்த, அக்குபதன் - அந்தத் தாழ்ந்த பதவி
யுடைய அப்பாய்பு, காணு - இவ்வியான யசனைக்கண்டு, மிக்கெழுந்து - மிகுதி
யாக உண்டாகி, அன்றும் - அக்கணியோவ வெம்புகின்ற, கோபத்து - குரோதத்
திருள், ஓடி - பறந்து சென்று, நெற்றிமேலேறி - யானையின் மனத்தத்தில் ஏறி,
சிக்கெழு - சிக்கெழுமா, உதவ - உதக்க, திரை - திரைகிய அக்கணியான யசன்,
கலங்கியும் - தனது சீர்த்தையும், திரைக்குசெய்தான் - (இச்சீரம் கம்மம் ம்
குபமாய்மென்று மனதினால் விஷயதயின்றி) விட்டான், ஏ - து. (உரு)

401. மலையினச் சூழ்ந்த மஞ்சி னஞ்சுவல் தெய்குஞ் சூழ
நிலையினிற் தளர்த வின்றி. தின்றுமா தவன்றன் பாதக்
(உரு) திலையினசக் கொண்டு பஞ்ச மந்திரஞ் சிக்கை செய்த
நிலையின அடம்பு நீக்க நெறியிற்சா சாரம் புக்கான்.

(உரு - உ) (அவ்வாறு) மலையின - ஒரு பவத்ததை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்து
கொண்ட, மஞ்சின் - மேகத்தைப் போல, நஞ்சு - (அப்பாயின்) விஷமானது,
கந்த எய்குஞ்சூழ - சீர முழுதிதும் கொந்து பாவிக்ஞூ, நிலையினில் - மிகுதி
நிலையில், தளர்த்தலின்றி - கருணாமல், நின்று - ஆதம் பாவியினில் நின்று, மாத
வந்த தன் பாதம் - தனக்குக் குருணாகிய விம்மக் சந்திர முளியானது என் பாதம்
சிறு தலை யினசக் கொண்டு - சிரஸித்தரித்து பாவியினால் வணங்கி, பஞ்ச மந்தி
ரம் ஆபுராவமல்லா பாய்பதக்கை, சிக்கை செய்து - மனதில் திரைணித்து, நிலை
நிலை - அணித்திய எவ்வுபமாதிய, உடம்பு-யானச் சீரம், நீக்கி-விடிக், நெறியில் -
சுழிப்பெயர்ப்பாவனுழியால், சாசாரம் - எதிரெதிராகப்பென்னும் தேவரு
வந்தந்த, புக்கான் - அடைந்தான், ஏ - து. (உரு)

402. ஆயுள் கதிபு மாறு புவ்விபு மக்க திக்கே
... வாயல் வினைக ளெல்லா மெழுந்தவற் றேறியுஞ் சென்று
... பாய்நல் வமனி மேலோர் பரத்திப னணிந்து வந்து
(உரு) மேலிரு மெழுந்த தேபோல் வினைவினன் முடித்தே முந்தான்.

(உரு - உ) (அவ்வாறுதவன்) ஆயுளும் - ஆயுள்முதும், கதியும் - கதியும்
வாயுளும், முடிபுக்கியும் - முடிபுக்கியமும், அக்கதிக்கு - அந்தேவதிக்கு,

தய - இலகத்த, கல்யாணன் - புண்ணிய வினாசனம், (ஆம்) எழுத்த - உண்
டாயிய, எவ்வாவத்தேனும் - எவ்வாவத்தினுடனே, சென்ற - அச்சுதியிற்சென்று,
பாய - பரந்த, தய - கன்மையாயிய, அமளிமேல் - படுக்கை மெத்தையில்மேல்,
அணித்துவந்து - அவ்வாசனாஸனத்தினுள் வந்து, மேலினுள் - பொருத்தி
ரித்தினா செய்பவனுடைய, ஓர் பர்த்திபன் - ஒரு சாதுகுமாரன், எழுத்ததேபோல் -
சித்தினா தெளித்த எழுத்திருத்ததைப்போல், வினாயினுள் - முன் சொன்ன புண்
னிய வினாயினுள், முடித்த - தன்னுடைய முன் ஐன்மத்தை முடித்துவிட்டி
(ஐவ்வாசன ஸ்வாங்கோபாயக் கார்த்தானும் நிதையப்பெற்று), எழுத்தான் -
உபபாதபனத்தினின்றும் வேதாஸனவந்த செய்வனனும் அச்சுமுடந்தத்தில்
அங்கே) அகதரித்தான், ஏ - த.

(உஅ)

432. ஆனதன் ஹருது கீங்கி யிரயிமுந் பிரபைத் தோன்றி
வானத்து வில்லைப் போல வடிவெனஞ் சமைத்து முழந்திற்
றேனொத்த வலங்க வான்போர் சிதர நென்ப தரகு
மாநொத்த கோக்கி னுந்தம் வடிக்கணுக் கெனக்க மாணன்.

(இ - ஓ) (மேலும்) ஆன - அசனிகோடமென்கிற யானை யரசன், தன்
ஹருது - தனது ரூபமாயிய யானை சீரத்தை; கீங்கி - விட்டி, இரயிமுன் - கவி
யென்ற சபதத்தை முன்னேயுடைய, பிரபை - பிரபை பென்கிற, (அதாவது
சுவிப்பிரபை பென்கிற); தேவவிமானத்தில், நோன்றி - உண்டாகி, வானத்து
வில்லைபோல - ஆகாசத்தில் இடப்பட்ட இத்திரதனுஸாவைப் போல, வடி
வெனம் - சீர வடிவமெல்லாம், முழந்தில் - ஒரு அந்த முகப்த்தத்தில்,
சமைத்து - அமைத்து, மாநொத்த கோக்கினுந் தம் - பெண்டாண்டோல்
மருண்ட பரிவையையுடைய தேவன்தரிக்கது, வடி - உர்வையெற்று, கணுக்கு -
கண்களுக்கு, இவக்கமானுள் - பார்த்து மோலிப்பதற்குக் குறியானுள், தேன்
ஒத்த - இனிமை பொருத்திய, அவ்வாசன - மாணவையானிக் அத்தேவனுடைய,
போர் - ஸமமானது, சிதரன்னப்பதானும் - பூதரனென்ற சொல்லப்பட்ட
தானும் ஏ - த.

(உஅ)

33. முடியுந்தன் டலமுந் தோடு மாரமுந் குழையும் பூணும்
கடகமுந் கழலும் பட்டுக் கலாபமுந் விழு நூறு
முடனியல் பாகித் தோன்றி யொளியுமிழ்ந் திலங்கு மேனி
படரொளி பரப்ப மஞ்சிற் பருதியி னிருத்த போழ்தின்.

(இ - ஓ) (அவ்வாறு தோன்றிய அவன்) முடியும் - கிட்டமும், குண்டலம்,
மும் - கண்ண குண்டலமும், தோடும் - கண்ணத்தோடும், ஆரமும் - முத்தாறுத
ரத்தாறுதலாகும், குழையும் - தளிர்த்தாறுதல் புஷ்பங்களினாலும் ஆகிய தென்
கீழ் பொருத்திய முடையாலாகும், பூணும் - மத்தமுன்ன, கலாபமுன்ன

உடமும் - அந்தண்புணரும், கழலும் - வீர கண்டமும், பட்டிம் - பட்டி வண்
திரைகளும், கலாபமும் - (இடையணியாகிய) மேலண்புணரும், வீழாழலும் -
மார்பின் தொக்குவென்ற பூணுதலும், உடன் - தன்னுடையே, இயல்பாகி - இயற்கை
யாக, மேன்றி - உண்டாகி, ஒளியுமிழ்த்து - பிரகாசத்தை வீசி, இலவரும் - வினங்
கும், மேனி - கரீரம், படமொளி - மிகுதியாகப்பட்டாத ஜோதியை, பசப்ப - பாஷ
தல் செய்ய, மஞ்சில் - பிஞ்சை மெத்தைவின்போரின், பருதியின் - ரூபம்போக,
இருந்தபோழ்தில் - இருந்த காலத்தில், ஏ - று. (௩௦)

484. காரொண மலர்கள் மாரிக் கற்பக மரங்கள் வீழ்த்த
வாசனி மூரசு மெங்கும் முழங்குகந் தனவ னத்தில்.
வேரியுந் தாது மேந்தி மந்தமா நுதன்கள் வீரச்ச்
சேணி கொங்கை யாருந் தேவருஞ் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அத்தேவன் பிறந்து மெத்தையில் ஏழுந்துட்கார்த்த
காலத்தில்) காரொண - மழையைப் பொழியும் மெத்தைப்போல, கற்பக மரங்கள் -
அவ்விடத்தில் வீருக்கும் கற்பகவிருட்சங்களானவை, மலர்கள் - புஷ்பங்களைவிட,
மாரி - மழையை, வீழ்த்த - சொரிய, எங்கும் - அத்தேவிலுமெங்கும், வார் -
இறக்கிக்கப்பட்டவாழையுடைய, அணி - அழகிய, மூரசும் - பேரிகைகள், முழங்கு
கத்திசு, கத்தனவனத்தில் - புஷ்பவனத்தினின்றும், வேரியும் - வரசனைகளையும்,
தாது - பூந்தாதுக்களையும், ஏந்தி - தரித்து, மந்தமாருதங்கள் - இளங்காற்றுக்
கள், வீச - ஏப்பங்கமும் உலரவு, சேணி - சிறப்போடு உடைய ஆபரணங்களை
யணிந்த, கொங்கையாகும் - வந்தனங்களையுடைய தேவமாதர்களும், தேவரும் -
வாமானய தேவர்களும், சென்று - இந்த ஸ்ரீதேவனிடத்தில் போய், சேர்ந்
தார் - அடைந்தார்கள், ஏ - று. (௩௧)

485. எத்திக்கும் பாச்த்தி தென்னோ யாவிரோ:யான்பி னாரோ
சித்தத்துக் கினிய தேசம் யாரதோ வென்றி ருந்து
தத்துறம் போழ்தி லுத்தப் பணத்தைச்சார்த் தெழுந்த லோதி
கைத்தலை படிசும் போலக் கண்டது கருகிற் நெல்லாம்.

(இ - ள்) எத்திக்கும் - அப்போது ஸ்ரீதேவன்) னாற்றிவாழும்,
பாச்த்து - ஸேக்கி, இது - இங்குத்தோற்றுவது, என்னோ - என்னவோ, யாவிரோ -
(இவ்விடத்திலிருக்கப்பட்டவர்களெல்லாம்) என்கமோ, பின் - பிறகு, யான் -
கான், ஆரோ - எவனோ, சித்தத்துக்கு - மனத்துக்கு, இனிய - இனிமையாகிய,
தேசம் - இந்த தேசத்திரம், யாரதோ - யாருடையதோ, என்று - என்று நினைத்து,
இருந்து - தான் அவ்விடத்திலேயே வீருந்து, தத்துறம் - போழ்தில் - மனத்தலம்பி,
பிரயிசென்ற காலத்தில், அந்தப் பணத்தைச் சார்து - அத்தோடுப் பிறப்பை

யுறாரித்த, எழுந்த - உண்டாவிய, ஒதி - பவப்பிரந்தியை அவிநிஞ்ஞானமாக து,
கருகிற்றெல்லாம் - நன்றால் கிணக்கப்பட்டவைகளைப்பெல்லாம், கைத்தலைப் படி-
கம்போல - கையில் வைக்கப்பட்ட எப்படிக்கும்போல், கண்டது - அறிந்தது, எ - து.

486. தந்தியைத் துடக்க மாய வறிந்துயான் முன்பு செய்த
மத்தமா தவத்திற் பெற்ற துறக்கமந் தானு குழந்தை
வித்திர விமான மென்றினை பெத்திக்குஞ் குழ வோதி
வந்துநின் நினைஞ்சு கிள்ளு வானவர் தாங்க னென்றான்.

(கு - க) (அவ்வாறு அவநிஜ்ஞானத்தால் தெளிவுண்டான பிதருஅவநி
தன்னை முன்னே தொடர்ந்த), தந்தியை - யான ஜன்மத்தை, அறிந்து தெரிந்து
யான் - நான், முன்பு செய்த - பூர்வத்தில் பண்ணியதான, மத்தமாதவத்திற்
அத்யமாயிவ தவத்தினால், பெற்ற - அடைந்த இவைகள், துறக்கம் - பிறை
குணமும், மத்தமம் - மத்தா விருட்சங்களால், குழந்தை - குழப்பப்பட்ட, இத்திர
விமானம் - தேவவிமானமுமாகும், என்னை - என்றனை, எத்திக்கும் - எப்படித்தவனி
தும், குழ - தங்கள் கூட்டம் நிறைய, வந்துநின்று - வந்துகூடி நின்று, ஒதி -
ஐயவந்தி சொல்லி, இறைஞ்சுகின்றார் - வணக்குகின்றவர்கள், வானவர்கள் -
வாமான்வ தேவர்களாவும், என்ருன் - என்று கூறினான், எ - து.

தம் - அரை.

(கஉ.)

487. பருவார் மதார தேத் தேவிமார் பின்னுப் போனின்
ஐயொ ராமைய பார்க வரிவைய சிலபத் தோடு
முநிந் னெழுந்த யோகை துத்துயி யோகை யென்று
நீடியா தவதி பாற்பார்த் தறிந்தவ னிருந்த போழ்தில்.

(கு - க) (மேலும்) மதாம் - மாதிரியாகிய, தேம் - சந்திதவின், பருவ
கார் - பாடுகின்றவர்கள், தேவிமார் - தேவிபரிவரங்களார், பின்னுப்போ
னின் - கிணைந் கொடிபோல் துடங்கி நின்று, ஐயொர் - இவ்விடத்தின் ஐயத்
தனஞ் செய்கின்றவர்கள், அரமையார்தன் - தேவரத்தன மாதர்களாவர், அரிவிக்
யர் - இவ்விதமான வந்திரகளுடைய, இலபத்தோடும் - மிகவற்புதமாகிய கூத்துத்
தனின் நாயத்தோடும், ஐயோனெழுந்த - இடையிலே கூடி யுண்டாகிய, ஐயை -
சுப்தமானது, துத்துயி - தேவனாந்தியங்களது, ஐயையென்று - சுப்தமானது,
தேயுது - தாமதமில்லாமல், (செவ்வொரு உண்டாகிய), அவதியால் - தனது அந
நிஜ்ஞானத்தால், பார்த்து - கோக்கி, அறிந்து - (அங்குள்ள விசேஷங்களைப்பெ
ல்லாம்) தெரிந்து, அவன் - அந்த ஸ்ரீநாத தேவன், இருந்தபோழ்தில் - தனது
விமானத்திலிருந்த காலத்தில், எ - து.

(கச.)

(இ - கூ) தாவிலா - தாழ்வில்லாத, தவத்தின் - தபத்தினுடைய, பய குகிய - பயகுகிய, தேவன் தன்மொகை - தேவையுடையவன், செய்வது - செய் வின்ற காரியத்தை, அறிந்த - தெரிந்துகொண்டி, பின் - பிறகு, ஈவியினுள் - வாயினுள் ஈவும் தேவனும், ஈவியினுமுதல் - ஈவியுடையவனினால் (அதாவது ஈவிய முகவரின்) தத - விதத - கன - கவந்தமென்னும் கவந்தியத்தினால்) ஆவிய சந்தே சப்தங்களும், தாவிலா - குறைவில்லாத, இலயம் - தானமும், பயில் - தன்மியிருக்கிற, சாலை - எந்தனசாலை முதலானவைகளை, காண் - பார்க்கப் படுக, ஏ - று. (கூஉ)

491. படங்க டந்தணி தங்கிய வஸ்துவர்

துடங்கு துண்ணிகட னோவ துணையும்

வடங்கு மந்த வனமுநி பின்பயன்

துடங்கு பின்னென மற்றவர் சொல்லினார்.

(இ - கூ) பின் - அதன்பிறகு, படங்கடத்து - வஸ்துபத்தினது பஞ்ஞ முடிபய (உருவத்தினால்) தெய்வத்து, அணிதங்கிய - அழகுபொருத்திய, அங் குவார் - அங்குலிணையுடைய தேவியார்களின், துடங்கும் - அசைகின்ற, துண் - மெல்லிதாவிய, துடை - இடைபாணது, னோவ - னோரும்படியாக, துணையும் - சொல்லாதற்கரிய குணமான, வடம் - முத்துமாலையின் முதலியவைகளை, சுமந்த - அணிந்த, வனம் - அழகிய, முகியின் - ஸ்தனங்களினுண்டாகும், பயன் - சாம சொங்கிய பவனை, துடங்கு - அனுபவிக்கத் தெரிடங்குமாயாக, வன - என்னு, அவன் - அத்தேவன்கள், சொல்லினார் - சொன்னார்கள், ஏ - று.

மற்று - அசை.

(கூஉ)

492. நீதி வயக்கட வார்பெரி யோர்கடா

மாத வலம் என்னவை செய்தபின்

காதி வயக்கடி யுந்திரு மாவடி

போது கொண்டு புகழ்ந்து பணிந்தான்.

(இ - கூ) பெரியோர்கள் தாம் - குணவந்தர்கள், நீதியை - நீதி பெதியை, கடவார் - தவருங்கள், ஆதவார் - ஆசையால், அமான் - ஸ்ரீதேவன், (அவர்களை சொற்படி), அவை - அக்காரியங்களை, செய்தபின் - செய்த பிறகு, காதிவைத் தடியும் - காதிகர்மத்தினைப் போர்களை, திருமால் - ஸ்ரீநேன்வாஸுடைய, அடி - பாதுகளை, போதுகொண்டு - புஷ்பங்களைக் கொண்டு அர்ச்சித்து, புகழ்ந்து - வந்துதித்து, பணிந்தான் - வணங்கினான், ஏ - று. (கூஉ)

• இங்கு ஸ்ரீநேன்வான் என்றது அத்தேவனது விமானத்தினிருக்கப்பட்ட அக்கிருத்திமனசுந்நாஸயப் பிரதிமையை.

வேறு.

493. அரணடைந்த வெங்கானத் தாணியாய் தின்றான்
சாணடைந்தே னின்றித்தச் சாசா னானத்
சாணமெலாம் வென்றுண்ணக் கண்டவர்கள் காம
மரணபிலா வீடுப்தன் மற்றோர் பொருளோ.

(இ - க) (அவ்வாறு வணங்கிப் பின்னரும் அக்கடவுளை கோக்கி) அரணடைந்த - அரசன் நாட்டிற்குக் காவலாகச் சேர்ந்த, வெங்கானத்து - வெங்கம் பொருந்திய (காட்டு மிருகங்களும் வனசார்களும் வசிக்கின்ற) சல்லியென்ற வனத்தில், தாணியாய் தின்று - சான் ஆணையாகப் பிறந்து நிலைபெற்றிருந்து, உன் சாணடைந்தேன் - (நீயேயாவானே! உனது குணத்தைச் சிம்மச்சந்திர முனிவராகிய குரு சொல்லக்கேட்டுத் தெரிந்து, உனது பாதத்தை எனக்கு) ரகசியமாக வணங்கித்தேன், (அவ்வணம் அடைந்ததனால் நான்) இன்று - இப்பொழுது, இந்தச் சாசாளுநால் - இச்சகஸ்ராரதல்பத்தில் தேவனாகப் பிறந்தால், சாணமெலாம் வென்று - மிகு வாக்ரு காயமாகிய திரிகாண்டங்கிராமம் ஹெய்து ரூப தீர்ப்பண்ணி ஆம்மபாவனையில் பரிசுத்தராகிக் கம்மவங்களை யகற்றி, உன்னைக் கண்டவர்கள் - உன்னை திரவிய குண பரியாயங்களால் சிச்சயமாக வறிந்து அதனால் கவனமுழி பெற்றவர்கள், காமம் - காமசாகமம், மாணம் - மாணமும், இலா - இல்லாத, வீடுப்தன் - மோகமுடைதல், ஓர் பொருளோ - ஒரு அரிவ பொருளாகுமோ? (அது அவர்களை வளத்தில் அடையக் கூடியதாகும்), எ - று.

ஆகுமோ - ஏதிரமறை பெச்சம், மற்ற - அவை. (30)

494. நிழற்போல தின்றான் வந்தடைந்தார் மாற்று
மழற்போக்கி யந்தயிலா விற்பத்தை பாக்கி
வழுத்தா முத்தியின்கண் வைக்குகின்றொந் பாத
நிழற்சேரார் மாற்று நெடுவழியைச் செல்வார்.

(இ - க) உன்னை வந்து அடைந்து - உன்னிடம் வந்து சேர்ந்து, நிழல் போல தின்றார் - உன்னுடைய நிழலிப்போல கீங்காதுவென்று நிந்தனை வணங்கு கின்றவர்களுடைய, மாற்றும் - மம்சாரமாகி, அழல் - ஆதபத்தை, போக்கி - கீக்கி, அந்தயிலா - முடிவில்லாத, இன்பத்தையாக்கி - வெணக்கியத்தை உண்டு பண்ணி, வழுத்தா - கீக்குதலில்லாத, முத்தியின்கண் - மோட்சத்தில், வைக்கும் - சேர்க்கின்ற, தின் - உனது, பெற்பாத நிழல் - அழகிய பாத நிழல், சேரார் - அடையாதவர்கள், மாற்றும் - மம்சாரமாகிய, செவ்வழியை - கீண்ட வழியில், சேர்க்க - அடைவார்கள், எ - று.

‘கின் றுள்ள வந்தனடந்தா’ என்பதை, ‘உள்ள வந்தனடந்தா’ என்ற மற்ற வேண்டும். புத்தகம் கிழிசெய்தால் கிங்குதிருக்க வேண்டுமென்பது, ‘கிழிசெய்த வள விரைந்த கெஞ்சமோ’ என்னும் கன்னு நாயகர் சூத்திரவடிவாதுணரப்படுக. ()

வேறு.

495. காமனையும் காலினையும் சென்றதை மூன்றினுக்கு

சேம செறியருளிச் செந்த மனரபுல்லி;

புழுதிராப் பிண்டிக்கீழ்ப் பொன்னெயிதான் மன்னியின்;

மூம் கவிற்றதா லீட்டிலை கண்ணுரே.

(இ - க்) காமனையும் - மன்மதனையும், காலினையும் - அந்திய காலனையும்

இயமனையும், சென்ற - ஜெயித்து, உலக மூன்றினுக்கும் - மூன்ற வேகத்தினு

மூன்ற பல்லிய பிரானிகளுக்கு, சேமம் - செனக்கியமாகிற, செறி - ஸ்ரீமத்கீ

சந்தா, அருளி - உபதேசித்து, செந்தாமரை - தேவர்களை நியமிக்கப்ப

செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை, புல்லி - பாதத்தின்கீழ் செந்தா, பூ - புஷ்பத்தை

முதிரா - முதிரச்சியலையாத தன்மைமையுடைய, பிண்டிக்கீழ் - அகேசுமரத்

தின்கீழே, பொன்னெயிதான் - பொன்னுலாசிய நாமவரைணத்தில், மன்னிய -

செந்திரா சிந்தா, கின் - உலக, காமம் - பெயரை, கவிற்றதா - குணமுறித்து

ந்துதிக்காதவர்கள், லீட்டிலை - மோகக் உலகத்தை, கண்ணு - அனாதையாக

பார்க்க, (என்றும் துதித்தான்), ஏ - த.

வேறு.

496. இப்ப ஓத்ததித் தேவியின்னரே

துப்ப ஓத்தொண்ட வரபவர் தன்னின

ரொப்பி வாதவின் பத்துக் குறித்தன

வெப்ப ஓத்தாறக் கத்திலல் பென்றியேல்.

(இ - க்) (அவன்) இப்படி - இத்தப்பரகாரம், துதித்த - ஸ்துதிப்பதை

அவிய பின்னர் - சைத்யாலயத்தினின்றும் கீழ் ஆஸ்தான மண்டபத்து

வடைத்த பிரகு, துப்பு - செம்பவனத்தையும், அகம் - கிறத்தினால், ஜெயிக்கின்ற

தொண்டை - கொல்லவக்களியோன்ற, வரபவர் - வரையுடைய தேவருடிக்

கள், தன்னினர் - (அவனிடம்) வந்தனடந்தர்கள், ஒப்பிலவாத - உலகமுறிய

வாத - இன்பத்து - (அவர்களுடைய இன்பமாகிய) செனக்கியத்தில், குறித்து

கள் - அந்த பூதாதேவன் முழுவினும், (அதாவது: அங்கீகரிப்பதை அனுப

வித்தான்), தாக்கத்து - தேவலோசத்தினது, இலப்பு - ஸ்வரூபமானது, பதம்

படித்தென்றியேல் - எப்படிப்பட்டதென்ற கீ கேட்பானால், (அதாவது: விரை

துத்தென் கேட்பானால்), ஏ - த.

497. ஒன்றின் மேல்வைத்த முப்பதேழு நான்மீரன்
 டொன்றின் மேலொன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுபத
 ஒன்று மேலொன்று மூன்றுமூன்று கப்புகா
 நின்ற மேலுற பிழிந்த நீதியால்.

(உ - ஊ) துறக்கப்புகா - கல்பத்திலோக படலங்கள், ஒன்றின்மேல்
 வைத்த முப்பத - (வெணதர்ம சகான கல்பத்தில்) ஒன்றுக்கு முன்னுக்கவைத்த
 முப்பதும், அதாவது: முப்பத்தொரு படலங்களும், ஏழ் - (வாந்தருமா மாஜேஷ்
 திர கல்பத்தில்) ஏழுபடலமும், காங்கு - (பிரம்ம, பிரம்மோத்திர கல்பங்களில்)
 காங்கு படலங்களும், இரண்டு - (காந்தவ, காபிஷ்ட கல்பங்களில்) இரண்டு
 படலங்களும், ஒன்று - (சகா, மகாகக்கிர கல்பங்களில்) ஒரு படலமும்,
 மேலொன்று - (சதாஸதாஸார கல்பங்களில்) ஒரு படலமும், மூன்று - (ஆனந்த
 பிராணத கல்பங்களில்) மூன்று படலங்களும், மூன்று - ஆன அச்சத கல்
 பத்தில்) மூன்று படலங்களும், ஒன்பத - (கவச்சிராவேலதத்தில்) ஒன்பத பட
 லங்களும், ஒன்று - (வாணாதிசையில்) ஒரு படலமும், மேலொன்று - (பஞ்சா
 ஹத்திரத்தில்) ஒரு படலமும், கீழ்கின்ற - இந்தப் பிரகாரம் கீழ்கின்றவை
 வரிய செனதர்ம சகான கல்பங்களினின்றும், மேலுற - மேலே பொருத்த,
 (அதாவது: கல்பவர்த்தித்தி பரிபந்தம்), நீதியால் - இப்போது சொன்ன
 கவர்க்கு - கவர்க்கு, நின்ற - ஒன்றின்மேலொன்று இருக்கப்பட்டனவாய்,
 (உ - ஊ) ஆகும், உ - த.

(சச)

498. இரண்டு மேலுயர் கார்த்தமீ ரேமூமா
 பிராண்டு மேற்சென்றி ருபத்தி ரண்டெய்த
 திரண்ட ஊற்றின்மே லொன்றுசென் ருபுக
 முரண்டெ லுங்கடன் முப்பத்த மூன்றுமே.

(உ - ஊ) முரண்டு - கல்பத்தி, ஏழும் - ஏழுவின்ற, கடல் - கடல்
 கவர்க்கு, இரண்டு - வெணதர்ம சகான கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்கு
 இரண்டும், ஏழு - வாந்தருமா மாஜேஷ் திர கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்கு
 ஏழும், சகாத - பிரம்ம பிரம்மோத்திர கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்குப்
 பித்தரும்கோமூமாய் - காந்தவகாபிஷ்ட கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்குப் பதி
 னுறும்கு, இரண்டு மேற் சென்று - அதன்மேல் ஒன்றொரு யுகவர்களுக்கும்
 இரண்டொன்று அநிமோச சென்று (அதாவது: சகாமூலா சக கல்பத்துத்தேவர்
 களுக்குப் பதினாறு கடலும், சதாஸதாஸார கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்குப்
 பதினெட்டிற் கடலும், ஆனந்தப் பிராணத கல்பத்திற்கு இருபது கடலும் ஆய்
 அதன்மேல்) இருபத்திரண்டு - ஆன அச்சத கல்பத்திலொன்றிற் தேவர்களுக்கு
 இருத்திரண்டு கடலும், திரண்ட - சேர்க்கப்பட்ட, ஊற்றின்மேல் - அந்த

இருபத்திரண்டு கடங்களுக்கு மேல், ஒன்று சென்று - (கம்பாதிமாவிய கவக் கெவாகெவகம் ஒன்பது புலா, கணானுதிசை ஒன்று, பஞ்சாணுத்தகம் ஒன்று ஆகிய பதினொரு கந்தானங்களுக்கும் ஒவ்வொரு கந்தானத்திற்கு) ஒவ்வொரு கடல் அதிக மாகிக் சென்று, முப்பத்துமூன்று - பஞ்சாணுத்திரத்திலிராவின்ற தேவர்களுக்கு முப்பத்து மூன்று கடலும், ஆபுசம் - உக்கிருத்தாயுத்தப்பங்காரை, எய்த - அகைய, ஏ - த.

இதவும் அறித்த செப்பனும் குறகம்.

(மஞ)

499. கடற்கோ ராயிரத் தாண்டு கடந்தயிர்
துடற்றும் மெம்பரி நீர மனத்துணு
கடற்கு நான்பதி னீண்டு கழித்துயிர்
தடக்க மில்லையின் பத்தரத் தேவிர.

(கு - க) அத்தேவர் - (அக்கல்பங்கனிஒன்ன) அத்தேவர்கள், கடற்கு - ஒரு கடலாயுத்தப்பத்திற்கு, ஓராயிரத்தாண்டு கடந்து - ஆயிரம் வருஷங்கள் சென்று (அதாவது: ஆயிரம் வருஷம் கழித்து அவ்வது ஆயிரம்வருஷத்ததனொரு தடவை), உடற்றும் - தங்களை வருத்தும், மெம் - மெவ்விய, பரி - பரியானது, நீர - கீழ்க, மனத்து அமிர்துணு - மனத்தினால் தேவாயிரத்ததைப் புரித்தவர்க ளாகி (அதாவது: மனவாணார திருப்தர்களாகி), கடற்கு-ஒரு கடலாயுத்தப்பத்திற்கு, நாள் பதினாந்து கழித்து - பதினாந்துதிவசம் அதாவது ஒரு பகலும் கடந்து, உயிர்த்து - உச்சவான விச்சவானமுடையவர்களாகி (அதாவது: மூச்சுவிடக்கூடியவர்க ளாகி), அடக்கயில் - இந்திரிய விஷயங்களிலிடக்கமில்லாத, இன்பத்தர் - மெய்க்கி யவந்தை யுடையவர்களாவார்கள், (இவைகள் அந்தந்தக் கல்பத்தின் ஆயுத்ய கடங்களின் பிரகாரமாகும்), ஏ - த.

க - சாரியை; அழகெனினுமாம்.

(கக)

500. எழுமுழம்முதற் கேழரை வீழ்ந்திடை.
யொழிமுழ முக்கற்பத் துச்சியின் மூன்றரை
விழுமுழம்மரை வைந்துடன் வீழ்ந்துமே
லொழிமுழ மும்மொன்ற ணுத்தரத் தோக்கமே.

(கு - க) இடை - இத்தேவரிலாகத்தினிடத்தே இராவின்ற தேவர்க ளுக்கு, ஓசம் - உன்னதமானது, முகற்கு - வெணநீர்ம கசான கற்பத்திலிரா வின்ற தேவர்களுக்கு, எழுமுழம் - எழு முழமும், எழு-அதற்குமேறன்ன எழு யுணங்களுக்கும், அரை வீழ்த்து - அரை அரை முழம் குறைத்து, (அதாவது: வைத்துமே மாதேறுத்திர கற்பத்திலிராவின்ற தேவர்களுக்கு ஆறரை முழமும் பிரம்ம பிரம்மோத்தர கற்பத்தார்களுக்கு ஆறு முழமும், வந்தவு னவிர்த்து

கால்வாயும் கவர்ச்சும்புக்க சருக்கம்

20

குத்து ஐந்தாவ முழுவும், சுக்கிரமதா கக்கர்களுக்கு ஐந்து முழுவும், வந்த வந்தவர்களுக்கு காலவா முழுவும், ஆனத பிராணத கல்பத்தார்களுக்கு காது முழுவும், ஆய்) சுற்பத்தியின் - ஆனத அச்சத கல்பத்தத் தேவர் களுக்கு, ஒழிமுழும் - மீத்து கின்ற முழும், மூன்றாவ - மூன்றாவும், மேல் - அத்தகு மேலே, ஐந்து - (தேவத்திம, மத்திம, உபரிம பேதத்தால் நவக் கிரைவேயமப் பிரிவுமுன்று, கலாணுதிவை ஒன்று, பஞ்சாணுத்தாம் ஒன்றாகிய, இத்த) ஐந்து வந்தவர்களுக்கும், உடன் - ஒரு தன்மைமாக, விழுமுழும் - குறை யும் முழுமானது, அனா வீழ்த்த - ஒவ்வொரு வந்தவர்களுக்கும் அனா அனா முழ மாகக் குறைத்து (அதாவது: தேவத்திமத்திரயத்தில் மூன்று முழுவும், மத்திம கிரைவேயத்திரயத்தில் இரண்டாவ முழுவும், உபரிமகிரைவேயத்திரயத்தில் இரண்டு முழும், கலாணுதிவையில் உள்ள தேவர்களுக்கு ஒன்றாவ முழுவும் ஆய்), அனாதத்தாத்து - பஞ்சாணுத்தாத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கு, ஒழி - மீத்து கின்றது, முழுவென்று - ஒரு முழுமாகும், (இப்படி வரிசையால் தேவர்களுக்கு உண்ணதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது), எ - த.

(சஎ)

501 சோதம் சான்றதம் மேலி ருனர்தம்

மோதிமன் னென்றிரன் டம்மு நையுதம்

தீதியா னிலங்கிழ் மூன்று நாலுந்தா

லோதியால் மேலமுன் னுல்ல ருனர்தரே.

(சு - கூ) சோதம்காண - வெளதம் காண கல்பத்துத் தேவர்கள், தம் - தங்களுடைய, ஒதி - அவற்றினுள்ளத்தினால், மண்ணென்று - முதல் காலபரி யத்தமும், மேலிருவர் - அதற்குமேலான்கி கல்பத்தார்களுடைய வந்தருமா மாலைத்திர தேவர்கள், தம் - தங்களுடைய, ஒதி - அவற்றினுள்ளத்தால், இரண்டு + இரண்டாகவும் வரையிலும், அம்முறை - அந்த அவற்றின் கிரமத்தால், உதம் - பொருத்தம், (அதாவது: அறிவன்ற), மேல் முன்னால் - அதற்குமேல் பன்னி ரண்டு கல்பத்தார்களும், (கால காது கல்பத்தார்களாக), தீதியால் - வரிசைக் கிரமத்தால், விலங்கிழ் மூன்று - (பிரம், பிரம்மோத்தா, வந்தவ, கர்பித்த ஆகிய இந்த கால கல்பத்தார்கள்) கீழான மூன்றாகவும் வரையிலும், நாலு - (சுக்கிர மதாக்கிரை சதாஸாஹஸ்ரார் ஆகிய இந்த நாலு கல்பத்தார்களும்) காண காச பரியத்தமும், ஐந்து - (ஆனதப்பிராணத ஆனத அச்சத ஆகிய இந்த காண்கு கல்பதேவர்கள்) ஐந்தாவ பரியத்தமும், ஒதியால் - தங்களுக்குண்டாகிய அவ றினுள்ளத்தால், உணர்வர் - அறிவார்கள், எ - த.

முதல் ஒதி - இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது.

(சஅ)

502. ஆத தாவதைக் கேவச்ச மாய்க்கிறி

மீதி லங்கிழ் வர்க்குமே ழாவதம்

மாநி வச்சுங் கித்தியில் வாணம்

குறி லாவோதி நாழிகை யுட்கொளும்.

(சு - க) தேவச்சம் - கவச்சுமையெய்துவிடவந்த தேவச்சம், பூதம் - ஆருசகம் வரையில், ஆய்ந்திடும் - அவற்றுஞ் சுவர்த்தவர்த்திவெய்துந் தாயில் - அந்தியத்திவர்த்திவந்த, அய்யிருந்தும் - வாய்நுதினை பஞ்சாணத்திந் திவ்வன் அந்த இவண்டு பேர்களுக்கும், ஏழாவதாம் - ஏழாவதாகியபந்தமும் அந்நிவ் வரும், மாநிவா - மாநாமுய்வாத (அதாவது: உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்து கோமையாயியு), சவ்வசித்தியில் - சர்வார்த்த சித்தியில் உன்ன, வானவன் - தெவக் கன், ஊழிவா - குந்தமய்வாத, ஒதி - அவற்றுஞ் சுவர்த்தவன், உட்கொளும் - மனத்துட் கொள்கின்ற (அதாவது: அறிகின்ற), நாழிகை - நாவ நாழிகை பரி யந்தம், (அறிவார்கள்), ஏ - று.

503. மிண்டின் மேனியைத் திண்டலிற் காண்டலி

வையு மிச்சொலிற் சிந்தையின் மேவலின்

மடகல் லாரின் வரும்பய செய்தவ

ரடைவி லோதலிற் சொன்னமுன் லேவரும்.

(சு - க) முன் - முதலிலே, அடைவி - அடைவது, ஒதியின் - அவற்றுஞ் சுவர்த்தில், சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, ஐவரும் - ஐந்து வந்தவர்களுக்கும் (அந்நிவ் வரிவரையாக), மிண்டலின் - (வெளதம் ஈசான கற்பத்துத் தேவர்கள் கையுப் பிரவீசாமாயியு) சரிச புணர்ச்சியாலும், மேனியைத் திண்டலிற் - (வருந்துமாறு மனோவந்திரிருவரும் ஸ்பரிசுபரிசுராமாயியு) சரிசுவாதத் தொடுதலாலும், காண்டலின் - (அதன்மேல் காண கற்பத்தார்கள், அதாவது: பிரம்ம, பிரம்மோத்தம, வாக்தவ, காபிஷ்ட, தேவர்கள் கண்ணினால் பார்த்துத் திருப்பியடைவதாயியு) தேத்திரபரிசுரத்தாலும், அடையு இன்சொலின் - (அதன்மேல் கர்வமுறச்சு சதாவதவ்யாமாயியு இங்குற் கற்பத்தேவர்களும்) இனிய வசனத்தினுடையு வசனப் பரிசுரத்தாலும், சிந்தையின் மேவலின் - (ஆனதப்பிரணத ஆரண அச் சதமென்னும் வறு கற்பத்துத் தேவர்கள்) மனதில் கிணத்தலாலையு மனப் பரிசுரத்தாலும், மடம் - அநியமமந்தன்மையையுடைய, கல்வாரின் - தேவர்த்திர விடத்தில், வரும் - உண்டாகின்ற, பயன் - காமராகத்தினுடைய சென்க்கியத்த, செய்தவர் - அடைவார்கள், ஏ - று.

504. பல்ல மைத்தின்மேற் பன்னிரண் டாவதை

பெல்லு யாக விசுண்டரண் டேறிடு

மல்ல நாவலருக் கேழுமிக் கைம்பத்தும்

பல்ல மாந்தேவி வடிப்பா மாபுகை.

(9 - ௧) தேவியர் - தேவந்திரிசுடரு, பரமாயு - உத்திருஷ்டாயுஷ்டய
யானது, பல்லமம் - (செனநம் கல்பத்துத் தேவந்திரிசுடருக்கு) ஐந்து பல்ல
மம், மேல் - அதற்குமேலே, பன்னிரண்டாவதை - பன்னிரண்டாம் கல்ப
மாயிவ்ந்துவர கல்பப்பரிவர்தம், வல்லமம் - அளவாக, இரண்டாண்டி -
ஒவ்வொரு கல்பத்துக்கு இரண்டு இரண்டு பல்லமாக, ஏறியே - விரும்பியபடி
அதிகரிக்கும், அவல் - அளவல்லாமல், நல்லவருக்கு - (ஆனது, யிரானது, ஆனது
அச்சுதலையி), இங்காவருக்கும், ஏழமிக்கு - (ஒவ்வொரு கல்பத்துக்கு) ஏழு ஏழு
பல்லமாக அதிகரித்து, நம்பத்தகம் பல்லம் - (அச்சுத கல்பந்திரிசுடரு) நம்பத்
தகத்து பல்லமம், ஆம் - ஆதும், ஏ - து.

ஐந்தின் என்பதில், இன் - சாரியை. ஆவதை என்பதில், ஐ - சாரியை. (இ)

(505) மோகமின் முனிவன் தின்பம் பேசுவே
தோகைபய வளைபவர் தொடர்ச்சி பின்பியே
சோகமோ நுறுதாய சிந்தித் தானியல்
பாருநல் லகமிந்தி ரத்தவ சிண்டமே.

(9 - ௧) கல் - கல்மையாயிவ், அகமித்திரத்தன் - அகமித்திர தேவந்திரிசு
டருடைய, இன்பம் - செனநம் கல்பத்தாருடைய, மோகமின் - மோகமின் பரிணாமியல்லாத
முனிவனது - முனிவரனுடைய, தின்பம்போல - கருத்தப்போல, தேர்க்கைய
யினையவர் - ஆண்மயிலுக்குச் சமணமாயிவ் சீர்த்தாயினையுடைய தேவந்திரிசுடரு,
தொடர்ச்சியின்பியே - வம்புத்தயில்லாமலே (அதாவது: அவர்கள் நித்திரைசீர்த
யி), சோகமேலி - மனக்கவறிபுடன், உறு - அடைகின்ற, தன் - தனக்க
ளவும், இன்றி - இல்லாமல், இயல்பாகும் - வ்யபாயவாயிவ் செனநம் கல்பத்தாரு
யாகும், ஏ - து.

தன் - அகம்.

(இஉ)

(506) சோதன் நிறுமைச் சோதிட ருத்தம்
மோதிய வணக்கட லுத்த வுத்தமம்
நீதியா னிலங்கீழ்மே லவர்க்கு நின்றதா
மேதமி விடைபன பலவு மாருமே.

(9 - ௧) சோதன் - செனநம் கல்பத்தாருடைய, நிறுமை -
செனநம் கல்பத்தாருடைய, சோதியர் - சோதியர் தேவந்திரிசுடருடைய, உத்தமம் -
உத்தமாயுஷ்டயமாயிவ் ஒரு பல்லமாகும், நீதியானது - இவ்வரிசையால், நிலங்கீழ் -
கீழ்க்கற்பத்தரின் உத்தமாயுஷ்டயமானது, மேலவர்க்கு - மேல் கல்பத்தாருக்கு,
நின்றது - செனநம் கல்பத்தாருடைய நித்திரைசீர்தாக, ஆம் - ஆதும், ஒதிய -
(அதாவதல்லாமல்) அத்தந்த கல்பத்தாருக்குச் செனநம் கல்பத்தாருடைய, (உத்திருஷ்டாயுஷ்டய)

யத்திற்கு மேலாக), அரைக்கடல் - அரை அரைக்கடல் ஜாஸ்தியாக, உத்த வுத்
தமம் - உத்திருத்தொத்திருத்தாவுத்தியமாகும், ஏதமில் - குற்றமில்வாத, இடை
யை - மத்தியாயுத்தியமானது, பவ்யமாகும் - பல பிரகாரங்களாகும், எ - று. (106)

507. இதுவம ருனகுத னியல்வி தன்கணச்
சதிரமைச் சாசார கற்பத் தின்வழி
யதிற்பெற வணனரு மத்தி யாயுக
மதாரகன் மொழிவரு பின்ப மேலினுன்.

(10 - 11) அமருகருதன் - தேவலோகத்தினுடைய, இயல்பு - ன்வருப
மானது, இது - இத்தன்மைவதாகும், இதுன் கன் - இப்படிப்பட்ட இத்தேவ
ருககத்தில், அச்சநிரை - அந்த அழகணம்த், சாசாரகற்பத்தின் வழியில் -
ஸஹஸ்ராரகற்பத்தில் ரூப்யபிரபை பென்விற விமானத்தில், அவன் - அந்த
ஸ்ரீதாதேவன், (உத்பவீத்தி), அரும் - அருமையாகிய மத்தியாயுகம் - மத்திய
யுகத்ததை, பெறமேற்குறிய கிரமப்படி அடைய, (பின்னர் அங்கு முன்னுரைத்
தவரேறியிருந்து தேவஸந்திரைகள்) மதாரம் - மாதிரிவாயிய, கன் - கன்மை
பொருத்திய, மொழிவருபின்பம் - வசனத்தினுண்ணிய வெணக்கியத்த
(அதாவது: வசனபரீசார ஸாஹத்தை), மேலினுன் - பொருத்தினுன், எ - று.

508. பதினறு கடன்மிசைப் பட்ட வாயுகம்
பதினறு வருடமர யிரங்க டர்துணை
பதினறு பதினேகன் விட்டு பிரித்திடா
பதினறு பாவனை பாறைப் பாடுமே.

(12 - 13) (அண்ணம் இன்பமனுபவித்த இந்த ஸ்ரீதாதேவனுக்கு) ஆயுகம் -
மேற்குறிய மத்தியாயுக்யமானது, பதினறு கடன்மிசை - பதினறு கடனுக்கு
மேல், பட்ட - விதிது அதிகமாகியதாம், (இங்ஙனம் ஆயுக்யத்தையுடைய இவன்),
பதினறு வருடமாலிரம் - பதினறுவிரம் ஸம்வத்தரைக்களை, கடந்துதான், உணர்
உண்டு, (அதாவது: மஹாலாகுஷமுடையவனாய்), பதினறு பதினேகன் - பதினறு
பகல்களை, விட்டு - தான்டி, உயிர்த்திடா - மூச்சுவிட்டு, (அதாவது: உள்வா
கிசுவாஸக்சோபுடையவனாய்), பதினறு பாவனையாளை - ஷோடச பாவனையை
பாவித்த அதனல் தீர்த்தகாரண மஹாபுண்ணிய முடையவர்களாகிய ஸ்ரீனேந்திரர்
களை, பாடும் - ஸ்துதி செய்வானாயினுன், எ - று. (108)

509. காலரை முழுவியல் பாமோர் மாத்திரை
மால்வரை பன்னவன் லாய்வி னைப்புழிச்
சாலவு நணியவன் மேல செவத்தறு
மாதுறு முருப்பல வாகு மேனியான்.

(கு - கூ) (இன்னும்) கலகாமுதும் - கலகாமுதும், இயல்பும் - அந்த ஸ்ரீதாதேவனுக்கு ஸ்வபாவ உண்ணதயாதும், ஓர் மாத்திரை - (அதாவதெனியும்) ஒரு கண்ணத்தில் (அவன்), மால் - பெரிதாயி, வரை அவ்வாய் - பவ்வத்தின் அவ்வாகவும், அணுவாவாய் - அணுவாவாய்ச் சூக்திமமாகவும், கிணைப்புழி - ஒருவர் கிணைக்குமிடத்தில், சாவவும் - மிகவும், அவர்போல - அவரைப்போல, கணி - பொருத்தி, எய்ததும் - அடைவதும், மாணு - பிரையையடைபுட்பதான, உருப்பல எய்ததும் - பலவாகிய ரூபகலையையடைததும், ஆகும் - ஆகின்ற, மேனியின் - சரீரத்தையுடையவனுமிருந்தான், எ - று.

அவ்வாய், எய்ததும் எந்த வரக்கியங்கள் இரண்டிடங்களிலும் உபயி : பட்டன. (கூ)

510. வாசமோ ரோசனை நின்ற நாதிமே
தேசமோ ரோசனை சென்றெ நித்திமே
தூசணி மாசெய்தர மேனி மின்ருணம்
பேசணம் படியது வந்து பிடினல்.

(கு - கூ) தூச - வந்திரங்கனும், அணி - ஆபரணங்களும், மாசெய்தர - அழுக்கடையாத (அதாவது: ஒளிமழுக்காத), மேனியின் - இந்த ஸ்ரீதாதேவனுடைய சரீரத்தின், ருணம் - ருணமானது (எப்படிப்பட்டதென்றால் அதிலுள்ள) வாகம் - வாகனமானது, ஓரோசனை - எப்பக்கங்களிலும் ஒரு வேரோசைப்பிர மாணம், நின்ற - வியாபித்த நின்ற, நாதிமே - பரிமாசித்தகொண்டிருக்கும், தேசம் - ஒளியும், ஓரோசனை - ஒரு யோசனப்பிரமாணம், சென்ற - எப்பக்கங்களிலும் வியாபித்த, எறித்திமே - வீசும், பிடினல் - இவ்விதமாகிய பெருமைகளினால், பேசலாம் படியதுவன்ற - (அது) வர்ணித்தகூற முடிந்த தன்று, எ - று. (கூ)

511. முன்செய்கல் வினையினுள் முகிலின் மின்னனா
நின்செய் வாயவ ரேத்து கொங்கையர்
வந்திடைச் சூழ்ந்திட வணங்க வானவ
ரத்தமி லின்பத்து எமான் மேவினான்.

(கு - கூ) (இவ்வித பெருமைகளுடனே) முன்செய் - பூர்வத்தில் செய் ப்பட்ட, வலவினையினுள் - புண்ணியகரமற்ற னுதயத்தால், முகிலின் - மேகத்தி லுண்டாயி, மின்னனா - மின்னற் கொடிபோன்றவரும், முன்செய்வாயவர் - இவ்விதமானவன் செய்கின்ற செய்க வாயுடையவரும், ஏத்து - மார்பினிடத்தில் தரித்த, கொங்கையர் - கந்தகங்கையுடையவரும் ஆகிய தேவமாதர்கள், வந்து - எப்பக்கங்களிலுமடைந்து, இடை சூழ்ந்திட - தன்னிடத்தே சூழ்ந்துகொள்ளவும்,

மேருமந்தர புராணம்

காணவர் - ஸாமான்வரிய தேவர்கள், வணங்க - பணியும், அந்தமில் - தூதர
புத்தர சகலம் வணாயில் முடிவிலவாத, இன்பத்துள் - இவ்விதமான தேவமேனக்
வெத்தில், அகாள் - இந்த ஸ்ரீதாதேவன், மேவினான் - (மேற் கூறியவர்க்கு
பொருந்தினான், எ - று. (100)

512. மந்திரி தமிழனும் ஸ்ரீத்து மால்வனத்
தந்தர மின் நிவர னாம நாகினான்
சிந்தரக் கனிந்திங்மேல் செறிந்த வன்பினால்
வெந்தய ராளுவர வந்தை விட்டினான்.

(இ - க்) (ஸ்ரீதாதேவன் அப்படியிருக்க) மந்திரி - (விம்மவேண்டுக
ஊக்கு வந்தவியேனாக) மந்திரிக்குப் பிறகு வந்திருந்த) மந்திரியாகிய, தமிழ
னும் - தமிழிலனென்னவனும், மரித்து - இறந்து, மால் - பெரிதாயி, வனத்து
அந்தச் சல்லிகெனத்தல், அந்தரமின்றி - விக்னியமின்றி (அதாவது: மரித்த
வுடன), ஸாணமதாயினான் - குரங்காகப் பிறந்தான், (அவ்வாறு பிறந்தவன்) சித்
தரம் - முகத்தில் சித்தரத்திலகம் போன்ற புன்சிகளோடும், கனிந்திங்மேல் -
அசனிகோடமென்னும் யானையின்மேல், செறிந்த - சென்ற, அன்பினால் - முது
பவத்தானையினால், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, தாயர் - தந்தைகள், அரு
கிலகாத, அகவந்தை - அக் குக்குட வர்ப்பத்தை, விட்டினான் - சென்றான், எ - று.

513. உாகம்வா னாததினா றுயிரி முத்துபோய்
நாகமுன் குவனாத கண்ணி வெண்ணரும்
பெய்யமர் துயரம் துற்ற தாற்றவும்
விரகினால் விரகனின் றுதபஞ் செய்யலே.

(இ - க்) உாகம் - அக் குக்குடவர்ப்பமானது, வானாததினால் - முன்
சொன்ன குவனினால், உயிரிமுத்து போய் - அச்சரித்தினின்றும் உயிர் சிவ்விப்
போய், காகமுன்னுவதை - முன்னு நாகத்தை, கண்ணி - அடைத்து காகனுயை
தரித்து, விரகினால் - பிரமத்தால், விரகன்-பாபவினைகள், கின்று - தங்கிவிந்து,
உதயஞ் செய்ய - உதயத்தைக் கொடுக்க, அது - அக் குக்குடவர்ப்பமாகி, முன்
னிருந்து இப்போது ஸாகமுன்பு பூர்வம் ஸ்ரீபுதியாகிய ஆம்மன், எண்ணுந்
வினைத்தனரிய, பெரும் - பெரிதாயி, மாதயமம் - மறநா துக்கத்தை, ஆற்றல்க
மிதவும், உற்றது - அக்காலத்தில் அடைத்தது, எ - று. (101)

514. ஒட்டகக் கழுதைநாய் பாம்பு வாகிபு
விட்டதோர் குழியின்மித் கெழுந்து காறிலும்
மடங்காட விழந்ததி னைமந்த யாக்கைபான்
கட்டதோர் பரிணத்துணிப் போல தூங்கினான்.

(102)

22. (கு - கி) சூட்சும - ஓட்சூட்சும, கருணை - கருணைச்சும, ஊன் - ஊன்ச்சும, பூட்சு - பூட்சுச்சும, வசி - குதிவையுமாயிவ இவ்வகவினாண்டய, ஊன் - மாயி. கவிச்சு - இட்டதேர் - பேட்டி நாதரமெரித்தகவிய ஒரு, குழியின் - குதிவையின் - கித்திலம், யிச்செழுந்து - அநிதமககவினாண்டி, நாரிலும் - கருணைப்படிவன், மட்டைய - ஊகத்தின், வீழ்த்து - விழுந்து, அநிலவைய - அநிலிருக்கும் ஆவலத்தின் பெருந்துயி வாகவையன் - சிரத்தையுண்டயவனாக, சுட்டதேர் பரிந்துணிப் பேய - செருத்துப்பட்ட ஒரு பனங்கட்டையையப்பேய, (அநிக - கருணை - கருணைச்சும), தன்கிணன் - பெருங்கிணன், எ - டு. (கக)

515. முண்டபுடம் பதவினாரு சும்மத்த மேகனம்

படைமிகை பூமிமேற் பதித்த போழ்தினே
தடிவொடு தண்ணெய் னோந்திச் சூழ்ந்திடாக்
கண்டயற வுறுக்கினர் தாள மோனியார்.

(இ - உ) முடை - துக்கத்தினையுடைய, உடம்பு + (ஆனாஸத்தில்
 பொருத்திய) அச்சை சரிமானது, ஒரு மூழ்த்தமேதலும் - ஒரு அத்தர் முடிந்ததும்
 வென்ற காலத்தில், படை - ஆயுதங்களினால், மிடை - வெருந்திய, பூயிமேல் -
 காசு பூயிலில், பதித்தபோழ்தின் - அழுத்திய காலத்தில், காணமேனியார் - கழல்
 புச் சீர்தலையுடைய புராதன காசுகள்கள், தடியொடு - கோலங்களுடனே, தண்டு -
 தண்டாபுதல்களையும், வாவ் - வசன் முதலான வாயுதல்களையும், எத்தி - வசலில்
 தரித்து, குழந்தியா - இந்த தூதனாகவெனச் குழந்தையானபடி, மடையற - இவ
 னது சீரம் அடியாற்று நீங்கும்படியாக, அதுகினை - அடித்தார்கள், ஏ - து.

516. ஐந்தாம் செக்ஷர துட்பெ யர்ச்சியி

தமிழ்த் தன்மை கிழிக்களை வெப்பப் பற்றிடா
வெளித்தன்மை நிறைத்தழார் அளிகள மேற்றிளின்
தூசுத்தன்மை ரெதிரெதிர அளிகள மூன்றின்மேல்.

செக்குரலுன் - உள்போன்று கல்லாலைய செக்கிலுனிட்லி,
பெயுச்சிபில் - அட்தெலால், திரித்தனா - (சரீரம் நகருப்பமுதலாக) சுற்றி
அணத்தனாகம், மெய்ச்சையெயப்ப - துணித்துண்டுகளுக்குச் சமனமாக, உரித்த
வெரு - (சரீர முழுதினுமுன்ன மேற் சதைவைய) மெய்த்தாக்கன், சுற்றிடா - எப்ப
கத்திலும் சுற்றி, எரித்தனா - அக்கினியை உண்டிபண்ணிக் கொளுத்தினார்கள்,
கிதைத்த - கொளுத்திவைத்த, முன்னிலவமேற்றி சின்று - முன்பிலவமாத்நிலை
வற்றி சின்று, வதிர் எதிர் - ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிராக, விரோத - விரோத
உள்லமலாயெய, முன்னின் மேல் - முன்னுன்னின் மேலே, உணாத்தனா - தேய்த
தார்கள், எ - று. (கா)

517. சிக்குழி புப்புத தூக்கி குள்கிலை

வாக்கினார் செம்புகை புருக்கி வாலிடைத்

தூக்கிமுண் மத்திகை வாற்பு னைத்திரு

பாக்கதாய்ப் பிளந்திடு ஊரு மாலினார்.

(கு - ஊ) கிலை - சில புராதன ஊரகத்தின் உழக்கொண்டு, (இத்த தூக்கி
பாக்கதாய்), சிக்குழியுள் - சிழ்சிக்குழியினுள், பு - வீழும்படியாக, தூக்கிமுண் -
தன்னினார்கள், செம்புகை - செம்பை, உருக்கி - ஜவமாரும்படி உருக்கி, வாலிடை -
அவன் வாயில், வாக்கினார் - ஊற்றினார்கள், தூக்கி - உயர்த்துக்கி, முண் - மத்திகை
வாய் - முக்கியமான சம்பந்தங்களால், புணர்த்து - அவனை அடித்து, இரு
பாக்கதாய் - இரண்டு பங்காக, பிளந்தினொருமாயினார் - பிண்ப்பவருமானார்
தன், ஏ - று.

(சை)

518. மலையெனப் பெரியதோ நீருப்பு வட்டிகை

புகியவழற் போற்கணத் துருகச் சுட்டிடு

நிலையழற் குட்டத்த வெந்த நீடியா

துகியபின்வெய் பவிடுவன வெழுத்து வீழும்.

(கு - ஊ) (மேலும் அவர்கள் அவனை கொடுப்பிலே விட) மலையென - புகி
உதம்போல, பெரியத - பெரியதாகிய, ஓரிருப்புவட்டிகை - ஒரு இரண்டாகி
குண்டை, உலையழற் - போல் - ஒருவனுடைய உலையாக அக்கினிபோல
கொண்ட - ஒரு ஊனிலேத்தல், உருக - உருகும்படியாக, சுட்டிடு - சுட்டுவது
வான, நில - ஒரு ஊரில் பற்றாமல் நிலைத்திராவின்ற, அழற் குட்டத்த - அழற்
னிட் திரளில், வெந்த - வெந்தாந்து, நீடியாது - நீட்டிக்காமல் (அதாவது உட
னாக்குடன் சிக்காமல்), உலையின் வெம்பலியென - உலையிலே கொதிக்கப்பட்ட
சோந்தப்பருக்கை வெப்பத்தின் அழற்செயல் தானாகவே எழுப்புகிறது போல,
வெந்து வீழும் - (அவன்) எழுப்பி விழுவான், ஏ - று.

(சை)

519. பஞ்செழு வுலர்ந்துகாப் பாந்த வேட்கையா

தூஞ்சின் மடுத்தாட வடுங்கி வீழ்ந்திப

தூஞ்சினார் தூஞ்சிடத் துயர் மாக்கட

நெஞ்சலி லுழக மிரக்க மொன்றிலான்.

(கு - ஊ) (மேலும் அவன்) பஞ்செழு - பஞ்சு பறக்க, உலர்ந்து - துலர்ந்து
கூ - தூக்கிலே, பாந்த - மிகுதியாக வாட்டிய, வேட்கையா - தன்னிர்ந்த
தூக்கினால் (ஊய் குழக்க சினைந்து அப்போது அஞ்சினவர்களைப் பிடிக்கப்பி
ட்ட), தூஞ்சின் மடுத்தா - விழுந்தாக்குடித்து, வடுங்கி - பயந்து, வீழ்ந்திப -

வினாக்கள் - பதில்கள்

முன்னையால் விழுந்து, தஞ்சிளும் தஞ்சிபா - முன்னாள் காலங்களில் தான்
காலம் துபாய் - இவ்விதமாக தக்கமானது, எஞ்சலில் - குறைவில்லாத, மாத்
கடல் - பெரிதாகிய கடல்களாகிய, ஆயுதம் - தனது அழகுதான், நூக்க மென்
நிலை - சிலிற் சாதலிலுள்ள அன்பு மிகுந்தியாழ்வர்த்த புலையானது
தங்கிப்பவருடைய, எ - த.

(கம)

320. சிந்துவின் துடற்றும்வெம் பசியை கோக்குவர்

தென்றிலின் தவநிலை திட்ட கக்கனஞ்

சென்றாஞ் செத்தினை யுஞ்செ நிந்திபா

பொன்றின் துடற்றிடுக் கணத்தொ றும்புகா.

(கு - க) (மேலும் அவன்) சிந்து சிந்து - நீண்டதல் எப்போதும் சிந்து
உடற்றும் - வருத்துவதற்கு, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, பசியை - பசிபோலைய,
கோக்குவான் - பார்த்து அதனை நீக்கும்பொழுதி வருத்துவான், (அப்பொழுது),
தன்றி - பொருத்தி, சிந்துவன் - அங்கே சிந்துவர்கள், சினைத்திட்ட - (அவனுக்கு),
ஆகாததிதற்குப் பதிலாக விஷத்தை மாட்ட வேண்டுமென்று சினைத்த, அக்
கணம் - அதே சமயத்தில், நஞ்சு - (அவர்களைத் துன்பப்படுத்த) விஷமானது, எத்தனை
யும் சென்று - எப்பக்கத்திலு மடைத்து, புதா - அவனுக்குப்புகுந்து, செறிந்திடா -
நிலைத்து, (அவன் பசி வேதனை பொதுக்கொட்டாமல் அதைப் புரிந்த), பொன்ற
சிந்து - அவன் பிள்ளைக்கு தப்பி மாணவன்வந்தபடியை சிந்து, கணத்தொறும் -
அச்சமயத்திலும், உடற்றிடும் - (அவனுக்கு) வேதனையைச் செய்யும், எ - த.

321. முழியினை முப்பத்தோர் வில்லு வந்தவ

வெழுநிலைப் புனைமுப்பத் தொன்று காதமும்

விழுமுடன் வெங்கனல் வெண்ணெய் போன்றுடைந்

தெழுதடற் குறுபீ தவனி யத்தைபே.

(177)

(கு - க) (பின்னும்) அவன் - முன்னாள் காலத்தில் ஜனரித்த அங்காரகன்,
முழியினை - ஒரு முழம் மேலாகிய, முப்பத்தோர் வில்லு - முப்பத்தொரு வில்லு,
(அதாவது: முப்பத்தொன்றேகால் வில்லு), உயர்ந்து - சரி உன்னத முடையது
ஒளி, புனைமுப்பத்தொன்று - முப்பத்தொரு வேளையும், காதமும் - ஒருகாத
மும், (அதாவது: முப்பத்தொன்றேகால் வேளையு உயரம்), மினை - காக்யுமி
வின்றும் மேலே, கரும் - எழும்புவான், வெம் - வெப்பமுடைய, கனல் - அக்
கெயிவிடப்பட்ட, வெண்ணெய்போன்ற - வெண்ணெய்போல், உடைந்து -
காக்யுமித்தொருவி, உடன் - உடனே, விழும் - சில வேள விழுதலு
ஒரு உடனாலும் - தனக்குண்டாகிய ஆயுதப்படியிவ் வருகடல் பரியந்தம், அவன்
அங்காரகது, இவற்றை - கவனம் தருவானது, எ - த.

522. தெருப்படுகையுமிழ்த்திலும் நிழல்கன் புகழிழல்
 விருப்புறு மலையகிப ரீத மாய்வருஞ்
 செருச்செயா தாரிலைத் திரியுந் தீவனி
 புரைப்பதென் னவனினி காகத் துற்றதே.

(இ - க்) (இன்னும் அவன்) காகத்து - காகத்திலே, நிழல்கன் புகழிழல் - நிழல் வேண்டுமென இச்சித்துத் தோப்புகளின் நிழல்களிலுண்டாதல், (அத தோப்புகள்), செருப்பின - அக்கினியை, உமிழ்த்திலும் - மேலே கொரியும், (அது வந்தியும்), விருப்புறுமலை - அவனால் இச்சிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம், விபரீத மாய் - வீணாத அவற்றிற்கு எதிரிகடாக மாறுபடாய், வரும் - வண்டாகும், செருச்செயாதார் - அவனோடு சண்டை செய்பவர்கள், இல்லை - அங்கேத்தி வில்லை, தீவனி - அக்கினிச்சேற்றா, திரியும் - அவன் சஞ்சரிக்கும் எவ்விடங்களி லும் மிகுதியாய் உலாவும், இனி - இன்னமும், அவன் - அக்காகன், உற்றது - அடைந்த துயரத்தில், உரைப்பது என் - சொல்லக்கூடியது என்ன விருத் தின்றது, (எல்லாத் துன்பத்தையுமே அடைந்தான்), ஏ - து. (சுக்)

சொறு.

523. நாகத்தைப் போது நாகம் நாகத்தால் நாக மெய்த

நாகத்தை காகம் துய்த்து நாகத்தா னாக மெய்த

மேகத்தி னோடுந் திங்கன் விழ்த்துடன் கிடந்த தென்ன

நாகத்தின் கொம்பு முத்தும் னியெனும் குறவன் கொண்டான்.

(இ - க்) (மேதகடலியபடி) நாகத்தைப்போதும் - பரிசுத்தத்துக்குச் சமன மாகிய, நாகம் - அசனிகோடமென்னும் யானையானது, நாகத்தால் - குக்குட னுட்ப்பத்தினால், (கடிஞ் இடத்து), நாகமெய்த - தேவிகோகமடைய, நாகத்தை - அந்த ஸர்ப்பத்தை, நாகம் - குரங்கானது, துய்த்து - கடித்துத் தின்றுவிட, நாகத் தால் - அசுக்குட ஸர்ப்பமானது, நாகமெய்த - முண்டு காகத்தையடைய, மேகத்தினோடும் - மேகக் கூட்டத்தோடும், திங்கன் - சந்திரனும், விழ்த்து - பூமி யில் விழுத்து, உடன் - ஒரு தண்டையாக, கிடந்தமென்ன - கிடந்தது போல, (கரிய மேனியும் வெள்ளிய தந்தங்களும் விளங்குகிடந்த) நாகத்தின் - அந்த யானையினுடைய, கொம்பும் - கொம்பையும், முத்தும் - முத்துக்களையும், னி யெனும் - னரியனென்னும் பெயரையுடைய, குறவன் - ஒரு வேடன், கொண் டான் - கைப்பற்றிக் கொண்டான், ஏ - து. (ஈடு)

524. தந்தமு முத்தும் கொண்டு தனமித்தன் தன்னைக் கண்டு

வெந்திறல் மேட லீத்து வேண்டு கொண்டு போனான்

சந்திர மூத்துங் கொம்புங் கொண்டுடன் கணிகன் பூ
சந்திரன் காணஞ் சார்ந்து காலவஞ் சிறப்புப் பெற்றான்.

(௫ - க) (அதன் மேல்) தந்தமும் - அந்த யானைக்கொம்புகளையும், முத்
தம் - முத்துகளையும், கொண்டு - ஏடுத்துக்கொண்டுபோய், தனமித்தன் தன்னை-
மீம்மறாபுரத்திலுள்ள தனமித்திரன் என்னும் ஒரு வியாபாரியை, கண்டு -
பார்த்து, வெந்திறல் - வெப்பம் பொருந்திய வலிமையையுடைய, வேடன் - அங்
கேடனுண்டவன், சந்து - அனாமிடம் கொடுத்து, வேண்டிவ - தனக்கு வேண்டிய
பொருள்களை, கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு, போனான் - போய் விட்டான், பின் -
பிறகு, வணிகன் - அந்த வியாபாரியானான், சந்தரம் - அழகிய, முத்தம் - அம்முத்
தங்களையும், கொம்பும் - கொம்புகளையும், கொண்டு - ஏடுத்துக்கொண்டுபோய்,
பூசத்திரன் - அங்காத்தரசனாகிய பூர்ணசந்திரனுடைய, சரணம் - பாடக்கூற,
சார்ந்து - அடைந்து நமஸ்கரித்து, (அவனிடம் கொடுத்து), காலவம் - பிசுவம்,
சிறப்பு - மேம்பாட்டை, பெற்றான் - அடைந்தான், ஏ - று. (௭௭)

523. ஸபம்பொதும் மணியும் முத்தும் பவமுதும் பவின்ற மஞ்சிற்
கொம்பிசைந் டிசையும் நானு கால்களாய்க் கடைத்து கூட்டி
வம்பணி முனைநி னுர்கள் குழமற் றதனை பேறிந்
கொம்பினைப் பிறந்த முத்த மான்கொண் டணிந்தி ருந்தான்.

(௫ - க) (பிறகு) ஸபம் - பசுமை பொருந்திய, பொதும் - வளர்ச்சமும்,
மணியும் - அரதனங்களும், முத்தும் - முத்துகளும், பவமுதும் - பவனங்களும்,
பவின்ற - (சேர்த்துச் செய்யப்பட்டபடியால்) கலந்து தன்விப்பிரகாசத்திற்ற,
மஞ்சில் - தனது படுக்கைக் கட்டிலில், கொம்பிசையினையும் - அந்த யானைக்
கொம்புகளினையும, நானு கால்களாய் - நான்கு கால்களாக, கடைத்து - கடை
சுப்பிடித்து (அதாவது: கடைசல் யந்திரத்தின் வேலையால் விடுத்திரமாக ஒழுங்கு
செய்து), கூட்டி - பூட்டி (அதாவது: சேர்த்து), வம்பணி - சலிக்கையையணித்த,
முனையினுர்கள் - தனக்கினையுடைய ஸ்திரீமார்கன், குழ - குழம்படியாக, அதனை -
அக்கட்டிலில், ஏறி - ஏறினவனுடி, கொம்பினை - அந்தக் கொம்பினிடமாக,
பிதத்த - உண்டான, முத்தம் - முத்துக்களை, மான கொண்டு - மானையாகக்
செய்து வைக்கொண்டு, அணிந்து - சமுத்திற் பூண்டு, இருந்தான் - நூநுத்
தான், ஏ - று. (௭௮)

524. இவ்வந்த மரத்தின் தன்மை கேட்டபின் யாரு யிவ்வா
பொங்கிய புலத்தி னீங்கி வறந்தலைப் படாது போவான்
செங்கவே றனைவ காளைக் கிதனைச் செப்பு தீயமப்
பங்குந் தறத்தி னுரு மெனப்பனிக் துமந்து போனான்.

(கு - கூ) இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இந்த - இவ்வாறு என்பதாயிற்று. இந்த உலகம் நின்றதன்மை - எம்மாலும்தான் என்று வருவதற்கு, சோட்டின் - சோட்டி பிற்பாடு, பொங்கிய - மிகுதியாகிய, புலத்தின் - இத்திரிய விஷயங்களினின்றும், கீழ்க்கு விலகி, அறந்தலைப்பாது - தம்மங்களுபத்தில் சேராமல், போவார் - அஞ்ஞானத்தில் செல்பவர்கள், யாரும் - எவர்களும்கூட, இவ்வை - இவ்வாறு (வழங்கப்பட்டதில்) கடனும் அஞ்ஞான நீங்கி ஸுஜ்ஞானத்தைப் பெறுவார்கள்; ஆனாலும், இவ்வை தலைய - ஆண்டிலும் போன்ற பாக்கிமத்தையுடைய, காலக்கு - விட யுருகு குடிய பூர்ணசந்திரனுக்கு, இதனை - இந்தச் சரித்திரத்தை, கீ - கீ, செட்டி - செல்லுபடியாக, (அதனால்) நீமை - பொல்லாங்குகளுக்கெல்லாம், பங்கம் - செலிபாயிய, (அதாவது: பொல்லாங்குகளைச் செறித்த நீரும்படியான), கவனத்தின் - எவ் ஸ்ரீ ஹிதம்மத்தில், ஆரும் - பிரவேசிப்பான், என - என்று விவரிக்கத்தக்க முனிவரன் - சொல்ல, பணிந்து - இராமதத்தை வணங்கி, உலகத்து - சந்திர வசித்த, போனான் - போய்விட்டான், (கருக்குத் திருப்பினான்), ஏ - த - (என)

527. மாதவன் பாத மேந்தி மனோகா வணத்தி னின்ற

மாதரத் தோடும் போகி யரசனும் மகனைக் கண்டி

காதலும் கவிப்பு நீங்கும் கனதலினை யுரைப்பக் கேளா

மேதினிக் கிதைவன் சாலை வெய்துயிர்த் தவன முற்றான்.

(கு - கூ) மாதவன் - மறாப்பனையுடைய அழகச்சந்திர முனிவனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, ஏற்றி - உலர்த்திக்கூறி வந்தோத்திரம்பண்ணி, மனோகாம் - மனதுக்குமயிவையிய, வணத்தினின்றும் - அவ்வணத்தினின்றும் ஆதரத்தோடும் - பிரதியோடும், போகி - கலந்திற்போய், அரசனும் மகனை - இராமனுமானவிய பூர்ணசந்திரன், கண்டு - இராமனாவிரையில் பார்த்து, காதலும் - அன்பும், கவிப்பும் - சந்தோஷமும், நீங்கும் - நீங்கி வணக்கமுண்டாகும் படியான, கனதலினை - (முனிவரனால் சொல்லக் கேட்ட) அக்கனதையை, உரைப்ப - சொல்ல, கேளா - அணதக்கேட்டு, மேதினிக்கிதைவன் - இப்பழமிக்கு அரசனாகிய பூர்ணசந்திரன், சாலை - மிகவும், வெய்துயிர்த்து - வெப்பமாதல் செய்து, அவனமுற்றான் - வருத்தமுடைந்தான், ஏ - த - (என)

528. மண்ணிறக் கிதைவ னுபு மறத்தினை மறந்து முன்னிப்

புண்ணிய முன்னந்த போழ்தின் விலங்கிடைப் புக்கு விழ்தான்

விண்ணிறக் கிதைவ னானான் விலங்கினின் தறத்தை மேவி

யண்ணுதன் குதை நீயு கல்லுதிக் கறிந்து கொள்ளே.

(கு - கூ) (அதன் மேல் இராமதத்தை அகலினை போலி, அண்ணல்) பெருமையிற் சென்ற புத்திரனே, உன் தாதை - உனது தாய்ப்பெருந் தாய்க்கு

அரசன், மன்னரினுக்கு - இப்புகிக்கு, இறைவனுக்கும் - திரைவாழையிருந்தும், அந்தரீகை - ஸ்ரீஜினை தருமத்தினது கல்வருபத்தை; மறந்து - அநிலாமல் மறந்து, முன்னாப்புண்ணியும் - பூர்வபுண்ணியமானது, உலங்குதொழுவில் - "செய்து விடுவாதுவதில், விவங்கிடைப்புக்கு - திரியக்கதியில் அடைந்து, வீழ்த்தான் - வீழ்த்து வானாயாகப் பிரத்தான், விவங்கினின்று - அந்த விவங்கு கதிரின் வான விக - இருந்து, அறத்தை மேவி - ஸ்ரீஜினை தருமத்தைப் பொருத்தி, விண்ணி னுக்கு - தேவலோகத்திற்கு, இறைவனுளுள் - எதுமானுளுள், நீயும் - நீயும், சன்கு - இவ்விடத்தில், கல்வது - கண்ணையின்னதென்பதை அறிந்துகொள் - இவ்விடத்து சொல்லாயாக, எ - து. (கச)

529 இவ்வகொளி மருதஞ் சூடி யிருநிலக் கிழவ னாயும். புலங்கண்மேற் புரிந்தெ ழுந்து விவங்கிடைப் புரிந்து வீழ்த்தான். (கச) விவங்கிடைப் புலங்க பம்மை வெறுத்துவிண் ஞாலகிற் சென்றா னலங்கலக் தசரி னாய்நீ பறிந்துகொ ண்வல தென்னான்.

(இ - க) இவ்வுதும் - விவங்கும், ஒளி - பிரகாசம் பொருத்திய, மருதம் - கிரீடத்தை, சூடி - தரித்து, இரு நிலம் - பெரிதாகிய பூமிக்கு, கிழவனும்க - உரிய அசனாகிருந்தும், (அம்மன்னன்), புலங்கண்மேல் - பஞ்சேந்திரிய விஷயங் கண்மேல், புரித்தெழுத்து - மிருதியாக விருப்பிச் சென்று, புரிந்து - (அவ்விஷயங் களைச்) செய்து, விவங்கிடை - திரியக்காகிய பிரதியில், வீழ்த்தான் - (மேற்கூறிய புகு) வீழ்த்து வானாயாகப் பிரத்தான், விவங்கிடை - அந்த வானைப்பிரப்பில், புலங் கண்ணை - இத்திரிய விஷயங்களை, வெறுத்து - வெறுப்புற்று நீக்கி னவராகிய மருதத்து, விண்ணுகிற் சென்னான் - தேவலோகத்தை யடைந்தான், அவன் கல் - அவசகின்ற, அம் - அழகிய, தசரினாய் - மானையையணிந்திராநின்ற அரச சேனை, நீ - நீ, (இதனில்) கல்வது - கண்ணையான கல்வருபத்தை, அறிந்துகொள் - தெரிந்துகொள், என்னான் - என்று இருமுறை அதனை வற்புறுத்திச் சொன் னான், எ - து. (கச)

530 பற்றினாற் பூதி பாம்பாய்ச் சமரமாய்க் கோழிப் பாம்பாய்ச் செற்றத்தாற் தீயில் வெம்பு காகத்தாகச் செறித்து கின்றான். கொற்றவெற் சூழா நீயிப் பிரவியைக் குறுக வஞ்சிற் செற்றமும் பற்று நீங்கித் திருவறம் புணர்க வென்னான்.

(இ - க) (அவ்வாறு கூறிப் பின்னரும்) பூதி - ஸ்ரீபூதி மந்திரியானவன், பற்றினால் - பிற பொருளானவாகிற காகத்தால் (இறந்து), பாம்பாய் - அகத்தன லுப்பமாகி, (இறந்து), சமரமாய் - (யுறநீ) சமீ மிருகமாகி, கோழிப்பாம்பாய் - (கூண்டுப்பின்பு) கோழிப்பாம்பாகி, செற்றத்தால் - அரசன்மேல் வைத்த தடுவ ளுத்தொழுவதுவது : அனந்தனுபத்தித் குரோதத்தால் அங்காசன் படுத்த ஐயன்

மாகிய வரணையங்கடித்து), தியில் வெம்பும் - (பிறகு) அக்ஷிணயப்பேற்று,
வேகிந்து, காசத்தை - மூன்று காசத்தைச் சொறிந்து - அடைத்து, கிண்குள்-ஏது
னும் பிறந்து கிண்குள், கொற்றம் - வெற்றி பெருந்திய, வேல் - வேலு,
புத்தையுடைய, குமா - குமாரனே! நீ - நீ, இப்பிறவியை - இப்பெற்றியை,
தனிய தீக்கெடுப்பிறவியை, குறக - அடைய, அஞ்சி - பயப்படுவானானால், செத்
தமும் - நிகேசத்தைதும், பற்றும் - காசத்தையும், நீக்கி - விட்டு நீக்கி வைத்தி
யவையாகி, திருவறம் - ஸ்ரீஜீ நருமத்தை, புணர் - சேங்கடவராக, என்ருள் -
என்றும் சொல்லினான், ஏ - று. (எ)

531 அரசவன் குறை யுற்ற தருந்தவன் சேய சந்தன்
நிரிவித வுலக மேத்துக் திருவடி பணிந்து கேட்டேன்.
ஒருவிதே மறத்தை விரதப் பிறப்புநீ ருருத்தி பாதே
மருவுநீ பறத்தை விரத மாற்றது வடிவி தென்னான்.

(கு - க) (அவ்வாறு சொல்லிப் பிள்ளையும்) அரச - பூர்ணச்சந்திர
வனனே!, உன் - உன்னுடைய, தாடை - தகப்பனாகிய சிப்பிரணவராகன், உற்
றது - இப்படிச் செய்துண்டிருந்த கங்கதியை, அருந்தவன் - அரிதாய்வு தவணை
யுடையவனாகிய, சேயசந்தன் - சிமமச்சந்திர முனிவனுடைய, நிரிவிதவுலகம் -
மூன்றுவிதலோகமும், ஏத்தும் - உறுதிக்கும்படியான, திருவடி - அழகிய
பாதத்தை, பணிந்து - வணங்கி, கேட்டேன் - அவரால் சொல்ல வான் கேட்
டேன், நீ - நீ, இத்தப்பிறப்பு - இம்மனுடைய பிறப்பினுடைய, நீ - குணத்தை,
உருத்திபது - காசமாகாமல், மறத்தை - பாயத்தொழில், ஒருவி - நீக்கி, நீ -
நீ, அறத்தை - ஸ்ரீஜீ நருமத்தை, மருவு - சேங்கடவராக, இந்நமாற்றது -
இந்த கங்காசந்திரது, வடிவு - உவருபவனது, இது - இந்நன்மை
யாக நிறையிலவாத உவருபமாகிய இதுவாகும், என்ருள் - என்றும் சொல்
லான், ஏ - று. (உ)

532. ஆங்கவ னுரைத்த வின்சொ ளறவிகக் கெறிப்ப வுள்ள
நீங்கிய திருநூ நீங்க கெறிவினைச் சிறிது கண்டான்
தாங்கருக் தன்ப முற்றான் குறைபாற் காது லாற்பின்
நீங்கென நீங்க முத்தைக் கொம்பொடு தீவின வைத்தான்.

(கு - க) ஆங்கவன் - அவ்விடத்து அந்த இராமரத்தையாங்களை, உரைத்த
சொல்லிய, நான் - இவ்விமையாகிய, சொல் - வசனமென்னும், அறவிகரு - நன்றி
மாகிற தீபமானது, உன்னம் - பூர்ணச்சந்திரனது மனதில், எறிப்ப - பிரகசித்த
லால், இருளும் - மித்தியாத்துவாதி அந்தகாரமும், நீங்கிபது - நீக்கி பாதை
மடைத்தது, நீங்க - அவ்வாறு உபகூடமாகத்தான் அந்த கரங்க நீக்க, சிறிது - சிறிது

நீளா - கொஞ்சம் வத்பூத வியலுறா நயமாக்கத்தை, கண்டான் - அவன் அறிந்தான், (அண்ணம் அறிந்த மாத்திரத்தில்), தாங்கரும் - சித்தித்தகரிய, தன் பம் - துக்கத்தை, உற்றான் - அடைந்தவனாக, தாளை பால் சாதலால் - தகப்பன் மேலாகிய வாஞ்சையால், பின் - பிதரு, நீங்கலாம் - பொல்லாந்துகொல்லாம், நீங்க - நீங்கும்படியாக, கொம்பொடு - கட்டில் கால்களாகிய அவ்வியானை கொம்புகளாக, முத்தை - முத்துமாலையையும், தீயின் - அச்சினியில், வதை தன் - இட்டி எரித்தான், ஏ - று.

(ஏக)

533. பான்மையன் குதித்த போழ்திற் பைந்தொடிப் பவழ வாயார்
நீர்மையன் குரித்த லாமை மணத்தகத் தகன்று சிற்பச்
சீர்மையன் குதிப்ப நன்மை செறிந்தனைச் செறிபுந் தேரலன்
கூர்மையன் குதிக்கும் அவலெற் குமாறுக் குரகர் கோலே.

(கு - க) உகர்போலே - துணைநிலை, வை - கூர்மைபொருத்திய, வேல் - வேலாயுதத்தைக் கையில் தரித்திராகின்ற, குமாறுக்கு - பூர்ணச்சத்திர குமாறுக்கு, பான்மை - பவ்வியத்துவமானது, அங்கு - அவ்விடத்தில் (அத்தரு மத்தைக் கேட்டினின்று), உதித்தபோழ்தில் - உதயத்தைக்கொடுத்த காலத்தில், பைம் - பசுமைபொருத்திய, தொடி - விரைபல்களையணிந்த, பவழவாயார் - பவழப்போற் செவ்வ வாயையுடைய ஸ்திரீமாதிரியுண்டாயினிய, சீர்மை - குண மாகிய காமராகமானது, அங்கு - அவ்வண்ணியில், மணத்தகத்து - மணத்தில், உரித்து - உரித்தான தன்மை, அலாமை - இல்லாமல், அன்று சிற்ப - சித்தி தித்து, அங்கு - அப்பொழுது, சீர்மை - சிறப்பாகிய புண்ணியவினை, அங்கு - அத்தருணத் தில், உதிப்ப - உதயத்தைக் கொடுப்ப, கன்மை - நன்மைக்கே துணையி னாய்வியத் துணத்தை, செறிந்தனை - சேர்த்து பழகினான், செறிபுந்தோறும் - அப்படிச் செருந்தோறும், கூர்மை - கிரீடம்மருகிலக்கணமாகத் தச்சனதோறாவாகிய குகாக்கிற் புத்திக்கூர்மையானது, அங்கு - அவ்விடத்தில், உதிக்கும் - உதயமாகக் கடைய தலித்து, (அதாவது: உதயஞ் செய்கது), ஏ - று.

அங்கு - நான்கையும் அகைக்கொண்டகோடறுமொன்று.

(அடு)

534. கலைபர வஸ்து லார்தன் காதலிற் கருமன் காமன்
வலைமலை பனைப செல்வ நாகத்து விழங்கு மாய
மலைகிலா நெறியை விட்டு மயங்கினா நெறியைப் பற்றின்
விவிலினை மாற்றி விரிந்து சுழற்றத் தியித்த மென்றான்.

(கு - க) (அவ்வாறு உதயமாகவே) காமன்வலை - மன்மதனுடைய வலை யாகிய, கலை - மேலிலையடைந்த, அரவு - னர்ப்பத்தினது பனாருடி போன்ற, அருளுகீதம் - அருளுகிரியையுடைய ஸ்திரீமாதிரியுண்டாய், காதலில் - துணையில்,

செழுமம் - (மேலெத்த நேரமேபாதேய விஞ்ஞானமின்றிப்) மெருமந்தரம், மலையினையு - பரவகம்போன்ற (அதாவது: மலையைப்போல் அதிகரித்த), செழுமம் - ஐசுவரியப்படுத்துதலும், மாயம் - மாயை பொருத்திய, வாகத்த - வாகத்தினால், விழும்பும் - (அப்பத்துதலுடையவர்களை) விழப்பண்ணி வாகமாகக்கிடும், மலையினையு - மலையினையுடைய யதேநகம்மாயிய, செறினைய - வாய்மாய்க்கத்தலாத (அதாவது: தத்துவார்த்த ரொத்தான ஞானாதிகரி), வீட்டி - விலகி, மயங்கிதல் தெரினையு - மயங்கிமலடத்தவர்களுடைய வழியையு, (அதாவது: அயதாக்கொற்றணுத்தமாயிய மித்தியாத்ந தெறினையு), பற்றிந் - அஞ்ஞானே நயத்தால் செந்தால், மலையினையு - அனித்தியங்கவருபமாயின, மறந்தில் - வாய்மையத்திலு, மின்று - திரிங்க - வாய்ம மின்று, செழந்தரு - ஐனன மானுதி துக்கங்களைபலாடத்து செழங்கத்தரு, மிவித்தம் - காரணமாகும், என்ருன் - என்று அப்பூர்ணச்சந்திரவரன் தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான், ஏ - று.

(அஉ)

535. அஞ்சினான் மாற்றைச் சரல வடங்கினான் புலங்க டம்மை
நஞ்சையே போது மென்று கடுங்கினான் தொடங்கல் செய்வான்
வஞ்சமும் படிதும் பற்றுஞ் செத்தமும் களிப்பு மாற்றிப்
பஞ்சணு வதங்க னோடு சிலங்கன் பரின்றுசென்றான்.

(கு - ன்) (அவ்வாறு சொல்லி) மாற்றை - இந்த வாய்மையுடையது, (அவரித்தியமென்றும் துக்ககாரணமென்றும்), அஞ்சினான் - பங்கத்தவருகியும், புலங்கடம்மை - பஞ்சேத்திரிய விஷயங்களை, (குறைய) சரல - மிஷ்யம், நஞ்சையே போதுமென்று - விஷத்திற்குச் சமணமாகுமென்று, நடுங்கினான் - அவற்றிக்குப் பங்கத்தவருகியும், தொடங்கல் செய்வான் - (அவ்வியப்பாம்புக் கிரியையகளை) ஆதம் பம் செய்பவருகியும் (அதாவது: அஞ்சும்ப விஷயங்களை), அடங்கினான் - விஷய வாய்மையுடையும், வஞ்சமும் - கபடமும், படிதும் - பொய்யும், பற்றுஞ் - ஐனனையும், செத்தமும் - தீவேஷமும், களிப்பும் - சந்தேகமும் மாதிரியையவைகளை, மாற்றி, - கிங்கி, பஞ்சணுவதங்கனோடு - பஞ்சணு விதங்கனோடும், சிலங்கன் - சில சந்த கங்கையு, பரின்று - சேர்த்து, சென்றான் - அனுப்பித்த அவற்றின் வழியினே பிசுவெடுத்தான், ஏ - று.

(அஉ)

536. சித்தமெய் மொழிகண் மூன்றிற் சினைவான் செழும்பொத பாதம்
மத்தகத் தணிந்து நான்கு மங்கலம் பயின்று வவயத்
துத்தமர் தம்மை பேத்திக் கரணம்புக் குழிணா பேரம்பிற்
தத்துவம் பயின்று தானந் தவந்தொடு தபாவிற் சென்றான்.

(கு - ன்) (மேலும்) சித்தம் - மனதும், மெய் - சரீரமும், மொழிக்கு - ஐனனமாயிய, மூன்றில் - மனவாய்க்கைய ஐந்தக்காரணங்களினால், சினைவான் -

சால்வஜம்-கலாச்சம்புக்க-சருக்கம்

(28)

திருவெள்ளைய, செழும் - செழுமை பொருந்திய, பொற்பாடும் - அழகிய திருவெள்ளை, மத்தகத்து - சிரசில், அணிந்து - தரித்து, நான்கு மல்கலம் - (அர நுக்கம் - மல்கலம், ஸித்தம்மல்கலம், காமமல்கலம், தம்மமல்கலமென்னும்) வான்கு மல்கலங்களை, பயின்று - சேர்ந்து (அதாவது: பாவித்து) மையத்து - கலாத்திய, உத்தமத்தம்மை - உத்தமர்களாகிய பஞ்சபரமேஸ்வரனை, எந்தி - வித்தத்திரம் பண்ணி, சரணம்புக்கு - அவர்கள் பதமே சகலவிதமாக அப் பந்தத்தை அடைத்து, உயினை - வகைஜீவன்களையும், ஒம்பி - உபசரித்து, தத்து வம் - பயின்று - மயாதம்மத்தத்துவத்தில் பழி, (அதாவது: நேதிரோபாதேயதத் துறவினராகிய) செய்து, தானம் - ஸத் பாத்நிகங்களில் செய்யும் தானங்களோடும், தந்திதல் - தபோபாவனைபுடனும், தயாவில் - ஜீவதயாவிறம், சென்றான் - செந்தான், ஏ - து. (அச)

(387) இவறவன ததத்தை பேத்தல் சேர்த்து னிராம தத்தை கதறகெழு வேலி னுனைக் கையிடா திருந்து வேற்று
 இவறபழி காத லாலே நிதானத்து நின்று சென்றான்
 கதறயிலா லாயு நீங்கிக் கற்பமா கங்கி லத்தே.

(சு - க) (இவ்வாறு) இவறவனது - ஸர்வஜ்ஞனல் சொல்லப்பட்ட, இத்தனை - ஸ்ரீஜீனதருமத்தை, ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய பூர்ணச் சந்திரமூர்த்தி, சேர்த்தின் - சேர்த்த பிதரு, இராமதத்தை - இராமதத்தையாகக் கிளைக்காததெழுவேளினுனை - இரத்தக்கவற பொருந்திய கௌரவத்தையுடைய அக்ருமாரினை, கையிடாது - விட்டு நீங்காமல், இருந்து - அவினேரி கடலிலே விழுந்து, வேற்று - மதுராவோன்பு முதலானவர்களை வேற்று, கிதறபழி - மனோ கிதறமுடிவும், காதலாலே - ஆகையாலே, கிதானத்து கின்று - பணத்தாத்திறம் இரத்தப் பூர்ணச்சந்திர மூர்த்தியே புத்திரனாகப் பெறுவனாகவென்னும் கிதா - கித்திலே செலுத்திய மனதினே கின்று, கதறயிலா - குற்றமில்லாத, ஆயு - தந்தாயுஷ்யமாவிய மனுஷ்யாயுஷ்யம், நீங்கி - நீங்கி, கற்பமாகக்கிடைத்து - மதுராவெள்ளத்தில், சென்றான் - (தேவையுஷ்யமுதிப்ப) அடைந்தான், ஏ - து. (அச)

(388) பாகரப் பிரபை பென்னும் விமானத்துப் பருதி போல
 பாகரப் பிரப பென்னும் தேவனுய் பானை தோன்றி
 காதரவத் திதறஞ்ச வின்ப மூர்த்தியாய் நடுவி ருந்தான்
 சாகரம் பத்தோ டாது தனக்குவாழ் காள தாமே.

(சு - க) (அவ்வாறடைந்த பின்பு) பாகரப்பிரபையென்னும் - பாஞ்சரப் பிரபையென்கிற, விமானத்து - தேவ விமானத்திலே, பருதிபோல - ஓரிடிரைப் போல, பாகரப்பிரபென்னும் - பாஞ்சரப் பிரபென்கிற, தேவனுய் - தேவனுய்.

பாலை - செத்திரப்பாலை போன்ற விராமத்தலை, தேன்றி - அவதரித்த;
 னாகர் - ஸாமான்ய தேவர்கள், லந்தினைத்து - வந்து வணங்க, இன்பமுத்தியாய் -
 நெண்க்கியருபத்தை யுடையவனாகி, எவன - ஸாமான்ய தேவர்கள் தண்ணைக்குழ
 அலர்வளியினையில், இருந்தான் - தங்கினான், தனக்கு - அந்தப் பாஸகரப் பிரப
 தேவனுரப்பிரந்த தனக்கு, வாழ்கான் - ஆயுத்யனானது, சாகரம் பத்தோ
 டாதது - பதினாறு கடற்காலம், ஆம் - ஆகும், எ - று. (அ)

539. ஈரெட்டா மாயி ரத்தான் டுடைவிட்டின் னமுத முன்னு
 ளிரெட்டாய் பக்கந் தண்ணி யிடைபிடை விட்டு யிர்த்து
 மோரெட்டின் பாதி யாய நரத்தி லவதி யொட்டா
 லோரெட்டிக்குணங்கள் வல்ல வுடம்பைந்து முழுமு யர்த்தான்.

(இ - ஊ) (அங்கனம் தேன்றிய அதேவன்) ஈரெட்டா லிரத்தான் -
 பதினாறாயிரம் வருஷங்கள், இடைவிட்டு - எவ்வித செல்வவிட்டி, (அவன் பிறகு),
 இன்னமுதம் - இனிமையாகிய தேவையிர்த்தலை, உன்னு - மனநிறைவு புழித்த
 வனாகி, ஈரெட்டாய் பக்கத்தண்ணி - பதினாறு ஈர்த்தகளை, இடையிடைவிட்டி -
 மத்தியில் மத்தியில் செல்வவிட்டி (அதாவது: எட்டுமாதத்திற்கொருதடவை),
 உயிர்த்து - உச்சலால் நிச்சலானவையுடையவனாகி, ஓரெட்டின் பாதியாய் - ஒரு
 எட்டில் பாதியான, ஈரத்தின் - நாலாநாடக பரியந்தம், அவதியொட்டா - அவதிந்
 துணந்தகாலநியம் தன்மை சேர்ந்தவனாகி, (தான்பெற்ற) ஓரெட்டுக்குணங்கள்
 வல்லுடம்பு - (அணிமா மஹிமா கிரிமா வசிமா ப்ராப்தி ப்ராசம்யம் சகிஷம்
 கசித்வம் என்னும்) அஷ்டசித்திகளைப் பெறவல்லதாகிய ஈரத்தின், ஐந்து முழு
 முயர்த்தான் - எவ்வாயுத்தால் ஐந்துமுழு உன்னதநலையடைந்தான், எ - று. (அ)

540. மின்னரிச் சிலம்பி னேனை மினிருமே கலையி னேனை
 யின்னாரம் பினை யினை யெழுந்தகி தத்தி னேனை
 மின்னுடம் கிடைசி னார்தம் வினைந்துல மொழியி னேனை
 தன்னுலக் கலா வின்கொல் கிசாரத் தோடு காணல்.

(இ - ஊ) (இங்கனம் பெற்று அவன்) மின் - மின்னல்பேரில், றுடக்கும் -
 அனைகின்ற, இடையினர் ஆம் - இடையையுடைய ஸ்திரீமார்களின், மின் - பிர
 கலம் பொருந்திய, அரி - பருக்கைக் கற்களையுடைய, சிலம்பினேனை - பாதர்
 சிலம்புகளினது சத்தமும், மினிரும் - ஸ்ரீமையவீசும், மேலேயின் - மேலவா
 ளத்தினது, ஓனை - ஓசைபுறம், இன் - இனிமையாகிய, நாய்பினையின் - ஸரம்பு
 கருவிகளாகிய கிளை முதலிய வாத்தியங்களினாகிய தேவகினது, ஓனை -
 சத்தமும், கழுந்த - கண்டக்கினது வெழுப்பிப்பாட உண்டாகிய, தேத்தின் -
 நாய்ப்பாட்டாகிய கந்தைகளது, ஓனை - சத்தமும், வினந்து - வாயில் உண்டாகி,

உலாம் - வெயிலில் வியாபிச்சென்ற, மொழியின் - மொழிவசனங்களது, ஒலக - சத்தமுமாயிடு இலகவன், தன்னுணங்கவ - தன்னுணைய மனத்தைக் கிரகிக்க, இன்சொல்வீசாதந்த - வசனப்பிரவீசாத்தில், ஓடி னான் - செவ்வென்றகாலத்தில், ஏ - று.

(அ)

541. கொற்றவன் பூர சத்தன் குணக்கட னோன்றிப் போகி
மற்றந்த விமானத் தின்கண் வைநிரியப் பிரப தன் னுட
பெற்றியார் னோன்றித் தானும் வைநிரியப் பிரப னான
முற்றமுன் னானத்த வாயு முதலகிம் முர்த்திக் காமே.

(கு - கூ) கொற்றவன் - அரசனாகிய, பூரசத்தன் - பூரினச்சத்தன், குணக் கடல் தோன்றி - (தனக்கு மேற்கூறியபடி) ஸம்யகஞ்ஞாநி குணமானது மிகவும் உண்டாக, போகி - ஆயுரவளமானதில் போய், அந்த விமானத்தின்கண் - முன் சொன்ன மஹாக்ஷ சம்பத்தில், வைநிரியப்பிரப தன்னுன் - வைநிரியப் பிரபயில், பெற்றியால் - தான் அக்டக புண்ணியத்தில் தன்மையால், தோன்றி - பிறந்து, தானும் - தானும், வைநிரியப்பிரபனுண் - வைநிரியப் பிரபனென்னும் பெயருடையவனுண், முன்னுரைத்த - முன் பழகப்பிரபதேன லுக்குச் சொன்ன, ஆயுமுதல் - ஆயுத்யம் முதலானவைகளாகிய, முற்றம் - முழுமையும், இம்முர்த்திக்கு - இந்த வைநிரியப் பிரபதேனனுக்கும், ஆம் - ஆதும், ஏ - று.

(அ)

மற்று - அகச.

வேறு.

542. பாடலின் மயங்கியும் பழைய வாயினு
பாடலின் மாங்கியு மாம்பலு பாரொடு
மாடமுஞ் சொல்லியு மலையும் வாகியு
முறிபோய் நீடவ முவந்து வைநநான்.

(கு - கூ) (புல்லாது இருவரும் உதித்தபின்) பாடலின் - பாட்டுக்களினும் மயங்கியும் - மயக்கமுடைத்தும், பழையவாயினு - பழையபோற் சிவந்தவையையுடைய கர்த்தன ஸ்திரீபாக்களது, பாடலின் - கர்த்தனங்களினால், மயங்கியும் - பிரமையடைத்தும், மாம்பலுபாரொடு - தேவாரத்தன்களோடு, (கூடிக்கொண்டு), மாடமும் - உப்பரிசைகளிலும், சொல்லியு - உத்தியானவன்களிலும், மலையும் - பர்வதாநிகளிலும், வாகியு - பத்மாநி உடாகங்களிலும், ஊடுபோய் - இவை யிடைபிற் சென்று, நீடு - செவ்வியத்தில் கிடைய, அவர் - அத்தீதவர்கள், உவந்து உதித்தவரின், வைநநான் - அங்குத்தவ பிராநின் தகாலத்தில், ஏ - று.

(அ)

543. துயசக் திரன்கலை பெருக நாடொறுக்
தீயவன் களாகக் தேயு மாறுபோற்
சீயசக் திரன்தலம் பெருக நாடொறுக்
காயமும் கசாயமும் கரிச மானவே.

(இ - ள்) துய - பரிசுத்தமாகிய, சந்திரன் - சந்திரனாகிய, கலைபோல - கலைபோலாவது, நாடொறு - திரன்கலையும், பெருக - ஒவ்வொன்றும் விருத்தியாக, தீய - பொல்லாத, வன் - னவியைப்பொருந்திய, களாகம் - கழப்பூழிதமான கித்தியாகுவானது, தேயுமாறுபோல் - தேய்வதுபோல, தீயசந்திரன் - ஸிம்மச் சந்திர மஹாமுனிவருடைய, தலம் - தலமானது, பெருக - விருத்தியாக, நாடொறு - நாடொறு (நாடாவது : கருநாடக நாடு), காயமும் - சரிசமும், கசாயமும் - குரோதாதி கஷாய பரிசுமங்களும், கரிசமான - கச்சமாயின, (அதாவது : தேவந்த ஹிமாயின), ஏ - று.

544. சுற்றிலா ராதனை விதிவி வேந்தரு
ஞாற்றலுக் கேற்றலா நன்ன பாசமுஞ்
சுற்றிய வகையினுற் கருக்கச் சசயமே
வேற்றினுன் நன்னின் நிவகுஞ் சிந்தையான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறுண்பின்) சுற்றிலாராதனை விதியில் - (சுதர்வத் ஆராதனைகளில்) கடைசியில் சொல்லப்பட்ட தபாராதனையின் விதிப்பிரகாரம், ஏதல் தான் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய இம்முனியன், ஆற்றலுக்கேற்றவாறு - தன் சுத்திக்குத்தக்க வண்ணம், அன்னபானமும் - அன்னபானக்கிளா, சுற்றியவகையினுள் - பரமரகமத்தில் சொல்லப்பட்ட விதம்போல், கருக்கி - குறைத்து, சிந்தியுக்கும் - (சன்னாடைய ஆத்மபாவனையாகிய, ஞானாதனை, தர்சனாதனை, சாரித்திராதனை யென்னுந் இக்குணங்களில்) நிலப்பெற்று விளங்கும் படியான, சிந்தையான் - சுத்தசித்தத் தியானத்தை யுடையவனாய், தன்ன - தன்ன ஸாயமே - வம்மியங்களில் மேலான நிலையில், ஏற்றினுன் - ஏற்றுவித்தான், (அதாவது : அவன் உத்திருஷ்ட ஸம்மதத்தை யுடையவனுய் பிராணி ஸம்மதம் விஷய ஸம்மதங்களில் சிறந்தான்), ஏ - று.

545. சித்தமெய் மொழிகளிற் செறிந்து யிர்க்கெலாம்
மித்கி னுயரின் வேத னுதிபி
வொத்தெழு மனத்தன அலகை யுள்ளாய்த்
தத்துவத் தவத்தினுற் துணைய வரட்டினுன்.

(இ - ள்) (பின்பு) சித்தம் - மனத்தினுலும், மெய் - சரித்தரதம், மொழி - வசனங்களினுலும், செறிந்து - பொருந்தி, யிர்க்கெலாம் - தாவாது

தீவன்கட் கெல்லாம், மித்திரனுமாயின் - ஸ்வேனனுந் பாவனைசெய்த பிறகு, வேத
குறியில் - ஸாதாவாத வேதவியோதய கருத்துக்களில், ஒத்தெழு மனத்தினால் -
ஒருநன்மைத்தா யுண்டாகு மனமுண்டாவனும், (அதாவது : ஒவ்வொன்றொன்றின்
மைதாபரினமத்தினால்), தத்துவத் தவத்தினால் - தத்துவ ஸ்வரூபத்தெரிந்து
உபதேய தத்துவத்தினால், உணக்கபுள்ளுவாய் - மிருதியான வந்தோஷப்பாவனை
வனத்தின் வியாபித்து, (அதாவது : கிஜஸ்வரூபருகிலகருணமாயி), தலுவனை - சீ
ர்த்தை, வாட்டினால் - சுவர்க்கமக்கினால், (அதாவது : வாடச்செய்தான்), எ - து.

546 திருத்தினர் தேய்வுகண் மெழும நீசர்போ

னரம்பென மெழுத்தன கல்ல மாத்தரி

லிவ்கின் நயனமுன் னருந்த வக்கொடி

பிருத்தனம் காட்டின நின் நினைகு நீரவே.

(இ - க) (அவ்வாறுசேல) திருத்தினர் - திருத்தமான குணமுண்டாய் பெரி
யென்களுடைய, தேய்வு - மெலிவை, கண்டி - பார்த்து, எழும் - தலைபெயிப்புப்
பெற்றெழுதின்றது, அ - அந்த, நீசர்போல் - சீழமக்களைப்போல், எனம்பெனம் -
(இம்முனிவனது சீரவாட்டத்தால்) கரம்புகனெல்லாம், எழுத்தன - மேலெழும்பித்
தெரித்தன, கல்லமாத்தரி - கல்வ முனிதர்களைப்போல், நயனம் - (இம்முனிவ
னது) கண்ணை, அரக்கின் - உன்னமுத்திப் போயின, (இதனால்) அருத்தவத்
தொடி - அரிதாகிய தவக்கொடியானது, உன்னிருத்தனம் - இனிப்பவனைத்தா
உன்னடக்கி பிருத்தப்பட்ட நிலைமையை, காட்டி - சீரமே காண்பித்து, இவ்வரும்-
விவங்கும்படியான, நீர - குணத்தையுடையதாயிற்று, எ - து. (கஉ)

547. தவத்தழ மெழுத்துரி எனம்பெனத் துதுவைத்

துவக்கறச் சுடச்சுடத் தோன்று நீரொளி

கிவத்தலா னின்மருளி துளம்பு மூர்த்தியா

துவத்தனம் கரத்தது மெருவி னுனரோ.

(இ - க) (அதன்மேல்) தவத்தழல் - ஆத்மத்தியானமாதிரி அக்கினியா
னது, எழுத்த - உண்டாகி, உயிரும் பெற்றதுவை - ஆத்மகுறித ஸ்வரூ
பத்துவை, தவக்கற - களங்கமற (அதாவது : விபாவமற), சுடச்சுட - தவித்துத்
தவித்துப் புடம்போட, தோன்றும் - (அதனால்) உண்டாகிய, நீர் - ஸ்வருணமாதிரி,
ஒளி - ஜோதியானது, கிவத்தலால் - பிரகாசித்தலால், நின்ற - தன்னிலை கின்று,
ஒளிதுளம்பும் - ஜோதித்துளம்பும், மூர்த்தியான் - உருவத்தையுடைய (அதாவது :
சீரமாதிரி பரிக்கிரமமுடைய) இம்முனி, உவத்தனம் - யாதொரு விஷயத்தில்
ஒன்றோஷித்தனம், கரத்தனம் - கோபித்தலுமாயி, (ராக, த்வேஷம்மீது), ஒரு
மிருகம் - கிள்குறும், எ - து. (கஉ)

548. தனுவது தனுவதாய்த் தனுவ தாவது
மனநிறை பொறைதவம் மசிழ்ச்சி பெய்துவ
கிளைவது விளைவினை நின்று திர்த்தது
முனிவனுந் தனதுமேற் கோளின் முற்றினுன்.

(கு - ஸ்) (பின்னர்) தனுவது - இம்முனிவான் சரிமரனது, தனுவதாய் - கிறியதாய் (அதாவது: ஊடி மெக்கியதாய்), தனுவதாயது - காமகப்பட்ட சரிமரனது, (அப்படிச் சரிமெய்க்தும்), மனம் - மனமானது, நிறை - நிறைவு பெற்று பொறை - கருமையினாலும், தவம் - அப்பியந்தர தபோபாவிலினாலும், மசிழ்ச்சியெய்துவ - ஊக்கோடி பாவனையோடு கடையதாயிற்று, அந்நிலைவது - அந்தத் தபோத்தியான வம்மியக் ஞானபாவிலையானது, நின்று - நிலைபெற்று, விளைவினை - மித்தியாத் துவந்தி காமக்கினை, உதிர்த்தது - கிள்ளுவதெய்தது, முனிவனும் - (இப்படிப்பட்ட வம்மியக் ஞானபாவிலையால்) துத்த விம்மச்சந்திர முனிவரனும், தனது - தன்னுடைய, மேற்கோளின் - மேலான கொள்கையைய் வவ வம்மிவதான ஞானத்தைப் பெறும்படியான வம்மியக் காரித்திரத்தில், முற்றினுள் - புர்த்திபெற்றன, (அதாவது: கஷாயோபசமனம் செய்தான்), எ - று. (கவி)

549. எரிவினுன் முழுவெ தென்னி தன்னதாய்ப்
பரிசையை வென்றவப் பரம மாமுனி
யருகனை விருதய சமஸத் துள்ளிரீஇத்
தெரிவருஞ் சித்தரைச் சென்னி சேர்த்தினுன்.

(கு - ஸ்) (பின்னர்) எரிவினுன் - அக்கினிவினுள்ளே, முழுவெ - முழுமையது, என்னது - எத்தன்மையதோ, அன்னதாய் - அத்தன்மையதாக, பரிசையை - கதாந்திரமொத்தவாய்ச்சிபரிசுதான்களோ, வென்ற - ஆத்மத்தினான பாவனா பலத்தால் ஐயித்த, அப்பரமமாமுனி - உத்திருஷ்ட தபவையுடைய மேலான அந்த விம்மச்சந்திர மஹாமுனி, அருகனை - வீதராக கத்தோப யோகஞ்செய் அருகந் பட்டாசகனை, விருதயகமலத்துன் - தனது மணமகிர தாமரை மலரில், இரீஇ - இருத்தி, (அதாவது: வந்தாயிற்று), தெரிவரும் - தெரிந்தகரிய, சித்தரை - வித்த பரிமேஷ்டியை, சென்னி - ஸிரஸில், சேர்த்தினுன் - தரித்தான், எ - று. (கவி)

550. சென்னியி விடுங்கவ சத்தொ டத்திரம்
பன்னரும் முவரும் பாங்கி னாயின்
தன்னுடம் புவிரினைத் தடறு வானென்
வுன்னிநின் னறம்பத முன்னி போதினான்.

(கு - ஸ்) (அவ்வாறு சித்தரைச் சேர்த்ததாய்) சென்னியில் - சிரசில், இயம் - இடப்பட்ட, சைத்தொடு - மேதப்பட்டயோடு, (அதாவது: திருவள்ளு)

மத்திரமவிய கவசத்தோடும்), பன்னரும் - செவ்வறுதற்கரிய, மூவரும் - (ஆச்சரிய, உபாத்தியாய, சாதுக்கன் என்னும்) மூவரும், அத்திரம் - (இருவையினும்) இரண்டு ஆயுதங்களாக, பாவின் - வரிசைவரிசைமத்தால், ஆயின் - ஸ்தாபிதன் னான பிறகு, தன்னுடம்பு - தன்னுடைய சீர்தந்தையும், உயிரினை - தனது ஆத்மனையும், தடறுவானென - உறையும் அத்தற்குள்ளே யிருக்கப்பட்ட வானாயுதமும் பேரவ் பின்னத் திரவியங்கொன்று, உன்னி கின்று - (இவ்விதமாகச் சீராவேறு, ஆத்மனவேறென்று அந்நனநனுடைய வ்வுதும்) பாவித்து கின்று, ஐம்பகம் - பஞ்சபாமேஷ்டி பந்தகனை (அல்லது பஞ்சமந்திரங்களை), உன்னி - மேலாக என்னி, ஒதினான் - உச்சரித்தான், (அதாவது: ஜெபம் செய்தான்), ஏ - து. 1

551. கண்ணினுற் கண்கழின் விரிவையக் கண்டிடா

பண்ணுறப் பெரியவர் பாதஞ் சேர்க்தவப்

புண்ணியச் சுருதியைச் செவியிற் பூரிபா

விண்ணுல கடைந்தான் வென்றி வீரனை.

(இ - ஷ) (அவ்வாறாயின்) வென்றி - ஆத்மவெற்றியை யடைபவரையு, யான, வீரன் - வீரபுருஷனுடைய கீழ்மச்சந்திர முனிவன், கண்ணினுள் - காட்சியினுள் (அதாவது: நர்சனபலத்தால்), கண்கழிள்-காசில்லாத, விரிவைய - யாதார்த்தத்தவத்தின் விரிவையினை, கண்டிடா - கண்டு, பண்ணுற - குணமடையும்படியான, அப்பெரியவர் பாதம் - அந்த ஆப்தர்களாகிய (பாமாதம், அந்தராத்மர்களது) பாதத்தை, சேர்ந்து - சகலவிதமாகவடைந்து, அப்புண்ணியச் சுருதியை - (அவர்களால் குனிச் செய்யப்பட்ட அப்பியுதய ஸ்ரேஸ்துயஸத்திற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாஸ்தியை, ஷத்திரவிய, சப்ததத்துவ, கவபதார்த்த வ்வுதயமாகிய) பாவசனவர ஸூதத்தை, செவியில் - காதில், பூரிய - நிரப்பி, (அதாவது: ஸூதஜ் குண பவத்தையாடத்து), விண்ணுலகு - தேவ்லோகத்தை, அடைந்தான் - அடைந்தான், ஏ - து.

சேர்க்கவப் - என்பதில் அகரம் சாரியை.

(க.அ)

552. பொருவிவா வுலகெனும் புரவ லர்க்கு நந்

கிரிவமான் கேவச்சத் தொன்ப தாவதை

மருவினான் மானொளி வீமன மற்றதித்

பிரிதியல் கரத்தினைப் பெரிய வீரனை.

(இ - ஷ) (அவ்வாறடைந்து) புரவலர்க்கு - அரசர்க்கு, கவ-கண்ணையுடைய, கிரிவமான் - கழுத்தாகிய, பொருவிவா - உவமைவிலாத, உலகெனும் - லோகமென்று சொல்லப்பட்ட, கேவச்சத்து - கணவெய்கத்தில், ஒன்பதாவதை - ஒன்பதாவதைய உபரிமோபரிஷ் கிரகவேயத்தில், மால் - பெரிதாகிய, ஒளி - ஜோதி

வையுடைய, விமானத்தில் + தேவலிமானத்தில், பெரிய கீள் - மிகுந்த ஆழம்
கீரியத்தை வறுஷ்டிக்கும் அந்த எம்மச்சுந்திர முனிவன், பிரதியங்கரத்தின -
பீதிக்காமென்று பெயர்பெற்ற விமானத்தில், மருவினான் - பீதிக்காமென்றும்
அறையிந்திர தேவனுய்க் கோந்தான், எ - று.

மற்று - அவன்.

(கக)

553 முப்பத்தேராவியான் முடிந்த வாயுக
முப்பத்தேராவிரத் தாண்டு விட்டுனா
முப்பத்தேர பக்கத்தைக் கடந்து பிரத்திடா
முப்பத்தேர நாண்டதி சயனை வாழ்த்துமே.

(க - க) (அவ்வாறு சொந்தின்) முப்பத்தேராவியால் - முப்பத்தேரா
கடக்கின் சனக்கால், முடிந்த - நனக்கேற்பட்ட, ஆயுகம் - பரமாயுஷ்யத்தில்,
முப்பத்தேராவிரத்தாண்டு - முப்பத்தேராவிரம் வறுஷ்டிக்கை, விட்டி - தாண்டி,
கடந்து - மணலாற்றாந்தை பொழித்து, முப்பத்தேரபக்கத்தை - பரிணைத்தனை
மாசத்தை, கடந்து - தாண்டி, உயிர்த்திடா - உச்சவான நிச்சலானத்தைச் செய்து,
முப்பத்தேர நாண்டதிசயனை - முப்பத்தினாறு அதிகபங்கையுடைய தீர்த்தக்கரை
பாமதேவனை, வாழ்த்தும் - வந்தேந்திரம் செய்வானானான், எ - று. (கக)

554 அவதியா னாகமர குவ தாய்ந்திட
யுகதியால் வரும்பய னென்று மின்பியே
செவகதி யவர்க்குப்பேர விவர்க்கு கல்வினை
யவதிரி னுதயத்தா வாகு மின்பமே.

(க - க) அவதியால் - அவதிக்கு னானத்தால், காலமாகவது - ஆகுமாக
பரிவந்தம் (உண்ணலை), ஆய்த்திடா - அறியப்பட்டி, யுகதியால் - வந்தியாக்கால்,
வரும் - வருகின்ற, பயன் - காமபயன், ஒன்றும் - யாதொன்றும், இன்றி - இவ்
லாமல், செவகதி யவர்க்குப்பேர - மோட்சகதியையுற்ற லித்த பரமேஷ்டிகளுக்கு
குள்ளதுபோல, இவர்க்கு - இவ்வாறான இந்த அறையிந்திர தேவர்களுக்கு, அவதி
யின் உதயத்தால் - அவதிக்குள்ள உதயத்தால், இன்பம் - ஸௌக்கியமானது,
ஆகும் - ஏற்படும், எ - று. (கக)

555 அஞ்சிறப் பாய்வுழி பறிய னுவினா
லஞ்சிரன் டடிதடந் திறைஞ்ச லல்லது
அஞ்செவந் திரைவந்தம் மாண யிற்கெனா
சஞ்சொகா சின்னமயா ரகநல் விந்திர.

சுருதி
சுருதி
சுருதி

(இ - ஊ) (இன்னும்) அம் - அழகிய, கொலார் - கொல்லையுடைய வந்தீமார் கன் - இன்னமையார் - இல்லாதவர்களைய, அகலவித்திரர் - கண்மையாகிய இந்த அழகித்திர தேவர்கள், அஞ்சிறப்பு - (தித்தங்கர பரம தேவர்களுக்கு) அழகிய பஞ்சகல்யாண பூஜையை, அயர்வுழி-மற்ற கல்பவாகிதேவர்கள் செய்கின்றகாலத் தில், அறிவன் - கேவல ஞானந்தையுடைய அரஹத்தனது, ஆணையால் - ஆக்கினால், அஞ்சிரண்டம் - ஏழடி, எட்ட - சென்று, இறைஞ்சலல்லது - வணங்குதல் தேவஸ்வரூபம், அஞ்சிவந்து - பயந்துவந்து, ஒருவர் தம் - ஒருவருடைய, ஆணையில் - ஆக்கினையில், செலார் - செல்லமாட்டார்கள், ஏ - து. (100)

556. இன்பமே விடைபற தெழுத லல்லது
துன்பமும் கவலைபுந் தோகை யன்னவர்க்
கன்புரண் பும்மின வகமிந் திரத்தவன்
மூன்புனை பழிந்தெய்தா மூர்த்தி பாயினான்.

(இ - ஊ) இன்பமே - ஸௌக்கியமே, இடையறாது - இடைவிடாமல் எப் போதும், ஏழாதலல்லது - உண்டாவதேயல்லது, துன்பமும் - துக்கமும், கவலை யும் - மனங்குத்தமும், தோகைவன்னவர்க்கு - ஆண்மயின்போற் சரீரக்காயின யுடைய வந்தீமர்க்களிட்டு, அன்பு - ஆசையும், நன்பும் - அனர்கன் னகேடமும், இன் - இல்லாத, அகமிந்நிரத்து - இவ்வழகித்திரத்திலே, அவன் - பரிதிங்கர னென்னும் பெயருடைய அவ்வழகித்திரன், மூன்பு பின்பழிந் தெய்தா - மூன் றுக்குப்பின் செவ்வியனடையாத (அதாவது: தேவனிய சரீரக்காதிகள் ஆயுத்ய மன லும் விசைப்பமையாத), மூர்த்தியாயினான் - தேவசரீரத்தை யுடையவனுனான், ஏ - து. (100)

557. அருந்தமம் பொருந்திய சில மாதியாந்
நிருந்திய நால்வருந் தேவ ராயினார்
பெருந்துயர் லிலங்கிற்றீ யினையில் வீழ்ந்துபின்
பொருந்தினு னிரயத்துப் பூதி போகியே.

(இ - ஊ) (இவ்வாறு) அரும் - தரித்தற்கரிதான, தமம் - தபத்தினதும், பொருந்திய-சேர்ந்திராரின்ற, சிலமாதியால் - சிலாக்கா முறையிலுந்தருதும், திருந் திய - திருத்தமாயிய, நால்வரும் - (விம்மசேன வாசலுந், தேவியும், குமாரர்களிரு வரும் ஆகிய) காங்கு பேர்களுந் தேவராயினார் - தேவர்களாயினார்கள், பூதி - பூதி பூதி என்னும் மத்திரியானவன், பெருந்துயர் - பெரியவாகிய துக்கக்கவையுடைய, விலங்கில் - விலங்குறுதியில், திவினையில் - ஞாபவினையால், வீழ்ந்து - மூண்ட தடவை பிறத்த, (அதாவது: அகந்தைவரப்பம் சுமீயிருக்க, கோழிப்பரம் வன்னும் மூண்டும் ஆகி), பின் - பிறகு, ரியத்த - மூன்றாகத்தில், போகி சென்று, பொருந்தினான் - துடைத்துக்கொண்டான், ஏ - து. (100)

வேறு.

558. பகைவனுக் தனக்குத் தானே பாவங்கள் பயின்று சொல்லி,
காசபனும் நல்பு தானே கல்வினைக் கேதுவாழித்
பகைவறு விரண்டும் பாவ புண்ணியப் பயன்க ளாந்
சிகண்டத் யானே பாந்த விரண்டினுக் தெளிந்த தன்றே.

(தி - ன) பகைவனும் - சத்தரு பரினாமமுடையவனும், தனக்குத்தானே - தன்னுடைய தும்பனுக்குத் தன்னுடைய பாவங்கள் - பாப வசனங்களை, சொல்லி - உயி, (அதன்மடி செய்து) பாவங்கள் பயின்று - பாவங்களிலே நம், நகைவனும் - இனியமையகந்த, கண்பும் - சினேக பரினாமமும், தானே - தானாகவே, தன் வினைக்கு - தனக்குப் புண்ணிய வினைகளை யுண்பெண்ண, ஏது - காரணமாயிற்று, ஆயின் - இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, (இவ்வாறு) பகை - சத்தருத் தவமும், உறவு - மித்திரத்தவரும், (ஆயின்) இரண்டும் - இவ்விரண்டும், பாவபுண் ணியப்பயன்கள் - பாவபுண்ணியப் பயன்களாய், (அதாவது : சத்தருத் தவமும் பாவத்திற்கும், மித்திரத்தன்மை புண்ணியத்திற்கும், ஸாஸ்கார) ஆதல் - ஆதலு, இகல் - பாக்கிரமம் பொருத்திய, மதவரீன - மதம் பொருத்திய அசுரரி கோடமென்னும் யானே, யாத்தன் - குக்குட ஸர்ப்பம், இரண்டினும் - (ஆயின்) இந்த இரண்டினுமும் (அதாவது : யானே புண்ணியமாகிய மித்திரபாவத்தால் வானுடைக்கத்தாலும், ஸர்ப்பம் பாவமாலே சத்தரு பாவத்தால் கசம்மந்தத் தாலும்), தெளிந்தது - தெனியப் பெற்றதாகும், = - த.

பாவங்கள் - என்பது இரண்டின்களினுக் கூட்டப்பட்டது. அன்றே - அந்நே. (ஈதி)

559. வாளரி யுழுவை கைம்மா விலையிடைப் பட்டு மூய்வ
நீனா னுப கல்ல விரிசுபது நின்ற பேழ்திற்
கோளரி யேறு தன்னைக் குறுகரி யேனுவ் கொல்லும்
நீனா னுப கல்ல விரிசுபது நீங்கி னுக்கே.

(தி - ம) வான்-வாசி பொருத்திய, அரி - ஸர்ப்பம், உழுவை-புவி, கைம்மா-யானே, (ஆயினால்) விலையிடைப்பட்டும் - விலையித்கிக்குறையும், நீனா னுப - ஆத்மனுக்குப் பெரிதாகிய சகலிணையாகிய, கல்லவிரிசுபது - கல்ல புண்ணிய கம்ம மானது, நின்ற பேழ்திற் - உதயத்தைக் கொடுத்து நின்ற காலத்திற், உய்வ - பிழைப்பனவாம், நீன் - பெரிதாகிய, அனாப - சகலிணையாகிய, கல்ல விரிசுபது - கல்ல புண்ணிய விரிசுபானது, சிங்கின் - சிங்கினும், ஆங்கே - அவ்விடத்தே, கோள் - கொலை செய்தலைபுடைய, அரியேறுதன்னை - ஆன்மியமந்தகதும், குறு கரிபெனும் - குள்ளரையாயிருந்தாலும், கொல்லும் - அது கொள் ளாவிடும், = - த.

வேறு.

500. நீக்கதிச் செலவினை நீக்கிச் சென்றதின்
கோக்கிலாப் பொருளையு கோக்கி வின்பத்தை
விக்கெயிம் மகற்றினை நீக்கி விட்டனை
பாக்குடல் எத்தினை யமாந்து செய்கினை.

(கு - க) சென்றதில் - திவானத்தால், நீக்கதி - தூக்கதிகழில் (அதாவது :
கித்திரியக்குழலில்), செலவினை - செல்லும்படியான காசாதி விபாவம், நீக்கி-
விவக்கி, கோக்கிவா - இத்திரியக்களாவறிய முடியாத, பொருளையும், அமுத்தி
மற்றிய ஆத்மாதித்திரியங்களுமும், கோக்கி - (மறிஞ்ஞான் ஸூதஜ்ஞான் பூர்வக்
மேய் ஸ்வஸம்வேதனை பித்தியமாந் ஞானத்தால் திஜாத்மஞ்சிலகண்ணமாய்ப்)
பிரித்து, இன்பத்தை - ஆத்மஸூதத்தை, விக்கி - சிவமாக உண்பெண்ணி,
இவமகற்றினை - இந்த ஸம்ஸாரத்தை, நீக்கி - விலக்கி, விட்டனை - மோகத்தை,
ஆக்கும் - உண்டாக்கும்படியான, கல்லதத்தினை - கன்மைவாகிய ஸ்வதர்ம ஸ்வரூப
மாயிப்பத்தினைத்திரியத்தினை, அமாந்து - விரும்பி, செய்க்புகின் - யானும் செய்ந்து
கொண்டே.

இவ்வாறு கூறியதனான், ஸ்வஸ்வரூப பாவத்தில் (அதாவது : பரமார்த்த
பாரிஸ்ருதித்தின்) பொருத்தங்கள் ; அதுவே பரமோபாதேய மென்பது பெறப்
புகும். (கரு)

ஐந்தாவது :

நால்வரும் உலர்க்கம்புக்க சருக்கம் முற்றப்பெற்றது.

சுருக்கம் :

மன்னனுந்தேவியும் மைத்தனுந்
சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

561. வெற்றியேல் சேந்தனும் வேந்தன் நேயியுள்
கொற்றவக் குமாரும் கோவை பெய்தினார்
மற்றிந்த நிலத்தினை வந்து கால்வரு
முற்றவ ஷாரப்பன்கே ஞ்ரக ராசனே.

(இ - ஷ) உரகராசனே - நானேந்திரனே, வெற்றி - ஐயத்தையுடைய
வேல் - வேலையுடையதக் கையில் தரித்த, வேந்தனும் - எயிம்மனை மஹாராஜ
னும், வேந்தன் - அஷ்வரசனுடைய, தேவியும் - பட்டத்தரசியாகிய இராமத்தைய
யும், கொற்றவக்குமாரும் - இராமகுமாரர்களாகிய எயிம்மச்சந்திர பூர்ணசந்திரர்களும்
(ஆகிய இவ்வாழ்வரும்), கோவை - (தங்களுடைய ஞானபரிணதிக்ருந்தக்க வரிணை
யாகத்) தேவருவகத்தை, பெய்தினார் - அடைந்து மகத்திக தேவராஜன்கள், மற்ற -
பிறகு, கால்வரும் - அந்த ஈரலுபேர்களும், இந்த நிலத்தினை - இப்பூமியில்,
வந்து - வந்து, உந்தன - அண்டந்தலைவனை, ஷாரப்பன் - சொல்லுவேன்,
சேன் - சீ கேட்பாயாக, எ - று. (8)

562. பாகரப் பிரபனும் பாலை யாயுகஞ்
சாகரத் துள்ளது பதினை கரணை
நாகரிற் பிரிவென நடுங்கிற் றுற்றவும்
பாகரப் பிரபையுட் பாரி சாதமே.

(இ - ஷ) பாகரப் பிரபனும் - பாஸ்கரப் பிரபனென்னும் பெயரையுடைய
மஹாத்திக தேவனுடைய, பாலை - பூர்வம் இராமத்தையாலிருந்த பெண்ணுக்கு
உள்ளது - உன்னதான, ஆயுகம் - ஆயுத்யுடைய, சாகரத்து - பதினாறு கடல்கள்
(மீதி) பதினான்கு - பதினைந்து ஈன்களுக்கென்றிருக்கும்போது, நாகரிற் -
தேவர்களினின்றும், பிரிவு - இத்தேவனுக்குப் பிரிவாகும், எனது - எனது, பாகரப்
பிரபையுட் - அந்தப் பாஸ்கரப்பிரபை விமானத்திலொலிந்த, பாரிசாதம் - சதய
விருட்சமானது, ஆற்றவும் - மிகவும், எங்கென்று - சுவீர்த்து, எ - று. (9)

563. கற்குஞ் சலிப்பது கண்ட தேவரும்
மற்றவர் சிந்தையு ளாடுங்கி ளாடினார்

மன்னனுத்தேவியும் வம்மத்தனும் சுவர்க்கம்புக்க சநக்கம் 26

சற்பகத் தொவையதூன் கண்ட மாணியும்
பொற்பழித் தணிகளும் மாசு போர்த்தலே.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு) சற்பகம் - சற்பகவிரும்புமானது, சலிப்பது - சலிச்
சென்றதை, கண்ட - பார்த்த, தேவர் - ஸாமான்ய தேவர்களும், மத்தனர் - மற்ற
முன்ன பரிவாரதேவர் தேவியராதிகளும், கிடைதயன் - மனதில், கிங்கி -
பயந்து, வரடினார் - வாட்டமடைந்தார்கள், சற்பகத்தொவையதூன் - (இந்தப் பாஸ்
சரப்பிசபணணித்திருந்த) சற்பகப் பூமணியும், கண்டமாணியும் - இவ்வாறு கழுத்தி
லணிப்பப்பட்டிருந்த கண்டமாணியும், பொற்பழித்து - ஆகழித்து, அணிகளும் -
மற்றமுன்ன வம்மஜாபரணங்களும், மாசுபோர்த்த - களங்கத்தை முடப்பட்டன,
(அதாவது : மாசுடைந்தன), ஏ - டு. (க.)

564 மதியொளி பதினாசு டோறு மாய்த்திடா
விதியொளி மாசுறிது விபு மாறுபோன்
முதிர்மதி யனையொளி மூர்த்தி மாதிக்
கதிர்கழுன் நிடுவது கண்டு வரடினான்.

(இ - ஊ) ஒளி - பிரகாசம் பொருந்திய, மதி - சந்திரன், பதினாசு டோறு
தம் - (அபரட்சப்பிரதமம் முதல் அமரவாணை பரியந்தவரை) பதினாறு நாள்
கன் தொழும், விதி - கிரமமாக (காளுக்குறான்), ஒளி - பிரகாசம், மாசுறிது -
மாசுற்று (அதாவது : ஒளிமழுங்கி), மாய்த்திடா - ஒளிகுறைதயப்பட்டதாகி, விபு
மாறுபோல் - (அமரவாணைத் தினத்தில் தன்னொளியே வில்லாமல்) தேங்குது
போவதுபோல், முதிர்மதி - பூர்ணச்சந்திரனை, அனை - சிகர்த்த, ஒளி - ஜோதியை
புனைய, மூர்த்தி - இந்தப் பாஸ்சரப் பிரபதேவனை சரீரம், மாசுநீ - களங்க முற்று,
கதிர் - கிரணமானது, கழுன்றிடுவது - கீழ்க்ப்போவதை, கண்டு - காளுக்குறான்
தெரிந்து, வரடினான் - ஆந்தப் பாஸ்சரப் பிரபதேவன் காடுதனைடைந்தான், ஏ - டு.

565. தேவனு யமனியைச் செறித்த கண்ணாது
னேவினா யனையவ னுற்ற வின்பமோர்
தாவமாய்த் திரண்டுவந் தடுவ தென்குருமா
முனைவா ளகலவையின் முடிந்த துன்பமே.

(இ - ஊ) முனைவான் - பதினாறு ஸரளிய, அனையவின் - முடிக்கடை
யின், (அத்தேவனுக்கு) முடிந்த - ஏற்பட்ட, துன்பம் - மாணுத்தி துக்கமானது,
தேவனுப் - தேவனுத்தோன்றி, அமனியை - உபபாசகபணத்தால், செறித்த -
சேர்த்த, ஸரமுதல் - அக்கால் முதலாக, ஒவிலா - கீவளாத, வனை - விதமாய்,
அவன் - அத்தேவன், உற்ற - இதுவரையில் (அதாவது : பதினாறுகடலாடிப்பிற்
பம்) அடைந்த, இன்பம் - தேவு சொந்தமெல்லாம், ஓர் தாவமாய் - ஒரு சரத்தி

தீயாவி, திரண்டு வந்து - சேர்த்து வந்து, அழிவது - சிலைமை, துக்கும் - கிளப்பதாயிருந்தது, எ - று. (இ)

வேறு.

566. குகர மாகித் தேரன்றித் துயருறு முயிர்க ளென்பத்
தகர மாகி நின்ற வவ்வுடம் பிடுத லாற்று
நாகருக் கிறைவ ராகி வின்னரினே நன்னரி வீழ்வார்
சோகமூர் துயரு நம்மாற் சொல்லலாம் படிய தொன்றே.

(இ - ள்) குகரமாகி - பன்றியாகி, தேன்றி - பிதந்து, துயருறும் - துக்கம் உண்டாவதும், உயிர்கள் - ஜீவர்களும், துன்பத்து - துக்கத்துக்கு, ஆகாமாகி - இரும்பிடமாகி, கின்ற - இரவின்றி, அவ்வுடம்பு - அச்சமேற்றை, இடுதல் - விடுவதற்கு, ஆற்று - தானாமல் வருத்தமுடையனவாகும், (அப்படியிருக்க), நாகருக்கு - தேவர்களுக்கு, இறைவராகி - அதுபர்களாகி, பின்னரினே - தெவிலேகத்தை, நன்னரி - அண்டத்து, வீழ்வார் - இறந்துபோகின்றவர்களுடைய, சோகமூர் - மனவறுத்ததன்மையும், துயரும் - துக்கத்தையும், நம்மால் - நம்மாலே, சொல்லல் - சொல்லுதல், ஆம்படியதொன்றே - ஆறும் விதமான தொன்றாகுமோ, (சொல்லல் முடியாது), எ - று. (உ)

567. காணெரி கவரப் பட்ட கற்பகம் பேரல வாகு
வானவ னிருந்த போழ்தின் வந்துசா மாவ னென
தேனிக ரணிக லாயித் தேவர்தம் முலகிற் பின்னாள்
வானவ ரிருந்து பின்ன வழுத்தரல் மரபி தென்றாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறுகலே) காண் எரி - காட்டுத் தீயால், கவரப்பட்ட - கிளிக்கப்பட்ட, கற்பகம் பேரல - கற்பக விரூட்சத்தையப்போல, வாகு - வானத்தன்று, காணவன் - பாணசாய் பிபதேவன், இருந்த போழ்தின் - இருந்த காலத்தில், காணாதேவர் - காணைய தேவர்கள், வந்து - இம்மறையத்திக தேவனிடத்தில் வந்து, தேனிகன் - வண்டிகன் விரும்புகின்ற, அணிகலன் - மணிகலனாகிய மஹாத்திக தேவனே, இத்தேவர் தம்முலகில் - இந்தத் தேவரோடு இடையே, வானவர் - அவதரித்த தேவர்கள், பின்னாரிருந்து - தங்களுக்குள் இடையில் காலமாகிய சில காட்சியிருந்து, பின்ன - (ஆயுதம் பிழைவனம் முடிந்த) பிறகு, வழுத்தரல் - இறந்து போவதாய், இது - இச்செய்தை, மரபு - பாரம்பரிய விரிவாகும், என்றாள் - என்று பேசுதித்தார்கள், எ - று. (ஈ)

568. கணங்கணந் தோறும் வேறு முடம்பிலேக் கண்டு பின்று
மணந்துடன் பிரிந்த வற்றுக் கிளக்குவார் மதியி னாதாள்.

மண்ணண்தேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 266

புணர்த்தவை பிரியும் போற்றும் புதியவன் தடைபடும் போற்ற
முணர்த்தது கவலை காத துன்புகா ருள்ள மிக்கார்.

(சு - ஊ) (மேலும்) கணக்கணத்தோறும் - ஒவ்வொரு சமயத்திலும், வேறும் - நிலையில்லாமல் பிரிந்த போகும்படியான, உடம்பினை - புத்தகளுமாயின சீர்த்தை, கண்டு - பார்த்திருத்தும், பின்னும் - பிறரும், மணந்து - சேர்ந்து, உன் - உடனே, பிரிந்தவற்றுக்கு - பிரிந்துபோகின்ற அமைகளுக்கு, மதியின் தார் - புத்தியில்லாத அஞ்ஞானிகள், இரக்குவர் - வருத்துவார்கள், புணர்த்தவை - சேர்ப்பு புத்தகளுமாயின சீராதிகள், பிரியும் போற்றும் - பிரிகின்ற காலத்திலும், புதிய கந்தையையும் போற்றும் - னாதனமானவைகள் வந்தடைகின்ற காலத்திலும், உணர்ந்த - அவற்றின் விவரப்படுகையறிந்து, உறு - அவற்றினாலுண்டாகிய, கவலையும் - வருத்தத்தினுள்ளும், காதலன் - வாஞ்சையுள்ளாரும், உன் னிக்கார் - புத்தியிற்றிடத்த பெரியோர்கள் (அநாவது : எம்மியர் ஞானிகள்), புணர் - சேரர்கள், (அநாவது : அழிவுக்கிரவுத்தலும், தோற்றத்திற்கு மகிழ்தலும் செய்யார்கள்), ஊ - டு.

(அ)

569. அறம்பொரு ளின்ப மூன்றி லாதிபா ளீரண்டு மாகும்
இறத்ததற் கிரங்கி னாலும் யாதொன்றும் பின்னை பெய்தா
பிறத்தழி பெரிய துன்பம் பிணிக்குகல் விண்ணைய யாக்கு
மறம்புணர் னிறைவன் பாதஞ் சிறப்பினே டடைக வன்முள்.

(சு - ஊ) அறம் - தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - செனக் கியமுமாகிய, மூன்றில் - இந்த மூன்றுகளில், ஆதிபாவ - முதலில் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தால், இரண்டில் - மற்ற பொருளும் கருமமாகிய விண்ணில், ஆறும் - உன் பாகும், இறத்ததற்கு - இறந்து மூன் இறந்து போனவைகளுக்கு, இரங்கினாலும் - வருத்தினாலும், யாதொன்றும் - நீக்கிப்போகும் தன்மையை யுடைய யாதொரு வஸ்துவும், பின்னை - பிறகு, வயதா - கீக்காலில் அடையமாட்டாது, (அவ்விதமா யிருக்க, அதனையறியாது வருத்தமுற்றால்), பிறத்தழி - மறுபடி வேறு பிறவியை புத்தபோதும், பெரியதுன்பம் - (அதனாலு) பெரிய துக்கம், பிணிக்கும் - சுட்டுப் படுத்தும், (ஆகையால்) எல்லாவினையை - புண்ணிய வினையை, ஆக்கும் - உண்டு பண்ணும்படியான, அறம் - தருமத்தை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, இறைவன் - ஸர் வஜ்ஞானது, பாதம் - பாதத்தை, சிறப்பினே - புகழ்வுடைய ருணவதுதியுடன், ஆடை - சேர்வாயாக, வன்முள் - என்னும் போதித்தார்கள், ஊ - டு.

(க)

370. என்றவ ருரைத்த மாந்தத் தெரியுறு மெழுது நீருட்

(அ) சென்றது போலத் திண்ணைத் திறைவனற் சிறப்போ டொன்றி
வின்றகா னுலப்ப பின்னி வீங்கினுன் சிலத்தைச் சேர்ந்தா
னத்தைய சிதானத் தானே யறிவையா யுதகர் தோடு.

(கு - ஊ) உரகோகோவோ-காலேந்திரானே !, என் த - என் த அல்லிவழங்கி
கலை வினக்கிக்காட்டி, அனல்-அத்தேவர்கள், உரைத்த-சொல்லிய, மூற்றத்து-நீட்டி,
வாணத்தினாலே, னரிபுறம்-அகம்-நரினைய யடைத்தினகிய, மெழுத - மெழுதானதுத்
கிருன் - ஜலத்தில், சென்றதுபோல் - அடைத்ததுபோல், தன்வென்று - இந்
தப்பாண்மைப் பிரபேதவன் மனம் கெட்டியாகி, இறைவன் - அருகத் பசுமேன்,
வசனை, கல் - நன்மையாகிய, கெடப்போக - பூஜையோகி, ஒன்றி - பொருந்தி,
கின்ற - நிலைபெற்று, நான் - ஆயுஷ்யகன், உலப்ப - சீவ்ச, மின்னில் - மின்னத்து
கொடி அத்திரிச்சயவதுபோல், கிங்கிருன் - அனல்வகத்தை விட்டு நீங்கிவன
துதி, அன்றைய கிதானத்தாலே - பூர்வத்தில் பண்ணப்பட்ட கிதான சல்லியத்
தாலே, அரிவையால் - ஸத்தியாகி, திலத்தைச் சேர்ந்தான் - பூமியில் வந்து அந்
தரித்தான், ஏ - ஹ.

(50)

571. காவலன் போலத் தீப சாகரஞ் சூழ நின்ற

நாவலன் திவு தன்னாட் பாதத்து கடுவ னோங்கிச்

சேவலன் னத்திற் சேடி சிறகின் விரித்துத் திவை

மேவதுத் தெழும தோக்கும் விலங்கல்லே தண்ட முண்டே.

(கு - ஊ) தீபசாகரம் - அவல்கியாத்நீபங்களும் சமுத்திரங்களும், சூழ -
தன்னைச் சூழும்படியாக, காவலன்போல் - இராஜாதிராஜனைப்போல், கின்ற - கடு
வில்கின்ற, காவலன் திவுதன்னான் - இம்பூதீபத்திலே, பாதத்துன் - பாதகேத
தித்து, கடுவன் - மத்தியில், ஒங்கி - உயர்ந்து, சேவலன்னத்தின், ஒரு ஆன்
தமனத்தைப் போல், சேடி - உத்தரேஞ்ஞனிதழிணமுதுவனிகளாகி, கெறினை -
கெடுகளை, விரித்து - விரித்துக்கொண்டு, திவை - இச்சம்பூதீபத்தை, மேவ
துத்து - பொருந்தியதாகி, எழுந்த - மேலே எழுந்து போவதை, ஒக்கும் - கிங்க
கும், மேவண்டம் - விஜயார்த்தமென்னும் பெயரையுடைய, விலங்கல் - வெள்ளி
கம் பெருமையானது, உன்சி - உனது, ஏ - ஹ.

(51)

572. ஆழிவைச் செறித்து கண்ட மாறையு மடிபு பித்து

வேழமா நிராகன் விண்ணோர் வேந்தர்விஞ் னசபர்கள் சூழ

ஶாழியல் கங்கை சிந்து வந்தடி யடைந்த குன்றம்

பாழியல் தடக்கை வேந்தன் பாதன்போன் நிலங்கு நின்றே.

(கு - ஊ) ஆழிவை - மதுராவை சமுத்திரத்தை, செறித்து - பூர்வமுது
பாதங்களில் சேர்த்து, கண்டமாறையும்-இப்பாதகேதத்தினாலுள்ள கட்டகண்டத்
தலையும், அடிபடுத்த - தன் கீழ்ப்படுத்தி, வேழமாநிராகன் - பெரிதாகிய பாண்டி
கட்டங்களும், விண்ணோர் - தேவர்களும், வேந்தர் - அரசர்களும், விஞ்ஞகர்கள் -
வித்தியாதர்களும், சூழ - தன்னைச்சூழ, ஆழி - சமுத்திரமும், ஆம் - ஆழியை

மாணவந்தேவியும் வைத்தனாளுக்கு உரிமைப் புகை சருக்கம் 573

வைத்தனா = வைத்தனும், சிந்த - சிந்தனும் (அவற்றின் பெயரையே பெயராக வகுத்த விவரத்தேவஸ்திரிகளின் துருப்பிடமுமாகி), வந்து அடியடைத்த - வந்து தன் தீழ் அடியில் சேர்க்கிறாவின்றாகிய, குன்றம் - இவ்விலையார்த்த பர்வதமானது, பாழி - பெருமையையுடைய, அம் - அழகிய, நடக்கை - தியாகம் கொடுக்கும்படி யான பெரிய கைகையையுடைய, வேந்தன் - அரசனென்னும், பாதன் போன்று - உட்கண்டாதிபதியாகிய பாதாஜைச் சக்கரவர்த்தியைப்போல், தின்று - தினை பெற்று, இலங்கும் = விளங்கும், ௭1 - று.

இதில் கொண்டு பொருள் பாதாஜைச் சக்கரவர்த்திக்கும் பொருள்புரிந்தது, ஆகையால் இம்மையையப் பாதாஜனுக்கு உவமைப்பாக வருணித்தார் ஆசிரியர். (கஉ)

573. அன்பது மிருபத் தைந்தும் புனைபுகன் றுயர்ந்து நீன
மொன்பது மொன்று மாய வாயிரத் ததிக மோடி
யைப்பதும் பத்தை மேற்சென் றங்கிரு மருங்கும் புக்கு
விஞ்சைய ருலக மாகிப் பப்பத்த வீழ்ந்த வெற்றின்.

(கு - ௯) (இன்னும்) வெற்றின் - அம்மையில், அன்பது புனைபுகன் றும் - தெற்கு வடக்கில் அன்பது யோஜனை வகலமாக விசாலித்தும், இருபத்தைந்து புனைபுகன் றும் - இருபத்தைந்து யோஜனை உன்னதமாக வுயர்ந்தும், நீனம் - செழிப்பு மேற்கு நீனமானது, ஒன்பது மொன்றுமாய வாயிரத்ததிகம் - தகவியை பரிசுத்தில் ஒன்பதினாயிரம் யோஜனைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாயும் உத்தரபாரி சத்தில் பதினாயிரம் யோஜனைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவும், ஓடி - நீண்டும், அங்கு - அங்கிடத்தில், இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கத்திலும், ஐம்பதும் பத்தும் மேற்சென்று - ஐம்பது யோஜனையும் பத்து யோஜனையும் மேலே செல்ல (அதாவது: ஐம்பது யோஜனை அகலமாகவும் பத்து யோஜனை உயரமாகவும் மேலே வியாபிக்க), பப்பத்த - பத்துப்பத்து யோஜனைகள், புக்கு - அடைந்து, வீழ்ந்த - ஒவ்வொன்றுக்கும் அகலமாக உத்தரக்கழிவை பாரிசுக்களில் தங்கி இருப்பினதே தோற்றிய, விஞ்சையருலகமாகி - வித்தியாதர வேதமாக, ௭ - று.

புகை - இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. ஐம்பதும் என்பதிலுள்ள உம்மை இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. பத்தை - என்பதில் கு - சாரியை, இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குணம். (கஉ)

574. சிந்தமுப் பதம்பத் தேறி நெறியினுற் சேடி யாகிச்
சென்றன சக்க வாலி விதியாகர புரங்க ளாகு
மன்றிபக் குன்றிற் பத்து வைத்துவர் குளி யாமே
வொன்றிநின் நெறிகுந் கூடப் மருடம்போ லொன்ப தாமே.

(சு - ஊ) சிந்த - இவ்வண்ணமாகத் தென்னா பாரிசுன்னில் பத்துப் பத்து யோஜனை யகலம் வித்தியாகா லோகமாய் மீத்து சிந்த, முப்பதாம் - முப்பது யோஜனை அகலமும், பத்தேறி - பத்து யோஜனைபுயர்த்து, செந்தன - செந்தனவாய், தெரிவினா - முன் சொன்ன கிரமத்தினால், சேடியாகி - இரு பக்கங்களிலும் பத்துப்பத்து யோஜனை வகலமாகிய உத்தரத்திணை நேருணிகளாகி, சக்கவாலர் - சக்கவால்களென்றும் பெயரையுடைய வியந்தாதேவர்களின், வியோகம் - மிகுந்தவர்களாகிய, புரங்களாகும் - பட்டணங்கள் அந்த நேருணிகளினாலும், அன்றி - அவைபல்லாமல், அருன்றில் - அங்கிலையார்த்த பாவதத்தில், பத்தாம் - மீர்த் பத்து யோஜனை யகலமும், ஐந்துயர் - ஐந்து யோஜனை புயர்த்த, குளியம் - குளிகையாகும், மேல் - அந்தக் குளிகையின் மேல், ஒன்றி சிந்து - பொருந்தி சிந்து, ஒன்றும் - பிரகையாகின்ற, உடம் - கிரமானது, மருடம் போல - இசாஜாக்களினுடைய சிசுவில் மூட்டும் கீர்பம் போல, ஒன்பதாம் - கல விதங்களாகும், எ - று.

(சு)

575. இலையத்தி னிரும ருங்கும் நிலக்கன்போன் நிலங்கும் வெள்ளிச் சிலையத்தி னிரும ருங்கும் சென்றமிஞ் னையர்கன் கோடி சமையத்து நான்க தாவ தொக்குமேற் நிழிவு தன்னின் கமையொப்பர் விஞ்சை பாசில் விஞ்சையர் நாகர் தோளே.

(சு - ம) ஊர்வோனே - தானேந்திரனே, இலையத்தின் - இலையேயத் திரிபர்வதத்தினுடைய, இருமருங்கும் - (உத்தர தகிணமாகிய) இரண்டு பக்கங்களிலு மிராவ்ந்து, நிலக்கன் போன்ற - (பாதம் ஹைமவதமாகிய) நிலக்களைப் போல, வெள்ளிச் சிலையத்தின் - வெள்ளி மலையாகிய விஜயார்த்த பர்வதத்தினுடைய, இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், செந்த - விசாவமாகப் பசவிய, விஞ்சையர்கன் - வித்தியாதரர்கள் வசிக்கும்படியான, சேடி-உத்தரதகிணநேருணிகளாகிய அடி நிலையில் உள்ள களங்களாகும், (இங்கு) ஏற்றியிவ தன்னில் - உத்தரப்பிணி அவணரப்பிணி காலங்களில், (ஏற்பட்டகாலமானது) சமையத்து கான் ததாவததாக்கும் - காலங்காலத்துக்குச் சமானமாகவிரும்பும், விஞ்சையால் - வித்தைகளினால், (பார்க்கும்பட்சத்தில்), இவ்விஞ்சையர் - இவ்ருள்ள வித்யாதரர்கள், கமையொப்பர் - கமக்கு ஸமானமான குணத்தையுடையவர்களே இருப்பார்கள், எ - று.

(சு)

576. எழுமுழம் வில்லிஞ் ஊற்றி விழிவது மேற்ற மில்லை வழுவினா வருட தூறு புல்லிகோ டியினிற் சிழ்மேல் எழுமுழ மாசி தந்தன் டெண்பத்து காங்கு கிற்கும் முழுவினிலஞ் ஊறு கோட கோடிமு வறு முன்னீர்.

மன்னாண்டேவியும் மைத்தனாஞ் களர்க்கம்புக்க கருக்கம் 267

(இ - ள்) (இன்னும் இவ்வித்யாதாக்கள்), எழுமுழம் - எழுமுழ உன்ன தத்திற்குச் சீழ், இழிவுதும் - குறைவுதும், வில்லைஞ்ஞாற்றில் - ஐஞ்ஞாறுவித்து பார்த்திருமெல், ஏற்றும் - உயர்வுதும், இவ்லை - இடைபாது, வழுவிலா - குற்ற வில்லாத, வருடாது - தாது வருஷாயுத்யத்திற்கு, சீழ் - கீழே, இவ்லை - குறை வதுவில்லை, புல்விகோடியினில் - புர்விகோடியாதுத்யத்திவ், மேல் - மேலே, இவ்லை - உயர்வதுவில்லை, எழுமுழம் - எழுமுழ உன்னதமனது, (அவஸர்ப்பினி யின் திக்காவம் தித்திக்காவம் உதலர்ப்பினியின் தித்திக்காவம் திக்காவம் ஆவிய) ஆயிரத்தால்க்குடண்பத்து காண்கு - எண்பத்து நாலாவம் வருதும், நிற்கும் - உதிராமாயிருக்கும், முழுவினஞ்ஞாது - சிறைந்த ஐஞ்ஞாறு வில்லுண்ணதமனது, கோடாகோடி மூவாறுமுண்ணீர் நிற்கும் - பதினெட்டுக் கோடாகோடி உதற்காவம் உதிராமாகவிருப்பதாகும், ஏ - று.

(இதனால் உதலர்ப்பினி அவஸர்ப்பினியினில் காற்பத்திராவம் வருடம் குறைந்த ஒரு கோடாகோடி கடற்காவம் அனவுள்ள நத்திக்காவம் திரைக்காவம் ஆகியவைகளில் அவர்கள் ஒத்திழிவையுடையவர்களா யிருப்பார்கள் என்பது பெறப்படுகின்றன). இவ்லை, நிற்கும் காண்பது இரண்டிடங்களினால் உட்படப்பட்டன. ()

577. நாகத்தைச் சூழ்த்த நாக நாகத்தைப் போல நிற்கும்

நாகத்தை யிருந்து நாகம் நாகத்தைச் சூழ்த்த யாவது
நாகத்தை வடைத்த நாகர் நாகத்தை வென்று நண்ணுர்
நாகத்துக் கிறைவ வென்று நுகத்துக் கிறைவன் னானே.

(இ - ள்) நாகத்துக்கிறைவ - பண்ணுவோகத்துக் கிறைவையாக அனுகேக் கிரானே, நாகத்தை - இவ்வினாயாத்த பர்வதத்தை, சூழ்த்த - எப்பக்கத்திலும் சூழ்த்த கொண்டு, நாகம் - யானைக்காவணைவ, நாகம்சுத்திபால - மேகதண்டங்களைப் போல் (அல்லது வேறு இது பர்வதங்களைப்போல்), நிற்கும் - நிற்பனவாக, நாகத்தை - ஆகாயத்தை, யிருந்து - மறைத்து, நாகம் - புண்ணு விரூட்சமனது, நாகத்தை - அவ்வினாயாத்த பர்வதத்தை, சூழ்த்த - சூழ்த்திரா நின்ற, ஆங்கு - அங் விடத்தில், நாகத்தை - அப்பர்வதத்தை, அடைத்த - சேர்த்த, நாகர் - நேவர்கள், நாகத்தை - நேவலோகத்தை, ஏன்றும் - எப்பொழுதும், நண்ணுர் - நீங்கியவைய மடைப்பர்கள், என்னுள் நாகத்துக்கிறைவன்னுள் - ஏன்று நேவலோகத்து காந்தவ சம்பாதிபதியாகிய ஆதிக்காபதேவன் சொன்னான், ஏ - று. (கன)

578. மறுவிலாப் பனிக் கிற பாங்கத் தரத்தக் கதிரை மாங்க

எறுகெனக் கறித்துக் கவன னீரெனச் செல்வ போதும்
லெறிமலம் துறைந்த நீல மணித்தலத் தகத்தைச் சென்று
குறுஞ்சுந் குறுஞ்சுந் பெருந் திரைக் கவிரை குறு.

(கு - க) (அவன் அவ்வாறு சொல்லி மெழும் கீழ்வருமாறு உபநிசுத்தி) மறுவிலா - கனகசுமிக்லவாத, பனிக்லிவ - ஸ்படிசுத்தில், பாய்ந்த - விபாபித்த, பாய்ந்த - பச்சையிரத்தினத்தினது கிரணத்தை, (அங்குள்ள) மான்சுழ்-மான் சுப்புகள், அழகென் - அழகம்புல்லென்று, கறித்து - காவல் விரைத்துப் பல் வால் கடித்து, காணல் - காணல், கிரோன - ஸுலமென்று கருதி; செவ்வோலும் - செவ்வனபோலப் பிரதிப்பலையும், வெறி - வாசனையையுடைய, மலர் - புஷ்பம் கள், துடைத்த - சேர்த்திராவிந்து, நிலைவித்தலத்தகத்தை - இத்திர நிலைத்தி னத்தாலாகிய பூமியை, கோல் - புள்ளிகளையுடைய, விரையினர் - விரையல்களை யணித்திராவிந்து ஸ்திரமாரகம், குவளைவட்டமென்று - இதுகுவளை மீன்களை யுடைய தடாகமென்று கருதி, சென்று குறுகுவர் - போய் அவைகார்க்கம், எ - டு.

வேறு.

579. வேழ மும்பத மும்மினே தேறலும்
வாழை யின்கனி யுஞ்சுளை யும்மனார்
வீழும் வெள்ளாரு வித்திரன் செற்பிதன்
சூழ மாயி மூழக்குவ தெரக்குமே.

(கு - க) செற்பு இதன் - இவ்வினையாற்ற பவதத்தினையுடைய, வீழும் - சூழியும், வென் - வெண்பாசிய, அருவித்திரன் - அருவிசுழலுதற்கள், வேழம் - யானைகளினையுடைய, மும்பதமும் - கள்ள கபோல பீறு மதக்களைய மூன்றுவித மதஜலக்களையம், வினே - அப்பவதத்தில் மற்றுமுண்டாகின்ற, தேறலும் - மது ஜலத்தோமும், வாழையின் கனியும் - வாழைப்பழத்தோமும், காவையும் - பணச்சுளையுடனும், அனாய் - கவந்து (அதாவது: இவற்றையெல்லாம் காவிக் கொண்டு பாய்ந்து), சூழும் - பூமியைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற, சூழி - கருத்திர மானது, மூழக்குவது - சப்திப்பதை, ஓக்கும் - நீசுக்கும், எ - டு.

580. வருடை பாய வெழுந்த மணித்துகள்
கதிர்க ளாயெழில் வானைச் செறிந்தன
மரினுய மாசிதி யாலும் மனைபுகை
யிருது நீள்விழு நீன்றது பேரன்றியே.

(கு - க) மாசிதியால் - பெரிதாகிய திதியோடு, மரினுய - சேர்த்திரா கிந்து இம்மலைம்கை - இவ்வினையாற்ற பவதத்தின் மேல், வருடை - வட்டபுறமானது (அதாவது: அஷ்டபாத மிருகமானது), பாய - பாய்வதால் (அதாவது: பாய்ந்தோடு வதால்), எழுந்த - மேலெழும்பிய, மணித்துகள் - இரத்தினத் தங்கள், கதிர்களைப் - கிளைக்களாய், எழில் - அழகு பொருந்திய, வானை - ஆகாசத்தை, செறிந்தன - நிரந்தரமாக, இருது - தேவகொத்திலுள்ள இருது பரிமாணமானது.

மன்னனாந்தேவியும் மன்னாந்தனாஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம் 239

செய்யுள் நின்ற, விழுது - விழுதுகளை, எந்தது போன்ற - எந்ததை நிகழ்த்தன
வாய், எ - று. (உ-டு)

581. மலைக்கண் வஞ்சியல் கொம்பன் வின்கொலா

பொருள் சலத்த கஞ்செறிக் தஞ்சிலம் பாடி.

பொருள் தலத்தெ முந்தசெந் தாமரைப் போதுபோ

பொருள் னிலத்த சும்பொருந் திக்கி டந்தவே.

(இ - ள்) மலைக்கண் - அம்விஜயார்த்த பர்வதத்தில், வஞ்சியல் கொம்பன் -
வஞ்சிக்கொடி வையம் அழகிய பூங்கொம்பையும் போன்றவர்களைய, இன்கொலார் -
இனிய கொல்லையுடைய ஸ்திரீமார்களின், அலத்தகம் செறிந்த - செம்பஞ்சுக்குழும்
பூட்டிய, அம் - அழகிய, சிலம்பு - பாடிச்சிலம்பு, ஆர் - பொருந்திய, அடி - பாடிச்
சுவர்கள், தலத்து - பூமியில், எழுத்த - உண்டாகிய, செம் - சிவந்த, தாமரைப்
போதுபோல் - தாமரைப் பூக்கள்கள்கோல, நிலத்தகம் - பூமியில், பொருந்தி -
சேர்ந்து, கிடந்த - கிடந்து விளங்குவனவாம், எ - று. (உ-உ)

582. னபம்பொ னன்பவ மும்படி சும்மணி

பொன்ப தினொளி யுக்கலக் துள்ளுநாப்

வம்பு கொண்டு கிடந்தவை மால்வரை

யும்பர் கோன்வின் துறங்குவ தொக்குமே.

(இ - ள்) மால்-பொருண்மையுடைய, வரை - அம்விஜயார்த்த பர்வதத்தில்,
வம்பு - பசுவையின, பொன் - கம்பம், கல் - கண்ணையாகிய, பம்பும் - பம்பு
வம்பும், படிக்கம் - கம்படிக்கங்கள், (முதலாகிய), ஒன்பதின் - கலாத்தினங்களினது,
தொன்றும் - தோன்றும், சலத்து - சேர்ந்து, உன் - உன்னே, உலாய் - பார்த்து, வம்பு
(கொண்டு) - புதுமையொண்டு, கிடந்தவை - இருந்தவை, சும்பர்கோன் - தேவோர்
நினைது, வில் - தனுஸாகிய இந்திர தனுஸுமொனது, உறங்குவது - உறந்துவி
யதை, ஒக்கும் - கிதர்ப்பனவாகும், ஏ - று. (உ-உ)

583. எறிக முயுவர்த் தானிடம் போன்றெழில்

வெறியு லாமலர்ப் பந்தரம் மெல்லினைச்

செறியும் விஞ்ஞசயர் சேவினைப் பாரொடுந்

குறையி லாக்குரு வந்தவ ரொப்பகே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கு) எறி - ஜுவத்தில் மேதுகின்ற, சுரு - சூன்
- பசுவையினத்தக, உயர்த்தான் - துவஜத்தில்வாஞ்சனமாக உடைய (அதாவது
- மனக்கொடியையுடைய) மன்மதனது, இடம்போன்று - ஸ்தானம் போன்று,
- வந்தவ, அருவிய, வெறி - வரலாமொனது உலகம் - பார்த்து கிடம், மலர் - மலர்

பத்தாழ்வாயிய, பத்தர் - பத்தவ்வினான், அம் - அழகிய, மெல்லினை - மிருதுவாகிய
புஷ்பமெத்தைகளில், சேய்விழையாசொகும் - செலந்த ஒவ்வீசம் இரத்தினபரணம்
கலையணிந்த ஸ்திரீமார்களுடன், செறியும் - சேர்ந்திராகின்ற, விஞ்சையர் - வித்தி
யாதார்தன், குறைவினா - பேரகங்கையில் குறைவில்லாத, குருவத்தவர் - பேரத
பூமியுடைய உத்தரகுருகேத்திரத்திலிருக்கின்ற மனுஷ்யர்னை, ஒப்பர் - கிண்ப
பார்க்கன், ஏ - து. (உக)

584. கின்ன மிது னாஞ்செய்த தேவரயன்
தின்கா ரம்பி னெழுந்த வெழால்வழி
மின்னி னுதி மரம்பைபார் மேலவாந்
பொன்னு லகது போனும்பார் பாலெவாம்.

(சு - க) ஓர் பாலெவாம் - அம்மலையின் ஒரு பக்கமெல்லாம், கின்னா மிது
னம் - கின்னா மிதுனங்கள், செய்த - பாடுதல் செய்த, தேம் - சங்கீதத்தை,
ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, கரம்பின் - வீணையில் கரம்புகளில், எழுந்த - உண்டாகிய,
எழுவல் வழி - உத்தத்தின் வழியே, மின்னின் - மின்னாற் கொடிபோல, ஆகும் -
அகைந்து ஈர்த்தனமாகின்ற, அரம்பைபார் - ஈர்த்தனங்கார்க்கன், மேலவால் -
பொருந்தி ஈர்த்தனஞ் செய்கின்றபடியால், பொன்னுலகது போதும் - தேவருங்
கத்தை நினைக்கும், ஏ - து. (உச)

585. கோங்கு வானை குடசங் குருந்துநல்
வேங்கை சண்பகந் தண்பகம் பாடலம்
வாங்கு வானையுந் தானையுந் புன்னையுந்
பாங்கி னோங்கின பார்மினை வில்லியே.

(சு - க) (இன்னும் அங்கே) கோங்கு - கோங்கு மரமும், வானை - காட்டு
வானையும், குடசம் - மலையெல்லினையும், குருந்து - காட்டு காத்ததை காட்டிலு
மிச்சையும், உல் - சண்பகமாயிது, வேங்கை - வேங்கைமரமும், சண்பகம் - சண்பக
விருட்சமும், தண்பகம் - தண்பகமென்னுமொரு ஜாதிமரமும், பாடலம் - பாடலி
விருட்சமும், வாங்கு - வானைத் குகையுடைய, வானையுந் - வானையும்கூடும்,
தானையுந் - தானை மரமும், புன்னையுந் - புன்னையும்கூடும், பாங்கி - வானை
யாக, ஒவ்வின் - உயர்ந்ததா கின்றனவாம், பார்மினை - இப்புவியின்மேல், இவ்வீ -
இதற்கு உவமை இவ்வீ, ஏ - து. (உட)

586. கங்கு மிழந்தல் குங்கு ரீச்சகை
புன்னா விப்பவன் டுர்த்தெனும் பூம்பொய்கை
வெள்ள மார்த்து வின்றி வினையு
தன்ன வன்ன மனாத்தம் சரியென.

மன்னன்தேவியும்மந்தனும் கவரக்கூடக்க சகுதகம் 2

(சு - ஷ) (இன்னும் அவ்விடத்தில்) சன் - மதுரை, பரிந்து-சொரிந்து அனரும் - மலரும், கழுநீர் - கழுநீர்ப்புப்பங்கையுடைய, சரினா - சரினாகளும், புன் - பச்சிகன், ஒளிப்ப - சப்திக்க, வண்டு - வண்டுகளும், ஆத்தெழும் - சப்தித்தெழுகின்ற, பூம்பொங்கை - புஷ்ப தடாகங்களும், வெள்ள மார்த்த - இலப்பெருக்கு கிடைத்து, உழவின்றி - உழவுத் தொழிலில்லாமல், விரிசை - நாமாக விரிசைத்து பவிசைத்திருகிற, வயல் - வயல்களும், உண்ண வண்ணம் - நண்கன் யதாங்கவருபவர்களை, உணர்த்தத்து - அவ்விதமாகவே வர்ணிப்பதற்கு, அரிய - அருமையானவையாம், ஏ - து. (உச)

வேறு-

587. மந்திர்த மலையினை வடதென் சேடியிற்
கொற்றவ ருரைபதி கோடி யூர்களாற்
சுற்றப்பட்ட டிருந்தனை ஊற்றொ ருபதிற்
நெற்கொரு புரிசை தூணி திலகமே.

(சு - ஷ) மந்து - பின்னை, இந்த மலையினை - இந்த விஜயத்தப் பவதத் திவ்யமே விரிசின்ற, வடதென் சேடியில் - முதுகனியையாகிய உத்தரதாமிரன் பேருணிகளில், கோடிபூங்கனாள் - கோடிச்சுண்ணான அகேக பிராமணிகளால், சுற்றப்பட்டிருந்தவை - சூழ்ந்திராசின் தணவாகிய, கொற்றவர் - வித்திராதர சாஸாக்கன், உரை - நவ்விரிசின்ற, பதி - இராஜதாளியாகிய, ஊற்றொருபதி - ஊற்றப்பட்டப் பிரதான பட்டணங்களில், நெற்கு - தகவிய்பேருணியில், சை - நன்மையாகிய, தூணி திலகம் - தூணி திலகமென்னும் பெயரையுடைய பட்டணமானது, ஒருபுரி - ஒரு கசாமம், ஏ - து. (உச)

588. கொடியிடை கொபுர வீதி ஷாயெலாம்
வடிவுடை மகளிரும் ஷமந்த ரும்மலிந்
தடியிடு மிடம்பொரு தடைபும் மாநகர்
கடலிடை நதிபுருங் காட்சித் தாகுமே.

(சு - ஷ) கொடி - துவணிக்கொடிகள், இடை - கொருங்கிச் சேர்ந்த, கொபுரம் - கொபுரங்களையுடைய, வீதிஷாயெலாம் - மதுரை வீதிசெல்லிவந்தவர்களும், வடிவுடை - நவ்வ உருவத்தைவுடைய, மகளிரும் - ஸ்திரீமாத்தரும், ஷமந்தரும் - புருடர்களும், மலிந்து - விடைந்து, அடி - பாக்களை, இடும் - பெயர்த்து வைக்கும், இடும் - இடத்துக்கு, பெருது - அடையாமல், அடையும் - கொருங்கிச் செல்கின்ற, மாநகர் - பெரிதான (ஜனஸமுழிமுடைய அப்பட்டணமானது, (இவ்வித ஜன கொருக்கத்தின் ஆவாரத்தால்), கடலிடை - சமுத்திரத்தில், தடிபுரும் - பவிசுகின் அடையும், காட்சித்தாகும் - தேற்றத்தையுடையதாகும், ஏ - து.

ஜனங்கள் நிறைந்த பல வீதிகள் அங்கரத்தில் விளங்குவது ஜலம் நிறைந்த பல கதிகள் கடவிற் பாய்வது போன்றிருக்கும். (௮௮)

589. சுறவுயர் கொடியுடைத் தோன்றல் காரையர்
நகையிரி மரைமலர் நங்கை மங்கையர்
பொறியுறு புலங்கனும் பேரக பூமிய
தறிவன தணிககர் போலு மாநகர்.

(இ - க்) (இன்னும்) மரகதர் - பெரிதாகிய அப்பட்டணத்துள்ள, காரையர் - விட புருஷர்கள், சுறவுயர் கொடியுடை - உயர்ந்த மகாதொழுவையுடைத்தாயிடின, தோன்றல் - பெருமையிற் குற்ற மன்மதனேயாவார், மங்கையர் - ஸ்திரீகள், நகை - வாசனையுடைய, விரி - மலர்ந்த, மரைமலர் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற, கங்கை - இலக்குமி தேவியேயாவாள், பொறியுறு - பஞ்சேந்திரியங்களிற் பொருந்துகின்ற, புலங்கனும் - விஷயங்களும், பேரகபூமி - போகபூமி யிறுக்கையனையாகும், (இணையன்றியும்) அத - அங்கம், அறிவனது - அருடபரிமாறு, அணி - அழகு பொருந்திய, கார்போலும் - சமவஸானமென்றும் சமைய சிவர்களும், ன - று.

போகபூமி, ஆகுபெயராய் அறிவனது அனுபவங்களை யுணர்ந்தி நின்றது. ()

வேறு.

590. நாம்பி னின்னொளி நாடக மாடுநல்
வாய்ப்பை யாளை யாரொளி யாய்ப்பிழி
கரும்பு னும்மொளி ருதெறி * கோதைவர்
கரும்பி னன்மொழி யுங்கவ்வை செய்புமே.

(இ - க்) (இன்னும் அங்கே) நாம்பின் - வீணைத்தந்தியினது, இன் - இனிமையாகிய, ஒளி - சப்தமும், நல் - நன்மையாகிய, நாடகமாயும் - கத்தனஞ் செய்கின்ற, அரம்பையாணையர் - தேவாரம்பையரை நிகர்த்த கத்தனிகளது, ஒளி - சப்தமும், ஆய் - வண்டிகளால் ஆரவந்து கொள்ளப்பட்ட, பிழி - மதுவை, உணும் - உண்கின்ற, கரும்பு - வண்டிகளது, ஒளி - ரீங்கார சப்தமும், ருதெறி - சொக்கட்டான் காங்களை யுருட்டி யாகுகின்ற, * கோதைவர் - மாலையை யணிந்தவரென்ற ஸ்திரீமார்களது, கரும்பின் - கரும்பின் சவம்போல, நல் - நன்மையாகிய (மதுமூடைய), மொழியும் - வசனமும் (ஆகிய இச்சப்தங்கள்), கவ்வை செய்யும் - மிகுந்த ஆவாரத்தைச் செய்து கொண்டிருப்பனவாம், ன - று. (௮௯)

* கோதைவர் என்பது கோதைவர் என்றும் செ பிரதிக்கிள் எனப்படுகின்றது.

மன்னாண்டேவியம்மந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக சருக்கம் 278

591. மனமுயன் மின்னென மானிகை யூழின்

முழைய னார்புரு வந்துரு வச்சிலை
குழைய வாக்கி யிடுங்கணம் புர்புக
வழுவும் தவ்வை யமர்த்ததன் கோசெர்பால்.

(இ - லு) (மேலும்) அங்கு-அக்காத்தில், ஓசெர்பால் - ஒவ்வொரிடம்மனிதரும், மனமுயன் - மேகத்துள் பொருந்திய, மின்னென - மின்னற் கொடிபோல, மானிகை யூழினம் - மானிகைகளிலுலாவுவிற, உருமுயனும் - பெட்டைமாரைப் போல மருண்ட பார்வைமைய மாதர்கள், புருவம் - தங்களுடைய புருவங்களை, உருவம் - ரூபம் பொருந்திய, சிலை - வில்லை, குழைய - விரைபுடையதாக, வாக்கி - கொற்றியிலேறிட விரைந்து, வீதம் - அந்த வில்வினின் தம் விடப்பட்ட, தன் - தங்கள் கண்களாகிற, அம்பு - அம்புகளானவை, உர்புக - ஹைந்தல் குழைய மனதில் னைத்துக்கொள்ள, அழுவும் - அந்நான் அவர்க்கு வெறுப்பி வருத்தமடைகின்ற, சவ்வை - துன்பமானது, அமர்த்தத - பொருந்திய திரும், ஏ - று.

புருவத்து என்பதில் அத்து - சாரியை.

(கஉ)

592. மதிய னுட்கு நெடுங்கொடி மாடலூர்ச்

கதிபன் விஞ்சையர் கோனதி வேகனும்
விதிபி ரண்டென ஶீபுய தோளினுள்
விதிபின் விஞ்சை கடந்த நெடுந்தகை.

(இ - லு) மதியனுட்கு - சந்திரனிடத்தில் சேர்த்த, (அதாவது: சந்திர மண்டலம்வரை அளவிய), கொடி - கிண்ட, கொடி - த்வனுக்கள்பொருந்திய, மாடம் - உட்பாரச்செய்யுண்ட, ஊர்க்கு - அந்தரணீதிலக புரத்துக்கு, அதிபன் - அதிபதியானவன், விஞ்சையர்கோன் - வித்தியாதார்களுந் செல்லும் சாஜாவாகிய வனும், விதிவிரண்டென - சக்கிதி பத்மவிதிபோல (இயாகன்கொடுக்கும்படியான), ஶீபுய - பெரியவனாகிய, தோளினுள் - கைகளை யுடையவனும், விதிபின் - விதித் திரமத்தால், விஞ்சை - வித்தகனை யெல்லாம், கடந்த - கணக்கண்ட, செடுத்தகை - பெரிதாகிய குணத்தை யுடையவனும், (அடிய) அதிலேனும் - அதிலேனென் னும் பெயரினையுடையவனான, ஏ - று.

(கஉ)

வேறு.

593. விலக்கில விழுவிதி வென்றி பரவுலா

யிலக்கண மிபாலையு மிழந்த செம்பனாள்
சுலக்கனை யாம்பெயர் துணர்க டோள்வரி
விலக்கிய புலத்ததி லேகன் தேயிபே.

(ரு - கி) தஞ்சை - சத்திரம் - ராஜகங்குலைய, தேவன்வந்தே புஜ பவத்தை, விவக்ஷய - நீக்கிய, புயத்த - புதுபலந்தையுடைய, அதிவேசன் - அதி வேக ராஜனுடைய, தேவன் - பட்டத்தரசியானவன், விவக்ஷஸா - சிக்காத, விழு - பரிசுத்தமாகிய, சித்தி - ஜல்வரியறம், வென்றி - வெற்றியும், ஆயு - உந்திருத்த மாகிய ஆபுஷ்யமும், ஆம் - ஆகின்ற, இவக்கணம் - வகைகளென்றும், (கூடுவ) ணையையும் - முழுமையையும், இருந்த - சிதைத்திருந்த, சொம்பனன் - புகழ்புகொடி போன்றவன், பெயர் - அவருடைய சாமரணன், கலக்கணயம் - வலங்கொண்ட பெயர்பதாரும், ஏ - த.

(கூடு)

594. பருதியின் னெனியனாம் பரணவ தானவன்

வருகிலைத் திருதாதன் மரம டந்தையாத்

திருவெனத் தோன்றினான் சித ணையதாம்.

மருவிய பொருள்வழி வந்த நாம்கிம்.

பொருள்

பெயர்

பெயர்

பெயர்

பெயர்

(ரு - கி) பரிதியின் - சூரியன்போல, ஒளியனாம் - ஜோதியை கிளவித்த வளாகிய, பாணவதானவன் - பூர்வம் சமதத்தையாகிய பின்னர் பாலகாரி - பரிசு தேவனுள் அப்பெண்ணுணவன், வரு - வகக்குவனாகக் கொடுத்த வருகின்ற, (கூடு) விவக்ஷஸோன்ற, திரு - அழகிய, நதல் - நெற்றியையுடைய, மாமடத்தை பாண் - பெருமைபொருந்திய அந்த கலங்குண பெண்ணும் பிபண்ணின் கருப்பத்தி வடைந்து, திருவென - (நவமரத பரிபூர்ணமானபின்) இவக்குயிர்போல, தோன்றி னான் - பெண்ணாகப் பிறந்தான், பொருள் - அப்பெண்ணு மிருதியான ஐஸ்வரிய மானது, மருவிய - சேர்ந்த, வழி - காணமாகிவந்த அவருக்கேற்பட்ட நாமம் - பெயரானது, சிதணையதாம் - ஸ்திரவையென்பதாரும், ஏ - த.

(கூடு)

595. கொற்றவ னுக்குல மலையிற் றேன்றிய

கற்புடைச் சலக்கணைக் கணகப் பாத்நிபுட்

கற்பகக் கொடியது வளர்ந்து சாமரும்

பொற்புடை முகையரும் பெழுந்து பூத்தவே.

பெயர்

பெயர்

பெயர்

பெயர்

பெயர்

(ரு - கி) கொற்றவனும் - அதிவேசனென்றும் ராஜாவாகிற, குலமைய னுள் - குல பரிவதத்தில், தோன்றிய - உண்டாகிய, கற்புடை - பதிவிரதர் குண முடைய, சலக்கணை - சலக்கணையென்றும் பெயரையுடைய தேவியாகிற, கணகத் பாத்நிபுன் - வலங்குணப்பாத்திபுன், கற்பகக்கொடியது - ஸ்திரவையென்கிற கற்பக வல்லிக் கொடியானது, வளர்ந்து - வளர்ச்சியுற்று, சாமரும் - இச்சிக்கத் தகுந்த, பொற்புடை - அழகையுடைய, முகையரும் - வசனங்களாகிற அரும்புக் கானவன, எழுந்து - உண்டாகி, பூத்த - ஆதனிடத்தே புகழ்பித்தன, ஏ - த.

இதனால் ஸ்திரவையென்பவன் பெயரவன் மடைத்தவென்பது பெறப் படும.

(கூடு)

மன்னனார்தேவியம்மைத்தனுஞ் சுவர்க்கப் புக சதுக்கம் 275

596. முத்தனி முகிள்முனி முனி வரன்முதத்
தத்தையல் கிளவியைத் தருச கனெனும் .
வித்தக னானையான் வேந்தந் தீந்தனர்
முத்திபெத் ருரைபொத் தானம் முத்தியே.

(இ - ம) முத்தனி - முத்தமலைகளை யணிந்த, முகிழ் - தாமரை மொக் குப்பியன்ற, முகி - கந்தன்களையும், முனி - தாமரை மலர்போன்ற, வரன் - ஒளிபெற்ற, முகம் - முகத்தையுமுடைய, தத்தை - கிளிப்பிள்ளை வசனத்தையப் போன்ற, அம் - அழகிய, கிளவியை - வசனம்பொருந்திய தூத்த ஸ்ரீதரையை, தருசகனெனும் - தர்சகனென்று பெயர் கூறப்பட்ட, வித்தகன் - சாமர்த்திய புருஷனும், அனையான் - அனையக்கூடியனும், (ஆகிய), பேவர்த்து - இரஜ னுக்கு, (அந்த ஸ்ரீதரையின் தாய்தந்தையர்), சந்தனர் - வினாஹ விதியால் மணஞ் செய்து கொடுத்தார்கள், அம்முர்த்தி - அவ்வனகாபுரியரசனும், முத்திபெற்றனா டெய்ததான் - முத்தி பெற்றதனாகவேப்பேரவையிடத்தில் நீங்காத இன்பத்தை வண்டதான், வ - து. (உக)

597. அனகமுல் குழல்களுக் திருத்தி வம்மலை
யினமலி லீனயல் வேடவ வேந்தரு
லுளமலி புலகையி னேழ் காளினுல்
யுளரொளி னையிரியப் பிரைப வானவன்.

(இ - க) அனகமுல் - ஐம்பாலென்னும் கூந்தலில் பின்னி விடுதலாகிய பனிச்சுவையும், குழல்களும் - சுருட்டிமுடிக்கும் முடிசுளுமைய அலங்காரங்களை, திருத்தி - திருத்தச்செய்து, அம்மலை - அந்த விஜயார்த்த பாவதத்தில், இளம் - இளமைப் பருவமுடைய, மலிவையையனொடு - ஆண்மலிநுக்குச் சாணமான சரீ ரச் சாயலுடையவளாய் உலகிய அந்த ஸ்ரீதரையோடு, அங்கேவந்ததான்-பெரு மையிற் சிறந்தவளுகிய அவ்வனகாபுரதிபதியானவன், உளம் - மனதில், மலி - சிறைத்த, உலகையின் - சந்தோஷத்துடன், (உக), ஒளிகள் - செவ்விற கலத்தில், லுளரொளி - நீண்ட செண்தையுடைய, லையிரியப் பிரைப - லையிரி வப் பிரைப விமானத்திவிரிவன்ற, வானவன் - லையிரியப் பிரைப தேவ னானவன், வ - து.

காளினுல் என்பதில், இன், ஆல் - அசைகள். (கஉ)

598. இறைவனா பிரமைதன் வினைய காளமேற்
பிறவிலி லென்வலித் திருக்கு மாய்விடி
னிறைதவப் பவனொரு நிறைத்த சித்தையின்
மறவிலத் திருவினாள் வபிற்றட் டோன்றினான்.

(இ - க) இறைவனா - இறைவனாய், பிரமைதன் - வினைய, காளமேற் - பிறவிலி லென்வலித் திருக்கு மாய்விடி, னிறைதவப் - பவனொரு நிறைத்த சித்தையின், மறவிலத் - திருவினாள் வபிற்றட் டோன்றினான்.

(இ - ஊ) இறை - உயர்ச்சிபெற்ற அங்ஊது இசைக்கையுடைய விரை - விரைபல்களை யணிந்த, இராமை - இராமத்ததை, தன் - தன்னுடைய, இரைய - இரைய குமாரனாகிய பூர்ணச்சத்திரன், மேல் பிறவியில் - இரதன்மேல் வரும் பிறவிகளில், என் னவின் - எனது கருப்பத்தில், பிறக்குமாய்விடுன் - பிறப்பானேயானால், (அது), கிறை - கிறைவு பெற்ற, தவப்பயன் - என்னுடைய தவத்தின் பயனாகும், (ஆதலின்) கான் தவஞ்செய்தவளாயிருப்பின் அங்ஊதே அவன் பிறப்பானாக, என - என்று, கிளைத்த - அவன் எண்ணிய, செவ்வின் - கிதான சல்லிய சிந்தையினால், மறுவிவா - குந்தமில்லாத, திருவனாள் - இலக்குமி போன்றவளாகிய அச்சிதனாயினுடைய, வயிற்றுன் - கருப்பத்திலுடையது, நோன் தினான் - முன்னே பூர்ணச்சத்திரனாகியிருந்த ஹரிசியப் பிரபதேவன் பெண்ணாய் அவதரித்தான், ஏ - று.

(௩௮)

599. மங்கையாய் ஸமந்தனாய் வானிற் நேவனாய்

மங்கையாய் ஹரிசியப் பிரபன் நேனநினான்

இங்கிது மாந்தின தியன்சி சோதனா

செங்கய செங்கனாத் திருவி னுமமே.

(இ - ஊ) மங்கையாய் - முன்னே ஹருணியென்கிற பிரதீபனை மங்கையா யிருந்த, ஸமந்தனாய் - பிறகு பூர்ணச்சத்திரனென்னு மரகுமாரனாகி, வானில் - பிறகு சுந்திரசுப்பத்தில், நேவனாய் - நேவனாகி, மங்கையாய் - இப்போது ஸ்ரீ தரைக்குப் புதல்வியாகி, ஹரிசியப் பிரபன் - ஹரிசியப் பிரபதேவன், நோன்றி னான் - பிறந்தான், மாந்தினது - ஸம்சாரத்தினது, இயல்பு - இவ்வுருபமானது, இங்கு - இவ்விடத்தில், இது - இதுவாகும், செம் - செவ்வ, கயல் - செவ்வையு மத்தியம் போன்ற, செம் - நீண்ட, கன் - கண்களையுடைய, அத்திருவின் - ஹம் - இலக்குமிபோன்ற அழகுடைய வப்புதல்வியின் பெயரானது, இசை தனா - யசோதனா பென்பதாகும், ஏ - று.

(௩௯)

600. அங்கையு மடிக்கு மலர்த்த தாமரை

கொங்கையுங் குழல்களும் குறும்பை கொன்றையாம்

வெங்கயற் பெருவகன் வேசய வெந்ததோள்

பங்கய மலர்பினைப் பாணை பாணையே.

(இ - ஊ) பாணை - சித்திரப்பாணை போன்ற யசோதனாவின், அங்கையும் - அங்கையும், அழகனும் - பாத்தல்களும், அலர்த்த - மலர்த்த, தாமரை - தாமரை மலர்களும், கொங்கையும் - கந்தல்களும், குழல்களும் - சுந்தரின் ஐந்த பருப் புக்களும், குறும்பை கொன்றையாம் - கிரமமாகத் தென்னக் குறும்பையும் கொன் னதக்களையும், (அதாவது : தன்னகம் குறும்பையும் ஐம்பால் கொன்றதக்களையும்),

மன்னாண்டேவியும்மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 277

கண் - தேத்தின்கண், கெம் - கெவ்விய, கயல் - கெண்டை மீசை, பெருவு -
ஒத்திருப்பவன்களாம், தேன் - தேன்கள், வேலைய - மூல்கை, வென்ற - வெய்தித்
தனவாம், பாணை - அந்தப்பெண், பங்கய மலர்யினை - நாமரைப் புஷ்பத்தின்
மேல் வசிக்கின்ற, பாணை - இலக்குமிதெய்யோவன், ஏ - று.

பாணை - இரண்டிடத்துக் கூடப்பட்டது.

(20)

601. மேகா வத்தொடு மிடைத்த பேரொளிப்

பாகரப் புத்தவ விறைவன் பாரொடு

காகர்தம் மிடத்தையும் நடுக்கும் எஞ்ஞாநகட்

காகரன் குரியா வருத்த னுதுமே.

(இ - ஷ) (இது சித்த) மேகாவத்தொடு - மேக கர்ஜனையோடு, மிடைத்த -
சேர்ந்த, பேரொளி - பெரிதாயி சப்தத்தையுடைய, (அதாவது : மேககர்
ஜனையை சித்தி), பாகரப்பூத்தவர் - பாஸ்கரப் புத்திலுள்ளவர்களுக்கு, இறை
வன் - இராஜாவாகியவன், பாரொடு - இந்தப் பூமியோடு, காகர்தம் மிடத்தையும் -
வித்தியாதர வோகத்தையும், நடுக்கும் - பயத்தால் கடுக்கப் பண்ணும்படியான,
விஞ்சைகட்டு - வித்தைகளுக்கு, ஆகரன் - இருப்பிடமானவனாகிய, குரியா வருத்
தன் ஆகும் - குரியாவர்த்தனென்னும் பெயரையுடையவனாவான், ஏ - று. (சக)

602. சிவநமசி யனையமுக குடைவி னீழலி

வினைவன திருத்தடி விருத்த சிந்தையான்

பொழிகடம் புலங்கண்மேல் மிக்க போழ்தினும்

நெறியலா நெறிச்சென னீதி யானவன்.

(இ - ஷ) சிவனாவன் - சீதையை மிகவுருண்டத்தாகிய அஞ்சரியா வருத்
தன், சிவந - சிவந்த, மதியனைய - சந்திரனுக்குச் சூரியனாகிய, முக்குடை
யினீழவன் - சுவேத சந்திரத்தினது நிழலிலமைந்த, இறைவன் - அருக பரம
னுடைய, திருத்தடி - செவ்வையாகிய பாஷங்களில், இருத்த - சேர்ந்த, சிந்தையான் -
மனமுடையவன் (அதாவது : அருகத்தப்பேய் மிருத்தவன்), பொழிகள் - பஞ்
செத்திரியங்கள், தம் - தங்களுடைய, புலங்கண்மேல் - விஷயங்களின்மேல்,
மிக்க போழ்தினும் - மிகுதியாகச் சென்ற காலத்திலும், நெறியலாநெறி - நன்
றார்க்கமல்லாத கெட்ட மார்த்தத்தில் (அதாவது : அநீதியாகிய தூர்விஷயங்களில்),
செனான் - செல்லாத இயல்பையுடையவன், ஏ - று. (சஉ)

603. ஆற்றன்மூன் ஞன்மலை யாகச் சம்மலி

மாந்திய புயவனி மற்ற மங்குதன்

சென்றிய வடஞ்சமர் தெழுந்த கெடங்கையை
யாத்தவரி வேங்கியா வண்ண வெய்தினான்.

(இ - ள்) ஆற்றல் மூன்றால் - (உத்தமர சக்தி பிரபுச்சித்தி, கித்திய சக்தியாகிய) த்ரிசக்திகளால், மலை - அவ்வியூயார்த்த பர்வதத்திலுள்ள, அரசு - பஞ்சபாசங்களுடைய, வலி - பராக்கிரமத்தை, மாற்றிய - கெடுத்த, புலவலி - புலபலந்தையுடைய, அண்ணல் - சூழ்ந்தனாகிய இந்தச் சூரியனார்த்த மஹா சாஜன், மண்ணை தன் - (அளகா புரதிபதியாகிய த்ரிசக்திக்கும் அவன்றேவி ஸ்ரீ தரைக்கும் புத்தியாகிய யசோதரை யென்னும்) பெண்ணின், வற்றிய - மேலை சேர்க்கப்பட்ட, வடம் - முத்துமலையை, சமத்து - அணித்து, எழுந்த, மாப்பிளிமாத உண்டாகிய, கொங்கையை - உதனங்கனிலுண்டாகிய பேரகத்தைய, ஆற்றல் - த்ரிமசூல்திர நெறியில் பொருந்திய, வேங்கியால் - ஓளபாஸா விதிக்கிரமத்தால், வய்தினான் - விவாஹ பூர்வமாய் அடைந்தான், எ - று. (சுரு)

ஆத்தவரி என்பதில் இ - சாரியை.

604 ஆரியா வருத்தத்துள் ளாரைப் போலவச்
சூரியா வருத்ததுக் தோகை தன்னலம்
வாரியா வருத்தத்துள் வமிழ்தின் வாங்கிய
தாரியான் பருகுநாட் சரசரத்தினுள்.

(இ - ள்) ஆரியாவருத்தத்து - ஆரியா வருத்தமுண்டாத உத்தம போத பூமியில், உன்னாரைப்போல - இராவின் போதபூமி மஹாபுரங்களைப்போல், தாரி யான் - மாலைமைய உணரித்தவனாகிய, அச்சூரியாவருத்ததும் - அந்தச் சூரியனார்த்த மஹாசாஜனும், தோகைதன் - யசோதரையினிடமாகிய, நலம் - இன்பத்தை, வாரியா வருத்தத்துள் - கதிரசுமுத்திரத்தின் சுழற்சியிலுண்டாகிய, அமிழ்தினுள் - அமிர்தத்தைப்போல, வாங்கி - கிரகித்து, பருகுநாட் - அனுபவிக்கின்ற காலத்திற், சரசரத்தினுள் - வுதறல்சார கல்பத்தினிளின்ற, எ - று. (சுரு)

605. காமருத் தேவியர் வதனத் தாமரைத்
தேமரு வண்டெனச் செங்கட் சீதா
சுமத யானைசு சாரத் தின்வழிஇப்
புமரு குழலிதன் புதன் னுவினான்.

(இ - ள்) காமருத் - இச்சித்தத்தருத், தேவியர் - தேவிமங்களின், வத னம் - முகமாதிரி, தாமரை - தாமரைப்புஷ்பத்தில், வண்டென - வண்டிபோல, (சேர்த்து), தேமரு - இளிறையையடைந்த, செம் - செவ்வ, கண் - கண்ண யுடைய, சீதாநாம மத யானை - பூர்வம் மதயானையிருந்த ஸ்ரீ தாதேவன், சார ரத்தின் - அந்த வுதறல்சார கல்பத்தினின்றும், வழிஇ - ஆழாலானவற்றில்

மன்னனுத்தேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 279

சுருதி, பூமரு - பெண்ணு பெற்றது, குழலிகள் - துணைத்தொடைய பிசைதரை
யின், புதல்வனுயினான் - புத்திரனுள் புகுந்தான், எ - து. (சடு)

606. சீதா ஸ்சோதரைச் சிறுவ னாய்மன்னிற்
கேதமார் திமிர்கெடக் கிண வேகனாய்
மாதிரக் தன்னைபும் வணங்கும் விஞ்சையா
லோதரீர் வட்டத்தி னெருவ னுயினான்.

(இ - ஊ) சீதான் - (மேற்கூறிய) பூதாதேவனுனவன், (முன்னுரைத்த
படி), பிசைதரை - பிசைதரையினுடைய, சிறுவனாய் - குமாரனாய், மன்னிற் -
இப்பூமியிலுண்டாயி யாசக னுணங்களுடைய, கேதமார் - தரித்திர துன்பாளிற்,
திமிர் - அந்த காரமானது, கெட - நீங்க, வேணவேகனாய் - கிரணவேகனென்
னுள் பெயரையுடையவனாய், மாதிரத்தன்னைபும் - இப்பூமி முழுமையும், வணக்
கும் - வசப்படுத்தும்படியான, விஞ்சையான் - வீதகதாளினான், ஓதரீர் வட்டத்
தில் - ஸமுத்திரஜலஞ் சூழ்ந்த இப்பூமியில், ஒருவனுயினான் - ஒப்பந்தல
னுனான், எ - து. (சடு)

607. குஞ்சிகள் கருவிரைச் சுருளின் கொத்தன
மஞ்சிரை மதியின் தியற்கை வானமுந்
குஞ்சரத் தடக்கரைத்தின் புயற்கை மாப்பகம்
பஞ்சின் மெல் லீனாகவ பதுமைக் கென்பவே.

(இ - ஊ) குஞ்சிகள் - அக்ஷிரணவேகனுடைய நிலையிற்கள், கருவிரைச் சுரு
ளின் கொத்தன - கருத்த விரையல் சுருள்களின் கொத்துகளுக்கொப்பாகும்,
காச் - ஒளிபெற்ற, முகம் - முகமானது, மஞ்சிரை - கங்கையின்வரை, மதியினது -
சூரியனுடைய, தியற்கை - ஸ்வரூபத்தை உடையதாகும், தின் - கெட்டியாகிய,
புயற்கை - வடகை, குஞ்சரத்தடக்கை, காளைத் துதிக்கையாகும், மாப்பகம் - மாப்
பானது, கல் - கண்ணையாகிய, பதுமைக்கு - இலக்குத்தேவி தங்கியிருப்பதற்கு
பஞ்சின் - பஞ்சினாலாகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, அரிண - மெத்தையாய், எண்ப -
என்ற அரிந்தோர் கூறுவாங்கல், எ - து. (சடு)

608. இடையரி பேற்றின் தினடயங் வேந்தறன்
துடைகணன் மானிகைத் தூண்கள் போலுமே
நடைபிடை யொதுக்கமா நனின் காலடி
படையலர் கரிபொடு கூற்ற மன்னனே.

(இ - ஊ) (இன்னார்) அவ்வேந்தன் தன் - பெருமையிற் சிறந்த அக்ஷிரண
வேளுடைய, இடை - இடையானது, அரியேற்றினது - ஆண் சிவந்தி

துண்டாய், இடை - இடையேயாகும், துடைகள் - துடைகளிரண்டும், மரணிகை -
பட்பரிசைவிழுவைய, துண்டகம்போலும் - ஸ்தம்பங்களை நிகாக்கும், சண்ட - நடைப்
பாணது, விடை - விழுப்பத்தினது, ஒதுக்காரம் - நடைபேயாகும், காலடி -
பாதங்களின் அடிகள், ஸரினம் - நாமனை மலர்களேயாகும், (மேலும் அவன்),
அடைபலர்க்கு - சத்துரு சாஜாக்களுக்கு, அரிபோடு - கீழ்த்தீரோடு, கடற்றம் -
இயமனும், அரினன் - ஒப்பவனாவான், எ - த.

(ச.அ)

609. கலைஞன் ஸூல்களிற் காம னன்னவன்
மலைமிகு மன்னர்தங் கன்னி வவ்விதன்
முநியவி போகத்தின் மொய்ப்பன் முழஞ்சு
ணிவெள்ளை ரூரிய வரத்த சென்னினான்.

(இ - க) கலை - அதுபத்துளது கலைஞானமாகிற, குணம் - மேன்மை
பெருத்திய, துல்களில் - சாஸ்திரங்களில், மொய்ப்பன் - வல்லவனும், காமனை
வவன் - அழகில் மன்மதனை திகர்த்தவனும் ஆகிய இந்தக் கொணவகன், மலை
மிகு - அவ்விழுவார்த்த பரவதத்திலுள்ள, மன்னர்தம் - சாஜாக்களுடைய, கன்னி
வவ்விதன் - புஷ்பக்கொடியோன்ற துணைப்பருவமுடைய புத்திகளின், முநிய
மலி - ஸ்தனங்களில் நிறைந்திராகித்த, போகத்தின் - போகத்திலே, முழஞ்சு -
அழுந்தி அனுபவிக்கின்ற காலத்தில், ரூரிய வரத்தன் - ரூரியாவர்த்த மஹா
சாஜன், திரையின்மை - எம்மைந்தின்றது அனித்திய வ்னகுபத்தை, பன்னி
ஞன் - வினைத்தான், எ - த.

(ச.க)

610. களிற்றினுக் கரசனை முழுந்தலைய
வளற்றினுட் செறிந்தோ நாவ திவ்வியம்
வெளிற்றினிற் கட்டிய வினையின் வெய்துப்
ரளத்தின் விழ் போதுமொன் முவ திவ்வியே.

(இ - க) (அவ்வாறு வினைத்து ஒரு பரிணயானது), களிற்றினுக்கு-பரிண
களுக்கெல்லாம், கரசனைஞ்ஞம் - சாஜாவாயிப் பலம் பெருந்திய பட்டத்து
பரிணயாயிருந்தாலும், காலவை - காலகன், அளற்றினுள் - செற்றிவ், செறித்த
போது - புதைத்தபோது, ஆவதிவ்விய - அதனின்றும் வெளியேறாதல் அதனுள்
முடிவதிவ்விய, (அதைப்போல்), கம் - கம்முடைய, வெளிற்றினிள் - அஞ்ஞானத்
தால், கட்டிய - கம்மைப் படுத்த, வினையின் - கர்மங்களினால், வெய் - வெப்பம்
பெருந்திய, துயர் - துக்கமாகிற, அளற்றின் - செற்றிவ், வீழ்போதும் - கம்
வீழ்வின்ற காலத்திலும், ஆவது ஒன்று - (அதனின்றும் கம்மை வெளியேற்றிக்
கொள்ள கம்மால்) ஆவதாகிய ஒரு காரியம், இவ்விய - இடைபாது, எ - த.

இதையும் அடுத்த செய்யுளும் குணம்.

(ச.உ)

மன்னனுத்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம் 281

611. மடந்தையர் மனத்தினும் கடித்து மாய்த்திடுந்
முடம்பெய்தி கிணியென வுள்ளம் வைத்தவன்
தடத்தண்டென முலைபவர் குழச் சாய்பிய
மடவதல்பேரன் மலைநின்று நிறத்தின் வந்தவன்.

(இ - ள்) உடம்பொடு - இச்சரித்தோடி, கிணை - மந்துதலுமும், (ஆயெ
இந்த அநுபாசரித வுபசரித அசத்பூதம்என்னும்), மடந்தையர் - மந்திரிகளது,
மனத்தினும் - மனதைப்பரக்கிடும், கடித்து - சித்திரமாத, மாய்த்திடும் - திரையால்
நீங்கிப்போவனவரும், வன் - வந்து, அவன் - அச்சுய்யாவருந்தன், உள்ளம் - மன
தில், வைத்து - (சம்சாரம் அளர்த்தியல்வருபென்பதை) விதிப்படுத்து, தடம் -
விசாலம் பெருந்திய, கண் - கண்ணையும், டிவும் - விருப்பத்தைச் செலுத்தி,
முலைபவர் - மாதலங்கையுமுடைய மந்திரிமார், குழ - குழந்தையா, சாய்பிய -
சொந்த, மடக்கல்போல் - சிம்மத்தைப்போல, மலைநின்று - விஜயபுரத்த பர்வதத்தி
லுள்ளும் (இறங்கி), நிலத்தின் - பூமியில், வந்தவன் - வந்தான், வ - து. (இச)

வேறு.

612. மலைநின்று மாதவன் மாமுனிச் சந்திரன்
நிலைவ னன்னவன் நன்சர னும்புயம்
நிலை நப்பணிக் தேத்தினின் நெண்வினைப்
பலமெ னோபணிக் கென்று பணித்தவன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வந்தவன்) மலைவில் - மாறுபாடிக்கூட, மா-பெருமை
பெருந்திய, தவன்-தபத்தையுடையவனுமிய, மா-சிறந்த, முனிச்சந்திரன்-முனிச்
சந்திரனென்னும், நிலைவன்னவன் - தன்-வாய்மையுனை நிர்த்த முனிவானது, சர
னும்புயம்-பாதத் தாமஸையில், நிலைந - தனது சிரம் முதலாகிய அங்கங்கள் பூமி
யில் படுப்படி, பணிக் - தாழ்த்த வணங்கி, வந்த-விதோத்திரம் பண்ணி (பிறகு),
நின்று - எழுந்த வதிரில் நின்று, எண்வினை - அப்தகருமங்களின், பலன் - பல
னானது, எந்ரு - எவ்வகைத்தோ, பணிக் - கென்று - அதை எதற்குச் சொல்லுக
வன்று, பணித்தவன் - கேட்டான், வ - து. (இஉ)

வேறு.

613. ஆதிவொடா னோகத் தன்னை யாரிஞன் போல நின்று
மறுதலைச் செய்யும் ஞான காட்சியா வரணம் வாளி
வெறியும்வா விரண்டி னென்றினஞ்சொன்றி னயிர்தம் பூசிக்
செறியநா வைத்த லொக்குந் தியநல் னேதனியம்.

* லீர்திடும் என்றும் பாடப்பெற்றன.

(சு - க) (அம்மரத சேட்டபோது அம்முனிவரன்), குறையைப்போன
 னாம் - குறையைப்போன தச்சுரவரணியமென்னு மிரண்டு கருமங்களும், அந்
 தோயி - குறையத்தோயி, ஆயுதங்களை - தச்சுரவரணியம், ஆம் - சிவந்த,
 இருன்போல - அந்த காரணத்தப்போல, கின்று - கின்றுபெற்று, மறுதலை - மறுதல்
 பதை, செய்பும் - உய்யுபெண்ணும், தியுய்யுபெண்ணும் - அசாதனத்தையம் சாத
 வேதனைய மென்னும் இரண்டு கர்மங்களும், வானின் - வானையுத்திடுவாய்,
 வறியும் - சேதிக்ரும்படியான, வானையுதன் - இரண்டு விதமான வாய்களில்,
 ஒன்றில் - ஒன்றிலே, கஞ்ச - விஷத்தையும், ஒன்றில் - மற்றொரு வாயிலே,
 அமிர்தம் - அமிர்தத்தையும், பூசி - தடவி, கா - காலிலே, செறிய - சேருப்படி
 யாக, வைத்தல் - வைத்ததை, ஒக்கும் - கிளப்பினவாம், ஏ - து. (இரு)

614. மத்தத்தின் மயக்கு மோகம் வரன்றினப் போது மாயச்
 சித்திரக் காரி நாமஞ் சிறுமையும் பெருமை யுஞ்செய்
 கொத்திரக் குலால் கொக்கும் பெருமையைக் கொள்ளமற் காக்க
 வைத்தவன் போது மந்த ராயங்கண் மன்ன வென்றான்.

(சு - க) மன்ன - அரசனே, மோகம் - மோகனிய கர்மமானது, மத்தத்
 தின் - வைத்தியம் பிடித்ததுபோல, மயக்கும் - மயக்கத்தை உண்டு பண்ணும்,
 ஆய் - ஆயுதம் கர்மமானது, வான் - பெரிதாயி, திரைப்போதும் - விஷங்குக்குச்
 சமமானதும், நாமம் - கர்மமானது, சித்திரக்காரி - (பல உருவங்களை எழுதும்)
 சித்திரக்காரியாகும் (அதாவது: பல உருவங்களை எழுதும் சித்திரக்காரியோலப்
 பல உருவங்களைச் செய்யும்), கொத்திரம் - கொத்திர கர்மமானது, சிறுமையும் -
 சிறியனவும், பெருமையும் - பெரிதானவும், (ஆகிய பாண்டங்களை), செய் - செய்
 கின்ற, குலாலெனக்கும் - குலாலெனக்கும் சமமானதாக உச்சரிக்க கொத்திரக்காரிப்
 பண்ணும், அந்தராயம் - அந்தராய கர்மமானது, பொருளின - திரவியத்தை,
 கொள்ளம் - எனரும் வைக்கொள்ளாமல், காக்க - காவுவிடச்சய்ய, வைத்தவன்
 போதும் - வைக்கப்பட்ட காவற்காரனுக்குச் சமமானதும், என்னும் - என்று அம்
 முனிவரன் சொன்னான், ஏ - து.

கொத்திரம் - முதல் குறையது. கன் - அரசன்.

(இரு)

615. முடிவிலாக கொடுமைத் தாய மோகந்தான் முன்ன மில்லாத்
 கடியநீ வினைத னெல்லாம் கட்டவே தானை கட்டுங்
 தெடுவழி தான்கெ பாமுன் கேடெந்த வினைக்கு மொட்டர்
 தடுதலாக் கரிய மோக மரசனும் வினைகட் தென்றான்.

(சு - க) முடிவிலா - அனலில்லாத, கொடுமைத்தாய - பெல்லாக்குடைய
 தாயி, மோகந்தான் - மோகனியகர்மமானது, முன்னமில்லா - அனலில்லாத

மன்னனுத்தேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 283

கடிய - பொல்லாங்ளை, தீவினைகளெல்லாம் - பாபவினைகளெல்லாம், கட்ட - புன்
திக்க, தானும் - அம்மெகவியமும், கட்டும் - சேர்த்து பத்திக்கும், கெடுவழி -
கெடுகின்றவழி, தான் கெடா முன் - தான் கெடாததற்கு முந்தி, எந்த வினைக்
கும் - மந்தெந்தக் கர்மத்திற்கும், கேழி-செனெகையை, ஒட்டா-செய்யவொட்டாது,
மோகம் - அப்படிப்பட்ட மோகனிய கர்மமானது, அநெலுக்கு - ஜெயித்தற்கு,
அரிய - மிகவுமருமையானது, வினைகட்டு - கர்மங்கட்கெல்லாம், அரசனும் -
சாளுவனாகும், என்ருன்-என்றும் சொன்னான், ஏ - று. (இஃ)

616. மதியினு லார்வஞ் செத்த மயக்கத்தான் வினைய வற்றாற்

கதிகளுட் கழுமக் காய மாறிவொன் றுமக் காயம்

பொதியவைம் பொறியை யாக்கும் பொறிகளாற் புலத்தை மேவி
விதிபினும் வேட்கை செற்ற மீட்டுமச் சுழற்றி யாமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), மதியினுல் - அஞ்ஞானத்தா
லும், ஐயும் - ஈகமும், செத்தம் - தீவேஷமுமாயிவ, மயக்கத்தான் - மயக்கத்தி
னாலும், வினை - பாவகர்மங்கள், (ஆசைவிக்கும்), அவற்றால் - அவற்றினால், கதி
களுள் - சதுர்கதிகளில், கழும - பொருத்த, காயமாறிவொன்றும் - வந்தஜீவனி
காயங்களிலொன்றாண்டாகும், அக்காயம் பொதிய - அப்படிப்பட்ட காயம் சேர,
ஐம்பொறியையாக்கும் - பஞ்சேந்திரியங்களை யுண்டாக்கும், (அதாவது: மேற்
கூறிய காயங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பட்டபடி பஞ்சேந்திரியங்களில்
ஒன்றோ இரண்டோ மூன்றோ கான்கோ ஐக்கோ உண்டு பண்ணும்), பொறி
களால் - அகுவீர்திரியங்களால், புலத்தை - விசயங்களின், மேவி - பொருந்தி,
விதிபின் - சிமத்தால், வேட்கை - ஈகமும், செத்தம்-தீவேஷமும், ஆம் - உண்
டாகும், மீட்டும் - அதனால் மறுபடியும், அச்சுழற்றியாம் - முன் சொன்ன சதுர்
கதி சுழற்சியாகும், ஏ - று. (இஃ)

617. பரியட்ட மிதனை வெவ்வார் பான்மையார் பான்மை யில்லார்

திரிவட்டம் போல காண்கு கதிகளுட் டிரிவ ரென்னக்

கிரியட்ட விதைமை தன்னைக் கிரணவே கண்கண் வைத்துப்

பொறிவொக்கப் போகம் விட்டுப் புரவலன் முனிவனுனான்.

(இ - ள்) பான்மையார் - பன்மையத்துவத்தை உடைத்தவர்கள், பரியட்ட
மிதனை - இத்தப் பரிவர்த்தனையுபத்தை, வெவ்வார்-ஜெயித்து க்வருபத்தைஉடை
வார்கள், பான்மையில்லார் - பன்மையத்துவத்தை உடையாதவர்கள், திரிவட்டம்
போல - வட்டமாகச் சுழலும் இயந்திரத்தைப்போல, காண்கு கதிகளுள் - சதுர்
கதிகளில், திரிவர் - பிறத்த மிதந்தும் சுழலுவார்கள், என்ன - என்று சொல்ல,
கிரி - அம்விஜயர்த்த மீவதத்தில், அட்ட - தன்னால், ஜெயித்து கம்பாதித்த

இறைமைதன்னை - சான்றுத்தை, கொண்கென்கண் வைத்த - நனது குமா
குதிய கொண்கென் பேரில் உதாபித்து, பெயரி - இத்திரியற்கண், ஒக்க -
ஒருக்குப்பட்டு அடக்க, போகம் - போகோப போகங்களை, விட்டி - விவி அம்மது
கீச்சி (அதாவது விஷயமாய்நன்கி), புரவகன் - சூர்யாவர்த்த மஹாராஜன்,
முனிவருளுன் - முனியாமிருன் (அதாவது: ஜினநெகருமயக் கொண்
டான்), ஏ - று.

(இவ)

618. எரிமுயற் கிவங்கும் வேலான் றுறந்தபி விரிசோத னரவாஞ்
கரிசுமுற் கருங்கட் செவ்வாய்ச் சூரிய வரூத்தன் றேவி
சிரிதரை யோடுஞ் சென்று குணவதி பாதஞ் சேர்ந்து
- வரினசயிற் றுறந்து மஞ்ஞகு மலிருகுத் திருந்த லொந்தார்.

(இ - க்) (அவ்வாறு) எரி-அகிவனியில், முயங்கு - சேர்ந்து வடிவுபெற்று,
இவங்கும் - விளங்கும், வேலான் - வேவாயுதந்தையுடைய, சூரியவருத்தன் -
சூர்யாவர்த்தனென்னுமரசன், றுறந்தபின் - பரிசிரகங்களை விட்டி திகழ்த்த பின்,
இசோதரையாம் - யசோதரை பெண்ணும் பெயரையுடையவனாகிய, கரி -
கருண்ட, குழல் - அனகந்தையும், கரும் - கருத்த, கன் - கங்கையையும், செவ்
வாய் - செவந்த வரையுமுடைய, தேவி - அனனுடைய பட்டத்தரசியானவள்,
சிரிதரையோடும் - தன் தாயாகிய சூரிதரையோடும், சென்று - போய், குணவதி -
குணவதியென்னும் ஆர்யாங்கினியின், பாதம் - பாதத்தை, சேர்ந்து - அனுபந்து,
(பின்னர் அங்கிருவரும்), வரினசயில் - ஆகமோகத் வரினசயின்படி, றுறந்து -
திகழ்த்து, மஞ்ஞகு - ஆண் மயிலானது, மயிர் - கலாபத்தை, உருத்து - உதிர்த்து
விட்டி, இருந்ததை - இருந்ததை, ஒந்தார் - நிகர்த்தார்கள், ஏ - று.

இதனால், அங்கன் தலைமயிலையும், ஆபாளுதி பரிக்கொண்கெனையும் பரிசிரித்து
விட்டார்கள் என்பது பெறப்படும்.

(இஅ)

619. அங்கபூ வாதி தூது ன்ச்சியர்க் சூரிய யோதி
வெங்கடுங் தானன் மேவல் வேறுபட் இறைதல் விட்டுச்
செங்கநற் பாய்ச்ச வாதி நோன்பொடு செறிந்து செம்பொன்
வங்கமே யினைய தோள்கள் வற்றிமா சடைய நோற்றார்.

(இ - க்) (அவ்வாறாயின்) அங்கபூவாதிதூதுன் - அங்கநகரம் பூர்வநகரம்
முதலிய பாமாகமங்களில், அச்சியர்க்கு - ஆர்யாங்கினர்களுக்கு, உரிய - உரித்
தானவர்களை, ஒதி - படித்து, வெம் - வெவ்விய, கமம் - கருமவாயிய, தானன்
மேவல் - காட்டில் ஆகியோகம் தங்குதல் முதலாகிய திரிகுல யோகங்களையும்,
வேறுபட்டுறைதல் - தனியாகத் தங்குதலாகிய விவரிதசம்வாஸன முதலானவை
யினையும், விட்டி - தங்களுக்குள்ளாமல் விட்டி விவி, செங்கநற்பாய்ச்சலாதி - விம்ம

மன்னனுத்தேவியும்மைத்தனஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 220

நெய்ச்சிடித முதலாகிய, நோன்பொடு - மறா நென்புகளோடு, செறித்து - செறித் தனமுற்றித்து, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னுலாகிய, வந்தமே பரிளய - வழு துணைக்குச் சமானமாகிய, நோன்கன் - கைகன், வற்றி - வாடி, மரசுடைய - நினை யுடையதாக, நேற்றார் - நோன்பை நேற்றார்கள், எ - று. (10)

620. தவக்கொடி யிரண்டு போலத் தாங்குநான் கொள்ளை தாங்கி
யுவத்தல்காய் வின்றிச் சித்தத் தொத்துகின் நெழுமுது காளுள்
கலவக்கெலா மிடமிப் போக மென்றுநத் கிரண வேகன்
சிவத்திடை யுறையுஞ் சித்தா யதனநத் கூடஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ஷ) (இவர்கள் இவ்வாறு நோன்பு சேற்ற), தவக்கொடி விரண்டு போல் - இரண்டு தபக்கொடிதன்போல, தாங்கும் - தாங்குதற்கரிதாகிய, கொள்ளை - சாரித்திரத்தை, தாங்கி - தரித்து, உவத்தல் - ஒரு விஷயத்தில் ஊர் தோஷித்தலும், காயவின்றி - ஒரு விஷயத்தில் நிலேவித்தலும் இல்லாமல், சித் தத்து - மனதில், ஒத்து வின்று - ஸமதீபாவத்தோடு கூடி நின்று, ஒழுகு காளுள் - நடக்கின்ற காலத்தில், இப்போதும் - இந்த ஊம்சார போகமானது, கலவக்கெலாம் - துன்பக்கடிகெல்லாம், இடம் என்று - இருப்பிடமென்று, (நி - மத்தை யுணர்ந்து), கல் - கண்ணையான, கிரணவேகன் - கிரணவேக மகராஜன், சிவத்திடை - மோட்ச ஸயசனாகிய ஜிநேஸ்வரப்பிரதிமை, உறையும் - தங்குதல் கொண்டுகாவின்றி, சித்தாயதனம் - வித்தாயதனமென்றும் பெயரையுடைய, கல் - கண்ணையாகிய, கூடம் - (விஜயார்த்த பர்வதத்தின் சீர்த்திசையில் பிரதம சிகரத்திலுள்ள) அக்கிருத்திமலைதயாலயத்தை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், ஏ - று.

621. ஐயைந்து காத மோங்கி யகன்றுநீன் டடியி னுச்சி
பைபைந்தித் பாதி நீன் மகனமாஞ் சிகரந் தன்னைப்
பைபெண்ணும் பரவை யல்குந் பட்டிகைச் சூட்டுப் போல
மைபென்றி மலர்ந்த கண்ணார் வணப்பிற்கா விரண்டு சூழ்ந்த.

(இ - ஷ) ஐயைந்து காதம் - (அந்த அக்கிருத்திமலையைத் தயாலயமானது) இருபத்தைந்து காதம், ஒங்கி - உன்னதமாகி, அடியின் - சீழிடத்தில், அகன்று - மூன் சொன்ன இருபத்தைந்துகாத மாலமாகி, நீண்டு - அதே நீளமாகி, உச்சி - மேயில, (சூரியன்) ஐயைந்தித்பாதி - பன்னிரண்டரைக்காதம், நீளம் - நீளமும், அகலம் - அகலமும், ஆம் - ஆகின்ற, சிகரந்நனை - (அந்த அக்கிருத்திமலையைத் தயாலயமுள்ள) சிகரத்தினா, பை - சர்ப்பத்தினது பனாமுடியை, ஒன்றும் - ஒத் திராவித்த, பாவை - விசாவித்த, அங்குலம் - அங்குலிணையுடையவரும், மை - அரு சனமானது, ஒன்றி - சேர்ந்து அழகு பொருத்தி, மலர்ந்த - அகன்ற, கண்ணார் - எண்ணையுடையவருமாகிய மாதாது, பட்டிகைச்சூட்டுப்போல - மேகலாபகை

போல, வணப்பின் - அழகு பொருந்திய, சாவிசென்டு - இரண்டு உத்யானங்கள், குழந்த - குழந்தைகள், ஏ - த.

(சச)

622. வேதிகைத் தோரணங்கள் வேய்ந்தன காத்தி யார்ந்த
சேதிய மரங்க ணுக்கு திசைதெர றுஞ் செலித்த காவு
ளாதியோ டந்த பிள்ளை வறிவான் கோயி லெய்தும்
வீதிக டோறும் காங்கு கோபுரம் விளங்கு கின்றே.

(இ - உ) வேதிகை - அந்த ஆலயத்திலுள்ள பீடத்தை, தோரணங்கள் - தோரணங்களானவை, வேய்ந்தன - குழந்தைகள், காந்தியார்ந்த - பிரகாசம் சிறைந்த, சேதியமரங்கள் - சைத்ய விருட்சங்கள், காங்குதிசை தொறும் - சதுர் மஹாதிக்குடோறும், செலித்த - சேர்த்திராசின் மன, சாவுன் - அந்தச் சைத்தா லத்தைச் சூழ்த்திராசின் உத்யான வனத்தில், ஆவியோடந்தமில்லா - ஆதியந்தர ஹிதமாகி அங்கிருத்திமமாகிய, அறிவான் கோயில் - ஜினஸசத்யாலயத்தை, எய்தும் - அங்குயுப்படியான, காங்கு வீதிகள் தோறும் - சதுர் மஹா வீதிகள் தோறும், காங்கு கோபுரம் - (வீதிக்கொரு கோபுரமாக) காங்கு கோபுரங்கள், கின்ற - கிடைபெற்று, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், ஏ - த.

காங்கு - இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது.

(சஉ)

623. கணகன் மணியும் கம்பம் குமுதமும் பாவி காறு
மனநிறை பூத மாடும் பாணவகள் கூட சாலை
வீணவெல்லும் வேத மூன்றும் புராணமும் மெழுதி வெய்யோன்
மனதிடம் போன்று வென்றோர் தலைவன் திருக்கை யாமே.

(இ - உ) கணக சன்மணியும் - பொன்னும் கவ்வ இரத்தினங்களும், கம்பம் குமுதமும் பாவிசாறும் - வந்தம்பங்களும் குமுதவீத்துகளும் பாலிகைக்குமாகிய போதிகைகளாலும் (அதாவது: அவ்வாலயத்தில் வந்தம்பங்கள் பொன்னுதலும் போதிகைகள் இரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்டனவாம்), கூடசாலை - கூடமென் னும் வெளிமண்டபம், மனநிறை - மனப்பூர்த்தியான, பூதம் - பவித்திரமாகிய ஆடும் - ஆசிரிசுந், பாணவகள் - சித்திரப்பாணவர்களின் வடிவங்கள் விளங்கு வதாம் (அதாவது: ஸ்ரீ வடிவங்கள் எழுதப்பட்டதாம்), வீண - கம்மங்களை, வெல்லும் - வெல்லும்படியான, வேதமூன்றும் - அங்கம் பூர்வம் பாந்ரியமென் னும் ஆசமத்திரயங்களும், எழுதி - எழுதப்பட்டு, வெய்யோன் தனது - சூர்ய ணுடைய, இடம்போன்று - ஸ்தானமாகிய விமானம்போல், வென்றோர் தலைவ னது - ஸகல கம்மங்களையும் ஜயித்தவாகிய இறைவாது, இருக்கையாம்-ஸ்தானம் விளங்குவதாகும், ஏ - த.

(சஉ)

மன்னனுதேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 257

624. ஆயதம் காத மாகி யதனரை யகல மாகி
யாயதம் கால்கு னைந்த துயரமா யமல மாகி
நீதியா னின்ற கந்த குடிசை நூற்றெட் டாகி
வாய்தனோர் மூன்று மூன்று மண்டபம் பலவு மாமே.

(இ - க்) (இன்னும் அக்கே), ஆயதம் - சினமானது, காதமாகி - ஒரு காதமாகி, அகலம் - அகலமானது, அதனரை - அந்த ஒரு காதத்தில் பாதிவாயிப அரைக்காதம், ஆதி - ஆய், ஆயதம்-நீளத்தில், கால் குறைத்தது - கால் குறைத்தது போக மூக்கால் காதம், உயரமாய் - உன்னதமாகி, அமலமாகி - கிரமலகரமாகி, நீதி யால் - வரிசைக்கிரமத்தால், நின்ற - வரிசையாக நிலைபெற்ற, கந்த குடிசையும் - கந்த குடி மண்டபங்களும், நூற்றெட்டாகி - நூற்றெட்டி எங்கிற கணக்கை புடைபணவாய், வாய்தனோர் மூன்று - மூன்று வாசல் வழிசீரடிபுடைபணவாய், மூன்று - எதிரில், மண்டபம் - மண்டபங்களானவை, பலவுமாகும்-அனேகமாகவும் விளங்கும், எ - து.

(சுச)

வேறு.

625. தூபைசே தியமரம் வைச யந்தையாம்
மாபெருங் கொடியமணி மான தம்பநத்
கோபுரங் கொடிநிறை தேரர ண்மிவை
வாபிமா கந்தையை யெய்த வந்தவே.

(இ - க்) தூபை - க்ஷூபையும், சேதியமரம், வைசயவிருட்சமும், வைச யந்தையாம் - வைணுபந்தை யென்னும் பெயரையுடையதாயிடு, மாபெருங்கொடி - நிறந்த பெரிதாயிடு இத்திரத்தவனுமும், மணி - அளவுபோல் நிறைந்திராநின்ற, மானதம்பம் - மானஸ்தம்பமும், கல் - கண்ணையாயிடு, கொடிநிறை - த்வணுக்களால் நிறைந்த, கோபுரம் - கோபுரமும், தேரணம் - அந்தக்கோபுர வாசல் வழிகளில் உள்ள தேரணமும், (ஆகிய), இவை - இவைகளெல்லாம், வாபி - தடாகமாகிய, மா - பெருமை பொருத்திய, (கீழ்த்திசையிலுள்ள), கந்தையை - கந்தையென்கிற தடாகத்தை, எய்த - அடைபும்படி, வந்த - அக்கோலிலுண்ணின்று மொன்றின்பி னொன்றாக வரிசையாய் வரப்பெற்றனவாம், எ - து.

(சுஇ)

626. ஆடுமா மிசைவந்த கிரண் வேகைத்
கடமா துறைவிடம் குறுகுமெல்லையு
னீழியா திழிந்துபின் னிலத்தின் மேல் வராக்
கோடுநீர் கோபுரங் கடந்து சும்பிடா.

(இ - க்) (இவ்வாவத்தின் நிறப்பு இன்னமிருப்ப), ஆடும் - கந்தையுஞ் செட்டும்படியான, மாமிசை - குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டி, வந்த - வந்துள்ள,

கிரணவேகன் - கிரணவேக மகராஜன், கல் - கன்னமயாகிய, கடம் - அச்சித் தாயதன சுடத்தில், மால் - ஸர்வஜ்ஞபிரதிமம், உறை - இராகின்ற, இடம் - ஆலயத்தை, குறும் எல்லையுள் - மேற்கூறியபடி அடைந்ததும், கீழ்பாது - காலம் நீட்டிக்காது செங்கமாக, இழிந்து - இறங்கி, பின் - பின்பு, நிலத்தின்மேல் - பூமி வின்மேல், வர - ஈட்டிவந்து, கோடு - கொங்கனால், கீள் - கீண்ட, கோபுரம் - வாகனத்தோபுரத்தை, கடந்து - தாண்டி, கும்பிடர - உள் நுழைத்து கைமயக்குவித்துக் கும்பிட்டு, ஏ - து. (கக)

627. மலர்கையி னேந்திமா மேரு குழுவது
மலர்கதி * அருக்கணித் கிரண வேகன்குன்
பலமுறை வலம்வரப் பரமன் கோயிலு
ணிவையுற கடவுள்க னீங்கி லின்றவே.

(இ - ஊ) (மேற்கூறியபடி கும்பிட்டபின்), மலர் - புஷ்பங்களினை, கையின் - கையிலே, னேந்தி - தரித்து, மரமேரு - மஹாமேரு மாவதத்தை, குழுவதும் - குழ்த்து பிரதட்சிணமாகச் சுற்றி வருகின்ற, மலர் - விசுவரீத்த, கதிர் - கிரணவகையுடைய, அருக்கணில் - சூர்யனைப்போல், கிரணவேகன்குன் - கிரணவேக மகராஜன், பலமுறை - பலவாகிய மூன்று முறை, வலம் வர - பிரதட்சிணமாக வர, பரமன் - அருக பரமனுடைய, கோயிலுள் - ஆலயத்திற்குள், கிரையுற - நிலை பெற்று, கடவுள்கள் - கபாடங்கள், கீங்கி - தாமே திறக்கப்பட்டு, கின்ற - கின்றன, ஏ - து. (கக)

628. கெடுகலக் கண்டவக் நாய்கன் கேளிர்போற்
குடைமும்மை நீழளக் கேரீனக் காண்டது
மடியிசை பலச்சொரிந் தாற்றி யன்பினுற்
படியிசைச் சுளிறுபோற் பணிந்தெ ழுந்தனன்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறுகபாடங்கள் திறக்கப்பட்டதும்), கெடுகலம் - ஸமுத்திரத்தில் காணாமல் கெட்டுப்போன கப்பலாக, கண்ட - மறுபடியும் பார்த்த, அக்கல்கன் - அக்கப்பற்றலையொழிய செட்டியானது, கேளிர்போல் - சுற்றத்தாணைப்போல், குடைமும்மை - சுத்திரத்திரயத்தின், நீழல் - நிழலையுடைய, ஈங்கேரீன - மது தலைவனாகிய ஜீனனது பிரதிமையை, காண்டதும் - பார்த்த வித்திரத்தில், (அக்கிரணவேகன்), அடியிசை - பாத்தங்களில், அலர் - புஷ்பங்களைச் சொரிந்து - தவி, அடற்றி - ஸ்துதித்து, அணிபினால் - பக்தியினால், படியிசை - பூமியின் மேல், களிற்போல் - வானையப்போல், பணிந்து - படித்து வணங்கி, எழுந்தனன் - எழுந்தான், ஏ - து. (கக)

* அருக்கணிலென்பது பருதியில் என்றும் இவ பிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.